ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரப்ரஹ்மணேநம:

255

ஸ்ரீ பகவற்கீதை

மூலமும்-உரையும்.

கன்னைய நாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

தக்கோலம்

இராமசாமி நாயுடு

அண்டு சன்ஸ் அவர்களாற்றமது

சென்னை ரூளீ

ஸ்ரீ லட்சுமி நாராயணவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Registered Copy Right

1919

ஸ்ரீ

பகவற்கீதை

அத்தியாயங்களின் அட்டவணை.

25 APR 1919

அத்தியாயம்.	பக்கம்.
பாயிரம்	1
1—சோக அத்தியாயம்.	3
2—சாங்கியோக அத்தியாயம்.	12
3—கர்மயோக அத்தியாயம்.	33
4—சம்பிரதாய அத்தியாயம்.	43
5—சந்நியாசயோக அத்தியாயம்.	52
6—அப்பியாசயோக அத்தியாயம்.	60
7—மாயாரூப அத்தியாயம்.	74
8—அட்சரயோக அத்தியாயம்.	82
9—மாயாவிகாரயோக அத்தியாயம்.	89
10—விபூதிவிஸ்தாரயோக அத்தியாயம்.	97
11—விசுவரூப அத்தியாயம்.	104
12—பத்தியோக அத்தியாயம்.	191
13—பிரகிருதிபுரு—யோக அத்தியாயம்.	124
14—குணத்திரயயோக அத்தியாயம்.	134
15—புருஷோத்தமயோக அத்தியாயம்.	141
16—தெய்வசம்பத்துவிபாகயோக அத்தியாயம்.	148
17—சிரத்தாத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்.	154
18—சகலஉபநிஷத்துப்பிரதிபந்தனமோக்ஷயோக அத்தியாயம்.	161

பகவற்கீதை அத்தியாயங்களின் அட்டவணை.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

சர்வம்விஷ்ணுமயம்ஜகத்.

ஸ்ரீபகவற்கீதாமகத்துவச்சுருக்கம்.

இவ்வுலகில் கண்சிறந்த மந்திரிகளுக்குமுன் முழுமந்திரி சுமந்திரன் முக்கால்
மந்திரி சத்தியகீர்த்தி அரைமந்திரி பட்டி கால்மந்திரி அப்பாசி இந்நான்கு மந்
திரில் கலியுகத்தில் இருந்தமதியூகியாகவும் இராஜதந்திரியாகவும் சர்வவிஷயானு
பவ கைவல்லியராகவும் ஞானசூரியராகவுமிருந்த (அப்பாசி என்பவரை) ஒப்பற்ற
முக்கியரென்று கருதி அக்காலத்தில் அரசு செலுத்திவந்த ஒருபாட்சாவானவர் சர்வ
சமயாங்கிகாரமாகவும் கியானபரானின் ஆட்சேபரகிதமாகவும் சுத்தாத்விதசுயம்பிர
காச எதார்த்த ஆத்மஞானமோட்ச கைவல்லிய திவ்யநிர்ணயமெதுவென்று விசா
ரணைசெய்து தமக்கு அனுப்பும்பொருட்டுதம்மது நகரத்திலிருந்து முஹராஞ்செய்த
கடிதம் ஒன்றை அனுப்ப அதைக்கண்டு (அப்பாசியானவர்) இவ்வுலகத்தின்வேதா
கம புராணகாவ்யாலங்கார ஸ்மிருதிகளிலும் விசேஷமுள்ளதென்றும் சமயகோடி
களினுடைய தர்க்கநிவாரணை சாட்சிபூதமென்றும் இருவினையிலகப்பட்டுழலும் ஜீவாத்மா
பரமாத்மாவிற் சைதன்யப்படும் சுதியென்றும் மேற்படி பாட்சாவானவர் எழு
திய்கடிதலட்சணத்திற்குக் குறைவில்லாததென்றும் அதற்குமேலொரு நூலுமின்
றி ஒப்பற்றவேதபரம ரகசியமென்றும் பார்த்தன்தர்சனமென்றும் விளங்காநின்ற
(ஸ்ரீமத்பகவற்கீதையை அரபிபாஷையில் மொழிபெயர்த்து பாட்சா அவர்களுக்கு
அனுப்பினர் அதைகண்டு மேற்சொன்ன பாட்சாவானவர் அத்வைதகிரந்தத்தைதம்
முடையசமூகத்தினாற்றிசைமந்திரிகளுக்குங்காட்ட அதைமுதற்றிசைமந்திரிகளும்
மகிவ்யமென்றங்கீகரிக்க மற்றோர்திசைமந்திரிமாத்திரம் தம்மதத்தைச்சாராமலிரு
க்கின்றதென்று அரசனுக்கறிவிக்க அரசன் சீர்தூக்காமல் (அப்பாசிக்குப பதிலுத்தர
மெழுத ஆலஸ்யப்பட்டதால் மதியூகியாகிய (அப்பாசி) நடப்பத்தைக்கிரகித்துமறு
படியும் ஒருகடிதத்தில் (இந்தப்பகவற்கீதையை) அலட்சியஞ்செய்தவன் நீசபீஜ
மாக இருக்கவேண்டும் அவனுடைய ஆட்சேபத்தினால் தமது அங்கீகாரகடிதம்
வருவதற்கு ஆலஸ்யமாயிற்றென்றுணர்ந்தேன் ஆதலால் அந்தச்சந்தேகத்தை நிவர்
த்தி செய்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று எழுதினர் அதைக்கண்ட மாத்திரத்தில்
பாட்சாவானவர் அம்மந்திரியின் தாயின் வாய்மொழியால் அவன்நீசபீஜமென்று
உண்மைதெரிந்துகொண்டு அவனைக்கண்டித்துப்போட்டு இந்த (ஸ்ரீமத்பகவற்கீ
தையைப்) பிரதிதினமும் பாராயணஞ்செய்து ஜீவன்முக்தரானர்.

ஸ்ரீ பகவற்கீதா மகத்துவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபகவற்கீதை

மூலமும் உரையும்.

25 APR 18.9

பாயிரம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஐவகைப் பெயரு நான்கு கரணமுங் குணங்கண் மூன்றும்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகலஞானப்பொருட்கதிர் விரித்தபுத்தேள்
கைவளராழிசெங்கட் கண்ணனைக்கண் ணுள்வைப்பாம்.

இதன் பொருள்,

அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம், உற்பீசம், மந்திரசமென்கிற ஐந்து வித ஜனனஜீவன்களும், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமாகிய நான்கு கரணங்களும், சாத்துவிகம்-இராசதம்-தாமதமாகிய மூன்றுகுணங்களும் செய்கின்றகாரியமான புண்ணியபாவமாகிய கன்ம மிரண்டும் பொருந்திய யாவருந்தன்னை யறியாதபடி மயங்கமெய்போலநின்ற பொய்யான அஞ்ஞானம்போகத் தனதுசுபாவசோதியான ஞானப்பொருளை விரித்தருளிச்செய்த தெய்வம் திருக்கரத்திலே வளரப்பட்ட சக்கரத்தையும் சிவந்தகண்களையுமுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியைக் கண்ணுக்குள்ளே வைப்பாம்-எ-று.

கண்ணுக்குள்வைப்பாமெனவே எல்லாமவனைக் காண்போமென்பது கருத்து.

இது வணக்கம். அருச்சுனனுக்கு ஞானப்பொருளை யென்றெழுதாததேதெனக்கெனில், உத்தமனுக்கும் பின்னுஞ் சிலருக்கு முபதேசித்ததினாலே அருச்சுனனுக்கென்றெழுதாமற் பொதுவாகவெழுதினது. இதில் வினையுவமமும் பயனுவமமுங்கண்டு கொள்க. ஐவகைப் பொருளென்றது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்கிற பஞ்ச பூதங்களும் பொருந்தும்.

மன்னருள் விசயன் கேட்ப வாளமர் தன் மேலிட்டு
பின்னவிர் படைக்கை மாயனுரைத்த மெய்ப் பொருளையெல்லா
பண்ணரு மறைகள் கோத்த பழமுனி பணித்தவண்ண
மென்னறி வளவினாலே தமிழினா லியம்ப லுற்றேன்

இ-ள். எல்லாரையுங் கொல்ல லாகாதென்று அவர்கள்மேல் கிருபை வைத்து அருச்சுனன்கேட்க அவனையெல்லாரையுங் கொல்லத்தக்க கீர்த்தி பிர

காசிக்கிற சண்டையின் மேலிட்டு ஒளி பிரகாசிக்கின்ற பஞ்சாயுதந்தரித்த திரு
கைகளையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி யுபதேசித்த வுண்மைப் பொருளையெல்லா
ஓதவரியபழயவேதங்களை நாலாகக்கோர்த்த வியாச மகாமுனி கிரந்தமாக அருளி
செய்தபடிக்கு அடியேனுடைய அறிவு எவ்வளவோ அவ்வளவினாலே தமிழா
சொல்லத் தொடங்கினேன் (எ-று)

அறிவளவென்றதனால் வேதத்தைக் கோவையிட்டவருடைய அறிவினாலே
செய்ததை அடியேனறிவளவினாலே சொல்லுகிறது மகாஅற்பமாகையால் அவ
சொன்னது போலிருக்காமற் பெரியோர்களா லிகழப்படுவதாயினும் அடியேன்
ஆசையினாற்சொன்னதினாலே பெரியவர்களும் இவனறிவுக்கெட்டினதிஃதென்று
கொள்ளுவார்களென்பது கருத்து 2

கலிநிலைத்துறை.

விண்ணியன் மொழியினால் வியாசன் கூறிய
புண்ணிய கதையையான புகல்வதென் னெனி
லெண்ணிய வகைபிறி தில்லையா னுமிக்
நுண்ணிய பொருளிலே நுழையவேண்டியே

இ-ள். தெய்வசுபாவ வசனமானகிரந்தத்தினாலே வியாச மகாமுனிசொன்ன
புண்ணியகதையான விந்தக்கீதையை அடியேன் தமிழினாலே சொல்லுவதென்ன
வெனில் மோட்சத்துக்கெண்ணமிட்ட சாத்திர விதங்கள் வேறேயில்லை யானதா
லும் இந்தக்கீதையால் மோக்ஷ முள்ளதினாலும் இந்தக்கீதையிலுள்ள சூட்சுமப்
பொருளிலே புகுதவேண்டிச் சொன்னதென்றவாறு.

இதனால் வருங்காரணங்கூறியது

உன்னு நான்மறைமால்வரை யுச்சிமேல்
மன்னுமேக முழங்கிய வாக்கினைப்
பன்னுசீர்பர மார்த்த தரிசன
மென்னுநாமத் திதனை யியம்புவாம்

இ-ள். பெரியமலையினுச்சியின்மேலே யிருக்கிறமேகங் குமுறிப்பொழிந்த
வெள்ளத்தினாலே யுலகத்தைஇரக்ஷிப்பதுபோல எல்லாரும்நினைக்கப்பட்டநான்கு
வேதங்களின் சிரசின்மேலேயிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி கம்பீரமாக உபதேசித்த
திருவார்த்தைகளை எல்லாருமோதப்பட்ட சிறப்பையுடைய பரமார்த்த தரிசன
மென்று சொல்லப்பட்ட திருநாமமுடைய இக்கீதையைத்தமிழினாலே சொல்லு
வாம். (எ-று)

இதனாவிந்நூலார் பெயரும் பயனுங்கூறியது. இதனுள் வண்ணவுவமமும்
வினையுவமமும் பயனுவமமுங்கண்டு கொள்க. இவைநான்கும்பாயிரம். இந்நூலுக்
குப்பரமார்த்த தரிசனமென்று கிரந்தப்பெயர், தமிழிற் பரமபொருட் காட்சி
யென்று மொழிமாறு பெயர்வழங்குகிறது. 4

பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது

சோக அத்தியாயம்.

வாக்கியார்த்தம்.

கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் குருக்ஷேத்திர பூமியிலே சண்டைக்குப் போன அன்று திருதராட்டிரன் சஞ்சயனுடனே விசாரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் வியாசமகாமுனிவந்து விசாரந்தீரச் சொன்னார். கேட்ட திருதராட்டிரன் சண்டையைப் பார்க்கமாட்டேன் கேட்கவேண்டுமென அதற்குநல்லதென்று சஞ்சயனுக்குத் தூரப்பார்வையும் தூரக் கேள்வியுமுண்டாகவும் ஆயுதம் படாமலும் முன்பின் வாராமலும் திரிகாலஞானமு மிருக்கத்தக்கதாகவரங்கொடுத்தேன். இவனாலேயெல்லாங் கேட்டறியென்று சொல்லிப்போயினர். அவர்போனபின் சஞ்சயன் சண்டை சமாச்சாரஞ் சொல்லிக்கொண்டு வந்த பத்தாநாள் ராத்திரி சொல்லுகிறதில்பீஷ்மருக்குச் சேனாதிபட்டங்கட்டி, முதல் நாள் சண்டைக்கெதிர்த்துப் போர்க்களத்தில் நின்றபோது நடந்த செய்தி கூறுகிறது.

திருதராஷ்டிரன் சொல்லியது

தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ:
மாமகா: பாண்டவாஸ்சைவ கிமகுர்வதசஞ்சயா.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

புண்ணிய பூமியென்னும் புகல் குரு பூமிதன்னில்
நண்ணிய பின்னர் நன்று தவர்களு நமரு மாங்குக்
கண்ணிய தென்னை யென்று கண்ணிலா வரசன் கேட்பத்
தண்ணிய வினிய சொல்லாற் சஞ்சய னுரைக்க லுற்றான்

இ-ள். உலகத்திற் புண்ணிய பூமியென்று சொல்லப்பட்ட கீர்த்தி பெற்ற குருக்ஷேத்திரத்தில் சண்டை பண்ணவேண்டிக் கூடினபின்பு பகைவராகிய பாண்டவர்களும் நம்முடையவர்களும் அங்கேநினைத்த தென்னவென்றுகண்ணில்லாத திருதராட்டிரன் கேட்க அதற்குக்குளிர்ந்த இனியசொல்லினாலே சஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினன். (எ-று) 1

போர்முக மாகிநின்ற புல்லலார் படையைப் பார்த்துக்
கார்முக வுழுவனுப கலைமறையவனை நோக்கி
வார்முர சதிருந்தானை வாளரவுயர்த்த தோன்ற
லேர்முகின் முழக்கமென்ன வின்னன வியம்ப லுற்றான்

இ-ள். தோலாற்கட்டின பேரிகை முழங்கப்பட்ட சேனைகளுடனே பிரகாசமுடைய பாம்பைக் கொடியாகவுயரப்பண்ணின துரியோதனன் சண்டைமுகமாகி நின்ற சத்துருக்களான பாண்டவர்களுடைய சேனையைப்பார்த்து வில்லாகிய கலப்பையாலே பகைவராகியநிலத்தை யுழுகிறவராகிய சாத்திர வேதவல்லவரான துரோணரைப்பார்த்து, நீருண்ட அழகிய மேகமுழக்கம் போல இவ்வண்ணமாகச் சொல்லத் தொடங்கினன். (எ-று)

கோச்சகக்கலிப்பா.

வீமனையும் விசயனையு நிகர்தரு போர்வில்லாள
ரேர்மருவுசிலையபிம னுள்ளிட்டா ரெனப்பலருந்
தார்மருவு தலைவர்களாய்த் தலைப்பெய்த தானையினை
பாமருவு பெருந்தேராய் பாரென்று மறித்துரைப்பான்

இ-ள். வீமனையும் அருச்சுனனையும் ஒப்பாகத் தரப்பட்ட சண்டைக்கு உபகாரமான ஆயுதங்களையுடையவர்கள் அங்குதாங்கின வில்லையுடைய அபிமன்னன் முதலான உள்ளிட்டாரென்கிற அனேகரும் தும்பைமாலைதரித்துச் சண்டைக்கு ஆயத்தமான நாயகர்களாகப் பின்னிட்டு முன்னிட்ட சேனையைக் குதிரைகள் கட்டின பெரிய தேரையுடைய் ஆசாரியரே பாருமென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுவான். (எ-று) 3

கலி விருத்தம்.

கங்கையாள் பெறு காதல னுட்புக
மூங்கர்கோனென தாருயிர்த் தோழனு
நங்கள்வாழ்துணை நம்பியு நீயுமின்
குங்களாருயி ரென்பொருட் டொக்குநீர்

இ-ள். கங்கா நதியானவள் பெற்ற குமாரனாகிய பீஷ்மரும் கீர்த்தி பெற்ற அங்கதேசத்துக்கரசனான வென்னுடைய அரியவுயிர்த்தோழனாகிய கன்னனும் நம்முடைய செல்வத்துணையான அசுவத்தாமாவும் நீரும் அன்பினாலே இங்கே என் னிமித்தமாக உங்களுடைய அரிய ஜீவன்களெல்லாம் ஒத்திருக்குந்தன்மை.

அன்றியேயு பரசரனேகரால்
வென்றியே தரவல்லது வேண்டலா
ரொன்றியேயு மெனக்குறுமே லுயிர்
பொன்றியே யதுபோக்குதன் மேற்கொண்டார்.

இ-ள். அல்லாமலு மென்மேலன்பினாலே யுங்களை ஒப்பாக இசையப்பட்ட அரசர் அநேகம்பேர் ஆவர்கள் எனக்கு வெற்றியே தரவேண்டுவர் வெற்றியையல்லாத தோல்வியைவேண்டார் எனக்கு அவசியமான குற்றம்வந்து கலந்து வருமாகிற்றங்களுடைய ஜீவனை விட்டே யந்தக்குற்றத்தைப்போக்கிச்செய்ததை வருவிக்கிற உத்தியோகத்தை மேற்கொண்டார்கள். (எ-று) 5

எய்த வெங்கள் பிதாமக னேவலாற்
கைகொள்கின்ற கடற்படை கண்ணுறில்

வெய்யவீமன் வியப்பொடு காத்திடு
மைவர்தம் படைக்காற்ற வற்றாகுமோ

இ-ள். சேனாதிபதியாகிவந்து எங்கள் பாட்டனாகிய பீஷ்மருடைய ஏவலினாலே கைகலந்து கொள்ளுகிறகடலை யொப்பான சேனையைப் பார்த்தாற்கொடுமையான வீமன் அதிசயத்துடனே காக்கப்பட்ட பஞ்சவர்களுடைய சேனைக்கு ஆற்றத்தக்கதாகுமோ. (எ-று)

இதனுள் வீமன்மேற் றனக்கிருக்கின்ற பயத்தைச்சேனைமேல் வைத்துச் சேனைநடுங்குமென்றும் பாட்டன்கிழவனென்றும் சேனையைச் சேனாபதிகாப்பார்
நமக்கென்னவென்று பராமுகமாயிராமலுந் தெரிவிப்பது குறிப்பு, 9

மேல்வகுத்தது காமின் விரைந்தெனு
மேல்வயிற்றிறல் யாதவர் தம்மொடும்
கால்வளைத்த சிலைக்கங்கையான் மகன்
வால்வளைத்திரடன்னையும் வாய்வையா.

இ-ள். இனிமேல் யூகாகாரமாக வகுத்தவிடத்தில் எவரெவரை யெவ்விடங்களிலே யெங்கள் பாட்டனார்வைக்கிறாரோ அவ்வவ்விடங்களிலே அவரவரிருந்து அதைச் சீக்கிரப்பட்டுக் காத்துக்கொள்ளுங்க ளென்கிறபோது திறமையுடைய யாதவர்களுடனேநின்று நாணையேற்றிக்காலைவளைத்து வில்லைத்தரித்த கங்காபுத்திரனாகிய வீட்டுமர்வெள்ளைநிறமாகச் சங்குக்கூட்டங்களைவாயில்வைத்து. எ-று

வஞ்சர்செய்தவினை மறலிக்குணை
வெஞ்சமர் விளைந்தென்னவும் வேந்தர்கோ
னெஞ்சமுண்மகிழ் வெய்தவுநோலா
ரஞ்சவுங் கனன்றார்த்தனர் சங்கமே

இ-ள். வஞ்சகர் செய்தகாரியம்யமனுக்குப்புசிக்கக் கொடுமையான சண்டை விளைந்ததெனவும் இராசாதிராசனான துரியோதனனுடைய மனமானது உள்ளே சந்தோஷமடையவும் பகைவரான பாண்டவர்கள் பயப்படவும் கோபித்துச்சங்கு
களை முழக்கினார்கள். (எ-று) 8

மேலென்றபாட்டும் வஞ்சரென்றபாட்டும் ஒருதொடர்

கலி நிலைத் துறை.

ஆர்த்தன வளைகளெங்கு மதிர்ந்தன பல்லியங்கள்
போர்த்திடப் படைநின்றிப் பாற்புவன மீரேழும்பூத்த
தீர்த்தனுந் தனதுசங்கைச் செங்கையால் வாங்கிக்கொண்டு
கார்த்திரண் முழக்கமென்னக் கடல்கலந்தார்த்த தென்ன,

இ-ள். சங்கங்கள் முழங்கின பலவாத்தியங்களுமெங்குமதிர்ந்தன சேனையின் றித்தப் பூமியைப் போர்த்துக்கொண்டது போலநிறைய அப்போது பதினாலுலகத்தையும் பெற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமியும் தம்முடைய பாஞ்சசன்னிய மென்கிற சங்கைச்சிவந்த திருக்கையாலே வாங்கிக்கொண்டு மேகக்கூட்டங்களின் முழக்க

மென்று சிலர்சொல்ல எழுகடலுமொன்றாகக் கூடிப் பொங்கியெழுந்து முழங்கின வென்று சிலர் சொல்ல. (எ-று) 9

கலிவிருத்தம்.

வையமனைத்தையும் வாரிமுன் வைக்கும்
செய்யத் திருப்பவளத்திடை வைத்தா
லையவெமக்குயி ராதலினாலே
யுய்வதுமக்கிலை யென்பதை யொத்தே.

இ-ள். முற்காலத்திலே பூமியெல்லாவற்றையும் வாரியுள்ளே வைக்கப்பட்ட சிவந்த பவழத்தையொப்பான திருவதரத்தில்வைத்து முழக்கினார் அஃதெப்படி யிருந்ததென்றால் பஞ்சவர்களெமக்குச் சீவனாகையாலே தப்பிப்பிழைப்பது உமக் கில்லையென்று அண்டகடாகமறியச் சொன்னதை யொத்ததென்றவாறு.

ஆர்த்தன வென்றகவியும் வையமனைத்தையு மென்ற கவியுமொருதொடர்.

கலச சீவன்களு முயிராயிருக்கின்ற நமக்குப்பாண்டவர்க ளுயிரொன்பது கிருபை உமக்கரிதென்ற பாடமாயில் உங்களுக்கரிது பஞ்சவர்க்கெளிதெனவரும் இல்லையென்பது, அரிதென்பது சந்தேகம், ஆகையாலே சந்தேகமாகத் தெய்வஞ் சொல்லாததினாலே அரிதென்றபாடம் ஓதக்கூடாது. 10

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தருமன்பலவீமனருச்சுனனகுலன்சகாதேவன்
திருமருவு விசயம் பவுண்டரந்தேவதத்த மெழின்
மருவுசுகோடக மணிபுட்பகத்தொடுமெனவிவற்றி
னுருமனையகுர லெதிர்ந்தோர்செவி போர்ப்ப வூதினர்

இ-ள். இப்படிச் சுவாமியானவர்பாஞ்சசந்யமென்கிற சங்கை யூதினவுடனே தருமராசாசிறப்புப் பொருந்தியவிசய அநந்தமென்கிற சங்கம் பலமுள்ளவீமன் பௌண்டிரமென்கிறசங்கம் அருச்சுனன் தேவதத்தமென்கிறசங்கம் நகுலன் அழகு பொருந்திய சுகோஷமென்கிற சங்கம் சகாதேவன் மணிபுஷ்பகமென்கிற சங்கம் இப்படி யென்று பெயரையுடைய இந்த ஐந்து சங்கினும் இடியையொப்பானகுர லானது பகைவர்களுடைய காதுகள் செவிடுபட வூதினார்கள். (எ-று) 11

சந்தவிருத்தம்.

ஒன்றலாது பலவூதினார்கள்பல ரூதும்வால்வளையினோசை போய்
நின்றகௌரவர்களினெஞ்சை யூடுருவி விஞ்சுவானிலு நிரம்பமேல்
வென்றிபோர் தொடங்கு மெல்லையினில் வெள்ளிமாகடவு தேரின்மே
னின்றபோர் விசயனென்றுமாயனெதிர்நில்லாமையொடு சொல்லுவான்

இ-ள். மற்றுமுள்ள ராசாக்களொன்றல்லாதநேகஞ் சங்கை யூதினார்க ளிப்படியனேகருமூதின வெள்ளைச்சங்குகளுடைய சத்தமானதுபோய் எதிராக நின்ற கௌரவர்களுடைய நெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்துபிறகே புறப்பட்டுவளர்ந்து யாதாலு நிரம்பாத ஆகாயத்தினும் நிறைய அதற்குமேலிரண்டு சேனையும் வெற்றிசேரப் பட்ட சண்டைதொடங்குகிறபோது வெள்ளைக்குதிரைகளாலே நடத்தப்பட்டதே

ரின்மேல் நின்று சண்டை செய்ய யத்தனப்பட்ட அருச்சுனன் அந்தத்தேரின்மேலேநிற்கமாட்டாத சோகத்துடனே சுவாமிக்கெதிரே ஒருவசனஞ்சொல்லுவான்.
(வானினு மென்றவும்மைசிறப்பும்மை நிற்கமாட்டாமையாலதுசுள்ளாடல்) 12

யாவர்போர் கருதிவெய்தினார்க ளெதிரெய்தி நின்றவிவர்தங்களில்
யாவரோடமர் தொடங்கலா மெனவறிந்து கொள்ளுமளவி யாவையுங்
காவல்பேணியவை தந்துபின்னவை கரந்துகொண்டருள்செய்கண்ணனே
மேவவேவுமாவொடேறு தேரினை நிறுத்துவா யெனவிளம்பினான்

இ-ள். எல்லாவற்றையுங் காவலாகவவதரித்து அவைகளையுண்டாக்கிப்பின்பு அவற்றை யொளித்துக்கொண்டருளப்பட்ட சுவாமி எதிராகவந்து நின்றவிவர்களில் யார் சண்டையைநினைத்தவந்தார்கள் யாரோடே சண்டை தொடங்கலாமென்று அறிந்து கொள்ளுகிறமட்டும் மனம்பொருந்த நடத்தப்பட்ட குதிரைபூண்டிருக்கும் தேரை நீ நிறுத்துவாயென்று சொன்னான். (எ-று) 13

விளம்புமவ்வளவின் மேகவண்ணனும் மவ்வெள்ளைமாகடவு தேரினைக்
களங்கொளும்பரிசினின்ற சேனைநடுவே கடாவியிதுகாணெனா
வளங்கொள் கங்கைமகனாதி யாகமுடிமன்னர் யாவரையு முன்னுறத்
துளங்குகின்ற முடியோடு நெஞ்சினொடு வல்லவாறுசில சொல்லினான்

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அவ்வளவில் மேகநிறமானசுவாமியும் அந்தவெள்ளைக் குதிரைகளாலே நடத்தப்பட்ட தேரைப்போர்க்களத்திலெவ்வெவ் விடங்களிலு நிறைக் கொள்ளும்படி நின்ற சேனைநடுவேநடத்தி நிறுத்தி நீ சொன்னதை பாரென்று சொல்லவளமைகொண்ட கங்காபுத்திரனாகிய வீஷ்மர் முதலாகக்கிரீடந்தரித்த ராசாக்களெல்லாரையும் கண்முன்னாகக்கண்டு அசையப்பட்ட கிரீடத்துடனே சொல்லநல்லவழியாகத் தன்மனதுடனே சிலவசனஞ்சொன்னான் (எ-று)

கொச்சகக்கலிப்பா.

தாவிலருந் தந்தையருந் தந்தையர் தந்தையரு
மேனியுடன் பிறந்தாரு மெய்ஞ்ஞான மளித்தாரு
மாவியென நட்டாரு மமைந்தாரு மமர்க்களத்தே
மேவிய வெம்பொருட் டாகவுயிர்விட வென்றொடங்கினார்

இ-ள். வருத்தமில்லாத அருமையான தகப்பன்மாரும் தகப்பன்மாருடைய தகப்பன்மாரும் இவர்களுடனே கூடப்பிறந்தவர்களும் மெய்ஞ்ஞானோபதேசம் பண்ணினபேரும் சீவனைப்போலச் சினேகமானவர்களும் அமைந்தடங்கின பெரியோரும் போர்க்களத்திலே வந்த எங்களுடைய நிமித்தமாகத்தங்களுடைய சீவனை விடவேண்டிச் சண்டைக்குத் தொடங்கினார்கள். (எ-று) 15

கலி விருத்தம்.

தீதறுகுரவர்மற் றவர்கள் சேய்களு
மாதுலர் கிளைகளோ டாயினோ ரனைக்
காதல்செய் திடரினுற்கலக்க முற்றவன்
மாதவனெதிர் சிலமாற்றங் கூறுவான்

இ-ள். குற்றமற்ற குருக்களும் பின்னுமவர்கள் பிள்ளைகளும் அம்மான்மா
ரும் இவர்கள்முதலானவர்களோ சாகிறார்களென்று அவர்கள் மேலாசையைத்
துந்தத்துக்கத்தினால் கலக்கமடைந்த அருச்சுனன் சுவாமி முன்னே இவ்வார்த்
சொல்லுவான், (எ-று) (குருக்கள்மாராவது கிருபர் துரோணர்.)

வாயேயன்றி முகம்புலருமன மொன்றுணர மாட்டாது
தீயேயன்றியுடல் வெதும்புஞ்செவ்வே நிற்கமாட்டுகிலேன்
வேயேதருதிண் காண்டீபவில்லுநழுவி விழாநின்ற
தாயே யனையாய்போர் நின்றதமரைக்காணுந் தோறுமன்றே

இ-ள். வாயுலர்ந்தது அதுவுமல்லாமற் முகம்வாடுகிறது மனதுமொ
யறியமாட்டாது நெருப்பையல்லாமற் சரீரம்வெதும்புகின்றது செவ்வைய
மாட்டேன் மூங்கிலாலே யுண்டான திண்மையான காண்டீபமென்கிற
நழுவிவிழுகிறது தாயையொப்பானசுவாமி சண்டைபண்ணநின்ற உ
காணும்போதெல்லாம். (எ-று)

* (வாயுலர்ந்து முகம்வாடி மனமயங்கிச்சரீரம் வெம்பித் தள்ளாடி
நழுவி விழுகிறதென்று சொன்னது குறிப்பு.)

ஓதலாகா நிமித்தங்களொன்றேயல்ல பலவுளவாங்
காதலாரைக்கொன்று பெறும்பயனேதொன்றுங்காணேனு
ஞாதலாலிவ்வெற்றி யுடனாசினுரிமை யானதனை
ஏதலாவதென்கின் றதிபாதினபொருட்டோ வியம்பாயால்

இ-ள். சொல்லலாகாத நிமித்தங்களொன்றுதானே அல்ல அநேக முண்
கிறது என்மேலே அன்புடையவர்களைக்கொன்று பெறப்பட்ட பிரயோசனமே
நான் ஒன்றுங்காணேன் ஆதலால் வெற்றியுடனே அரசுரிமையான அதனை வி
ரிக்கில் எனக்கு குலநாசமென்றாகிற வச்சாகிறது இப்போது இந்தச் சண்
யென்ன நிமித்தமோ சொல்லுவாய். (எ-று)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அரசவ்வரசால்வரும்போக மதனுலின்பமெய்துமென
உரைசெய் பொருள்களியாவர் சிலர்பொருட்டாலுலகையுழைந்தனட வ
வரைகொள்புயனே மற்றவர்தம் பொருளுந்தங்கள் வாழ்நாளும்
நிரைசெய்தொருவ ரொருவரின்முன் னீக்கிவந்து நின்றாரால்

இ-ள். மலையைக் குடையாகக்கொண்ட புயத்தையுடையசுவாமி அரசு அ
அரசால் வருகிறபோகம் போகத்தினாலேவருகிற சுகமென்று சொல்லப்பட்
மூன்றுபொருள்களையுஞ் சிலபேர்நிமித்தமாகவருந்தியார் பூமியையடைவார்க
அவர்கள் தங்களுடைய அரசுபோகம் சுகமென்கிற மூன்று பொருள்களையும் த
ளுடைய ஆயுசுகளையும் விட்டுவந்து வரிசைவரிசையாக ஒருவர் முன்னே ஒ
வர் நின்றார்கள். (எ-று) *

அரசபோகஞ் சுகமென்ற மூன்று பொருளு மூன்றுபேறு-அவை தகப்பன் தாய் குரு சிநேகர் உறவினர் பெரியவர்கள் நல்லவர்கள் இவர்கள்முதலானபேர்க ளனுபவிக்கவேண்டிப் பெறுகையால் இப்போது இந்தச்சண்டையில் இவர்களைக் கொன்று பெறுவதாக வந்திருக்கின்றது அஃதேதென்னில் இவர்களே யெனக்கு முன்னே யெனக்கு முன்னே யென்று அவசரப்பட்டு ஒருவர்முன் ஒருவர் வந்து நிற்கையால் இவர்களைக்கொன்றுவரும் பிரயோசனம் ஆகாதென்பது குறிப்பு. 19

ஆனபொரு ளீதாதலினு லவரைக் கொன்று லருள்சேரா
ஈனமல்லா லெங்களுக்கோ ரின்பமெங்கு மில்லையாற்
கூனவரிவிற் கொண்டென்னைக் கொலினுமவரை யான்கோறல்
வானம்பெறினு மினிவேண்டேன் மண்ணின்பொருட் டால்வல்லேனே

இ-ள். இந்தச் சண்டையிலானபொருளிது ஆதலா லவரைத்தயையில்லா மற்கொன்றாற் குற்றமேயல்லாமல் எங்களுக்கு ஒரு சுகமாகிலும் எங்குமில்லை ஆகையால் வளைந்து வந்தவில்லைக்கொண்டு அவர்கள் என்னைக் கொன்றாலும் அவர்களை நான் கொல்லுகிறது பெறாத தேவ லோகத்தைப்பெற்றாலும் இனி ஆசைப்படேன் இப்படித்தேவலோகத்தை வேண்டிக்கொல்லாத நான் மண்ணு லகிமித்தத்தாலே கொல்லமாட்டவேனோ மாட்டேன். (எ-று) 20

கொற்றவர் தங்குலங்கெடுத்தால் வருகின்றகுற்றமுமெய்
யுற்றவர் தந்திறம்பிழைத்தா லுறுகின்ற வுயர்பழியு
மற்றவர் களறியாது மறந்திடுக மறந்தாலுங்
குற்றமென வறிந்தவியான் குறிக்கொள்ளா தொழிவேனோ

இ-ள். இராசாக்கள் தங்கள்குலத்தைக்கெடுத்தால் வருகிறகுற்றமுஞ்சத்தியம் விதமானவர்கள் தங்களுடைய ஒழுக்கத்தைவிட்டால் அடையப்பட்ட பெரிய பழியும் அவர்களறியாததற்குமுன்னே மறக்கவேண்டும், அப்படி மறந்தாலும் ஆகாது செய்தாற்குற்றமென்றறிந்த யான் இனியெப்போதும் நினைவாயிருக்கிற படிக்குத் திடமாய்க் கொள்ளாமல் மறந்துவிடுவேனோவிடேன். (எ-று)

இதில் நினையாமல்மறந்து ஆயத்தமானேன் இனிஅறிந்தபின்பு அதையொப் பக்கொள்ளே னென்பது குறிப்பு. 21

குலங்கெடவே வருகின்ற குலதருமங் கெடுமங்
நலங்கெடவே குலம்பாவ நண்ணுமது நண்ணவே
இலங்கிழையார் நெறிதிரிவரிவர் கணெறிதிரிபவே
தலக்குலவு முறைமையெலாந் தலைதடுமாறுமால்

இ-ள். குலநாசமாகவே அநாதியாகத்தொடர்ந்துவருகிற குலதருமம் நாச மடையும், குலநலமான தருமமழியவே குலத்தைப் பாவமூடிக்கொள்ளும், அந்தப் பாவங்கள் கூடினமாத்திரத்திலே பிரகாசிக்கிற பொன்னாலும் மணியாலுஞ்செய்த ஆபரணம்பூண்ட பெண்கள் தங்கள் மார்க்கத்தைத் தப்புவார்கள், இந்தப் பெண்

கள் பதிவிரதாமார்க்கத்தைத் தப்பி விபசரியம்பண்ணவே பூமியிலே வழங்
வரிசையான முறைமையெல்லாந் நிலைதடுமாற்றமாகும். (எ-று) 22

தடுமாற்றமக்குலத்தே சார்ந்தார்க்குஞ் சாராதே
கெடுமாற்ற நினைந்தவர்க்குங் கெடாநிரயங் கிடைப்பிக்கும்
படுமாற்ற மென்னுரைக்கேன் பண்டிறந்தோர் களுந்தமக்கொண்
றிடுமாற்ற லவர்கள் பெருதிருணரகத் திழிவர்களால்

இ-ள். முறைகெட்டதடுமாற்றம்சங்கரமான அந்தக்குலத்தையடைந்தவர்களு
க்கும அந்தக்குலத்தைத்தான்சாராமல் அழியும்படி நினைத்தவர்களுக்கும் எந்த
காலமும் அழியாதநரகத்தை யனுபவிக்கப்பண்ணும், ஆகையால் உண்டான வி
னத்தையென்னசொல்லுவேன் முன்மரணமான பிதிர்த்தேவர்களுக்குத் தங்களு
கிடுவதொன்றான பிண்டவுதகக்கிரியைகளை இடுவாரில்லாததினாலே பெருவலி
ருண்ட நரகத்திற்பிதிர்களிறங்குவார்கள். (எ-று)

இது அதோகதியான நரகிலே தலை கீழாகவிழுவது.

வாராநின்ற குலமயங்கப் பண்ணினர்க்கு மற்றவரைச்
சாராநின்ற குலத்துக்குத் தருமந்தளர்ந்து சாயுமாற்
சாராநின்ற குலந்தருமமிரண்டுந்தளர்ந்து சாயவே
பேரிநிரய மெய்துமெனப் பெரியோரியாரும் பேசுவரால்

இ-ள். பூமியுள்ளநாள்முதலாக வரப்பட்டகுலத்தை மயங்கப்பண்ணிச் ச
மாக்கினவர்களுக்கும், அந்தக்குலத்தைக்கெடுத்தவர்களைச்சார்ந்து நின்ற குலத்
க்குந் தருமங்கெட்டுவிழுந்துபோம், இந்த வுலகத்தைச்சார்ந்து நின்றகுலமென்
தருமமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட இரண்டும் நிலைகெட்டுவிழவே அந்தமனிதர்க
க்கு நீங்காதநரகங்கிடைக்குமென்று பெரியோரெல்லோருஞ் சொல்லுவார்கள்.

குலத்தாருங் குலத்தைக்கெடுத்தாரும் நரகத்திலெக்காலமு மிருக்கவேண்டு
மென்பதினாலே பேராநிரயமென்றார். 24

மின்னேயனைய செல்வத்தை வேண்டித்தங்கள் மெய்யுயிரைக்
கொன்னேகழிக்க நின்றவரைக் கொல்லத் துணிந்தகொடுவினையே
னென்னேகொடிய பெரும்பாவமெய்த நினைந்தேனி யானுமிவர்
முன்னேபடை விட்டமர்துறந்து நின்றாலிவர்கண் முனிவாரோ

இ-ள். மின்னையொப்பானசெல்வத்தைவேண்டித்தங்களுடையசரீரத்துயிரை
வீணிலேபோக்கநின்றவர்களைக் கொல்லத்துணிந்த கொடும்பாவியானநான் என்ன
மோகொடுமையான பெரியபாவத்தை யடையநினைந்தேன். நானும் இவர்க
ளுன்னே ஆயுதத்தைவிட்டுச் சண்டையை வெறுத்துநின்றா லிவர்கள் கோபி
பாரோ கோபியார். (எ-று)

கலிவிருத்தம்.

சொல்லினு மெனக்கது பொறுக்கை குணமென்றே
கல்வினிகர் தோள்விடலை கண்ணனெதிர் கூறி
வில்லினுடனே பகழிசோர விழிசோரச்
சில்லிமணி யாழிபொரு தேர்மிசை யிருந்தான்

இ-ள். நிராயுதனென்றுபாராமலென்னைக்கொன்றாலும் அதுபோகிறது எனக்கு மிகுதியும் நல்லது என்றுமலையையொப்பாக உயர்ந்ததோள்களையுடைய காளையாகிய அருச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி முன்னே சொல்லிவில்லுடனே அம்பு நழுவக்கண்கள் நீர்துளிக்க அழகியவண்டிலானது இடியைப்போல பூமியைப் பிளக்கப்பட்ட தேர்மேலிருந்தான் (எ-று) 26

முதலாவது

சோக அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட ஆக திருவிருத்தம் 30.

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

இவ்வண்ண மறிவொதுங்க வெழுகின்ற விரக்கத்தாற்
செய்வண்ண மறியாது திகைத்திருந்த தேர்விசயன்
உய்வண்ண மதுநாடி யொருவண்ண முலகோதுங்
கைவண்ண மலருடைய கார்வண்ணன் கட்டுரைப்பான்

இ-ள். இந்தப்படிக்கு அறிவுவிலகவெழும்புகிற தயையினாலே செய்யத்தக்கதை யறியாமற்றிகைத்துத் தேரிலிருந்து அருச்சுனன் மயக்கந்தீர்ந்து பிழைக்கத்தக்கதென்ன வென்று ஆலோசனை பண்ணி உலகத்தார் தோத்திரம்பண்ணக் கொடுத்தருளுகின்ற செந்தாமரைப்பூவை யொப்பான திருக்கையையுடைய மேக நிறமான ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி உபதேசமார்க்கங்கள் அனேகமானதில் ஒருவிதத்தைச் சொல்லுகிறார். (எ-று)

இரக்கமாவது பகைஞரை நம்முடையவர்களென்றும் அபிமானத்தாலெழும்புகிற இரக்கம். 1

ஆயாதவர்க்கு மலிகட்கு மடுப்பதழியாப் பழியுனது
தேயாவறிவைத் தேய்ப்பதறச் சிறுமைகளினுஞ் சிறுமையது
சாயாநரகத் திடைசெலுப்புவ துன்போல் பார்க்குத்தகாததுவந்
தேபார்க்களத்தேயுன்னை யாவெவ்வா றடைந்த தெனவறியேன்

இ-ள். ஐயா வேதசாஸ்திரங்கள் விசாரியாதவர்களுக்கும் ஆணும் பெண்ணுமல்லாத அலிகளுக்கும் அடுப்பது தீராதபழியை யுடையது கெடாவறிவைக் கெடுப்பது மெத்தவும் அற்பமானவைகளிலும் அற்பமானது ஒழியாத நரகத்தினிடத்திலே விழப்பண்ணுவது உன்னை யொப்பானவர்களுக்குத்தகாதது இப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானம் வந்து இந்தப்போர்களத்திலே யுன்னையெப்படி யடைந்ததென்றறியேன். (எ-று)

ஒவ்வா தீதொழிந்தபார்மே லொருப்படு கென்றருக்கரிய
செவ்வாயன் றிருமொழியத் தேர்விசயன் செப்புவான்
மெய்வாயிற்றொடி மனத்தான் மிகப்போற்றற் குரியாரை
எவ்வாறு கொல்புரிவே னென்றிவ்வா றியம்பினான்

இ-ள். இந்த அஞ்ஞானம் பெரியோர்களுக்கு ஒவ்வாது இதைவிட்டு உயுத்தியத்தின் மேலே ஒருமைப்படுவென்று கரியதிருமேனியுஞ் சிவந்தவாயுமுடைய

சுவாமி திருவாக்க ருளிச்செய்ய விசாரிக்கிற அருச்சுனன் சொல்லுவான். மனோவாக்குக்காயமென்கிற மூன்றுகரணத்தாலும் மிகவும் பூசிக்கிறதற் குரியவரான பீஷ்மர் துரோணர் முதலானவர்களை யெப்படிக் கொலைசெய்வே னென்றிப்படிச் சொன்னான். (எ-று)

தேர்விசயனை இரத மேறுகிறவனென் றுரைபண்ணில் எல்லாரு மிரத மேறுகிறவர்களே ஆகையாலேகூடாது, தேர்தல்-விசாரித்தல், ஆகையாலே விசாரிக்கிற அருச்சுனனுக்குபதேசிக்கிறதினாலே உரையில்விசாரித்தென்றெழுதினது ஒப்பென்றது திரிகரணத்தோடாயிற்று. 3

மாற்றலர்க ளென்றிவரைக் கொன்று பெறும் பெருவாழ்வி
னேற்றமுரைத் தியான் பிறர்பாலிரந் துண்கையினிதன்றோ
கூற்றவர்களு யிருண்டா லவர்குருதியாற் குழைத்த
சோற்றையினிதாகவன்றோ நான்பின்னைத் துய்ப்பதெலாம்

இ-ள். பாட்டன் குரு இவர்கள் முதலான பெரியோர்களைப் பகைஞரென்று கொன்றுமேற்பட்ட பெரியவாழ்விலும் அவர்களுடைய மகிமைகளைச் சொல்லி அன்னியரிடத்தில் தான்பிச்சை எடுத்துண்பது இனியதல்லவோ. அவர்களுயிரை என்னாலேயமனுண்டானாக அவர்களுடைய இரத்தத்தினாலேகுழைத்த சோற்றை இனியதாகவல்லவோநான் அவர்களைக்கொன்றபின்பு போசிப்பதெல்லாம். (எ-று)

தவர்சொல் படைவிடுகை யோ தவிர்கை யோதகுவதுமற்
றவர்களெனை வெல்வரோ யான்வெல்வனோ வறியே
னவர்களிலே ரிறந்தக்காலதனா லென்னுருயிர்போ
மவர்களமர் தொடங்குக வென்றடல்குறித்து நின்றாரால்

இ-ள். வில்லிலே தொடுத்துக்கொல்லப்பட்ட அம்புவிடுவதோ தவிர்வதோ இந்தவிரண்டிலேதகுமானதெதுவோ அல்லாமல் அவர்களென்னைச் செயிப்பாரோ நான் அவர்களைச்செயிப்பேனோ அவர்களிற்சிலரிறந்தால் அதினாலே என்னுடைய அரியசீவன்போம் அவர்கள் சண்டைதொடங்கென்று பலத்தைக் குறித்து நின்றார்கள். (எ-று) 5

ஆதலா லறிவாயவிழியினை மற்றாங்கவர்பாற்
காதலா லிருண் மறைப்பநெறி யெங்குங்காணேனா
னாதலாலெனக் குறுவதறிகிலே னுரைத்தருள்வாய்ச்
சாதலானதும் பிறப்புமில்லாத தனிமுதலே

இ-ள். ஆகையாலறிவாகிய ஞானக்கண்ணை அவர்களிடத்தில்வைக்க ஆசையினாலே அஞ்ஞானமாகிய விருள்மறைக்க நானெங்கும் வழிகாணேன் ஆதலால் உறுதியானதையறிவில்லாத எனக் குறுதியைச்சொல்லி யருளவேண்டும் சாகின்றதான மரணமும் பிறப்புமில்லாத ஒப்பற்ற முதன்மையான சுவாமி. (எ-று) 6

உஞ்சேபோகு நெறிவாளா வுரைப்பனோ வென்றுளஞ்சுருதி
தஞ்சேயென்றுன் சரண்புகுந்தேன் றண்டிற்பணிந்தேன் றாமரைக்கண்
மஞ்சேயுன்றன் மாணாக்க னாயுன்பாதமலர் புனைந்தே
னஞ்சேலென் றிங்கடியேன்செய் வினைகளேவி யாள்வையே

இ-ள். செந்தாமரைப்பூவையொப்பான திருக்கண்களையுடைய மேகவண்ணனே தப்பிப்பிழைத்துப்போகப்பட்ட வழியைக்கேளாமற்சொல்லுவேனோவென்று திருவுளத்தில் நினைத்தருளவேண்டாம எனக்குத்துணை நீரேயென்றுநம்பி யும்மை சரணடைந்தேன் தண்டம்போல பூமியில் விழுந்து உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். உம்முடைய சிஷ்யனாக உனது திருவடித்தாமரைகளை அடியேனுடைய சிரசின்மேல்தரிக்கிறேன் பயப்படாதேயென்று இங்கே அடியேன் செய்யவேண்டிய காரியங்களை யேவல் செய்தருளியாளுவாய். (எ-று) 7

கலி விருத்தம்.

மண்ணாளும் பெருஞ்செல்வ மன்றியேமாயாத
விண்ணாடு பெற்றிடினு மென்னுடைய மெய்யுணர்வு
நண்ணாமலடு துயரகலியாமற் காப்பதனைக்
கண்ணாவிங்கெவ் விடத்துங் காண்கிலே னெனக்கலுழ்ந்தான்.

இ-ள். அழியப்பட்டபூமியை யாளுகிற பெரியசெல்வமுமல்லாமல் அழியாத தேவலோகத்தைப்பெற்றாலும் என்னுடைய மெய்யானவறிவுசேராமற் கெடுக்கப்பட்டதுக்கமானது என்னை வருத்தாமற் காக்கப்பட்டதை ஸ்ரீ கண்ணபிரானே இங்கே எந்த விடத்திலேயுங் காணேனென்று அழுதான். (எ-று) 8

நெய்ம்மார்பிற் சொரிவதென நெடுங்கண்கணீர்சோர
விம்மாநின் றவன் காதல்வெந் தீயால்வேவாமே
கைம்மா றொன்றின் றியுயிர் காப்பதேகடன்பூண்ட
வம்மாயன் றிருவாய்மை யருண்மாரி யாலவிப்பான்.

இ-ள். மார்பிலேநெய்சொரிவதுபோல நீண்டகண்கள் நீர் சிந்தவிம்மி விம்மி நின்ற அருச்சுனன் உறவின்மேல் வைத்த ஆசையான உஷ்ணமுள்ள நெருப்பாலே வேகாமல் முன்னேதானே பிரதியுபகாரமில்லாமற் பஞ்சவர்களுடைய சீவனைக் காப்பதே கடனாகப்பூண்ட அந்த கிருஷ்ணசுவாமி திருவாக்கிலே பொழியப்பட்ட கிருபையாகிய மழையால் அவிக்கவேண்டி. (எ-று) 9

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பின்னையணைய திருகைகொண்டருளி விரைத்தாமரை நாமம்
பொன்னையணியுந் திருமார்பன் போகாத்துயர்போம் பரிசெண்ணி
முன்னைமறை களெடுத்துரைத்த முடியாப்பொருளை முதற்பொருளாய
தன்னையுன்ன பரிசவர்க்குத் தானேசாற்றத் தொடங்கினான்

இ-ள். பரிமளித்த பொற்றாமரைப் பூவினிற்றோன்றிய மகாலட்சுமியைத் தரித்த திருமார்பையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி மின்னலை யொப்பான திருநகை கொண்டருளி எப்போதும் போகாத துக்கம் போம்படிக்கு நினைத்தும் பழைய வேதங்களெடுத்துச்சொல்லியு முடியாத பொருளை முதலான பொருளினாலே தன்னையுள்ளபடி அந்த அருச்சுனனுக்குத்தாமேசொல்லத்தொடங்கினார் (எ-று)

எடுத்துச்சொல்லவாவது, மேலானபொருள்களாலே தூக்கிச்சொல்லியுமடங்காத பொருள்தானே யென்றது தன்னைக் குருமுகமாக அறிவியாமற்றானே அறிவித்தாரென்றது இதனாலே குருவேதெய்வமென்று குறிப்பு. 10

கலிவிருத்தம்.

சாகநில்லை யாவர்களுநிற்கவது தானே
மாய்வரென நீகருதுமாரதர் களெல்லாந்
தெய்வரிய தீவினை செய் யாதமையி னாலே
வீவதன்முன் வானுலக மேவுவர்க ளேமேன்மேல்

இ-ள். எல்லாருஞ்சாகிறதில்லை அதுநிற்கசாவார்களென்று நீநினைக்கப்பட்ட பெரியதேர்க்காரர்களெல்லாம் ஒன்றாலுந் துறையஅரிதான பாவங்களைச்செய்யாமையினாலே சாகிறதற்குமுன்னே தேவலோகத்தை மேன்மேலுஞ் சேருவார்கள்.

தேயவரிய தீவினையாவது யாகங்கள் மகாதானங்கள் முதலானவையால் தீராதபாவங்கள் செய்யாததினாலே தேவலோகத்தைச் சேருவார்களென்றது கருத்து. பாவிகள் நரகில்விழுவாரென்ற தருத்தாபத்தி. 11

அன்னவர்கள் சோகிதரெனவழுதலானும்
பன்னவரியோர் கண்முறையே பகர்தலானும்
மன்னுமயலேறியுன் மயங்கினை கொல்வாயா
தின்ன தொழிலானதை மறந்திடுவை புங்கேள்.

இ-ள். அப்படிப்புண்ணியவான்களாய்த் தேவலோகத்தைச்சேருகிறவர்களாயிருக்கிற, அந்தச்சோகிக்கத்தகாதவர்களைச் சோகிதரென்று நீ அழுகிறதினாலும் பேசவரியவரானவரென்று அறிந்தும் அறியாதவர்கள்போல நீ பேசுகிறவசனத்தையே சொல்லுகிறதினாலும் நிலைமையான மயக்கமேற்கொண்டு புத்திமயங்கினையோ இந்தத்துக்கத் தொழிலானது உனக்குத்தகாது இதைமறந்துவிடு இன்னுஞ் சொல்லுகிறதையுங்கேள். (எ-று)

அற்பசுகத்தையு மகா துக்கத்தையுமுடைய பூமியைவிட்டு மகா சுகத்தையுடைய தேவலோகத்தைப்பெறுகிற சந்தோஷமுடையவர்களைத் துக்கமுடையவர்களென்று துக்கிக்கிறதினாலும், அறிந்து மறியாதவர்களான வாதிகளைப்போலே பேசுகிறதினாலும், புத்தி மயங்கினையென்றது பன்னவரியோர், பெரியோர்மன்னவரியோர்பாவிகள்வாதிகளென்று சொல்லுகிறது வாதிகளை யறிந்தும் அறியாதவரான பிரஞ்ஞாவாதிகளென்றுசொல்வதென்னையென்றால், தர்க்கபுத்தி

நினைக்கன்றாக அறிந்துவாதிக்கிறதினாலே சொன்னது இவனுடனே பேசுகிறதே அரிதென்றபயப்பட்ட வாதிக்கிறதினாலே வாதியைப்பன்னவரியோ வென்று பாடினார். 12

மாயுமவராலுமுயிர் வாழுமவராலு
மாயுமறிஞோர்களழியா மையறியாயோ
நீயுமிவர்தாமுநிகழ் நானுமெறிதேறி
லேயும்வகைபாதிலகி லென்றுமுளமேகாண்

இ-ள். சாகிறவர்களாலுஞ் சீவன் வாழ்கிறவர்களாலுஞ் சகலத்தையும் ஆராயப்பட்ட அறிவுடையவர்கள் மனத்திடமழிந்து துக்கப் படாததை நீயறியாயோ இவர்களையெப்படிக்கொல்லுவே னென்றழுகிறநீயும் உன்னுடைய இரக்கத்துக் குரியவரான இவர்களும் எல்லாவற்றையும் நடத்துகிற நானுஞ் சாகிறவர்களே இருக்கிறவர்களோவென் றித்தமார்க்கத்தை விசாரிக்கிற கருமத்துக்கிடாக விசையப்பட்ட வெண்பத்துநாலுலகமும் அச்சுப்பேதவகையாலே யுலகத்திலே யென்று மிருக்கிறநாமேயல்லாமல் இல்லாதநாமல்ல கண்டாய். (எ-று) 12

பொன்றுபதிட்டம்பதனு னின்றவிபொருள்பொன்று
தென்றுமோரியற்கையினி னிற்குமியல்பைக்கேண்
முன்றொடர்மகப்பருவம் விட்டிளமைமூப்போ
டொன்றுமுடலாயினு முயிர்க்கியல்பதன்றால்

இ-ள். அழிவதுதேகம் அந்ததேகத்துக்குள்ளே நின்றவயிர் அழியாது அந்த வயிர் ஒன்றும் ஒரு சுபாவத்திலே நிற்கும் அந்தச் சுபாவத்தைக்கேள் அர்ச்சுனா முன்னே தொடர்ந்து வரப்பட்ட குழந்தைப்பருவத்தைவிட்டு இளமையோடும் மூப்போடுஞ் சேர்க்கூடுமானாலும் அதுவுடலுக்குச் சுபாவமே யல்லாமலுயிருக்குச் சுபாவமல்ல. (எ-று)

விட்டென்று சொன்னதினாலே என்றுங்குழந்தைப் பருவமாகவே யிராமல் விட்டு இளமையான யௌவன பருவத்தைக்கூடி யப்படியே யானாலுமிராமல் அதையும் விட்டு மரணத்தசையை யடைந்து அப்படியுமிராமல் அதையும் விட்டு உற்பத்தியைக்கூடி அப்படியுமிராமல் அதையும்விட்டுக் குழந்தைப் பருவத்தைக் கூடி இப்படிச் சொள்ளிவட்டம்போலச் சுழலுகையால் உடலுக்குப் பருவஞ்சுபாவம்போல மரணமுஞ்சுபாவமே யாகையால் உயிருக்கு ஒரு காலமும் நாசமில்லை யென்பது கருத்து. 14

அன்னவகைபாலுருவழிந்துவருமாங்கே
என்னுருவமாமறிசிறந்தபிறவாதார்
பின்னதறிவானுடலழிந்துபிரிபோதுந்
தன்னதெனவேதுவிமார் சலிப்பதறியானால்.

இ-ள். அந்தந்தவகையினாலே அந்தந்த விடத்திலே தேகமழிந்து வரும் என்னுடைய சொரூபமான ஆன்மாவழிந்துபிறவாது ஆகலாற்பின்பு அதையறிந்

தவன்உடம்பு அழிந்து ஆன்மாவுடம்பைப் பிரிகிறபோதுங் கூடுகிறபோதும் எவ்வளவுந் தனதென்று சலியான். (எ-று)

தானான ஆன்மாவுக்கு ஒன்றுமில்லை உடம்பிற்கே மரணமும் பிறப்புமாகையால் அது வந்தபோது நம்முடைய தல்லவென்றிருப்பான் நம்முடைய தென்று சலியானென்பது கருத்து. 15

இவ்வகைய தாகிலழல் சீதமிட ரின்பஞ்
செய்வகை யிலாதறிவு சேர்குவதே தென்னில்
மெய்வகையி னாலிவை விளைந்ததா மேய
ஐவகையி னாபுல னும்பொறியு மையா.

இ-ள். இப்படிச்சொன்னதைக்கேட்ட அருச்சுனன்சொல்லுவது இந்தப்படி சனனமரணம் ஆன்மாவுக்கு இல்லாவிட்டால் உஷ்ணம், சீதளம், துக்கம், சுகம், இவைகளைத் தன்னுடையதல்லவென்று செய்யும்படியில்லாமல் ஆன்மாவிலே சேர்ந்து சுட்டதென்றுங் குளிர்ந்ததென்றுங் கிலேசித்துஞ் சந்தோஷித்துஞ் செய்வ தென்னவென்று கேட்டதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி வாக்கியம் அர்ச்சுனா ஐந்து கூறுபாட்டினை யுடையனவாகிய தேகவிதங் களினாலிவைக ளுண்டாக்கிவர துக்கசுகத்தைப் பஞ்சீகரண பேதத்தினாலுண்டாகிய பஞ்சதன் மாத்திரைகளாகிய சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்த மென்கிற ஐந்து ஞானேந்திரியமாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்கிற ஐந்து வருவாய் அடைந்து அனுபவிப்பதல்லாமல் ஆன்மா அனுபவிப்பதல்ல, (எ-று) 16

கோச்சகக்கலிப்பா.

சீதமழன் முதலவற்றின் செயல்கேட்கி லநித்தியமாய்ப்
போதலொடு வருவனவா யிருக்குமவை பொறுநீயு
மாதலினென் பயனென்னி லவைபொறுத்த பெரியோரை
ஏதமவை நிலைகலக்கா தவன்வீடே யெய்துமால்

இ-ள், சீதள, உஷ்ண முதலானவைகளின் செயலைக்கேட்கில் அநித்தியமாய்ப்போகிறதும் வருகிறதுமாயிருக்கும் அவற்றைப் பெரியோர்கள் பொறுப்பார்கள், நீயும் பொறுத்தால் ஆகிறபிரயோசன மென்னவென்றால், அவைகளைசமமாகப்பொறுத்த பெரியோரைக்குற்றமான அந்தச் சீதள உஷ்ணமுதலானவை நிலைகலக்கிவாதியாது அவர் மோக்ஷத்தையே அடைவார் நரகமடையார். (எ-று)

மண்ணினாய விகாரமுமம் மண்ணேயந்த மண்ணொழித்துப்
பண்ணினாரு மற்றிலைப் பண்ணப்பட்ட பலபொருள்க
ளெண்ணவருங் காலமுமதமற் றிறந்தவிடத்து நிகழ்விடத்துங்
கண்ணினாடன் மண்ணொழியக் கண்டாருளரோ கட்டுரையாய்.

இ-ள். மண்ணினாலுண்டாகிய விகாரங்களான கடமுதலான வெல்லாம் அந்த மண்ணேயல்லாமல் வேறல்ல- அந்தமண்ணைவிட்டுமற்ற அப்பு தேயு வாயு ஆகாசங் களாலே கடமுதலானவைகளைப் பண்ணின பேருமில்லை அப்படிப்பண்ணப்பட்ட

பல்பொருள்கள் நினைப்பானுண்டாகிய வருங்காலத்திலும் போங்காலத்திலும் இப்போது நடக்கிறகாலத்திலும் நினைத்து விசாரிக்கில் மண்ணைத்தவிர வேறுபூதங்களாகக் கண்ட பெயருண்டோசொல்லுவாய். (எ-று)

கண்ணினுலென்றுபாடமாயிற் கண்ணினுலே பார்க்கிலென்றுரைகொள்ளும் அப்படியுரைசெய்தால் கண்டதுமெய் காணுது பொய்யென்ற சாருவாகணமதமாம் அதுகூடாது. 18

கலி விருத்தம்.

ஐயாரயி லுழுவாவதன்வகையேயதன் வகைகேண்
மெய்யானது நசியாதித னுடன்வேறெனவிரவும்
பொய்யானது நிகழாதிவை புலனுகிய பொருளே
யையாவெனை யறிவாரிவையறிவார்பிறரறியார்

இ-ள். கூர்மைபொருந்திய ஆயுதத்தினுலே பகையரசரான பூமியையுழுது பிளக்கப்பட்ட அருச்சுனு அந்தந்தப் பூதங்களாகிற பூதங்களாலாகிற இதங்கள் அதனதனுலேயாகிற தல்லாமல் ஒரு பூதத்தின்தொழிலை வேறொரு பூதஞ்செய்யமாட்டாது-அதனதன்விதத்தைக்கேள் சத்தியமான ஆன்மாவானது அழியாது இந்த ஆன்மாவினுடனே வேருன அநான்மாவென்று கலக்கப்பட்ட பொய்யான தேகமானது நித்யமாகாது இந்த அருத்தம் அறிவாலுண்டாக்கிய பொருளேயல்லாமல் வேறில்லை-ஐயா இந்த அர்த்தத்தை என்னையறிந்தபேரறிவார்கள்-அறியாதவர்கள் இதையறியமாட்டார்கள். (எ-று)

தெய்வத்தை கர்த்தாவென்றும், ஆன்மாவை யகர்த்தா வென்றும் உடலையநான்மாவென்றும் வழங்கப்படுகையால் வேறெனவிரவுமென்றும்பாடினுர்-பொய்யைத்தேகமென்றும் மெய்யை ஆன்மாவென்றும் சொன்னதேதென்னில், இவ்விடத்திற்சொன்னதெல்லாம் உடலுயிரண்டின் செய்தியாகையாலும் உடல்மாயாசம்பந்தமா யழிகையாலும், உயிர்சித்தஞானசம்பந்தமாயிருக்கையாலும் சொன்னது.

யானும்மிகை யதுநீகெளுழ மொழியேமுத லியவும்
வானுதியில் வருபூதமும் வருநாள்வரு மிடமா
யானுதெழு மறியாரையு மறிகாரண மதுவாய்ப்
போனுெளாடு வருநாள்வழி புணராததொர் பொருளே

இ-ள். நானுகிறவிதத்தைக்கேள் அருச்சுனு எழும்புகிற சத்தமுதலான அஞ்சும் ஆகாசாதிபூதங்களில் வரப்பட்ட மகா பூதங்களும் உண்டாகிறகாலம் வருமிடமாய் நீங்காமலெழும்பப்பட்ட அறியாரையும் அறியப்பட்ட காரணமாய்ப்போகிற காலத்துடனே வருகிற காலத்தின்வழியைப் பொருந்தாத பொருளேநான் (எ-று)

மகாபூதமாவது பஞ்சீகரணத்தில் ஒன்றோடொன்று கலக்காமல்நிறை முதற்பாகபூதம் இந்தமகாபூதங்க ளுண்டாகிறகாலம் பிறக்கிறவிடமாய் அறியாரையும் அறிவாரையும் அறியப்பட்ட காரணமாய் திரிகாலத்தைச் சேராத பொருளே நானென்றது. 20

அழியாதமெய் யஃதியாதெனி லவிகாரதை யுருவா
யொழியாநிறை வொடுநீடிய வெனதியானென வுணரா
வழியாமதிபியல்பாலிது சிலமாறுகொள் குவதாய்
மொழிவார்செயன்முடியாமையின் முயலார்கெடவயலார்.

இ-ள். அழியாத சத்தியமெதுவென்று கேட்கில் விகார மில்லாத அஃது விகாரத்தையுருவமாய் அணுவளவிடமாகிலும் விட்டொழியாமல்நிறைந்த பரிபூரணத்துடனேவளர்ந்தது, எனதென்கிறசுதந்தரமும். நானென்கிற ஆங்காரமும் அறியாதவழியானது அதுசுபாவத்தினாலே இதுசிலவேறுபாடுகொள்கிறதாய்ச் சொல்லுவாருடைய சொல்லுந்தொழில் முடியாததினாலே முயற்சிபண்ணுராய் நினைக்கப் படாததாய்ச் சேடத்துக்கு அன்னியராயிருப்பது ஆன்மா. (எ-று)

சிலமாறு கொள்ளுவதாவது யாவையுடனே கூடியபோது தேகியாய்ச் சுதந்தரியாய் ஆங்காரியாய் நிற்பது கருத்து. 21

இல்லாமையி னியல்கேளெழு கழுதாழியி னிடையே
யல்லாதெழு புனல்போலறி வுறவேயறி குதலா
லெல்லாவகை யினுமாய்வதிவ் வுருவேயழி வதுதான்
கொல்லாதழி கொலையானது குறுகாதத னெறிகேள்.

இ-ள். இனி எப்போது மில்லாதது இருந்தும் உள்ளது போலக் காண்கிற தேகத்தினுடைய சுபாவத்தைக்கேள் அருச்சுனா, கோடையி லெழும்புகிறபேய்த்தேராகிய கானலினிடத்திலேநிச்சயமானசலமில்லாமற்பொய்யாகவெழும்பப்பட்ட சலத்தைப்போல அழிவுண்டாக அழிகிறதினாலே பொருந்தாத விதத்தினாலும், பொருந்தும் விதத்தினாலும் உண்டாகிய இந்தத்தேகமே யழிவது. ஆன்மா அழிவதில்லை. அது அவிகாரமானதினாலே தான்கொல்லாது-தான் எல்லாவற்றிற்கும் அன்னியமாகையால் அதைக்கொலையானது சேராது-அந்த ஆன் மாவினுடைய சுபாவத்தைக்கேள். (எ-று)

கொலைசேரா தென்பது அதையாராலும் கொல்லப்படாதென்பது எல்லாவகையினுமென்ற உம்மை எதிரதுதழுவிய உம்மையாகையால் ஒல்லும் வகையினுமென்றெதிர்தழுவியது. 22

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஊறுபட வொன்றிலே பிறத்தல்பிறந் துளவாதல்
வேறுபட வளர்தல்வளர்ந் தயலொன்றுப் விளைத்தலமைதன்
மாறுபடத்தேய் தலற மாய்தலென வருகின்ற
வாறியல்பு முடம்பன்றி யறிவடையா தாதலினால்.

இ-ள். தூலசரீரமுண்டாக ஒன்றோடொன்று பரிசப்பட்ட ஒன்றிலே பிறக்கிறது பிறந்திருக்கிறது - அந்தப்பருவம் வேறுபடவளருகிறது வளர்ந்து அன்னியமானதொன்றாகவிளைந்து அழிகிறது இவையெல்லாவற்றிற்கு மாறுபட

கிழத்தனமாய்க் குறைகிறது இந்த வைந்துந்தீர்ச்சாகிறது என்று வரப்பட்ட ஆறு சுபாவமும் உடம்பையல்லாமல் ஆன்மாவையடையாவாம். (எ-று)

அறிவையான்மாவென்றது அசேதனமானதேகத்தை நடத்துகையால். 23

கலி விருத்தம்.

இல்லாவுடற்கே நின்றேயு நித்தியமாகி யதுநாச
மில்லாததுபொய்ப்பிறப்பிறப்பொன்றறியாததுமற் றதுவறிந்தோர்
கொல்லார்கொலையேவலுஞ்செய்யார்கொலைமேவிட்டிக்குலமறைக
ளெல்லாம்விதித்ததொழிலினையே யியம்பிற்றென்றேயிதுதெளிநீ.

இ-ள். நிலைமையாய்யில்லாமல் அழிகிறவுடலுக்கே ஆதாரமாகநின்றும் அந்த வுடலைப்போல் அநித்தியமாகாமல் நித்தியமாகியது அழிவில்லாதது பொய்யான பிறப்பிறப்பென்கிற இரண்டிலொன்று மறியாதது ஆன்மா அதை அறிந்தவர்கள் கொல்லாற்கொல்லுவிக்கிறதுஞ்செய்யார் வேதங்களெல்லாம் கொலையை மேலிட்டுக்குலாசாரதன்மத்தைச் சொல்லிற்றென்று இதை நீ தெளிவாய். (எ-று)

ஆன்மாவை நித்தியமாய்நாசமில்லாததாய் ஜெனனமரணமில்லாததாய் அறிந்தவர்கள் கொலைசெய்தாலும் செய்வித்தாலும் செய்ததும் செய்வித்ததுந்தமக்கல்ல தேகத்துக்கென்று சாட்சியாய்ப் பார்ப்பார்கள் என்பது கருத்து. 24

கீறிய போர்வையைப் பெயர்த்தும் பின்னரே
வேறியல் போர்வையை விரும்பு வாரென
ஊறிய வுடம்பினி லுதித்த வுண்மைதான்
மாறியோ டரும்பினை மருவு மன்னனே

இ-ள். கிழிந்த போர்வையைவிட்டுப் பின்பொரு வேறான போர்வையை ஆசைப்பட்டுப்போர்த்துக்கொள்ளுவாரைப் போலச் சீரணமுடைய தூலமானவுடம்பிலேபிரவேசித்த ஆத்மா அந்தச்சீரண தூலதேகத்தைவிட்டு விலகி வேறொரு தூலதேகத்தைக்கூடும் இராசாவே (எ-று)

இதனால்தேகியான ஆன்மாசீரணதேகத்தைவிட்டு நூதனதேகத்தை தரிப்பதல்லாமல் அத்தேகத்தைப்போலத்தேகி நாசப்படாரென்பது போர்த்துமென்றது கீறினபோர்வையைவெறுத்து விட்டுப் பின்பு வேறொருபோர்வையை விரும்பும்போது முந்தின போர்வையைப்போலச் சிலநாளிலே கிழியுமென்றறிந்தும் இனிமேல்கிழிகிறபோர்வையை இப்போது புதிதுகெட்டியா யிருக்குமென்று போர்த்துக்கொள்வது போல அழிந்த தேகத்தைவிட்டும் இனியொன்றையெடுத்தாலும் அழிவது தானேயென்று சும்மாவிராமல் வேறொருதேகத்தைக்கூடுமென்றவுவமை.

உருப்பான்மை மற்றதனுக் கொருநாளு மின்மையாற்
செருக்கால்வெம் படைக்கலங்கள் சேதிக்க மாட்டாவா
நெருப்பால்வெந் தழியாது நீராலெக் கொழுகாது
மருத்தாலுஞ் சுவியாது மற்றதன்றன் வகைகேளாய்

இ-ள். தேகபாவம் அந்ததேகிக்கு ஒருநாளுமில்லை யாகையால் அந்தத்தேகியைச்சண்டையிடத்துக்கு உபகரணமான கொடுமையுள்ள ஆயுதங்கள் பிளக்க மாட்டாவாம் நெருப்பால்வெந்து அழியாது தண்ணீராலிளகியோடாது காற்றினுமசையாது இதுதவிர இன்னும் அதினுடைய சுபாவத்தைக்கேள். (எ-று)

தேகத்துக்குச் சோக மோகமு முண்டென்பது கருத்து-சுகத்துக்குச் சுபாவமானது தேகம் தேகசுபாவமாகையால் அதற்குத்துக்கப்படத் தேவையில்லை யென்றது, ஆயுதமாவது பிருதிவினுடைய காரியமாகையால் காரியத்தையுடைய காரணமான மண் ஆகப்பிருதுவிமுதல்நாலுபூதத்தாலும் அழியாதென்றது இவ்விடம் ஆன்மசொரூபம். 26

அறுசீரடியாசீரிய விருத்தம்.

எல்லாப்பொருட்கும் பழையதனை யெங்குந்தானு யிருப்பதனை
நில்லாத்தன்மை யில்லதனை நித்தியத்துவத்தை நிலைப்பேற்றை
யல்லாப்புலன்கள் பதினாலு மறியாவறிவை யறியாதே
இல்லாப்பொருள்போ லழியுமென விரங்குகின்ற தென்கண்டோ.

இ-ள். எல்லாப்பொருளுக்கும் பழையபொருளானதை எங்குந்தானுயிருக்கின்றதை நிலையாய் அழிகிறசுபாவமில்லாததை இன்றபோவென்று யிருக்கின்றதைப்பெயர்ந்துபோகாமல்நிலையாமல் நின்றதே ருடையதை இந்த குணங்களையல்லாதபதினான்கு கரணங்களுமறியாத அறிவான சைதன்னியத்தைஇப்படிக்கொத்த ஆன்மாவை யறியாமல் இல்லாத பொருளைப்போல அழியுமென் றிரங்குகிறது என்னகண்டோ. (எ-று)

பழையதென்பது அநாதி,எங்குந்தானுயென்பது பூரணமான தன்மையில்லாதென்பது, அழியாதது பதினாலு கரணமாவது இந்திரியம் பத்தும் கரணம்நான்குமாக பதினான்கும் இல்லாப்பொருளென்பது-மாயாசம்பந்தமான தேகாதிபிரபஞ்சத்தை,

கலி விருத்தம்

விலைரெனக்கொடு மெய்தளர் வாயேல்
யாவர் பிறப்பவர் யாவர் களனுந்
சாவர் பெயர்த்து மவ்வாறு சனிப்பர்
காவ லிதற் குளதோ கட னேகாண்

இ-ள். இவர்கள் சாவார்களென் றெண்ணிக்கொண்டு நீசோர்ந்தளர்ந்துவாடுவாயாகில் யார்பிறப்பார்களோ எவர்களானலுஞ் சாவார்கள் திரும்பவுமப்படியே பிறப்பார்கள் இதைவாராமல் காக்கத்தக்க காவலுண்டோ இல்லை இதுவிதியேயல்லாமல் வேறில்லைகண்டாய். (எ-று) 28

செறிந்தசெல் வாறிவ ரென்றது தேராய்
பிறந்தவர் போமிட மும்பெரி தோரா
யறிந்து நீநடு வேசில நாளே
எறிந்திடு வேலிவர் பாலிட மென்றே.

இ-ள். இவர்கள் சிருஷ்டிகாலத்துக்குமுன்னே யெப்படி யிருந்தார்களென்றதை யறியாய்-இவர்களிந்த தேகத்தைப்பிரிந்து போகிறவிடமும் வெகுவாய்விசாரித்தாலும் அறியாய். இவர்களை நீயறிந்தது நடுவே சிலநாளேயல்லாமல் அநேக நாளில்லை. எறியப்பட்ட வாயுதத்தை யுடைய அருச்சுனா இவர்களிடத்திலே யுனக்குத் துக்கமென்னமோ சொல்வாய். (எ-று)

வேலையருச்சுனை வென்றதாகுபெயர். 29

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஒருவனென்றுகண்டறியாததைக்கண்டாற்போலுணர்ந்திருக்கும்
ஒருவனென்றுங்கேட்டறியா ததனைக்கேட்டாற்போலுவக்கும்
ஒருவனென்றுமுரைத்தறியாத தனையுரைத்தாற்போலுரைக்கும்
ஒருவனென்றுங்கேட்டாலு மறியானிந்தவுண்மையினை.

இ-ள். இந்த ஆன்மாவை ஒருவனென்றுங் கண்டறியாததைக் கண்டாற்போலப் பார்த்திருப்பான். ஒருவனென்றுங் கேட்டறியாததைக் கேட்டவனைப்போலச் சந்தோஷப்படுவான் ஒருவனென்றுஞ் சொல்லியறியாத்ததைச் சொன்னவனைப்போலச்சொல்லுவான். ஒருவனென்றுங் கேட்டாலுங் கண்டாலுஞ்சொன்னாலுமறியான்.

கேட்டாலு மென்ற உம்மையாற் கண்டாலுஞ் சொன்னாலும் அறியானென்றனதிரது தழுவியது. 30

இதனாலெவருமறியாத பொருளைத்தெரிந்து கொண்டுநீ
இதனாலவரை யான்கொன்றேனென் பதொழிவாயினுங்கேண்
மதனாலாய மறைமொழியுமன்னர் தருமம்வாளமரென்
பதனாலமரேதொடங்கினை யறனன்றென நீயையுறேல்.

இ-ள். சகலதேகங்களிலு மிருக்கிறவனும் எவர்களு மறியாத ஆன்மாவை நீ தெரிந்துகொண்டு இவனாலேயிவர்களை நான்கொன்றேனென்று அகம்பாவிக்கிறதை விடுவாய் அருச்சுனா, இன்னுங்கேள் சாதிநாலாகச் சொன்ன வேதவாக்கியமும் அரசர்தருமம், கீர்த்திப் பிரகாசமுள்ள சண்டையென்று சொல்லுகிறதினாலே சண்டையையே தொடங்கு இந்தச் சண்டையை தருமமல்லவென்று நீ சந்தேகப்படாதே. (எ-று) 31

கலி விருத்தம்.

செய்தி யின்றியத் தேவர்கள் வானுல
கெய்த நின்றதிது பெறுகின்றவர்
வைதி கந்தரு மாதவ மேற்கொடு
மெய்தி ருந்திய வேந்தர்க ளல்லரோ.

இ-ள். தவந்தானமுதலானவருத்தஞ் செயலில்லாமல் அந்தத் தேவர்களுடைய தேவலோகத்துக்கும்போகின்றது இப்படிக்கொத்த சண்டையைப்பெறுவார்களைக்கேள்வேதவாக்கியஞ்சொல்லப்பட்ட பெரியதவத்தைமேலாகக்கொண்ட திருத்தமான தேகங்களையுடைய அரசர்களல்லவோ. (எ-று) 32

இன்று வாளமர் தன்னி லெதிர்த்துநீ
பொன்றில் வானவர் போற்றவின் கர்க்குவை
வென்றி சேரிலிவ் வேந்த ரெலாந்தொழ
நின்று ஞால மளிக்குவை நீயரோ

இ-ள். இப்போது இந்தக்கீர்த்திப்பிரகாசமுள்ள சண்டையி லெதிர்த்து நீ செத்தால் தேவர்கள் தோத்திரம்பண்ணத் தேவலோகத்தையாளுவாய், சாகாமற் செயமடைந்தால் இந்தராசாக்களெல்லாம் வணங்கிநிற்க பூமியையாளுவாய்.(எ-று)

ஆவ தானவமர் தொடங் காயெனிற்
போவ தாணபுகழுந் தருமமும்
பாவ மாம்பழி யாமிப் பழியினிற்
சாவ தானது வேதலை யல்லவோ

இ-ள். இராஜ தருமமான சண்டையைத் தொடங்காயென்னில் தருமமுங் கீர்த்தியும் போய்ப்பாவமும்பழியுமாகும் அந்தப்பழியிலும் சாவேதலையையல்லவோ

சாவுசிரேஷ்டமாகிப் பழிகாணங்கெடுக்கிறதாம் ஆகையால் சாவிலுங்கெட்டது அபகீர்த்தியென்பது. 34

அன்றி யும்முனை யஞ்சின னென்பரா
னின்றியங்கு நிலத்துமுன் னீசெய்த
வென்றி யும்பழி யாய்நிற்கு மேலவை
யொன்றி யம்பிலின் றுங்கிதன் மேலுண்டோ

இள், அல்லாமலும் உன்னைச் சண்டைக்குப் பயந்தா னென்றும் அற்பமாகப் பேசுவார்கள் முன்னே பூமியிலே நீசெய்த நிலைமையாக நின்று விளங்கப்பட்ட வெற்றிலும் பழியாக எக்காலமு நிற்கும் மகாரதக் காரருன்னை யொன்றுசொன்றால் அதற்கு மேலான பொல்லாங்கு வேறேயுண்டோ. (எ-று)

மேலவரைப்பெரியோரென்று சொன்றால் எற்றக்குறைச்சலில்லாதவர்களைப் பெரியோரென்று உலகஞ் சொல்லுகையாம் இந்தக் கவியிலேபயப்படப் பண்ணுகிறவனைப் பயந்தவனென்றுஞ் சண்டைபண்ணிச் செயித்தவெற்றியை வஞ்சனை பண்ணிசெயித்தபழியென்றுஞ் சொன்னதினாலு மிப்படிச் சொல்லுகிறவர்களைப் பெரியோர்களென்றுசொல்லக்கூடாததினாலும் அதிரதர், சமாதர், அர்த்தரதரென ச்சொல்லக்கூடாததினாலும் மகாரதரென்று சொல்லப்பட்டது. 35

குற்றமின்பமுந் துன்பமுந் தோல்வியும்
வெற்றி யும்மிழி வும்மிகு பேறுமென்
றுற்ற வின்னவா றொத்த மனத்தனாய்க்
கொற்ற வெஞ்சமர் செய்குற்ற மில்லையால்

இ-ள், நெருங்கினசுகதுக்கமும் அபசெயமும், நஷ்டமும், மிகுந்தலாபமுமென்றுவந்த இவைகளுக்குச்சமமான மனதுடையவனாய் வெற்றியும் உக்கிரமுமுடையசண்டையைச்செய் இப்படியானாற்குற்றமில்லை. (எ-று) 36

குற்றமாவது பாவம்.

கலி விருத்தம்.

கதுவிய பொருண்ஞானங் கரையறு முறையாலே
பொதுவறு வகைநீயும் புலனறி வகையாறு
மெனவொரு வினையாலே யிருவினை களுமவிடு
மதுநனை யறிவார்வீ டணைபவ ரதுகேளாய்

இ-ள். இப்படி யுறுதியாகப் பிடிக்கப்பட்ட பொருளானது ஞானம் இந்தஞானத்தைக்குறையற்ற வசனத்தினாலே யெல்லாருக்கும் பொதுவென்ற தில்லாமல் அறியும்படிக்குநீயும் ஐம்புலன்களாலும் அறியும்படியானால் எந்தக்கர்மமானது ஒருகர்மத்தினாலே நல்வினையான இரண்டும் அழியுமோ அந்தக்கர்மத்தை அறிகிறவர்களே மோட்சத்தையடைவார்கள். அந்தக்கர்மத்தை யினிச்சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாக. (எ-று)

ஒருகர்மத்தினாலென்றதாவது அநேக கர்மமென்றுயப்படாமல் ஒருகர்மத்தினாலே யிரண்டுகர்மங்களும் கெடச்சொல்லுகிறோம் கேளென்றது. 37

அரிதெனு மறிஞோர்கள் செயலது வழியாகா
திரிதர விடையூறும் வகைகளு மிடைகூடா
தெரிபொருள் சிறிதேனும் பெருமயறெறுமாறு
லுரியதிவ் வுலகோர்பா லிதுவல துளதோதான்

இ-ள். உலகில் அர்லபமென்னும் விவேகிகளின் நிஷ்காம கர்மயோகத்தின் பயனானது நாசமாகாது இடைவிட்டோடத்தக்க இடையூறான விதங்களும், நடுவேவந்துகூடாது இப்படிப்பலனை யிச்சியாதகர்மமென்று தெரியப்பட்டபொருள் கொஞ்சமானாலும் பெரியமயக்கத்தைக் கெடுக்குமானால் அதுவே யரியது. இந்த வுலகத்தாரிடத்திலே இது அல்லாமல் வேறுண்டோ இல்லை.

காமியகருமங்கள் அநேகபாதகமுமடைப்பது பலனிச்சியாதே கருமமொருபாதகம் அதுவொருபாதகமானாலும் அந்தப்பாதகத்தையே செய்யென்பது கருத்து.

தெளிபல ருணர்வொன்றே தெளிவில ருணர்வோதிற்
றளிர்நிகர் பலவாகுந் தருபய னதுமேவு
மொளிமறை நெறிமேலா வுணர்பொரு ளெனவோது
மளியவர் தெளியாதா ரவையல தறியாரால்

இ-ள். பலனை ஆசைப்படாமல் யோகத்தில் இச்சையுண்டாய்க் கருமஞ்செய்யத் தெளிவுடையவர்களுக்கு அறிவு ஒன்றேயல்லாமல் அநேகமாயிராது காமியகருமங்களையேசெய்கிற தெளிவில்லாதவர்களுடைய அறிவைச்சொல்லில் நிச்சயமில்லாத தளிரைப்போல அநேகமாகுங் கருமத்தினாலே வரப்பட்ட பிரயோசனத்தைச் சொல்லியிருக்கப்பட்ட பிரகாசமுள்ள வேதமார்க்கத்தையே மேலாயறியப்பட்ட பொருளென்று வாதுபேசப்பட்ட அளியவர்களே மயக்கந்தெளியாதவர்கள் அந்த அளியவர்கள் அந்தக்காமியகருமத்தையல்லாமல் மோக்ஷத்தை யறியார்கள். (எ-று)

அளியவர்கள்-அர்த்தவாதத்தில் பிரீதியுள்ளவர்கள்

புண்ணிய வுலகத்தைப் பொருண்முடிவில் வைப்பார்
நண்ணிய பிறவிக்கே கருவழி நெறிநிற்பார்
பண்ணிய வினைகட்கே பயனினையவர் கட்பா
னுண்ணிய பொருள்செப்பார் நனுகிய வறிவுற்றோர்

இ-ள். பலனைவிச்சித்து யாகாதிகருமங்களைப் பண்ணினவர்கள் புண்ணிய லோகமான சொர்க்கத்திலேபிரயோசனமுடிவைவைத்துப்போகங்களை அனுபவிப்பார் அறிவையுடையவர்கள் பொல்லாதென்று நினைத்துப் பிறவியினாலே கர்ப்பவழியிலேபிறந்து அந்தக் காமியகருமங்களையேசெய்து சொர்க்க பூமியிரண்டுக்கும் போக்குவரத்தாய் ஆத்மஞானங்கேட்டு நிற்பார். பண்ணப்பட்ட கருமங்களுக்குள்ள பலனை நினைக்கிறவர்களிடத்திலே நுண்மையானபொருளைச் சொல்லார்கள் நுண்மையான அறிவுபெற்றது பெரியோர்கள். (எ-று) நுண்மையாவது சூட்சுமம்.

நவைதரு குணமூப்பா னனுகிய பலனுய்த்தார்
சுவைதெரி குணம்வைப்பார் தொழின்மறை நெறியுற்றே
கவைதரு குணமூன்றோர் கருமமுதிட னுற்றார்
அவைவகெ டவருமெய்ப்பா லறிவினை யெண நிற்பார்

இ-ள். ஆனால் காமியகருமங்களை வேதத்திலே சொல்லுகிறதே யென்றால் கேள் குற்றத்தைக்கொடுக்கப்பட்ட குணங்கள் மூன்றினிடத்திலே பலனையுத்து நிறைந்தபலவிஷயத்தில் சுவையைத் தெரியப்பட்ட மூக்குணங்களிலே வைப்பாகவிருந்த கருமங்களை வேதத்திலே சொன்னமார்க்கத்துடனேசேர்ந்து மூன்றுகப்பாகத்தரப்பட்ட மூன்றுகுணத்தையு மடைந்தவர்களே பலனைவிச்சித்த கருமத்தினிடத்திலே கூடினவர்கள். அந்த மூன்றுகுணங்களுங் கெடவிட்டுக் குணாதீதமாகிய அரிய ஆத்மாவினிடத்தில் ஞானியென்று திடமாகநிற்பார், (எ-று) 41

குளமுத லியவற்றே குளிமுதலிய துய்ப்பா
னளவறு புனல்பெற்றா லவைகொள லருமைத்தோ
வளமுறு கருமத்தால் வருசிறு சுவையற்றா
னுளமகிழ் பிரமத்தே யுட்கொள ளுரிமைத்தால்

இ-ள். ஆனால் வேதஞ்சொன்ன, கருமங்களை விடலாமோ வென்றால் குளிமுதலாகியன வேண்டியதாகமானவன் குள முதலானவற்றிலே அளவற்றதண்ணீரைப்பெற்றால் அவற்றில் தனக்குவேண்டிய தண்ணீர் யெடுத்துக்கொள்ளுகிறது அருமையோ அல்லவே அதுபோல வளமையானகருமத்தினாலேவருகிற அற்பவிஷயத்தை இச்சியாவிட்டால் இருதயமகிழப்பட்ட பிரமத்திலேயுள்ளதைக் கொள்ளுகிறதுரித்தாம் (எ-று)

வேதங்களிற்சொன்ன அனேகத்தில் அறிவுள்ளவன் மோட்சத்துக்கு அதிகாரியென்பது கருத்து. 42

அறிவினை யறிகிற்பா யகிலமு மடைவுற்றே
பிறிபொழு தினிலொத்தே பெருவினை தனினிற்பாய்
நெறிதரு மறிவொட்டா வகைவினைதனி னிற்பார்
சிறியவரென மிக்கோர் தெளிபவர் செயலைக்கேள்

இ-ள். விவேகியான நீ அறியத்தக்க கருமத்தையறிவாய், கருமத்தினால் வருகிறபலன் சகலமுங்கிடைத்தபோதும் பிரிந்தபோதுஞ் சமனாகிய பெருவினையாலுள்ள கருமங்களில் நிற்கிறவர்கள் கொஞ்சமானவர்கள் இவர்களால் என்னையறியக்கூடாது என்னைப் பெரியோர்கள் தெளிந்தறிவார்கள் அவர்கள் செய்கிற கருமத்தைக்கேள். (எ-று) பெருவினையாவது-பலனையிச்சியாதகருமம் 43

தருபய னதுவிட்டே தரும்வினை செயலுற்று
வருமய லறுமற்று வறிவுறு மறிவுற்று
விருவினை விடும்விட்டா விழவொடு பெறுநற்பா
லொருமனம் வருமத்தா லெனையுண ருளர்கிற்பார்

இ-ள். கொடுக்கப்பட்ட பிரயோசனத்தை நிச்சயமாகவிட்டு அவரவருக்குத் தக்ககாரியத்தைச் செய்தால் வேறொன்றனு மாறாத மயக்கமறும் மயக்கமற்றால் அறிவுண்டாகும் அறிவுண்டாகில் நல்வினை தீவினையான இரண்டுகருமமும் விடும் இந்த இரண்டும்விட்டால் இழக்கிறதுடனே பெறுகிறதுமானநஷ்டம் வந்தவிடத்திலும் ஆதாயம்வந்தவிடத்திலும் ஒருமனதாகவரும், அந்த மனத்தினாலே என்னையறிவார்கள் அறிவுடையவர்கள். (எ-று)

பலனையிச்சித்தால் மயக்கம்விடாது - விடாவிட்டால் இலாப நஷ்டத்திலே மனது ஒருமைப்படாது படாவிட்டால் என்னை யறியமாட்டாரென்பது அருத்தாபத்தி ஒருமனமாவது இலாபம்வந்தபோது சந்தோஷமில்லாமலும் நஷ்டம் வந்தபோது துக்கமில்லாமலும் இந்த இரண்டும் பிராரத்துவ மென்றிருத்தல். தருவினையாவது குலதருமம், தகாவினையாவது பாகருமம் தருபயனது விட்டே தருவினை செயலுற்றுவென்றது பிரயோசனத்தை யிச்சியாதவன் தகாவினையுஞ் செய்யலாமென்றெண்ணாமல் தருவினையே செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து. 44

பேதமை யடைதுற்றே பிறிதுறு மனமற்றே
யேதமி றெளிவுற்று னியாதொரு பொழுதப்போ
தோதலொ டுலகத்தே யுரைகளி னுளம்விட்டா
ஞதலி லெனைமெய்ப்பாடடைதரு நெறியைக்கேள்

இ-ள். அறியாமையையடைந்து மோட்சத்துக்கு வேறானசொர்க்காதி பதங்களை இச்சித்திருக்கப்பட்ட மனதானது அந்த அறியாமையை நீக்கிச் சொர்க்காதி பதங்கள் அநித்தியமும் துக்கமுமென்று குற்றமில்லாத தெளிவை யடைந்தான். அது எப்பொழுதோ அப்பொழுதே உலகத்திலே சொல்லுடனே வுரைகளிலே மனத்தையிருத்தாமல் விட்டான் ஆகையாலே யென்னைமெய்யாக அடைகிறமார்க்கத்தைச்சொல்லக்கேள். (எ-று)

அறியாமையாவது மயக்கம்; மனத்தில் தெளிவாவது சொர்க்காதிபதங்களை நித்தியமென்றுஞ் சுகமென்றுந்தடுமாறி மயங்காமல் அநித்யமென்றுந் துக்கமென்றும் நிச்சயம்பிறந்ததற்கு மெய்ஞ்ஞான மென்றுந் திடஞானமென்றுந்தெளிவென்றும் பேராசையாற் குற்றமில்லாத வெளிவென்றான் இந்தத்தெளிவு பிறந்தபோதே நூல்களிலும் அதினுரைகளிலும் போகாமல்விட்டானென்பது கருத்து. 45

விடலரும் வகையீதால் வினைபய னதுவிட்டே
கடவிய வினைமுட்டா வகைசெய்து சழிவற்றோ
றுடலொடிவ் வுலகத்தே யுளவென்ன நிகழ்பெற்றே
இடர்களை யறவிட்டா ரெனையறி வகைபெற்றார்

இ-ள். விடுதற்கரிதான இந்தவகையினாலே வினையப்பட்ட பிரயோசனத்தை விட்டே நடக்கப்பட்டகாரியத்தைத்தடைபடாதபடிசெய்து கழித்தபேர்கள் இந்த வுலகத்திலே இப்போதிருக்கிறார்போல எப்போதுந் தேகத்துடனே யிருக்கிறா ரென்னப்பட்ட பேருபெற்றே துன்பங்களை யறத்தக்கதாகவிட்டபேர் என்னையறி யப்பட்ட வகையைப் பெற்றார். (எ-று)

கடவியவினையாவது தெய்வச்செயலாலே நடத்தப்பட்டகாரியம் வினைபயனாவது உண்டாகிறபிரயோசனம் விடலரும் வகையாவது அனுமானத்தை நம்பிப்பிர த்தியட்சத்தைவிட அரிதாகையால் விடலரிதென்றது. 46

கோச்சகக்கலிப்பா.

தலைநின்ற பொருளினிற் சந்தேக மின்றிச் சலியாதே
நிலைநின்ற தியாதொருபோ தப்போது நெறிநின்றாய்
கலைநின்ற மெய்ஞ்ஞான யோகங்கண் ணுறுமென்னச்
சிலைநின்ற தோள்விஜய னிவ்வண்ணஞ் செப்பினான்

இ-ள். எல்லாவற்றிற்குந் தலைமையாகநின்ற பொருளிலே சந்தேகமில்லாமற் சலியாமல்நிலையாகநின்றதெப்போதோ அப்போது மோட்சமார்க்கத்திலேநின்றாய் அதினாலே சாத்திரங்களிலே அசையாமல் நின்ற மெய்ஞ்ஞானயோகம் காணப்படு மென்று கிருஷ்ணசுவாமி சொல்ல வில்லுதிர்க்கப்பட்ட கையையுடைய அருச்சு னன் இந்தப்படி சொன்னான். (எ-று)

கலைநின்றஞானமாவது வாசகஞானத்தை நம்பாமல் மயங்கையிலந்தமயக்கந் தீரவும், நம்பவும், திடம்பிறக்கவும் வேதமுதலானவைகளிலே சொல்லாநின்ற ஞானத்தைக்காட்டுகையாம்., 47

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இவ்வகை யவனை நின்றோ ரெவ்வகை யுரைப்ப ரந்தச்
செய்வகை யிலாதோன் செய்யுஞ் செயல்களென் செப்பு மாறென்
மெய்வகை யருளுகென்ன விண்ணையே முதலாக் கொண்ட
ஐவகைப் பொருளு மீன்ற வவனிவை யருளிச் செய்வான்

இ-ள். இந்தப்படிபிரமமே நித்தியமென்று சலியாமல் நின்று அடுத்தகாரியத்தைச்செய்து அடுக்காத காரியத்துக்கு முயற்சியல்லாமலிருக்கிற சமாதி யறிவுடையவன் அவனே தவிரநின்றபேர்கள் வெப்படிச் சொல்லுவார்கள் - அந்தச்செய்யும் வகையென்று மில்லாதவன் செய்யப்பட்டசெயல்களென்ன பேசுகிறவழியென்ன இவைகளை மெய்யானவகையாக அருளிச்செய்யுமென்ன ஆகாயத்தையே முதலாக எண்ணவைத்துக்கொண்டு ஐந்துவகை பூதங்களையும் உண்டாக்கின அந்தச்சுவாமி இதையருளிச் செய்வார்.

பிருதிவி முதலாகவழங்கினதும் சோத்திராதி, சத்தாதி, வாக்காதி, வசனாதிமுதலானதத்துவ உற்பத்தியுஞ்செயலும், ஒழுக்கமும் சொல்லும்போது ஆகாயமுதலாய்வைத்துக் கொண்டதினாலே தேற்றேசரம்வருவித்தார். 48

அறிவினை யழுகி தாக வறிந்தெலா வரவை நீக்கி
வெறிதரு வெகுளி காம மயக்கநீத் தின்ப துன்பம்
வறிதெழு பொழுதில் வாடி மகிழ்ச்சியென் றிவையு மாய்த்துப்
பொறிதரு புகழுந் தீங்கும் போற்றல்போற் றலையும் போக்கி

இ-ள். ஆத்மஞானத்தை நன்றாகவறிந்து அந்த மனதுக்கும் புத்தியிந்திரியங்களாலும்வருகிற வெல்லா ஆசைகளையும்போக்கி மோதப்பட்டகோபம் ஆசைமயக்கம் இந்தமூன்றையும்விட்டு விருதாவாகசுகதுக்கங்களெழும்புகிறபோது சந்தோஷமுங் கிலேசமுமென்ற இந்த விரண்டையுங்கெடுத்து உலகத்திலெழுதி கிறுத்தின கீர்த்தியைப் பரிபாலித்தலும், அபகீர்த்தியை பரிபாலியாததும்போக்கி. (எ-று)

ஆமைதன் னுறுப்போரைந்துந் தன்னுளே யடக்குமாபோற்
றீமைசெய் புலன்களைந்துந் தன்னுளே செறியச்சேர்த்தி
வாய்மையு ணிகழுமின்னே வழுத்தவும் படுகின்றாரத்
தாய்மைசெய் தலைவனைத்தானுஞ் சொல்லுவ தவன்றன்சொல்லே

இ-ள். ஆமையானது தன்னுடையவுறுப்பான நாலுகாலும் ஒரு தலையும் ஆகிய ஐந்தையுந்தனக்குள்ளே யடக்குகிறவழியைப்போலப் பொல்லாங்குசெய்யப்பட்ட ஐந்து புலன்களையுந் தன்னுள்ளேயடக்கச் சேர்த்துவாக்கினாலே கிந்திக்கிறதும் வாழ்த்துகிறதுஞ் செய்கிறவர்களாலே இரண்டையுஞ்சமனாக்கி யப்போதே மனதைச் சுத்தஞ்செய்து அந்த மனதே தானாய்ச்சொல்லுகிறது அவனுடைய சொல்லென்றவாறு. 50

குறையுமாற் பணியற்றாலுங் கொண்டவிப் புலன்களெண்ணி
லுறைகட லனைபநெஞ்சத் தவா வறா வறிவினில்லா
மறையொழி பலவுமோதி யடக்குவான் மனத்தைவாங்கிப்
பொறைகெடப் புலன்களைந்தும் பொறியிலே போக்குங்கண்டாய்

இ-ள். இப்படியடக்கிக்கொண்ட இந்த ஐந்துபுலன்கள் செயலற்றாலும் ஆத்மஞானங் குறையுமாகில் அளவிலாத அலைகளாலே சத்தமுள்ளகடலை யொப்பானமனதிலே ஆசையறாது ஆத்மஞானத்தில் நில்லாமல் வேதவாக்கியங்களை

அனேகமும் ஓதி யடக்குகிறவனுடைய மனதை ஐந்துபுலன்களும் வாங்கிப் பொறுமை கெடத்தக்கதாக ஐந்துபொறிகளிலும் போகவிட்டுக் கெடுக்குங்கண் டாய் அருச்சுனா. (எ-று)

ஆத்மஞானம்வளருமாகில் ஆசைவிடுமென்றும் ஆத்மஞானத்தில் நின்றவ னுடைய மனதை விடயங்களாகிய புலன்கள் கெடாதென்றும் அப்போதும் இந் திரியங்கள் செயலற்றுக் கெடலாமென்றும் அருத்தாபத்தி. இந்திரியங்களுடைய செயலாவது விஷயங்கள் அதையறியலாவது அனுபவியாது விடுதல் ஆகையால் ஆத்மஞான மில்லாமல் இந்திரியங்களை அடக்கிவிஷயங்களையனுபவியாமல் விட் டாலும் ஆசைவிடாதென்பது ஆத்மஞானத்தில் நில்லாமல் வேதவாக்கியங்களினு லடக்குகிறவனுடைய மனதை விஷயங்களிந்திரியங்களிலேபோகிக்க கெடுக்கு மெனவே மோக்ஷத்திலே செலுத்தாதென்பதுங்குறிப்பு. 51

ஆதலாற் புலன்களைந்து மடக்கரி தடங்காவாகிற்
றீதலாக் கருத்துந்தீகால வற்றிலே செல்லுஞ்சென்றாற்
காதலாற் புகைந்துவெய்ய காமமாக் கொளுமக்காம
மேதிலா காமத்தீயா வெகுளியா யெரியுமன்றே

இ-ள். ஆத்மஞான மில்லாதவனுடைய மனதை விஷயங்களிந்திரியங் களிலேசெலுத்தும் ஆசையாலே ஐம்புலன்களையும் அடக்குவது அரிது அது அட ங்காதாகிற்பொல்லாதல்லாத நல்லமனதும் பொல்லாதாய அந்தப்பொல்லாங்கிலே போம் போனால்விஷயவிச்சையினாலே அந்தமனது புகைந்துவிருப்பத்தையுடைய காமமாகக்கொள்ளும் அந்தக்காமம் மனதிற்கு அன்னியமாகாம லொன்றாகிய பொல்லாதகோபமாகி யெரியும். (எ-று)

விடயங்களடங்காவிடில் மனது புகைந்துகொளுத்தி யெரியுமென்பது மனது ஞானத்தைக்கூடிற்றோ அதுபோலே நடத்தையாலும் ஞானத்தைக்கூடி மோக்ஷத் தைப்பெறச்செய்வது மாகையால் நல்லமனதென்றார். 52

எரிநிகர் வெகுளிபொங்க மயக்கம்வந் தெய்துமெய்தத்
தெரிபவை சிதைபுமுள்ளந் தெரிந்தவை சிதைந்தபோதே
யுரியமெய் யுணர்வுமாயு முணர்வுமாய்ந் தொழிந்தவாறே
யறிய வென்றறிஞர்பேசு மனைத்துமாய்ந் தொழியுமன்றே

இ-ள். இப்படி நெருப்பையொப்பான கோபம் கொதித்தெழும்ப அப்போது அஞ்ஞானமுண்டாம் அஞ்ஞானமுண்டாகவே அப்போதே ஆத்மஞானத்தைத் தெரிகிறபுத்தியழியும் மனதுதெரிந்தபுத்தியழிந்தபோதே யுரித்தானசத்தியஞானம் நாசமாம் தெளிந்தஞானம் நாசமாய்ப்போனவுடனே பெரியவர்கள் அரிதென்று சொல்லப்பட்ட சகலமும் நாசமாய்ப்போம். (எ-று) 53

வேண்டல்வேண் டாமையின்றி மிசைசெலாப் புலன்களாலே
மாண்டபோ கங்கடுய்ப்பான் மனங்கலங் குறான்மற்றந்தா

வீண்டிய தெளிவுண்டாமாற் றெளியவே யெல்லையின்றிப்
பூண்டநோய் நீங்குநீங்கிற் புலனலாப் பொருளுந்தோன்றும்

இ-ள். தன்தன்வழியே போகாமலடங்கின விஷயங்களாலே மகிமையுள்ள போகங்களை விருப்புவெறுப்பு இல்லாமல் அனுபவிக்கிறவன் மனது கலக்கமடையான் அந்தக்கலங்காத மனதினாலே நெருங்கிய தெளிவுண்டாம் பிரமாணமில்லாமற்பூண்ட பிறவிமுதலானவியாதிநீங்கும் நீங்கினால்விடையங்களே யெல்லாமென்றிருந்ததினாலே அந்த விடையங்களல்லாத பரமாத்மாவும் பிரசன்னமாம். (எ-று)

அடுத்ததன் தொழில்செயாதார்க் கறிவில்லை யறிவின்றாக
விடுத்தமெய் யுணர் வின்றாமால் மெய்யுணர் வில்லையாகத்
தொடுத்தபின் சித்தசாந்தி தோன்றிடா ததுதோன்றாதே
லெடுத்தகல் லின்பமென்று மில்லையே யிசைக்கவேண்டாம்

இ-ள். பிரசன்னமாகவே அடுத்த பரமாத்மாவினுடைய தொழிலான ஞான யோகத்தைச் செய்யாதவர்களுக்கு ஞானமில்லை ஞானமில்லையாகவே சகலமு மித்தையென்று பெரியோர்கள் கைவிட்ட மெய்ஞ்ஞான மில்லையாம் மெய்ஞ்ஞான மில்லையாகவே மோக்ஷஹேதுவாகத் தொடுத்த இனிதானசித்தசாந்திதோன்றாது அதுதோன்றாதாகில்மேலாகவெடுத்தமோட்சசுகமென்பதற்குமில்லை, உண்டென்று சொல்ல வேண்டாம். (எ-று) 55

மித்தையாவது-பொய்.

ஆறுசெல் பொருள்கடுய்க்கு மைம்புலன் களுக்கும்பின்னை
சாருடர் நெஞ்சையந்தப் புலன்களே கலக்குமாங்கே
நூறுசெய் கடலுளோடங் கலத்தினை யுடன்செல் காற்றே
வேறுசெய் தறைந்துமாய்த்து வீழ்த்துமா போலவேயாம்

இ-ள். வழியாகப்போகப்பட்ட போகங்களை யனுபவிக்கப் பட்ட விடையங்களைந்துக்கும் பிறகேகாலந் தொடரப்பட்ட மனதை அந்த துன்பத்தைச்செய்யப் பட்ட விடயங்கள் தானே கலக்குகிற வழியைக்கேள் அருச்சுனா கடலினிடத் தோடுகின்ற மரக்கலத்தை அந்தமரக்கலத்துடனே கூடப்போகின்றகாற்றுத்தானே மோதி வேறுபடுத்தி அழித்துவிழப் பண்ணுகிறாப் போலவேயாகும். (எ-று)

இதனால் விடையங்களின்பிறகே தொடருகிறமனதை அந்தவிடையங்களே தெளிவைக்கலக்கி ஆத்மஞானமில்லாமல் மயங்கப்பண்ணுகிறது, எப்படிப்போல வென்னில் கடலிலோடுகிற மரக்கலத்தைக்கூடப்போகிறகாற்றே கெடுத்ததுபோல வாமென்பது. ஆத்மஞானத்துக்கு உவமைகடல் அதிலே நடக்கிறமனதுக்குவமை மரக்கலம் அதைக்கெடுக்கிற விடையங்களுக்கு உவமைகாற்று ஆகையால் விடையங்களின்பிறகே தொடராமல் ஆத்மஞானத்தைத் தொடர வேண்டுமென்பது குறிப்பு. 56

யாதொரு பொருளையெல்லா வுயிர்களு மிருள்போற்காணு
வோதரு ஞானியத்தை யுள்ளங்கையிற் கனிபோற்காணும்

யாதொரு பொருளையெல்லா வுயிர்களு மெங்குங்காணுங்
காதலில் யோகியத்தைக் கண்ணினாற் றெரியக்காணான்

இ-ள். எல்லாச்சீவன்களும் யாதொருபொருளை யிருள்போல எங்குங்காணாவோ அந்தப்பொருளைச் சொல்லவரிதானஞானி உள்ளங்கையிலிருக்கிற நெல்லிப்பழத்தைப்போலக் காண்பான் எல்லாச்சீவன்களும் யாதொருபொருளை எங்குங் காண்பனவோ அந்தப்பொருளை ஆசையில்லாதயோகி கண்ணினாலே தெரியக் காணான். (எ-று) 57

தேகிகாணாப்பொருள் ஆத்மா, தேகிகாணும்பொருள் விஷயங்கள் ஆகையால் ஆத்மாவை ஞானிகாண்பான்விஷயத்தை யோகிகாணானென்பது குறிப்பு.

நீரினா னிறைந்துநின்ற கடலிலே நெறிமேற்கொண்டு
நீரினானிறைந்தவாறு விழுமது நெறியுறாது
தேரினா லதுபோலாசை சேர்ந்தவர் திறமே நோக்கிச்
சாருமா லாகிலத்தை யவர்களுஞ் சலித்தல்செய்யார்

இ-ள். சலத்தினாலே நிறைந்துநின்ற சமுத்திரத்திலே சலத்தினாலே நிறைந்த ஆறானது ஓடுகிறவழியை மேற்கொண்டுவிழும் அந்த ஆற்றுச்சலத்தினுடைய வழியை அந்தக்கடல்சேராது எப்போது முள்ளபடியே யிருக்கும் அதுபோலநாம் விசாரிக்கில் ஆசையானது சித்தசாந்தியான கனமுடையவர்களிடத்தைக்குறித்துச் சேருமாகில் அந்த ஆசையை யவர்களுஞ் சலித்தல் செய்யார்கள். (எ-று)

இதனால் கடலி லெத்தனையாற்றுச் சலங் கூடினாலும் கடலானது அதிக குறைச்சலும் ஆற்றுச்சலத்தினுடைய குணமில்லாமல் தன்சுபாவப்படியே யிருக்கிறது போலச் சகல ஆசைகளும் வந்தாலும் அதிலேபற்றில்லாதவர்கள் சலனப்படார்கள் என்பது கருத்து இச்சையுள்ளவனுக்குச் சாந்தமில்லை யென்ற தருத்தாபத்தி. 58

யானென தென்பதின்றி யெவ்வகை பொருளும் விட்டான்
றானெனச் சரிக்கின்றான்யா ரவனையே யடையுஞ் சாந்தி
ஈனம தடையாதித்தை யடைந்தவ ரிறக்கும் போதின்
ஞானமே யடைவா ரென்னை நண்ணுவார் பிறவி நண்ணார்

இ-ள், நானென்கிற அகங்காரமும் என்னுடையதென்கிற சுதந்திரமு மில்லாமல் எந்தவிதப்பொருள்களையும் விட்டவன் சகலப்பொருள்களுந்தானேயென்று சஞ்சரிக்கிறவனெவனோ அவனையே சாந்தியடையும் அஞ்ஞானமடையாது இந்தச்சாந்தியடைந்தவர்கள் மரணமாகிறபோது ஞானத்தைச்சேர்ந்து பிறகு என்னைச்சேருவார்கள், பிறவியடையார்கள். (எ-று)

ஞானமேயென்ற தேற்றேகாரத்தினாலே சாந்தியான பிரமத்தினுடைய பத்தியைநிசமான அப்பியாசம் பண்ணினவன் ஞானத்தைப்பெற்று மோட்சத்தை யடைவானென்பது கருத்து. 59

கலி விருத்தம்.

பின்னையோ விவ்வுலக மெலாம் பெற்ற
வன்னையோ திருமார்பத் தணைத்தவன்
முன்னையோர் புகழ்வேத முடிவையோ
தன்னையோ வுள்ளவா றெலாஞ் சாற்றினார்

இ-ள். மகாலட்சுமியோ உலகமெல்லாம் பெற்றதாயோ அவளைத் திருமார்பிலேயணைத்த கிருஷ்ணசுவாமி பெரியோர்கள் புகழப்பட்ட வேதாந்தத்தையோ தன்னையோ அந்தப்பிரமத்தை யுள்ளப்படியெல்லாஞ் சொன்னாரென்றவாறு. 60

இரண்டாவது

சாங்கிய யோக அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 2-க்குக் கூடிய செய்யுள். 90

மூன்றாவது

கர்மயோக அத்தியாயம்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

அலையிலே கடற்கிடந்து வருமறைக ளானவற்றின்
தலையிலே யிருக்குமவன் றேரிலே நின்றருளிக்
கலையிலே பொருள்விரித்துக் காட்டவுமெய் காணாதே
சிலையிலே யுயர்விசய னிவ்வண்ணஞ் செப்புவான்

இ-ள். திருப்பாற்கடலில் அலையிலே பள்ளிக் கொண்டவர் ஓதவரிய வேதங்களின் சிரசிலே யிருக்கிறவர் இப்படிக்கொத்த கிருஷ்ணசுவாமி தேரிலே நின்றருளிச் சாத்திரத்திலே சொன்ன பொருளைவிரித்துக் காட்டவும் உண்மையாகக் காணாமல் வில்லிலே அதிகனென்று பெயர்பெற்ற அருச்சுனன் இந்தப்படிச் சொல்வானாயினான். (எ-று)

கிடந்ததையும் இருந்ததையுங் கண்ணாலேகண்டதில்லை-தேரின்மேலேகாண நின்றருளி வேதாந்தப்பொருளை விரித்துக்காட்டவுங் காணாத அர்ச்சுனன் கிடந்தபோது மிருந்தபோதுஞ்சொல்லுவது ஒருசொல்வேதாந்தப்பொருள்மகாசூட்சுமம். அப்படிக்கிடந்தபோது மிருந்தபோதுங் காணாமற் கேட்கப்படுகிற ஒருசொல்லாலே மகாசூட்சுமத்தைக் காணமாட்டுவானோ மாட்டானென்பது குறிப்பு. 1

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நன்றேவினையின் ஞானமென வுரைத்தாய்மீள வினைநல்ல
வென்றேயுரையா நின்றனையா லிவற்றிலெது நன்றெனவுணரக்
குன்றேயனையா யுனையடைந்தேற் குற்றதுயர் நீக்குவதா
மொன்றேயாக வுரைத்தருள வேண்டுமென்றா னவனுரைப்பான்

இ-ள். கருமத்திலும் ஞானமே நல்லதென்று சொன்னீர் திரும்ப ஞானத்திலுங்கருமமே நல்லதென்று சொல்லாகின்றீர் இந்தக் கருமம் ஞானம் இரண்டில் எதுநல்லதென்று நான் அறியவேண்டும், நீலமலையை யொப்பான திருமேனியையுடையவரே உம்மை சரணமாக அடைந்தேன்-என்குற்றமான துக்கத்தைத் தீர்க்கிறது கருமஞானமிரண்டில் ஒன்றே நிச்சயமாக உபதேசித்தருளவேண்டுமென்று கேட்கக் கிருஷ்ணசுவாமி சொல்லுவார். (எ-று) 2

கலி விருத்தம்.

ஆதியி லுலகினை யாக்கி யன்றுநா
னோதிய பொருளிவை யிரண்டு முண்மையே

தீதிய லவாவறுன் செயலை மாற்றுவான்
மீதியல் வினையுறான் வீடு மேவிடான்

இ-ள். ஆதிகாலத்திலே யுலகத்தை யுண்டாக்கியபோது நான்சொன்னபொருளான இந்தக் கருமஞானமென்ற விரண்டும் நிச்சயமே இவற்றில் ஞானிகளுக்கு ஞானமுங் கருமிகளுக்குக் கருமமென்று நீகேட்டிருக்கும் மறந்தாய் பொல்லாங்கே சுபாவமான ஆசையை யறாதவன் கருமத்தைவிடுவான். ஆசையை விட்டவன் கருமத்தைவிடான்-மேலான சுபாவமுள்ள கருமத்தையடையாதவன் மோட்சத்தை யடையான். (எ-று)

மீதியல்வினையாவது பலனையிச்சியாதகருமம். ஆசையை யறாதவன் கருமத்தைவிடுவது ஆசையறவேண்டி அந்தவேண்டலே ஆசையாயிற்று ஆகையாற் கருமத்தைவிட்டாலும் விட்டவனல்ல-கருமத்தை யடையாதவன் மோட்சமடையானென்பதென்னவெனில் ஞானோபதேசமும் அனுசந்தானமுங் கருமமாகையால் மோட்சம்வேண்டிக் கருமத்தை விடும்போது ஞானோபதேசமும் அனுசந்தானமுங் கூடவிடும், இதைவிடவே மோக்ஷமடையான். 3

ஒருவரு மொருபொழு தினுமோர் காலமு
மிருவகை வினைசெயா தவர்க ளில்லையா
லருமயல வாவறுன் வினை யடக்குவான்
பருவர லொடுபொய்யே பாவிப்பானரோ

இ-ள். ஒருவரும் அனேகரும் ஒருநாளிலும் அனேகநாளிலும் ஒரு காலமும் அனேகங்காலமும் நல்வினை தீவினை யென்றிரண்டு வகையான கருமத்தைச் செய்கிறார்களே யல்லாமல் செய்யாதவர்களில்லை யாகையால் விருதற்கருமையான ஆசையறாதவன் கருமத்தையடக்கினால் அவன் விசாரத்துடனே பொய்யே பாவிக்கிறவன். (எ-று)

ஒருத்தனாகிலுங் கருமஞ் செய்யாதவனில்லை. கருமஞ் செய்யாதநாளுங் காலமில்லை ஆசையறாமல் கருமத்தையடைகிறவனை பொய்யே பாவிக்கிறவனென்றது கருமத்தையடக்கி ஞானியானால் பயனையிச்சியாத கருமானுஷ்டானத்தினாலே ஞானயோகஞ் சாதிக்கவேண்டுமே விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை (நைமித்தியாசாரனென்று) சொல்லப்பட்ட விசாரமாவது கருமத்தையடக்கி ஞானியென்று பேரிடுவித்துக் கொண்டோமே விஷயத்திலே பிரவேசித்தால் உலகம் சிந்திக்குமே யென்கிற விசாரம் ஆகையால் இந்த நித்திய நைமித்திய கருமம்விட்டானாலே கருமஞ்செய்யாம லிருக்கிறதில்லை மூன்றாலென்பது குறிப்பு.

புலனவை பொறிவழி போக்கு மாற்றிமெய்
பலனற வினைகளென் பொருட்டுப் பண்ணுவாய்
நலனுறு மவ்வினை நரக மன்றியே
சலமுறு பிறவியுந் தவிர்க்குந் தன்மைகேள்

(இ-ள்) விஷயங்களை ஐம்பொறியான விந்திரியங்களிலே செல்லுகிறதை விலக்கி மெய்யானபலனை யறப்பட்ட கருமத்தை என்னுடைய நிமித்தியமாகப் பண்ணு நன்மையுடைய அந்தக் கருமமானது நரகமல்லாமல் வைரமடைந்த பிறவியையுந்தவிர்க்கும் அந்தச் சுபாவத்தைக்கேள், (எ-று)

என்பொருட்டெனவே யுன்பொருட்டாக இச்சித்துச் செய்யாதேயென்றது நரகமன்றியென்றது நரகைவிலக்கும் அதுமாத்திரமோ பிறவியையுந் தவிர்க்குமென்றது இப்படிப்பலனை யிச்சியாமல் கருமானுஷ்டானம் பண்ணுகிறவனைச் சுத்தஞான நிஷ்டையிலும் அதிகமென்றுசொல்லப்படும் தேகமெடுத்தவனுக்கெல்லாங் கருமம்பண்ணுகிறது நியமம் ஆகையால் நீயும் நிசமான கருமத்தைப்பண்ணு கருமத்தைவிட்டஞானத்திலும் கருமத்துடனே கூடின ஞானம் நல்லது கருமம் பண்ணமாட்டே னென்றால் சரீரத்துக்கு நடக்கவேண்டிய கருமத்தைவிடவேண்டும், இவையெல்லாம் அருத்தாபத்தி தன்மைகேளென்றதாவது இந்தக் கருமம் பண்ணிற் பந்தமென்றால் இந்தக்கருமமே பந்தமல்லாமல் தேவதாபூசையான எஞ்ஞார்த்தமான தருமபந்தமல்ல அதெப்படி யென்றால் அதினுடைய சுபாவத்தைக்கேளென்ற தருத்தாபத்தி தேவதாபூசையென்றும் எக்கியார்த்தமென்றும் பாட்டிருக்கிறதோவென்றால் பின்வரும்பாட்டுக்களாலும் இந்தப்பாட்டில் என்பொருட்டென்று இருக்கிறதினாலுஞ்சொன்னது. 5

தேவர்களை மகிழ்விக்குஞ் செயலோடே தெரிந்திந்த
மூவகைய வுலகையுமுன் படைத்தமுத லவன்மொழிவான்
மேவரிய சுரர்பூசை யிதுநீங்கள் வேண்டியன
யாவகையுந் தருமின்னு மிதுகேட்பீ ரெனவிசைப்பான்

இ-ள். தேவர்களைச்சந்தோஷப்படுத்துகிற தருமத்தோடே கூடவிந்த மூன்றுவிதமான உலகங்களையும், ஆதிகாலத்திலே விசாரித்துண்டாக்கின பிரமதேவர் அந்தச்சனங்களுக்குச்சொல்லுவார், இது அடைய அரியதேவர்பூசை இந்தத்தேவர் பூசை நீங்கள் வேண்டிய இஷ்டார்த்த விதமெல்லாம் கொடுக்கும் இதையின்னமுங் கேட்பீர்க ளென்று சொல்லுவார். (எ-று)

செயலோடேயென்றது-மகிழ்வியாத செயலோடு என்றதுபாராமல் மகிழ்விக்குஞ் செயலோடேயென்றது நிச்சயஞ்சொன்னது, தெரிந்தென்றது சிருஷ்டிக்குமுன்னே பிரமதேவர் ஆலோசனைபண்ணினது இந்தச் சிருஷ்டியைச் சத்கருமத்துடனே உண்டாக்கவேண்டுமே, அதற்குச் சத்கருமமே தேவர்களை மகிழ்விக்குஞ்செயல், ஆகையால் அதுவுடனே சிருஷ்டிக்கவேண்டும், அதல்லாத துற்கருமத்துடனே சிருஷ்டிக்கலாகாதென்று ஆலோசனையில் விசாரித்துத் தெரிந்த பின்பு இந்த மூவுலகமும் படைத்தாரென்றது, இதுவென்றது சொல்லும்பொருளைக்காட்டல். 6

செயல்வகையா நீங்களவர் திறம்போற்று மாங்கவரும்
புயல்வகையா லுங்களையே புரம்போற்றிப் புரக்குநள்வா
ரியல்வகையா லதுபிழையி லிணையிரண்டு திறத்திரு
முயல்வகையா லெனையடைவீ ரெனவிலத்தோர்க் குரைத்தனனால்

இ-ள். நீங்கள்செய்யும் விதங்களினாலே அந்தத்தேவர்களின் விதங்களைப்பூசை செய்யுங்கள் அப்போது அந்தத்தேவர்களும் மேகமென்கிற விதத்தினாலே உங்கள் உடலை விருத்தியடையப்பண்ணித் தயைசெய்வார்கள் உங்களாலியன்றவிதமானது தப்பாமற்செய்வீராகில் இரண்டுவிதமான தேவர்மனிதரான நீங்களுந்தப்பிப்பிழைக்கிறவிதத்தினாலே யென்னைச் சேருவீரென்று மனிதருக்குச்சொன்னார். (எ-று)

இதனுள் எக்கியம் பண்ணித் தேவர்களைச்சந்தோஷம்பண்ணுங்கள்-அவர்கள் மேகங்களாலே மழையைப்பெய்வித்துப் புரம்போகாதுரட்சிப்பார்கள்-இப்படியிருவகையாருந் தப்பாமல் நடந்தீர்களானாலென்னைச் சேருவீர்களென்று மனிதரைப் பார்த்து இருவகையாருக்குஞ் சொன்னார், ஒருவனைப்பார்த் திருவருக்குஞ் சொன்னதேதென்னில் ஒருவன் முன்னே செய்தால் மற்றொருவன் பின்னே செய்ய வேண்டிய விதியாகையால் முன்னேசெய்யவேண்டி மனிதரைப்பார்த்துத் தேவர் நடத்தையுங் கூடச்சொன்னது தப்பிப்பிழைகிறவிதமாவது நான் எனதென்கிற ஆங்காரசுதந்தர மிரண்டினாலுங் கெடாமலிருத்தல் இப்படியொருவருக் கொருவர் அன்னியோன்னியமாகவிருந்தால் மேன்மையை யடைவார்களென்பது குறிப்பு.

மற்றவர்தந் ததுகொண்டு மறித்தவரைப் பேணாதான்
கற்றவர்முன் பழித்துரைத்த கள்வரினுங் கடைப்பட்டான்
பெற்றவைகொண் டவர்பேணிப் பிழைத்ததுகொண் டுண்ணாதே
யுற்றதுதன் பொருட்டாக வுண்பவன்றீ துண்கின்றான்

இ-ள். எக்கியத்தினாலே பூசைபண்ணினதற்கு அந்தத்தேவர்கள் வேண்டினது கொடுப்பார்களவர்கள் கொடுத்தவை கொண்டுதிரும்ப அந்தத் தேவர்களைப் பூசியாதவன் பெரியோர்கள் முன்னே பழித்துச்சொன்ன திருடரிலுங் கடையானன் அவன் அந்தத்தேவர்களாலே கொடுக்கப்பெற்றவைகொண்டு அந்தத்தேவர்களைப்பூசித்து அவைகளிலே மீந்ததைக்கொண்டு புசியாமற் கிடைத்ததைத் தன்னுடைய நிமித்தமாகப் புசித்தவன் பாபத்தினாலே விழுங்கப்பட்டவன்.

எக்கியத்திலே மிஞ்சினதைப் புசித்தவன் பாபத்தில் விடுபட்டவனென்ற தருத்தாபத்தி. 8

கலிவிருத்தம்.

உளவாமுயி ருணவாலுண வுயர்மாரியி னுளவாம்
வளவான்மழை யுயர்வானவர் மகிழ்வால்வரு மதுதா
னிளவாளரி யணையாயிசை தொழிலால்வரு மிதைமீ
தளவாமறை திருநான்மறை யறிவாலறி வுறுமால்

இ-ள். இப்படிக்கொத்த புசிப்பாலே ஆத்மாவுண்டாம் இந்தப் புசிப்பு உயர்ந்தமழையாலுண்டாம், இந்த வளமையுள்ள மேகம் பொழியுமழை கீர்த்தியுடைய தேவர்களின் சந்தோஷத்தால்வரும் இளமையும்பிரகாசமுள்ள சிங்கத்தை யொப்பான அருச்சுனா அந்த மழைதான் சொல்லப்பட்ட எக்கியமான கருமத்தினால்வரும் இந்தக் கருமத்தைச் சொல்லுகிறவேதஞ் சொல்லிலுண்டாம் இந்தச் சொல்லாலுண்டான நான்குவேதத்தினுடைய அறிவினாலே அறிவுண்டாம். 9

இதனால்வினை களிலேவினை வனயாவையு மிங்ஙன்
றிதனால்வரு வினையாழியி னெறிசேரலர் திரிவார்
மதனுறிய புலனேமகிழ் விடமாகவு முடையா
ரதனாலவ ரவமேகழி பவராமென வறிநீ

இ-ள். இப்படியொன்று லொன்றுண்டான இதனாலே கருமங்களிலே சகலமும் விளையப்பட்டன இவ்விடத்திலே எக்கியத்திலேயுள்ளாயிருக்கிற பரமபருஷனாலேவருகிற தருமசக்ர ரத்தினுடைய மார்க்கத்தைச்சேர லில்லாதவராய்த் திரிவார்களே மதமுண்டாகிய விஷயங்களிலே சந்தோஷப்படுமிடமாகவும் விஷயங்களாலே சந்தோஷமாகவு முடையவர்கள் அதனாலே அவர்கள் விருதாவிலே நாசமாகிறவர்களாமென்று நீயறிவாய். (எ-று)

நிதனுவது உள்ளானவன் அதீதனுவது கடந்தவன். 10

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

கண்ணிற்கருதரு மறிவைக்கருதியவ் வறிவேமிகவரு களிகூர்வோ
னெண்ணிற்றொழிறரு பயனுற்றிடும்வகை யிசையாதலின் வினையாவும்
பண்ணிற்பெறுவதோர் பயனுண்டோவவை பண்ணாதுறுவதோர் பழியுண்டோ
மண்ணிற்பிறரிவ னிவையுற்றிலனென மதியாரவைசெய விதியாரால்:

இ-ள். கண்ணாலே காணவும், மனதாலே நினைக்கவும், அரிதாகிய ஆத்மாவைத்தரிசனமுந் தியானமுஞ்செய்து அந்த ஆத்மாவே நஷ்டமில்லாமல் மிகுந்திருக்க அதனால் வரப்பட்ட களிப்புமிகுந்தவன் விசாரித்தா லவனுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியமொன்றுமில்லாததினாலே கருமத்தால் வருகிறபலனையடையும்படிக்குச்சம்மதியான் ஆதலால் ஆத்மதரிசனம் சித்தியானவனுக்குச சகலமும் அதுவேயல்லாமல் வேறே சகல கருமங்களையும் பண்ணிப்பெருவதொரு பிரயோசனமுண்டோ அது வில்லை ஆனால் அந்தக்கருமத்தைப் பண்ணாததினாலே யடைகிறதொரு பழியுண்டோ அதுவுமில்லை ஆனாலிவனை யுலகத்தில் மற்றப் பொருள் இவன் இந்தக் கருமத்தைச்செய்து இந்தப்பிரயோசனத்தை யடையவில்லாதவனென்று மதியார்கள் (எ-று)

விதியென்கிறதை விதியாரென்றது உபசாரம் விதியாவது பிரமம்பலனையிச்சியாதவனுக்கு உலகம்மதித்த லென்ன பிரயோசனம் மதியாமையால் என்ன நஷ்டம் இரண்டுமில்லையென்பது கருத்து. 11

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆதலா னீயும் பலத்தின்மே லவாவற்றடுத்தகா ரியஞ்செய்வா யதனாற்
றீதிலா வீடேசேருவாய் முன்னஞ் சேர்ந்தவ ரனேகர்முன் றேயிற்
காதலா லரசன் சனகனே முதலோர் கருமமே தொழுகியே யன்றோ
போதரா வலகு புக்கது மற்றுப் புகுந்தன ரனேகர்முன் பொலிவார்

இ-ள். ஆகையால் நீயும் பலத்தின்மேலாசையற்று இராசாக்களுக்கு அடுத்த காரியத்தைச்செய்வாய் அதனாலே குற்றமில்லாத மோக்ஷத்தையேசேருவாய். இப்

படி முற்காலத்திலே சேர்ந்தவர்கள் அனேகம்பேர் அவர்களாரென்று ஆசை யாலேமுன்னே விசாரிக்கில் ராசாவான சனகனே முதலானவர்கள் கருத்தோடே நடந்தசெயல்லவோமற்றவர்கள் யாவரும் போகமாட்டாத மோக்ஷமாகிய உலகத் திற்புகுந்து பின்னேயுமுன்னே புகுந்தனரனேகர் விளங்குவா ரென்றவாறு.

விளங்குவாரென்றது அவர்களையுலகர் புகழ்ந்துக்கொண்டே யிருக்கையால் விளங்குவாரென்றார், பதத்திலாசையற்றவன் அடுக்காத காரியத்தை முயற்சிபண் ணினன், அடுத்தகாரியத்தைச்செய்வான் அடுத்தாவது பசிவந்தபோது சனக்கல்ல வென்ற புசித்தது அடுக்காததாவது பசியில்லாதபோது புசிப்பைச் சண்டாற்பசி வாராமற் புசிக்கவேண்டு மென்று புசித்தல் இன்னமும் அடுத்தாவது அவரவர் குலத்துக்கு அடுத்தகருமம் அடுக்காததுபாதகருமமும் சனகராசாவைச் சொன்னதே தென்னில், இந்த அர்த்தம் அன்னியசாதிக்கென்று நினையாமற்காட்டினதுகருத்து.

பெரியவர் பயின்ற படியலாற் பயிலார் பின்புளோ ரென்பதன் றுமி
னிரியவிவ்வுலக மூன்றினுமென்க்குச் செய்யவேண்டுவ துமொன் றுண்டோ
வரியவை யென்று மூறுதவு முறுதற் பாலவு மியாவையின் கையா
பரியவிவ் வுலகு மகிழவும் வினைதான் பண்ணுதற் கென்னையும் பாராய்

இ-ள். பெரியவர்கள் ஆசரித்தபடியே மற்றசனங்களும் ஆசரிப்பார்களே யல் லாமல் மற்றொன்றையு மற்றசனங்களாசரியார்கள் இப்படியென்றுசொல்லப்படும் அப்படியாகில் உரியதான இந்தப்பூமி யந்தரசுவர்க்கமென்ற மூன்று லோகங்களி லும் என்னிச்சையாயிருக்கிற எனக்குச் செய்ய வேண்டிய தொன்றுண்டோ ஒன்றுமில்லை என்றாலே கூடாத அரியதுவுங் கூடத்தக்கவுரியதுவும் என்ன இந்தவுலகங்களி லொன்றுமில்லை ஐயா இப்படி யெங்கும் என்னிச்சையாயிருந்து ஒன்றுடனுங்கூடாதவனு மினிமேற் கூடுகிறவனுமல்லாத எனக்குச் செய்யவேண் டுவதொன்றுமில்லையே இப்படிக்கொத்த நானொருத்த இந்த உலகங்கள் சந்தோ ஷிக்கவும் துதிக்கவும் கருமம்பண்ணுகிறேன் இப்படிப் பலனையிச்சியாமற் கருமம் பண்ணுகிறதற்கு முன்னே ஜனகமகாராசன் முதலான அனேகரைப்பார்க்கச் சொன்னேன் இப்போது என்னையும்பார். (எ-று)

மகிழவுமென்ற வும்மையாற்றுதிக்கவுமென்று வருவித்தது என்னையுமென்ற வும்மையால் முற்காலத்துச் சனகன் முதலானோரையும் இந்தக்காலத்திலென்னை யும் பாரென்று முற்பாட்டுரையை எதிரது தழுவியது. 13

என்செய றவிரி லியான்செயா வினைகளி யாவருஞ் செயா ரதனாலே
மன்செய்த் குலங்கண் மயங்கிமாய்த் திடுவர் மற்றவர் மற்றதற் காகப்
பின்செய லறியா தவரொடு முயலும்பேதையைப் போற்பிறர் பொருட்டா
லுன்செயல் களைச்செய்யவை செய்வார்தம் மினுணர்வை வேறுக்கலு முரைப்பான்

இ-ள். இப்படிக்கொத்த வென்னுடைய செயலானது செய்யாமல் விட்டால் நான் செய்யாதகருமங்களை யாருஞ்செய்வார்கள் அதனாலே நிலைமையாகச் செய்த குலங்கள்மயங்கி நாசமாவார்கள் ஆனவிந்த நாசம் நானே பண்ணினவனாவேன் மற்ற அஞ்ஞானியான ஜனங்கள் அந்தக் கருமத்தைத் தங்களுக்காகச்செய்து பின்

ளைவருகிற அனுபவச்செயலையறியாமல் ஆசையுடனே செய்யப்பட்ட மூடனைப் போல நீயும் பிறர்நிமித்தியமாக உன்கருமங்களைச்செய்அர்தக் கருமத்தைச்செய்கிற வர்களை யறிவுவேறாக்குவதையுஞ் சொல்லுவார். (எ-று)

என்செயல்தப்பில் யாவருந் தப்பாவாயென்றதினாலே என்செயல் தப்பா விடில் யாவருந்தப்பாரென்றது அருத்தாபத்தி குலங்கள் மயங்குவதாவது எல்லா மொன்றாகிச்சங்கிரமாகிறது கருமத்தைவிட்டது நாறுனபடியினாலே அந்தநாசமும் என்னாலே வந்ததென்றது கருமத்தைத் தங்களுக்காகச்செய்தார் பின்னாலேவருகிறது ஜனனமரண சுகதுக்கமென்றறிவது மூடன்தனக்காக எப்படி கருமம் பண்ணுவானோ அப்படிபிறருக்காகவுன் கருமத்தைப் பண்ணென்றது உனக்காகப் பண்ணாதே என்ற தருத்தாபத்தி. 14

மெய்வகை தனக்கும் புலன்கட்கு முள்ள வேறுபாட்டினை மிகவறிந்தோன்
ஐவகை யியறகைப் புலன்களே பொறியுற் றழுந்துகின் றனவென மயங்கா
னிவ்வகை யறியா தவனிரு வினையுமியான் செய்தேனென விளைத்தேங்கும்
உய்வகை யிதுநீ யுணர்ந்துனக் கடுத்த வினைசெயென் றுரைத்துமீட்டுரைப்பான்

இ-ள். உள்ளப்படிக்குத்தனக்கும் விடையங்களுக்கு முள்ள வேறுபாட்டை நன்றாக அறிந்தவன் ஐந்துவிதசுபாவத்தை யுடையவிஷயங்களே இந்திரியங்களில் விழுந்தழுந்து கின்றனவென்றும் தான்மயங்கான். இப்படியறியாத மூடன் புண்ணியபாவமான இரண்டு கருமமும் நான்செய்தேனென்று அகங்காரம் பண்ணியிளைத்துத் திகில்படுவென் தப்பிப்பிழைக்கிறவகையிது நீயறிந்துஉனக்குஅடுத்த கருமத்தைச்செய்யென்று சொல்லித்திரும்பவுஞ் சொல்லுவான். (எ-று)

மிக அறிதலாவது நன்றாக அறிதல்பொறியுற்றது புலன்களேயென்ற தேற்றேகாரத்தினாலே விஷயங்களேயல்லாமல் ஆத்மாவல்லவென்ற நிச்சயமாய்மயங்கானென்றபாடத்தை அகங்காரமென்றுபாடமோதில் ஆசையானென்றுரை கொள்ளும் இளைத்தலாவது அகங்காரத்தினாலே பிறந்திறந்து சுகதுக்கங்களை யனுபவித்துழன்றிளைத்தல் திகிலாவது இந்தத்துன்பம் எப்போது தீருமோ யாராலே தீருமோ இது நம்மைவிடாதோவென்றே வருந்தல். 15

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

என்பாற் பொருமை யினைத்த விர்த்தென் கருத்தா யுள்ள வினை யதனை
யன்பாற் பயில்வா ரியாவர்சில ரவர்கள் வினைக ளறவிட்டா
ரென்பாற் பொருமை யானுரைத்த விவற்றை யிகழ் கிற்பார்
வன்பார்த்தரையி லெழுமரம் போன் மாய்ந்தா ரறிவு மாய்ந்தாரே

இ-ள். என்னிடத்திற் பொருமையைவிட்டுத் தன்சருத்தே என் கருத்தா யவரவருக்குள்ள கருமத்தை அன்பினாலே ஆசிக்கிரவர்களாரோ சிலபேர் அவர்களே கருமங்களை அறவிட்டவர்கள் இனி யென்னிடத்திற் பொருமையாலே நான்சொன்ன இந்தவாக்கியத்தை யிகழுகிறபேர்கற்பாறையான தரையிலே முளைத்தமரம்போல மாய்ந்துபோவார்களதுவல்லாமல் அறிவுமாய்ந்த பேர்களென்று சொன்னார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர். (எ-று) 16

கலி விருத்தம்.

பண்டு நின்ற பழ்வினை யின்படி
கொண்டு நின்றது கூடுமவர் கட்குக்
கண்டு நின்றவர் கற்பனை யென்செயு
முண்டு நின்ற வெனுவுரை நண்ணுமோ

இ-ள். தேகமெடுத்திருக்கிற பேருக்கு முன்னே பழையதாயிருந்தவினையின் படி கைகூடுமென்று வஸ்துவைக்கண்டு மிருக்கிறபேர்களுக்குக் கற்பனையான வினையென்னசெய்யுமென்று அறுவகைச்சுவையுண்டு நல்ல தென்றுவது நாவுடனேசேரும் அப்படிப்போல வஸ்துவைக்கண்டு இருக்கிறபேரை வினைசேராது என்றுசொன்னார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர். (எ-று)

கலி வி த்தம்.

அஞ்சுபுல னவைதொடரு மஞ்சுபொறி யவையாம்
வெஞ்சுரனி லுலறியுயிர் வெம்பியழி வுறுவோ
ருஞ்சுபுகும் வழிதனைய வொன்றுபகை யுளதே
னெஞ்சுதவி வின்பமிட ரன்பவவை யிகழ்நீ

இ-ள். ஐந்துபுலனையும் ஐந்துபொறி தொடருமதினால் உலகத்திலிருக்கிற பேர் கோபத்தினாலேயுழன்று உயிர்வெம்பியழிந்து போவார்க ளப்படிக்கொத்த பேர் பிறந்திருக்கிறவழியை மறிக்கிறதற்கு ஒருவகையுண்டு சொல்லுகிறேன்கேள் அது எப்படியென்றால் சுகதுக்க மென்கிற வ யிரண்டு இழந்துவிடுகிறதே பிறந்திருக்கிறவழியை மறிக்கிறவகை ஆசையினாலே நீயுமிகழ்ந்து விடுமென்று சொன்னார். ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர். (எ-று) 18

தடுத்ததொழில் செய்வது தகாதது தனக்கே
யடுத்ததொழில் செய்துகெடு மேனுமழ கையா
விடுத்தகரு மம்புரிது செய்வதெனின் மேலோர்
தொடுத்தகரு மஞ்சிறிது செய்கைதொழி லென்றான்

இ-ள். ஞானவான்கள் வேண்டா மென்னத்தொழிலைசெய்கிறது ஆகாது தனக்கு அடுத்த தொழிலைச்செய்வது யாதாகிலுங் கெடுக்கிறதே அழகையா வென்று விட்டுவிட்ட கருமத்தைத் திரளாய்ச்செய்கிறதினாலேயு மேலோரான ஞானவான்கள் செய்கிற காரியங்கொஞ்சமாகிலு நாமதைச் செய்கிறதே தொழிலென்று சொன்னார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் (எ-று) 19

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

மாய னிவைநின் றுரைசெய்ப விசயன் மறுத்துங் கூறுவான்
தீய வினைசெய் யாதவரைத் திகைப்பச் செய்து திறலாலே
யேய பணிகொள் வாரைப்போ லியற்று விப்பான் யாரென்றான்
பாயல் பரவை யாக்கொண்ட பழையோ னிவ்வா றெனப்பணித்தான்

இ-ள். இந்தவிதம் ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவர்சொல்ல அதற்குத் திரும்பவும் அருச்சுனராசன் கேட்கிறான். அது எப்படி யென்றால், கொடிதான வினைசெய்யாத பேரைத் தினைக்கச்செய்து வல்லமையினாலே வேண்டிய தொழில் செயவித்துக் கொள்ளுகிறவர்களைப்போலச் செய்விக்கிறபேர் ஆரென்றுகேட்க அதற்குயாக்கை யென்கிற பொம்மையை ஆட்டிவைக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் சொல்லுவார்.

கலி விருத்தம்.

தீம னக்கனி லேசென னஞ்செயக்
காம மென்னுங்கைத் தாய்வளர் கின்றது
வேம னங்கொள் வெகுளியென் கிற்பது
நாம மற்றத னன்னலக் தன்னைக்கேள்

இ-ள். அக்கினியிலேபிறந்ததுமனது, மனதிலேபிறந்தது காமம்காமத்திலே பிறந்தது குரோதம் குரோத கர்மமென்கிற தாயினுடைய கைபோலச் சகலமும் வளர்கின்றது குரோதமென்கிறது மதனமயங்கொண்டி ருக்கிறது இது இரண்டையும்போறவிட்டு விடுகிறதே நல்ல நலம், அதை இன்னுந்தெரியச் சொல்லுகிறேன் கேளென்று சொன்னார். (எ-று) 21

எவ்வ கைப்பய னுந்தின வல்லது
மெவ்வ கைப்பெரும் பாவமு மீவதை
வெவ்வ கைப்பொருட் கும்பகை யாவதை
யெவ்வ கைத்தெனப் பேசுவ தின்னுங்கேள்

இ-ள், எந்தத்தருமஞ்செய்தாலு மந்தத்தருமத்தை விழுங்கிப் போடுகிறதும், எந்தவகையினாலேயும் பெரும்பாவத்தை யுண்டாக்கிறதும், எந்தப்பொருளுக்கும் பகையாகுகிறதும், எந்தவகையினாலேயுந்தினம் பேசுகிறதும், காமக்குரோதத்தினாலே யென்று இன்னுஞ்சொல்லுகிறேன் கேளென்று சொன்னார். (எ-று)

நெருப்பை முற்றிய தூமமு நீடொளித்
தருப்ப ணத்தை மறைத்தன மாசுமொத்
துருப் படைத்த ருள்ளுணர் வியாவையும்
விருப்ப முற்றவெங் காமம் விழுங்குமால்

இ-ள். புகையினாற்பிறந்த அக்கினிக்கு மதிகப்பிரகாசம் பொருந்தியமனதைக் காமமானது எப்படிமறைத்தது யென்றால் தங்கப்பணத்தை மாசுமறைத்தாப்போல உலகத்திலேயிருக்கிறபேர்களுக்கு என்றுமுண்டாகிய உள்ளுணர்வான மனதெல்லாவற்றையும் விருப்பமுற்ற காமமும் விழுங்கிப்போடுமென்று சொன்னார்.

காத லாற்றவிக் காமம் புலன்களை
வாத லாற்புகுந் துள்ள மயக்குவ
தாத லாற்புல னைந்து மடக்கியே
யேத லாற்கடுங் காம மிறக்குவாய்

இ-ள். ஆசையினாலே தவிக்கிறகாமமானது ஐம்புலன்களினுடைய வாசலிலேபுகுந்து மனதைமயக்குமார்கையினாலே இந்த புலனையுமடக்கி ஒப்பில்லாத காமக்குரோதபாரத்தை யிறக்கிப்போடுவாயென்று சொன்னார்.

ஆற்று மிவ்வுடம் பிற்பர மைம்புலன்
மாற்று மைம்புல னிற்பர மாமனம்
போற்றும் புத்தியி னிற்பரம் புத்தியிற்
றேற்று மிங்கிவை காண்பது தொல்பரம்

இ-ள். வாயுவினாலே சஞ்சரிக்கிற தேகத்துக்குப் பரமாயிருக்கிறது ஐம்புலன் தேகத்தைமாற்றுகிற ஐம்புலனுக்கும் பரமாயிருக்கிறது மனது மனம்போற்றுகிறதற்குப் பரமாயிருக்கிறது புத்தி- அந்தப் புத்தியிலே பரமமாயிருக்கிறது காணுமதைக் காண்பதுமேலான பரமென்றுஞ் சொன்னார். (எ-று) 25

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மேலா யுள்ள விப்பொருளை மெய்யா வறிந்து பொய்மாய
மாலாள் மயக்கு மனத்தினையு மடக்கி யந்த மனங்கலக்குங்
காலா யுள்ள காமத்தைக் காப்பா யென்று கட்டுரைத்தான்
சேலா யுலக முறுபுலனோர் செவியின் புரையிற் செலுத்தினான்

இ-ள். சகலத்துக்கு மேலாயிருக்கிறவஸ்துவை மெய்யாகவறிந்து பொய்யானது இறந்து போகத்தக்கதாகமயங்குகிறமனதை யடக்கிக்கலக்குகிறதற்குக்காலாயிருக்கிறகாமத்தைக் காப்பாயென்று முன்சேலா யுலகத்திலே அவதரித்தது இப்போதுஜனங்கள் செவியின் வழியாக ஞானத்தை போதித்தார் (எ-று) 26

மூன்றாவது

கர்மயோக அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 3-க்குக் கூடிய செய்யுள்.116.

நான்காவது

சம்பிரதாய அத்தியாயம்.

நற்றவ மகிழ்தரு கரும ஞானமு
மற்றது மறவுனக் கறியக் கூறினேன்
மற்றவை கனினிவர் வாறு கேளெனக்
குற்றமி லாழியங் கையன் கூறுவான்

இ-ள். நல்லதவமகிழ்வினாலே யுண்டானதல்லாமல் முன்னிருந்தபேருக்குஞ் சொன்னேனென்றும்; கருமஞானமிரண்டுமுனக்கு மயக்கமறத்தக்கதாக அறியச் சொன்னேனென்று சொன்னதல்லாமல் முன்னிருந்தபேருக்குஞ் சொன்னே னென்றுமவர்கள்பெயரையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளென்று குற்றமில்லாதகையிலே சங்கு சக்கரத்தைத்தரித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் சொன்னார். (எ-று) 1

ஏவமற முன்பியா னிரவிக் கோதினே
னவன்மனு வரசனுக் கறியக் கூறினா
னவனதையோ டவனுமிக்கு வாவுக் கோதினான்
தவமுய லரசனீ யறியுந் தன்மையா

இ-ள். மயக்கமறக்கியானத்தைமுன்னாலே சூரியனுக்குச் சொன்னே னென்றும், சூரியனுமனுராசனுக்குத்தெரியச் சொன்னானென்றும் மனுராச னுவாவுக்கு வகையாய்ச்சொன்னானென்று மாலையினாலே ஞானயோகத்தை முயன்று ஆச ரிக்கிற பேரிதையறிவார்களென்று மின்ன மதன்வகையைத் தெரியச்சொல்லு கிறேன் கேளென்று சொன்னார் (எ-று) 2

கருதரும் வகைநிகழ் காலஞ் சேறலா
னருவரும் வகையதாய் மறைந்த வாய்மையை
யிருவினை கெடவரு யோக நீர்மையை
யொருவரு மறிவரி தாய வுண்மையை

இ-ள். முற்காலத்திலே மாயையால்மறைந்து அனேகவிதமுண்டான வகை யுங்கருவுண்டாய் முன்பிறந்திறந்து போனவகையையு மிப்போது பிறந்து இனி யிருக்கிறவகையையு மிருவினைகள் கெடவருகிற யோகநிலையையு முன்னுடைய வுண்மையுமறிகிறதற்கு எவர்களாலேயு மரிதென்றுசொன்னா னருச்சுனன்.

நல்ல காதல்செய் நண்பெனு மாயெனை
யல்ல தியாவு மறியலை யாதலால்
சொல்லன் மெய்யினை தென்றனன் றாயவன்
மெல்ல வேறு விசயன் விளம்புவான்

இ-ள். இந்தவகைகளெல்லாமறிகிறதற்கு எனக்கும் தொண்டுபட்டு என் பேரிலேயன்பாய்மனதுவைத்து என்னாலே யறியவேண்டு மென்னையல்லாமலற யப்போகாது ஆகையினாலே இதுமெய்யென்று தூயவனான ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவ சொல்ல, விசயனான அருச்சுனன்கேட்டு மெள்ளச்சொல்லுவான். (எ-று)

கலி விருத்தம்.

ஞான மாயிது நல்லவர் கேட்டிடப்
போன காலமும் யான்புகன் றேனென்று
யான தாயினு மவ்வுடம் பன்றிது
தான தாம்வகை தாமறி தக்கதோ

இ-ள். ஞானமானதை நல்லவர்கள் கேட்கத்தக்கதாக முற்காலத்திலேயு நான்சொன்னேனென்று சொன்னீரேயுமக்கு மெனக்கு முன்னே மாயாதேக வந்தவகையுமிப்போது தேகம்வந்தவகையும் உமக்குத் தெரியுமோவென்று அரு சுனராசன் கேட்டான். (எ-று)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

சொல்லார் விசய னிதுமொழியத் துளபமுடியோ னருள் செய்வான்
பல்லா யிரங்கா லுடம்பெனக்கு முனக்கு நடுவும் பரிந்தழிந்த
தெல்லா மறிவன் யானீயு மேது மறியா யிதுவன்றே
வில்லார் தோளாய் நமக்குள்ள வேறுபாடு விளம்புங்கால்

இ-ள். விசேடத்தினாலே விசையனான அருச்சுனராசன் இந்தவகை கேட் அதற்குத் துளபமாலை முடியோனான ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் கிருபை பண்ணி சொல்லுகிறாரது எப்படியென்றால் பல்லாயிரமாய் எங்கும் வியாபித்திருக்கி தேகங்காணெனக்கென்றும் உனக்கென்று முனக்குநடுவே தேகம்வந்து அழிந் போனது மிப்போது தேகம்வந்ததும் நானெல்லாமறிவேனென்றும் நீயேதுமறிய யென்றும் இவையல்லாமல்வில்லைத் தோளிலேதரித்த அருச்சுனராசனே நம குள்ளவேறுபாடானவிருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேளென்று ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவர் சொன்னார். (எ-று)

கலி விருத்தம்.

சாவாது பிறவாது தனிமுதலா யிருந்தகா
ஞாலவில் வலகுபடு பழிதுயர் தீர்ப்பதற்சாக
மேவாது நின்றேயென் மாயையினால் மெய்போல
வோவாது பிறந்திடுவே னூகந்தோறு மேகந்தோறும்

இ-ள். என்னுடைய விருத்தாந்த மெப்படியென்றால் நான் சாகிறதுமில்லை பிறக்கிறதுமில்லை தனிமுதலாயிருக்கிறவனான என்னையறியாமல் உலகத்திலே யிருக்கிறபேர்களானவிதமாய்ப்பிறந்து அழிகிறதுயரைத் தீர்க்கிறதற்காக உலகத் தைச்சேராமலிருந்து என்மாயையினாலே மெய்போல ஒப்பிலாமலும் தலங்க "தாறும் பிறந்திடுவேனென்று சொன்னார். (எ-று)

மெய்வகையா திதுவென்ன வேண்டியவர் வேண்டியனா
வவ்வகைய தெய்வமுமா யானேகா காணளிப்போனு
மிவ்வகையென் செயல்களினை யறிந்தாரில் விடும்பையினின்
றுய்வகைய நெறிபெற்று ருயர்ந்தாரை யுரைப்பரிதால்

இ-ள். இந்தவகை நான்சொன்னதே மெய்யென்று எவரெவர்களுக்கு எந்தத் தெய்வத்தின்பேரிலேயிச்சையோ அந்தவிதம் பலவகையான தெய்வங்களையுண்டாக்கினவனுமென்று மென்செயல்களை யிந்தவகையென்று அறிந்தபேரிடும்பையான சனன மரணவகையைச்சேராம லுலகத்தார்க்கெல்லா முயர்ந்தகதியடைவார்கள் அவர்கள் பெருமையைச் சொல்லுகிறதற்கு அரிதென்று சொன்னார் (எ-று)

செயலாலுங் கருத்தாலுஞ் செயநாடுங் குணநாலு
மியலான் முற்படைத்தேனு னிப்பொழுதுங் காப்பேனுன்
மயலாலவ் வினைப்பயனின் மனம்வையேன் மற்றதனு
லயலாயே யிருக்குமெனக் கவையிலவே யறிவாரார்

இ-ள். மகிமையுண்டான நான்குகுணத்தை வல்லமையினாலேயு மனதினாலேயுமியலாக முன்னேயுண்டாக்கினவனான் இப்போதெல்லாவற்றையுங் காக்கிறவனும் நான் ஆகையினாலே கால்பலத்தின் பேரிலே மயலாகிய மனதைக்காற்றினாலே யென்னையெதுவுஞ் சேராமலிருக்கு மிப்படிச்சேராம லிருக்கிறனென்கிறதை அறிகிறபேர் ஆரென்று சொன்னார். (எ-று) 9

உய்யும் பரிசி லுணர்ந்தவர்க ளுணர்ந்த வினைமே லொருப்படுநீ
செய்யுங் கருமஞ் செய்யாமை தீயகரும மொன்றி லதை
மெய்யும் பொய்யு மறிவரிய வேண்டும் பொருளு மிலையன்றி
மெய்யுஞ் சிலைக்கை யுரவோய்மற் றிவற்றின் செயலை யியம்பக்கேள்

இ-ள். வினையொழிக்கிறகாரிய மறிந்தபேர்செய்த கருமத்தின்பேரிலே நீயு மொருமையாய் மனதைவைத்துச் செய்யென்று முன்னேசெய்தது கருமமெல்லாம் நீதானகாரியமென்றறிந்து அதைச் செய்யவேண்டாமென்று மெய்யான ஞானத்தையும் பொய்யானகருமத்தையும் விசாரித்து வத்துவைநன்று யறியவேண்டுமென்று கருமத்தைச் செய்கிறவிற்கையையுடைய அருச்சுனராசனே மனதினுட் செயலைச் சொல்லுகிறேன் கேளென்று சொன்னார். (எ-று) 10

ஓடுகின்ற புலன்பாற்றி னோடத்துடனே யோடுவான்
மாடுநின்ற மரமோடத் தானின்றாற்போல் வரச்செப்தே
நீடுநின்ற மாங்கனிவை நிற்குமியற்கைத் தன்மனத்தி
லோடுகின்றேன் யானேயென் றுணர்வுமிக்கோ னுணர்ந்தாற்போல்

இ-ள். ஆறுபோலோடுகிறபுலன்வழியாய் மனதோடுகிறபேர் மாட்டுக்குச் சமானமென்று மதுவல்லாமல் மனதானது ஆற்றங்கரையில் நின்றமரம்போல வேறற்று ஆற்றிலேயோடுகையில் உருவாயுயர்ந்திருக்கிற மரத்திலே கட்டிப்பட்டு நின்றாற்போல செய்துநிற்குமியற்கையாக மனதைநிறுத்தி ஓடினது மரம்நிறுத்தினை

அடிநனிமாத்திரலே யெல்லாநானேயென்று அறிவினலறிந்தபேர் அறி
போலநீயுமறியென்று சொன்னார். (எ-று)

செயன்மேனின்ற லறிவிடையே செயலின்மையு மச்செயல்செய்யா
வியன்மேனின்ற புலன்களிலே யெல்லாவினையு மிசைவதுவும்
மயன்மேலின்றி யறிந்தானியா ரவனேயெல்லா மறிந்தானு
முயன்மேனின்ற யோகியுநல் வினைகளெல்லா முறுவானும்

இ-ள். மனதிற்கு மேலாயிருக்கிற அறிவு மனதிலேயடக்கி மனத
போகாதென்றுமனதிற்கு மேலாயிருக்கிறபுலன்களிலே யெல்லாவினையுஞ்
மென்றும் விகாரமேவிடாமல் ஞானத்தையறிந்தபேர் ஆரோ அவர்களெல்லா
தவர்களென்றும் அவர்களே மனதிற்கு மேலாயிருக்கிறயோகிகளென்று மவர்
நல்லகருமங்களை யெல்லாஞ் செய்கிறபேர்களென்று சொன்னார் (எ-று)

கலி வீருத்தம்.

ஆவதென்பது மாசையு மற்றது
மேவ ஞானவெந் தீயிடை வெந்ததீ
யாவர்தந்தொழி லிவ்வகை யோர்களே
சாவதும் பிறப் புந்தவிர்ந் தார்கடாம்

இ-ள். என்னாலே ஆகிறது என்கிறதையு மெனதென்கிறத
மேலானஞானமென்றந் தன்தொழிலை ஞானக்கினியினாலே சுட்டு
கும்போரோ அப்படிச்கொத்த பேர்சனனமரணத்தைச்சுட்டுச் சா
ரென்று சொன்னார் (எ-று)

என்னு மின்றி யீசுபரன் யாளிவை
பண்ணு கின்றன வென்னுமப் பான்மைபோ
யுண்ணு மேல்வினை யுண்டென வோர்கிலார்
நண்ணு கின்ற வினைநலி வுண்ணுமோ

இ-ள். இசுபரமாயென்று மிருக்கிறவனும் இசுபரத்தை யுண்டாக்கின
னாவென்கிறதா யறிந்தபேர் மனதிலே வினையை மென்றுநின்று போட்டு
யுண்டென்று சொல்லார்கள் அப்படிச்செய்திருக்கிற பேர்களைவினையான
பண்ணுமோவென்று சொன்னார். (எ-று)

அடங்கு கின்றபு லன்களோ டாசைபோய்
மடங்கு கின்றம னத்தின ஞனவை
யுடம்பி தன்பொருட் டாவுள தாமெனத்
தொடங்கு கின்ற வினைத்தொடக் குண்ணுமே

இ-ள். ஆசைசேர்ந்திருக்கிற புலன்களுடனே மனது சேர்ந்திருக்
களுக்கு அதினாலே தேகமுண்டாம் தேகந்தனதென்று எண்ணிவினைதொ

ருக்கிற பேர்களுக்கு வினையென்கிறதொடக்குக் கெட்டுப்போகாதென்று சொன்னார். (எ-று) 15

பெற்றதே கொடவ் வைந்துமுன் பேறிழ
வுற்ற போழ்தி லொத்தொன்று மொருவர்பாற்
செற்ற மேதுமி லாதவன் செய்வினைக்
குற்றமோ வவற்றின் றிறங் கூறக்கேள்

இ-ள். தேகமுண்டானது கொண்டு ஐம்புலாதிகளின் விவரத்தை நன்றாக முன்னே தெரிந்தஞானவான்களவற்றிலொன்றிலேயுஞ் சேருகிறதில்லை அவர்களுக்குமொருவரிடத்திலேயும் சினேகமுமில்லை அப்படிக்கொத்த பேர்செய்கிற வினைகுற்றமாமோவென்று மதினுடைய விவரத்தை யினானுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளென்று சொன்னார். (எ-று) 16

விட்டு முற்றும் வினைகள் வினைப்பயத்
திட்ட மற்றிவை தன்னி லெழுங்கருத்
தொட்ட நின்றவ னியாகப் பொருட்டுறப்
பட்ட கன்மம் பலத்துடன் மாயுமால்

இ-ள். கருமங்களை யெல்லாம்விட்டுக் கருமபயத்தினுடைய நடத்தையுமற்று லோகத்திலேயுண்டான கருவைத்தொட்ட வஸ்து வேதானுகூலெண்ணியிருக்கிற ஞானவான்செய்கின்ற கருமம்பலத்துடனே மாயுமென்று சொன்னார் (எ-று) 17

பிரம கேயப் பிரம நெருப்பிடை
பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினாற்
பிரம மாய சருவுடன் பெய்தபின்
பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள்

இ-ள். நேசப்பிரமமான பிரமாக்கினியிலே நேசப்பிரமமாயிருக்கிற மந்திரத்தினாலே பிரமம் மாயாசமித்தான தேகத்தை யாகுதி பண்ணிப்பின்பு பிரமத்தை யடைகிறபேருண்டு இது வல்லாமல் இன்னும் பிரமத்தையடைகிறபேர் செய்கிற விதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளென்று சொன்னார் (எ-று) 18

அறிவ தாகிய வக்கியி லேகொள
வறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவர்
செறிவ தாஞ்சமத் தீயிடை யேசில
ரெறிய தாயபு லன்களை யீவர்கள்

இ-ள். அறிவாகிய அக்கினியிலே சோத்தக்கதாக அறிவைத்தானே சிலபே ராகுதிபண்ணுவார்களென்றுஞ் சமத்தினாலே தாமுண்டாக்கின அக்கினியிலே குறிவைத்தெரிவதுபோலச்சிலபேர் ஐம்புலாதிகளை யீவார்களென்றுஞ்சொன்னார்.

புந்தி யாப்பொறி யைந்தையும் போக்கவே
யிந்தி யத்தழல் வாயிடு வார்சில
ரிந்தி யத்தொழி லியாவையு ஞானநெய்
சிந்தி யோகவெந் தீயிடு வார்சிலர்

இ-ள். நடுவாயிருந்து ஐந்து பொறியையும், இந்திரியாக்கினி வாயிலிடுகிற பேர் சிலபேரென்று மிந்திரியத்தொழிலெல்லாவற்றையும், ஞானமென்கிற நெய் வார்த்து யோகத்தினாலே வெந்த அக்கினியிலே யிடுகிறபேர் சிலரென்று சொன்னார். (எ-று) 20

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தேடிய பொருள்களாலுஞ் செயவுறு தவங் களாலும்
நாடிய யோகத்தாலு நவின்மறை ஞானத்தாலுங்
கூடிய பரிசில்வேள்வி குலாவுவ ரனேகரிக்குப்
பாடிய விவர்களன்றி யினுஞ்சில பரிசுங்கேளாய்

இ-ள். சம்பாதித்த திரவியங்களினாலேயும் வல்லமையினால் செய்த தவங்களாலேயும் பிரமத்தை நாடிச்செய்த யோகத்தினாலேயும் சொல்லுகின்ற நால்வேத ஞானத்தினாலேயும்,பிரமத்தைக்கூடுகிற நிமித்தியம் யாகஞ்செய்கின்றபேரனேகம் பேருண்டென்று மிப்போது சொன்ன விவரமல்லாமலின்னும் பிரமத்தைச்சேருகின்ற விவரமுண்டு அதையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளென்று சொன்னார். (எ-று)

மிகமேநின்ற பிராணனையங் கபானனிடையே புகவிட்டுள்
ளகமேநின்ற வபானனையப் பிராணனிடையா குதிபண்ணி
யிகமேயிரண்டு மயக்கமற விருப்பார்சிலர் மற்றிவர்கள்காண்
டகமேநின்ற பிராணயாமத் தேதலைநின் றவரென்பரா

இ-ள். முகத்திலேயிருக்கிறபிராணனை அபானனிடத்திலேபோகவிட்டு மனதுக்கு அதிகமாயிருக்கிற அபானனை இந்தப்பிராணனிடத்திலேயாகுதி பண்ணி இகத்திலேயிந்த இரண்டுமயக்கமு மறத்தக்கதாக விருக்கிறபேர் சிலபேருண்டு. பின்னையும் இப்படிக்கொத்தபேர் தேகத்துடனேயிருந்தாலும், பிராணயாமத்திலே மேலாயிருக்கிறபேரென்பார்கள் என்று சொன்னார். (எ-று)

இன்னவர்க ளியாவர்களு மயாக மறிவாரே
யன்னவர்க ளேயாளிற் றீமையி னகன்றார்
சொன்னபரி சாலிவை தொடக்கமுடி யாதார்க்
கென்னபரி சாலுமிக மில்லைபர முண்டோ

இ-ள். இப்படிக்கொத்த பேரெல்லாரும் பிரமத்தைச் சேர்கிற விவரத்தை யறியார்களென்றும், அதுவல்லாம லிவர்களே தீமையைநீக்கள் அறத்திருக்கிறவனென்றும், அதுவல்லாமலிவர்களே தீமையை நீக்கறத்திருக்கிற யோகனென்றும் நான் சொன்ன பிரகார மிந்தவகைசெய்து முடியாதபேர் எந்தவகைசெய்தாலு மவர்களுக்கு இகபரமிரண்டுமில்லையென்றுசொன்னார் (எ-று)

அறு சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இப்படி யுரைத்த வித்த யாகங்க ளியாவு முன்னைந்
செப்பிய பிரமத்தின் சட் சனித்தன செய்யுங் காலை
யொப்பரி தாய புத்தி கருமத்தி னுளவா முள்ளத்
தப்படி யறிந்து நீயும் பாவத்தி னகல நிற்பாய்

இ-ள், இந்தவிதஞ் சொல்லுகின்ற யாகங்களெல்லா முன்னேசொன்ன பிரமத்தினுடைய கண்ணிலேபிறந்தனவென்று மதுவல்லாமல் ஒப்புக்கு அரிதான புத்திகருமத்துக்குள்ளாவாயென்றும் இதுவுண்டான காரியமென்று நீயுமறிந்து பாவத்துக்கு அகலநில்லென்று சொன்னார் (எ-று.) 24

கலிவிருத்தம்.

தொன்மை யாகமுன் சொன்ன தொகைக்கெலாம்
நன்மை யாமிகப் பாலது ஞானமே
பின்மை யாலறத் தாங்கது பேணிடுந்
தன்மை யாதெனி லாங்கதுஞ் சாற்றுவாம்

இ-ள், என்போலாகிறதற்குவிவரமாய் முன்னேசொன்ன தொகைக்கெல்லாம் நன்மையானதென்னவென்றால் களங்கமில்லாத அமிர்தமாயிருக்கின்றது ஞானமென்றும் இதுவல்லாமல் பின்னையுந்தேகம் காருகத்தானே செய்கின்றவகை யெப்படியென்றால் அதுவுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளென்றுசொன்னார் (எ-று) 25

விழியாமென வறிவாலறி வுறுவார்விழி வசமே
வழிபாடுசெய் தவர்சேவடி மலர்சூடிட வவர்தா
மொழியாதவர் களுமியாவையு மொருநீயுன திடையே
யழியாவகை யதுவாவதோ ரறிவேயரு ளுவரால்

இ-ள், அறிவின்கண்வசமாய் வழிபாடுசெய்தவர்கள் சேவடியிலே மலர்சூடின பேர்கள் தயையில்லாத நீசரானாலும் அவர்களுக்கு வழிபோலே அறிவினாலே அறிவுண்டாமென்று மானபடியினாலே எல்லாவற்றையும் நீவிட்டு உன்னிடத்திலே அழியாவகையாயிருக்கிற பேரறிவையறியென்றுசொன்னார் (எ-று.) 26

அதனால்வரு பயன்யாதெனி லழிபாதக முதலாய்
விதநாடரும் வினையாழியி னிடையேவிழு குறுவார்
நிதனேய வறிவாகிய சிதையாமித னையினே
விதனும்வகை கரைசேர்வர்க ளெங்ஙனெனி லதுகேள்

இ-ள், தயவுஞ்சாத்மீகமுமில்லாமல் உலகத்திலே இருக்கிறபேர்களுக்கு அதனால் வருகிறபயனென்னவென்றால், பழிபாதக முதலான வெல்லா முண்டாய் வினையென்கிற சமுத்திரத்திலேவிழுந்து அழுந்திப்போவார்களது எப்படியென்றால் அதீதனாயிருக்கிறதற்கு அறிவாகியவானினாலே வினையெல்லாவற்றையும் சங்

கரித்தால் எனைப்போலாகிறவகையாய்க்கரை சேர்வார்களது எப்படியென்றால் அதுவுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளென்று சொன்னார் (எ-று.) 27

எறிபாவெரி வருகானிடை யெரியாதன வெவைதா
னறியாவறி வுடையீர்களு மறிவீரது வதுபோற்
குறிபால்வரு குணஞானமெ யனலேகொள விடுமேற்
பொறியால்வரு வினையாமிவை பொடியாமிது பொருளோ

இ-ள், காடானது வெந்துபோமென்றறியாமல் காட்டுமரந்தானே யிழைந்து படுதீப்பட்டுக்காடு வெந்ததுபோலே [illegible]னாலே வருகிறதையுங் குணத்தினால் வருகிறதையும், மெய்ஞ்ஞானமென்கிற அனல் கொளுத்திப்போடுமென்று அறிவுடையபேரறிவார்களென்றும் அஃதில்லாமல் பொறியினாலே வருகிறவினைப் பொடியாக்கிறது ஒரு பொருளோவென்றுஞ்சொன்னார் (எ-று.) 28

கலி நிலைத்துறை

தீதற் பாவம் வினைபுரி வோருஞ் சிலகாலி
லேதற் பால மறிவறி தக்கோ ரியாரென்னி
னோதற் பாலார் பாலுமிவ் வுண்மைப் பொருட்பாலுங்
காதற் பாலாரைம் புலன் வென்றா ரிவர்கண்டாய்

இ-ள், கருமத்தைச்செய்கிறபேர் சிலகாலையிலே கருமத்தைப்போலத் தீதை யடைவார்களறிவை நன்றாகவறிந்து பெரியோர்களா ரொன்ற ஞானத்தைச்சொல்லுகிறபெரியோர்களிடத்திலேயு முண்மையானவஸ்துவிடத்திலேயுங்காதலுடனே மனதுவைத்தபேர்தனே ஐம்புலனையும் வென்றபேர்களென்று சொன்னார் (எ-று)

சொல்லரு ஞானப் பொருடெரி யாரது சொன்னாலு
மல்லவி தாமென் றையுறு வாருங் கன்பில்லா
ரில்லவ ராவாரிகபர மில்லா ரிவர்கண்டாய்
தொல்லறி வாலே யையுற லற்றோர் துறவுற்றார்

இ-ள். கருமிகளுக்குச் சொல்லுதற்கரிதான ஞானத்தி னுட்பொருள் தெரியாது அல்லவென்றஞானத்தை எத்தனைசொன்னாலும் இது பரமல்லவென்று சந்தோஷப்படுவோர்கள், சொல்லுகிறஞானத்தினிடத்திலே யன்பில்லாதபேரவர்களுக்குச்சுக மிகபரத்திலுமில்லைபேரறிவினாலே சந்தேகமற்றிருக்கிறபேர் துறவான் ஞானத்தை அறிந்தபேர்களென்று சொன்னார். (எ-று) 30

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அறியா மையிலே பிறந்துன்ற னகத்தே வளர்ந்தத வையுறவை
தெறியா நின்ற ஞானமெனும் வாளால் வெட்டி யறநீக்கிக்
குறியா யுன்றன் வினைவிளைத்துக் கொள்வா யென்றங் கூறினான்
உறியார் வெண்ணெய் தொட்டுண்டிவ் வுலக முண்ட பெருவாயன்

இ-ள். என்னையறியாமையினாலே யிதுவரைக்கும் உலகத்திலே பலனேக சனனமெடுத்தாய் இனியுன்னுடைய மனதிலேவளர்ந்த சந்தேகத்தைச் செவ்வையாயிருக்கின்ற ஞானவாளினாலே நீக்கியறவெட்டிப்போட்டுக் குறிப்பாய் என்பேரிலே மனதைவைத்து உன்னுடைய கருமத்தைச்செய்து கொண்டுவா வென்று வெண்ணெயுறிதாவி யெட்டி யுண்டு பூலோகத்தையுமுண்ட பெருவாயனான ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் சொன்னார். (எ-று) 31

நான்காவது

சம்பிரதாய அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 4-க்குக் கூடிய செய்யுள் 147

ஐந்தாவது

சந்நியாசயோக அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

பூத்தருளி யொருமலராற் புவனமவை யீரேழுங்
காத்தருளி விளையாடிக் கடையொடுக்கிக் கண்வளரும்
நீர்த்தன்மறை முறைமொழிந்த திருவாக்குத் தெரியாதே
பார்த்தனவ னெதிர்நின்று சிலபின்னும் பகரலுற்றான்.

இ-ள். திருவுந்தித் தாமரை பூவொன்றினாலே ஆதியிலே பதினாலு லோகத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தருளி நடுவிலே அதைக்காத்தருளித் தாமுங்கூடிநின்று திருவிளையாடலாடி அந்தத்திலே யொடுக்கியோக நித்திரைசெய் தருளுகிற சுவாமி வேதவிதியாகச்சொன்ன திருவாக்குத் தெரியாமல் அந்தச்சுவாமி முன்னேநின்று பின்னையும் அருச்சுனன் சிலவசனஞ் சொல்லுகிறான். (எ-று)

கடையென்பதனாலே ஆதிமத்தியம் வந்தருத்தாபத்தி. ஒடுக்குதலாவது திருவயிற்றிலே யடக்குதல். 1

கலி விருத்தம்.

கருமநன் றெனவுமெதிர் கழறுகின்றனை ஞானவ
பருமருந் தெனமொழிதி யவையிரண்டி னுமமல
லொருமையென் றுயர்வதெவ்வ துரைசெயென் றனன்விசய
னிருமையின் பரிசுமிது வெனவியம்பிடு மிறைவன்

இ-ள். கருமத்தை நல்லதென்றும் முன்னே சொல்லுகிறீர் ஞானத்தை அரிதான அமிர்த சஞ்சீவியென்றும் பின்னே சொல்லுகிறீர் நின்மலமான சுவாமி அந்தக்கர்மஞானமென்ற விரண்டிலும் ஒன்றென்று அதிகமா[illegible]து அதைச் சொல்லுமென்றான் அருச்சுனன் அதற்குச் சுவாமியிரண்டின் விதமுமிதுவென்று சொல்லுவார். (எ-று) மருந்தெனவு மென்றும்மை வருவிக்க. 2

அறவுநன் றருவினைசெய் தொழிலுநன் றிவைதுணிபி
னறவுநன் றருவினைகள் விடவிலக் கணைமுயல்கை
பெறவினின் பமுமிழவி னிடருமொன் றிலர்பெரிது
துறவுநின் றவர்பிறக்க மெயினினின் றிடுதொழிலர்.

இ-ள். ஞானமும்நல்லது அரியகாரியத்தைச் செய்கிறகருமமும்நல்லது இந்த இரண்டிலும் அதிகமேதென்று சொல்லத்துணிந்தால் அரியகருமங்களை மெத்தவு[illegible] நல்லது அந்தக்கர்மங்களை விடுகிறதிலும் செய்கிறதிலும் நல்லது பலன் பெ

தலிலே சந்தோஷமும் இழக்கிறதினாலே துக்கமும் இவைகளொன்று மில்லாத கர்மிகளே பெரிய ஞானத்தில் அசையாமல் நின்றவர் இப்படி இல்லாதவர்களான ஞானிகளே துக்கத்திலசையாமல் நிற்கிறகருமிகள். (எ-று)

பிறர்களாவது பெறுதலிலேசந்தோஷமும், இழக்கிறதிலே துக்கமுமுள்ள ஞானிகள் பெரிய கருமியென்று மறிவது. 3

பெருமையொன் றியதுறவு கருமமென் றிருமையினு
மருமையொன் றினையறிஞ ரவ்விரண் டையுமுடைய
ரிருமையென் றறியுமவ ரிவையறிந் திலரியல்பி
னொருமையென் றுணருமவ ரிவையுணர்ந் தவருணரில்

இ-ள். பெருமைபொருந்திய ஞானகர்மங்களென்கிற இரண்டிலும் ஒன்றையருமையாக அறிந்தவர்களே அந்த இரண்டையுமுடையவர்கள் இரண்டையுமொன்றென்றறியாமலிரண்டென் றறிகிறவர்களே இரண்டையுமறிய அறிவில்லாதவர்களிந்தவிரண்டும் ஒருசுபாவத்திலே அறிவிலொன்றென்றறிகிறவர்களே இரண்டையுமறிந்தவர்கள். (எ-று)

துறவாவதுவிடுதல் இந்த விடுதலைஞான மென்றுரையெழுதுவாரேனெனில் அறம்பொருளின்பமானகர்ம மூன்றையும் விட்டதேஞானமாகையாலே துறவை ஞானமென்றுரை யெழுதினது இரண்டாக வறிதலினாலே கர்மபந்தப்படுவனென்பது இயல்பினொருமையென்றுணரு மவனென்பது கர்மானுபவத்தையும், ஞானானுபவத்தையும், முன்னிலாராய்ந்து மனதிற்கொத்துக் கொண்டது சுபாவம் இந்தச்சுபாவத்திலே யிரண்டனுபவமு மொன்றானதினாலே ஞான கருமமென்றவிரண்டும் ஒன்றென்று கொண்டறிகிறவர்களென்பது இதனாலே யிரண்டென்றறிகிறவர்கள அறிந்தவிரண்டையுமே அறியார்களென்பது ஒன்றாக அறிந்தவன் ஞானியென்ப தருத்தாபத்தி. 4

விளைவுமென் றிடுவதனில் விளைதருந் துறவதுகொ
டெனையடைந் திடுவரெவர் களுமதன் செயுமேலதனி
னினைவருந் தகையபொரு ளையறிந் தவர்களெனறி
தனையதந் தொழில்புரியு மவர்களென் பதனையறி

இ-ள். அதனை யிச்சியாதகருமத்தைச்செய்ய அந்தக் கருமபலத்தில் ஞானம் விளையும் அந்தஞானத்தைக்கொண்டு எவர்களும் என்னைச்சேருவார்கள். அந்தக் கருமத்தின் செய்கையேதென்றால் நினைக்க அரிதான சுபாவமுள்ள பொருளின் மார்க்கத்தை அறிந்தவர்களுடைய வழியையொப்பான தங்கள் கருமத்தைச்செய்கிறவர்களென்கிறதை நீயறியென்றவாறு.

என்னை யடைதலாவது பிரமத்தை யடைவரென்பது இந்தப் பிரமத்தை யடைகிறது இன்னாருக்குண்டு இன்னாருக்கில்லை யென்பதில்லை எவர்களுங் கருமனிஷ்டனாகிற பிரமத்தையடைவார்கள் அந்தக் கருமச்செயலேதென்னிற் பிரமத்தையடைகிறவர்கள் வழியேகருமம் நினைக்க அரிதான சுபாவமுள்ள பொரு

ளாவதுபிரமம், வினைவருந்தகையபொருளெனறி யறிந்திடுகலறிவதனையருந்தொழில் புரியுமவரறிந்திடுவரறி என்றுபாடமோதில் பிரமமார்க்கத்தையறிதலரிது அதை யறிவதாரென்னில், அதையொப்பானதங்களுடைய கருமத்தைச் செய்கிறவர்க ளறிவார் அதைநீயறி யென்றுரைகொள்ளும். 5

கலைதருங் குணமுமிகு சுகிதரும் புலனுமெனு
மிலைகடந் தவர்களெனை யறிவினின் றிசையுமவர்
நலைதருந் தொழில்செயினு நலிவதெங் கவரையலை
யலைகநந் தவர்கள்வினை யலைவுறந் தடைகுவதென்

இ-ள். கருமத்தைத் தரப்பட்ட குணமுமிகுந்த சுகத்தைத் தரப்பட்ட விஷ யமுமென்றுசொல்லப்பட்ட இதைக்கடந்தவர்களென்னையறிவிலே நின்றபொருந் தப் பட்டவர்களிவர்கள் குற்றத்தைத்தரப்பட்ட கருமத்தைச்செய்தாலும் அந்தக்கரு மம் அவர்களை எங்கேவருத்தப்படுத்தும் வருத்தமாட்டாது தானேகெடும் அந்தக் கருமத்தை இச்சித்தவர்கள் அந்தக்கருமத்தினாலே விளைகிறபலனை விட்டுப்பெறுவ தென்ன அந்தப் பலனையேபெறுவார். (எ-று)

குணத்தையும் விஷயத்தையுங் கடந்தவர்கள் நிருமலராகையாலே அவர் களைக்கருமமான அழுக்கடையாது இச்சித்தவர்கள் குணவிஷயங்களுடனே கூடி னவராகையாலே பலனாகிய அழுக்கடையு மென்பது. 6

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

காணுங் கேட்கு முறுமுகக்குங் காலானடக்குங் கன்னளரும்
பேணுந்துறக்கு மூச்சுவிடும் பேசும்விழிக்குஞ் சிம்பிளிக்கும்
பூணுமின்னும் பலவெனினும் புலன்சேர்பொறியின் புணர்ப்பென்றே
நானுங்கிரியு மெனவொன்றுந் துளங்கான்விளங்குந் துணிவுடையோன்

இ-ள். கண்பார்க்கும் காதுகேட்கும் தோல் பரிசிக்கும் மூக்குமுகக்கும் கால் நடக்கும் நித்திரைபண்ணும் கூடும்விடு மூச்சுவிடும் பேசும் கண் விழிக்கும் கண் மூடும் இப்படித் தரிக்கப்பட்ட இந்த விதங்களனேகமானாலும் விஷயங்களைச் சேர்ந்தவிந்திரியங்களின் அனுபவமென்றே நிச்சயமாக இவையெல்லாம் தான் பண்ணினவனல்லவென்றும் அணைப்போலும் என்றைக்குங்கலங்காத அறிவுவிள ங்கப்பட்டதுணிவையுடையவன். (எ-று)

இவையெல்லாம் தான்பண்ணினவனென்றுந்தன் அனுபவமென்றும் அறிந் தவன் துரும்பைப்போலும் அணுவைப்போலுந் தடுமாறுவ னென்றதருத்தாபத்தி தானல்லவென்று விளங்காதவன் துளங்குவனென்றும். 7

யாவரெவ்வினைக ளென்பொருட்டா லியற்றிப்பயனை யிகழ்வாரவர்
சேரும்வினைக ளவற்றேடுஞ்சேரா ரோலத்திற னுரைக்கிற்
சாருமுடனே பிறந்தெழினுந் தண்டாமரையின் றலையிலையு
நீருமெனவாயிருப்பாரதி னின்றூற்கென்று நிகழாதால்

இ-ள். ஆரானாலுமென் னிமித்தமாகக் கருமங்களைச் செய்து பிரயோசனத்தை விட்டவர்கள் தங்களைச் சேரப்பட்ட கருமங்களோடுந் தாங்கள் சேரார்கள் அந்தக்கருமங்களோடு சேராதவர்களுடனே அந்தக் கருமங்கள் சேர்ந்த விதத்தைச் சொல்லிச்சார்பாகப்பட்ட தண்ணீருடனே கூடப்பிறந்தெழும்பினாலுங் குளிர்ந்த தாமரையினிடமான இலையும் நீரும் ஒன்றோடொன்றுகூடினாலும் ஒட்டாதுபோல விருப்பார்கள் அப்படி ஒட்டாமல் நின்றவர்களுக்கு என்றைக்கும் அந்தக் கருமம் நடவாது (எ-று)

நடவாதாவது அவர்களுடனே கூடிநடவாது அப்பொழுதே யழியுமென்பது ஒழினுமென்றவும்மை சிறப்பும்மை நீரிலேபிறந்து நீரிலேவளர்ந்து நீரிலெழும்பி எல்லாம் நீராலே விளங்கினாலுமந்த நீரும் இலையும் கூடினாலும் ஒட்டாததினாலே சிறப்பும்மை. 8

கோச்சகக்கலிப்பா.

உடனாய புலனாலு மனனாலு முடம்பாலு
நடமாகு மெனமுயல்வார் நாடோறு முயன்றாலும்
விடமாகுமவ்வினையே வீடாகும் வினைப்பயனைக்
கடனாகு மென முயல்வான வற்றாலே கட்டுண்பான்

இ-ள். கருமத்துக்குடனாகிய விஷயத்தினாலும் மனதினாலும் உடம்பினாலும் பலசங்கம் நஷ்டமாகுமென்று கருமத்தைச் செய்வார்கள் தினம் தினமுஞ் செய்தாலும் விஷயத்தை யொப்பாக வெறுக்கப்பட்ட வலுமையான கருமமே மோக்ஷமாகும் கருமப்பலனைத்தனக்கு அனுபவிக்கக் கடனாமென்றிச் சித்துச் செய்கிறவன் அந்தக் கருமத்தாலே கட்டுண்பான். (எ-று)

பலசங்க நஷ்டமாவது கருமபலத்துடனே கூட்டம் நாசமென்பது பலத்துடனே கூடின சித்தத்துக்குப் பலசங்கம் நஷ்டமாகவே சித்தசுத்தியா மென்றறிவது பலனைவிஷயமாக நினைத்துச்செய்கின்ற கருமிக்கு அந்தக்கருமமே மோக்ஷமாம் வேறில்லை கருமம்பலனை அமிர்தம்போல அனுபவிக்கக்கடனா மென்றிச்சித்தவன் கருமபந்தப் படுவனென்பது விஷயத்தால்வந்த அமிர்தம் ஆகுபெயர். 9

கலி விருத்தம்.

அன்பவினை யாகு பயன் விட்ட மைதியாலே
யொன்பது பொய்வா யிலமை யூரதனி னுள்ளே
இன்ப வுருவாயினிதிருப்ப னியல் பாயே
முன்பயில்வதாம்வினை செயான் முயல்வி யேனால்

இ-ள். தோழர் கருமத்தாலுண்டாகிற பிரயோசனத்தைவிட்டு அடங்கிய மைந்த விவேகசித்தத்தினாலே ஒன்பது பொய்வாச லமைந்தவூரானதேகம் அந்தத்தேகத்தினுள்ளே சுகசொருபமாய்ச் சுகமாயிருப்பான் கருமமானது சுபாவமாகவே அநாதியேவந்த பழக்கமாம் நான்கருமத்தைச்செய்யேன் செய்வியேன்.

இதன் பொழிப்புரை இந்திரியசெப முண்டானவன் எப்படியிருப்பானென்னில் அடங்கியமைந்த விவேகசித்தத்தினாலே கருமத்தாலுண்டாகிற பிரயோசனத்தை விட்டுத்தான் கருமம் பண்ணேன் பண்ணுவியேன்கருமமான துவத்துவாரம் புமான தேகத்துக்குச் சுபாவமாக அனாதியே வந்த பழக்கமென்று அந்தத் தேகத்துக்குள்ளே சுகசொரூபமாய்ச் சுகமாயிருப்பனென்பது இதனை யமைதியாலே வினையாகுபயன்விட்டு வினைசெய்யேன் முயல்வியேனென்பதுபொய்வாயிலமையூரியல்பாயே முன்பயில்வதாமதனி னுள்ளேயின்ப வுருவாயினிதிருப்ப னென மாற்றுக. 10

இவ்வகையி னுபசெயலிபாவுமியல் பேகா
ணவ்வகைபமாயையத னலறிவு றுதே
செய்வகையன் யானெனது செய்கையிது வென்றே
மொய்வகையி னழிவ ரேபுலனி லாதார்

இ-ள். இந்த விதத்தினாலுண்டாகிய கருமங்க ளெல்லாஞ் சுபாவமே கண்டாய் அருச்சுனா அந்தவிதமான மாயையினால் அறியமாட்டாமல் கருமங்களைச் செய்தவன் நான் இந்தக்கருமங்கள் நான் செய்தேனென்று நிச்சயமாகப் பொய்விதத்தினாலே நாசமாகிறவனே அறிவில்லாதான். (எ-று)

என்றேயென்ற வகாரமும், இயல்பேயென்ற ஏகாரமும் உறாதேயென்ற ஏகாரமும் அழிவதேயென்றவகாரமும் தேற்றேகாரம் அறியமாட்டாமலாவது கருமங்களைச்சுபாவமென் றறியமாயாமயக்கத்தினாலே மாட்டாமலேநான்செய்தேன் என்கருமமென்றே பொய்யான அகங்காரசுதந்தரவிதத்தினாலேயறிவில்லாதானாசமாகிறதேயல்லாமல் இருக்கமாட்டுவானோ மாட்டானென்பது இயல்பேயாவது சுபாவமேயல்லாமல் வேறல்லவென்பது அறிவுறாதேயாவது அறியமாட்டாமலேயல்லாமல் அறிந்தல்லவென்பது என்றேயாவது நான்செய்தேன் கருமமென்றேயெல்லாம் சுபாவமாகச்செய்யப்பட்டது சுபாவமாகவுள்ள கருமமெனவிரண்டுமையென்பது, அழிவதேயாவது அழிவதல்லாமலிருப்பதில்லையென்பது அறிவுள்ளவர்கள் மாயையைநீங்கிச் சுபாவமென்றறிந்து தன்செயலுஞ் சுதந்திரமும மற்றும் அழியாமலிருப்ப னென்பதருத்தாபத்தி,

கலி விருத்தம்.

அறிவினா லறிகிலா தவைபெலா மழியவே
செறிவினா ரறிவுவா னிரவிபோ றிகழுமா
னெறியினா னிதனிலோர் நிலையுமா யதனிலோர்
பிறிதிலா வகையினார் பிறவியா னதுவிலார்

இ-ள். ஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமெல்லாம் நாசமாகவே கனமானவர்கள் ஞானமானது ஆகாசத்திலே விளங்குகிற சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும், இந்த மார்க்கத்தினாலே ஞானத்திலே நிலைமையும் நிஷ்டையுமாகி இந்தஞானத்மாவான சைதன்னியனிடத்தில் வேறொன்றில்லாவிதத்தினாலே பரவசத்தையுடையவர்க இனிமேற்பிறக்கிறதான சனனமில்லாதவர்கள். (எ-று)

வேறொன்றாவது அஞ்ஞானத்திலே மயங்கி ஆங்காரத்தையடைந்து மறுபடி யும் பிறக்கிறது. 12

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நன்றே ஞான வருமறையோ னட்டிலு யீனிறைச்சி தனைத்
தின்றே யுழலு மவன்யானை யாவே னறிந்த திறத்தெல்லா
பன்றே யென்னு தாமென்னு தறிவாய்நின் றவ்வினை யெங்கும்
ஒன்றேயாகக் கண்டிருப்பா னுடம்போ டிருந்தே யுடம்பறுப்பான்

இ-ள். நன்மையுள்ள ஞானம்வரப்பட்ட பிராமணன் நாட்டிலே நாயிறைச்சி யைத்தின்று தடுமாறுகின்றநீசன் ஆனை பசு இப்படியென்றறிந்த விதத்திலெல் லாம்எற்றக்குறைச்சலினுலே அல்லவென்னுமல் ஆமென்னுமல் ஆத்மாவாய்நின்று அந்தக்கருமங்களெங்கும் ஒன்றாகவேகண்டிருக்கிறவன் அந்தவுடம்போடேயிருந்த சிருஷ்டி தேகத்தை இனிமேல் வாராமலறுப்பான். (எ-று.)

இப்படி யெல்லாரிடத்திலும் ஆத்மாவொன்றாகக் கருமங்களு மொன்றாக இவையல்லவென்னுமல் ஆமென்னுமல் சமமாகக்கண்டிருக்கிறவ னிந்தத்தேகத் துடனே இந்தப்பிறவியை யொழிப்பா னென்பது. 13

இகமேநிகழு புலன்விளைந்த வின்பமெல்லா மறவிகழ்ந்துள்
ளகமேநிறையும் பேரின்ப மடைந்தார்க்கென்று மழியாதாற்
புகமேய்கின்ற புலன்பொறிகள் புணர்ந்தேயின்ப மாமென்றுந்
துகமேயிடாவெனவுமவை தக்கோரென் றுஞ் சாராரால்

இ-ள், வெளியிலே விளங்கும் விஷயங்களிலே விளைந்த சிற்றின்பமெல்லா மறவிட்டு உள்ளே நிறையப்பட்ட பேரின்பத்தை யடைந்தவர்களுக்கு என்றைக் குமந்தப் பேரின்பமழியாது. மனதிலே புகுந்த அனுபவிக்கின்ற விஷயங்க ளிந்திரி யங்களைப் பொருந்திச் சுகமாமென்றும், அநுபவத்துக்குத் தக்கதாக மேலிட்ட துக்கமாமென்றும் அவைகளை ஞானத்துக்குத் தக்கவர்களான பிரமஞானிகள் என்றைக்குஞ் சேரார்கள் (எ-று)

பேரின்பமாவது ஆத்மசித்தி ஆகையால் ஆத்மலாபம் பெற்றவர்களுக்கு பிரம நிஷ்டை தவிராதென்பது-ஆல் அசை. சுகமாமென்ற சந்தோஷத்தையும் துக்கமா மென்ற கிலேசத்தையும் ஆத்மஞானி களடையாரெனவே இவிவினைய திருத் தியாயினை மோகியாத அமோகியாயிருப்பானென்பது அருத்தாபத்தி.

கலிவிருத்தம்.

உடம்புட னேயுள னாகி யிருந்த
விடம்புரை காம வெகுளியின் வேகாச்
சடம்பொறை யாமை தவிர்ந்தவ னேகல்
விடம்புகு ஞானியு மின்புறு வானும்

இ-ள் உடம்புடனே யுள்ளவனாகியிருந்தே விடத்தை யொப்பான காமத் தின் வேகம் கோபத்தின் வேகம் இந்த வேகங்களாலாகிற தேகப் பொறுமையைத்

தீர்த்தவனே நல்லிடமான மோட்சத்தைக் கூடுகின்ற ஞானியுமானந்தம் பெறுவான் எ-று.

உடம்பு போனபின்பு அறிவுவாராததினாலே உடம்புடனே இருக்கும்போது தானே ஞானம் பெறவேண்டுமாகையா லுடம்பிருக்கும்போது தானே காமக்குரோதாதிகளின் வேகத்தைப் பொறுக்க அறிகிறவனே ஞானியுஞ் சுகியுமென்பது. இதையறியாதவன் மூடனுந் துக்கியுமென்ற கருத்தாபத்தி. 15

மெய்யறி வேவிளை யின்பம தாக
மெய்யறி வேவிளை யாடிட மாக
மெய்யறி வேயொளி யாகவு மேயோர்
மெய்யறி வேபெறு மின்பம் விடாதார்

இ-ள். ஆத்மாவே விளையப்பட்ட சுகமாகவும், ஆத்மாவே விளையாட்டிட மாகவும், ஆத்மாவேசோதியாகவும், இப்படியாகு மிவர்கள் ஆத்மாவே பெறப்பட்ட மோட்ச சுகத்தை விடாதவர்கள் எ-று.

விளையாடு மிடமாவது, ஆத்மா ராமமானந்தமாவன்-இதை ஆத்மாராமனென்பார்கள்.

காவல்செய் தைந்து புலன்க ளிரண்டு
மேவ விரும்புரு வத்திடை விட்டிட்
டாவலை நின்ற வபானபிராண
னேவலி னின்றி யியக்க மறுத்தே

இ-ள், பஞ்சேந்திரியங்களை விடயங்களிலோடாமற் காவல் செய்து கண்களிரண்டும் யோகத்தைக் கூடவருகிற புருவத்தினடுவிலே விட்டு நிறுத்தி யோகத்துக் கானவிதமாய் நின்ற அபானவாயுவையும் பிராணவாயுவையுந் தன்னுடைய ஏவலினாலோடி மீளுவதல்லாமல் அவைகளின் சுபாவமாக ஓடுவதான அசைகின்றதையறுத்து அடக்க எ-று.

அஞ்சு பொறித்திற னாசை யடக்கா
நெஞ்சு பயத்தொடு கோபமு நீக்கா
வெஞ்சு திறத்தவில்லி யோகிக ளோகா
னஞ்சு பிறப்பிடரி யாவு முதிர்ந்தார்

இ-ள், பஞ்சேந்திரிய விதங்களின் ஆசையையடக்கி மனது பயத்துடனே கோபமும்நீக்கி ஒரு நிமிஷமானாலு மிளைத்து விடுவதில்லாமல் நிரந்தரமு மிப்படியிருக்கிற யோகிகளே கண்டாய் கருமத்துக்குத் தப்பிப் பிழைத்துப் பிறவி துக்க முதலான துக்கமெல்லாங் கீழேவிழ அடித்தவர்கள் எ-று.

காவல்செய்தென்றகவியும் அஞ்சுபொறியென்ற கவியும்உரையொருதொடர். இந்திரியங்களைக் கட்டிக் கண்ணிரண்டையும் புருவ நடுவே நிறுத்திப் பிராணவபான னிரண்டும் அவைகளிச்சையாக அசையாமற்றனக்கு வேண்டியபோதசைய அடக்கி இந்திரிய ஆசையையடக்கி மனப்பயத்தையுங் கோபத்தையுங்

கைவிட்டு இளையாமலெப்போது மிப்படியிருக்கிற யோகிகளே தப்பிப்பிழைத்துப் பிறவித்துக்க முதலான துக்கமெல்லாம் விழத்தள்ளினவர்களல்லாமல் இப்படி யிராதவர்களல்ல கண்டாயருச்சுனனென்று இரண்டு கவிக்கு மிதுபொழிப்புரை- உயர்தலாவது இப்படியிருக்கிறயோகிகள் மேலேறினவர்களாகையால் அங்கே கூடவிருந்த பிறவித்துக்க முதலான வெல்லாங்கீழேயுதிர அடித்தவர்களென்பது இவர்களுக்குப் பிறவி முதலொரு துக்கமுமில்லாதவ ரென்ற அருத்தாபத்தி.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

சாதிபுரியுந் தொழில்களுக்குந் தக்கோர் செப்புந் தவங்களுக்குந்
தீதிலுலக மேழினுக்குஞ் சேருமிடமா யுள்ளவெனை
யோதிமுடியும் பரிசே மெய்யுணர்ந்தார் பிறவாரெனவுரைத்த
னாதிமுடி வொன்றின்றியே யடையத்தானேயாய் நின்றான்.

இ-ள், அந்தந்தச் சாதிகள் செய்யப்பட்ட கருமங்களுக்கும் பெரியோர் செய்யப்பட்ட தவசுகளுக்குங் குற்றமில்லாத வேழுலோகங்களுக்குஞ் சேரப்பட்ட இடமாயிருக்கிற என்னை யோதி முடியப்பட்ட முறைமைப்போல மெய்யாக அறிந்தவர்கள் இனிப்பிறவாரென்று சொன்னார் அவர்யாரெனில் ஆதியந்தமொன்றுமில்லாமலே யெல்லாந்தானே யாகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் எ-று.

ஐந்தாவது

சந்நியாசயோக அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 5-க்கு கூடியசெய்யுள் 166.

ஆறாவது

அப்பியாசயோக அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

யேகமனத்தவர் யோகமதற்கே
யோகமுதற் பொருளாகியிருந்தே
நாகபடத்திடையே நடமாடும்
மேகனவற்கிவை மீளவிரிப்பான்

இ-ள், யோகமனதுடையவர்களின் யோகத்துக்கு ஒன்றான பொருளாயிருந்தே காளிங்கனென்னுமொரு பாம்பின் நடுவே கூத்தாடப்பட்ட மேகநிறமான திருமேனியையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி அருச்சுனனுக்கு இதைத் திரும்பச் சொல்லுவார் எ-று. (1)

செய்தவினைப்பயன் விட்டவைதீரா
தெய்தவியற்றி யிருப்பவனேகா
ணுய்யநினைத்த நல்யோகியுஞானி
வெய்யதழற்பொலிவேள்வி செய்வானும்

இ-ள், செய்த கருமபலத்தை விச்சியாமல்விட்டு அந்தக்கருமத்தை விடாமற் சோச்செய்கிறவனே கண்டாயருச்சுனா தப்பிப்பிழைக்க நினைத்த நல்லயோகியும் ஞானியும் வஹ்ணமுள்ள அக்கினியிலே விளங்கயாகஞ் செய்கிற கருமியும்.

இவன் பலத்திசையை யல்லாமல் கருமத்திசனல்ல வென்பது இதை ஞானயோகமென்பார்கள் இதுவே சத்துவயோக மென்றறிவது. (2)

மேவினை பாசமையும் விடுதலில்லா
ரியாவர்களேனு நல்யோகிகளாகா
ராவர்களாகிலவாவறலாகர்
ணெவலிலாத நல்யோகமுமையா

இ-ள் ஐயா நங்களைச் சேர்ந்ததான சங்கற்பமெல்லாம் நாசமில்லாதவர்களாவர்களானாலும் நல்லயோகிகளாகமாட்டார்கள் சங்கற்பமுள்ளவர்கள் யோகிகளாவார்களாகில் ஆசைபறாதலே கண்டா யிந்திரிய விஷயமில்லாத மெய்யோகமு மெய்ஞ்ஞானமும எ-று,

இதனலாசையறவிடிற் சங்கற்பமறாது சங்கற்பமறவிடில் யோகிகளாகார்கள் ஆகாரமென்னில் அவர்கள் பொய்யோகியும் பொய்ஞ்ஞானியு மென்பது ருத்தாபத்தி யோகமுங் கருமமாக விருத்தி யோகம்வேறு கருமம்வேருக்க சொல்லுவதேதென்னில் சரியைகிரியை யோகம் ஞானமென்று நாலாம். இந்த நாலும்

கருமமே. இதைப் பதவி பேதத்தினாலே ஒன்றைநாலாக்கினது பதவியாவது சாலோகம் சாமீபசாரூபம் சாயுச்சிய மென்று நாலாம். சாலோகம் கடவுளுலகத்திலிருத்தல், சாமீபம் கடவுள் சமீபத்திலிருத்தல், சாரூபம் கடவுளுருப்போன் றிருத்தல், சாயுச்சியம் கடவுளிற் கலந்திருத்தல். (3)

உய்வகையோக மொருப்படுவார்க்குக்
கைவருமா செயல்காரணமேசாண்
மெய்வகையோகம் விளைந்தபின்மெய்யே
செய்வனவானவை தீமையவேயாம்

இ-ள், தப்பிப்பிழைக்கிற விதமானயோகத்தி லொருமைப்படுகிறவர்களுக்கு அந்தயோகங் கைவருகிறபடி செய்கிற கருமமே காரணங்கண்டா யருச்சுனா அப்படி மெய்யான விதமாகியயோகம் விளைந்தபின்பு செய்கிற தான அந்தக்கருமமானது மெய்யாகவே பொல்லாதாகும் எ-று.

ஏகாரம்-அசை. யோகமே ஞானம் ஞானத்துக்குமப்படியென்பதருத்தாபத்தி.

புன்மையவாய பொறிதந்திறனோடும்
பன்மையவாய வினைப்பயனோடும்
அன்மையனுமவனப்பொழுதையா
தன்மையில் யோகமதிற்றலைநின்றான்

இ-ள், புல்லியதாகிய விந்திரிய விதங்களோடும் பலவிதமாகிய கருமபலத்தோடுங் கூடாதவன் அப்பொழுதே ஐயா தன் சுபாவமில்லாத யோகத்திலே தலைமையாக நின்றவன் எ-று.

கூடினவன் கீழாகி நாசமானவனென்பதருத்தாபத்தி. அன்மையனுமவது அல்லாதவன் அதாவது விஷயங்களோடும் புலத்தோடுங் கூடினவனல்லாதவன் ஆகையாலே கூடாதவனென்பது அப்பொழுதே யென்றது பின்னைவருமென்னுமல் அப்பொழுதே யென்றது சங்கை நிவர்த்தி. (5)

தானலதியாவர்தன் மேன்மைசெய்தக்கார்
தானலதியாவர்தன் கீழ்மைசமைப்பார்
தானலதியாவர்தன் மெய்ப்பகையாவார்
தானலதியாவர் தனக்குறவாவார்

இ-ள், இப்படி ஞானசிரேட்டனாகி நின்றவர்தானே தனக்கு மேன்மை செய்யத்தக்கவரல்லாமல் வேறே யார் தனக்கு மேன்மை செய்யத் தக்கவர்களாருமில்லை இப்படி ஞான நிலையில் நில்லாதவன் தானே தனக்குக் கீழ்மை செய்கிறவனல்லாமல் வேறே யார் தனக்குக் கீழ்மை செய்கிறவர்களாருமில்லை இப்படிக் கொத்த அஞ்ஞானிதானே தனக்கு மெய்யான பகையல்லாமல் வேறே யார் பகையாகிறவர் யாருமில்லை ஞானிகளுக்குத்தானே தனக்கு உறவல்லாமல் வேறே யார் தனக்கு உறவாகிறவர்கள் யாருமில்லை (எ-று.)

இதனால் ஞானியா யிருந்தால்தானே தனக்கு மேன்மை செய்கிறவனும் உறவாகிறவனும் அஞ்ஞானியா யிருந்தால்தானே தனக்குக் கீழ்மை செய்கிறவனும் பகையாகிறவனும் தன்னையல்லாமல் வேறே யாருமில்லை யென்பது ஆனா லன்னியராலே வருகிறதே தென்னில் அதுவுந்தன் ஞானாஞ்ஞானங்களால் வந்ததாகையால் அன்னியராலே வந்ததல்ல தன்னாலேவந்ததேயாம் ஆகையால்தனக்கு நன்மை வேண்டிய ஞானியாயிரு வென்றது அருத்தாபத்தி. (6)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இறவாவகை தம்முள்ளத்தை யடக்குமவரே தமக்கென்று
முறைவாயுள்ளாரல்லாதார் தமக்கேபகையா யொழுகுவார்
இறவாதொழுகுந்து வந்தவங்கடுறந் தொன்றினையே தொடர்தவர்பால்
மறவாதெழுந்த மெய்யறிவிட மாயைமறைக்க மறையாதலால்

இ-ள், ஆத்மஞானத்தை நாசமாக்காதபடிக்குத் தங்களின் மனத்தை யடைக்கப் பட்டவர்கள் என்றைக்குந் தங்களுக்கு உறவாயுள்ளவர்க ளிப்படியல்லாதவர்கள் தங்களுக்கே பகையாய் நடப்பவர்கள் விடாமல் நடக்கப்பட்ட பாவத்தொடர்புகளைவிட்டு ஒன்றான ஆத்மாவையே தொடர்ந்தவர்களிடத்தில் மறவாத அனுசந்தனத்தி லெழுந்த மெய்ஞ்ஞானமானது இந்த மாயைமறைக்க அதனாலே மறையாது எ-று.

இதனாற் றன்மனதைச் செயித்தவனுக்கு அந்தமனதேவுறவுசெயிக்காமலலைய விட்டவனுக்கு அந்தமனதேசத்துரு துவந்துவமான மாயாசம்பந்தங்களைவிட்டு ஆத்மாவையே தொடர்ந்தவனுக்கு அனுசந்தானத்தி லெழுந்த ஞானத்தை இந்த மாயை மறையாதென்பது ஆகையாலாத்ம ஞானமில்லாமல் மனதைச் செயிக்க மாட்டான் இவன் ஞானத்தை மாயை மறைக்குமென்பது அருத்தாபத்தி.

பாடும்பனுவல் பலவோதியவற்றாலறியும் பயனுணர்ந்து
நீடும்புலன் களைவென்று நிலையிற் கலக்கற்கரியனா
யோடும்பொன்னுமொரு பொருள்போ லொக்கப்பார்க்கு மவனேயிங்
காடும்பெரியமாயக் கூத்தாட்டங் கண்ட மர்ந்திருப்பான்

இ-ள், பெரியோர்களாலே பாடப்பட்ட பல நூலு மோதியந்த நூலாலே யறியப்பட்ட பலனையறிந்து வளரப்பட்ட விஷயங்களைச் செயித்துத் தான் நின்ற நிலைமையில் நில்லாமல் கலங்கச் செய்கிறதற்கு அரிதானவனாய் ஓடும்பொன்னு மொருபொருளைப்போலச் சரியாகப்பார்க்கப் பட்டவனே யிங்கே யாடப்பட்ட பெரிய மாயக்கூத்தாட்டத்தைக் கண்டு அமைந்திருப்பான் (எ-று.)

நிலைகலங்காதது மனசு செயமானது ஓடும்பொன்னுஞ் சரியாகப் பார்க்கிறதாவது நிருவிகாரம் இப்படிச் ஜிதேந்திரியனாய் நிருவிகாரனாய்ச்சித்தசெயவானா யிருக்கிறவனே மாயக் கூத்தாட்டத்தை கண்டமைந்திருப்பவ னிப்படி யிராதவன் மாயக் கூத்திலகப்பட்டாகிறவனென்ற தருத்தாபத்தி. இங்கே என்றது இகஇ லங்கேயென்றது பரம் இகத்தி லிந்திரிய வியாபாரனாய் விகாரனாய்ச் சித்தசஞ்சல

னாய் இருக்கிறவன் மாயக்கூத்தி லகப்பட்டவன் இவைகளில்லாதவன் பாத்தில் மாயக்கூத்தாடாததுகண்டு முன்னையிகத்திற் கூடியாடி மாயக்கூத்தாடாததுகண்டு முன்னையிகத்திற் கூடியாடின மாயக் கூத்தொழிந்திருப்பானென்பது. (8)

கைம்மா றில்லாதன செய்வான் காதற் றோழன் கடிப்பகைஞன்
விம்மா தெவர்க்கு மொத்திருப்பான் வேண்டப்படுவான் வேண்டாதா
னம்மாமறைநூ னெறிபுரிவானாகா தனவாக்கிடுவா னென்
றிம்மானிடவ ரனைவருக்கு மொப்பான் யோகியெனப்படுவான்

இ-ள், எதிருபகாரமில்லாதவுபகாரஞ் செய்கிறவன் அன்புள்ள சினேகிதன் கடுமையுள்ள பகைஞன் சுகதுக்கம் வந்தபோது சந்தோஷமுங் கிலேசமும் படாமல் எல்லாவற்றினு மொத்திருக்கிறேன் வேண்டப்பட்ட வுறவினின்-வேண்டாத பாவி அழகும் பொறாமையுமுடைய வேதசாஸ்திரத்தில் சொன்ன மார்க்கத்தைச் செய்கிறவன் ஆகாத காரியத்தையாகப்பண்ணி எல்லாராலும் உதாசனிக்கப் பெற்றவனென்று சொல்லப்பட்ட இந்த மனிதரெல்லாருக்கும் ஆத்மாசமமென்றறிந்து சமமாயிருக்கிறவன் யோகியென்று பெரியோராலே சொல்லப்படுவன் எ-று.

இவர்கள் முதலானவர்களெல்லாருந் தானாய் இவர்கள் செய்வதெல்லாம் தான் செய்வதாய் இவர்களுக்குவருகிற பிரயோசனங்களெல்லாந் தனக்குவந்ததாய் இவர்கள் அனுபவமெல்லாந்தான் அனுபவிக்கிறதாக நிச்சயமாக அறிந்து சமமாயிருக்கிறவனே யோகியென்று பெயருண்டானவனென்பது. (9)

தலையாமிந்த யோகத்தைத் தலைநின்றொழுகுந் தன்மையனே
னலையாவாசையற மாற்றி யொன்றுந்தனக் கென்றொழுகாதே
மலையார்முழைஞ்சே முதலாக யோகங்களுக்கு வருத்துரைத்த
நிலையாலவயினு மொன்றினில் வந்தியாதுநலியா நிலத்தனிலே

இ-ள், சிரேஷ்டமான இந்த யோகத்தை மோக்ஷத்துக்கு முதன்மையாக நின்று நடக்கப்பட்ட வியல்பைக்கேள் அருச்சுனா வருத்தஞ் செய்யப்பட்ட ஆசையை நன்றாயறவிலக்கி ஒரு விஷயமானாலுந் தனக்கு வேணுமென்று அந்த விஷயத்துடனேகூடி நடவாமல் யோகங்களுக்கு வருத்துச்சொன்ன மலையிலிருக்கிற முழைஞ்சு முதலாக உள்ளவிடங்களெல்லாவற்றினு மோரிடத்தில் மிருகபட்சி முதலானவைகளெல்லாம் வந்து வருத்தாத நிலத்தில் எ-று.

இதனால் ரகசியத்தில் ஏகனாய் ஆத்மாவினிடத்தில் நிறுத்தின ஏகாக்கிரசித்தனாய் ஆசையில்லாதவனாய் விஷய பதார்த்தங்களிலே கூடாதவனாய் சுசியான தலத்திலே மிருகபட்சியால் வருத்தமில்லாத நிலத்திலே யிருக்கவேண்டுமென்பதாம். நலியாதாவது தழைநீர் விறகுதருப்பை முதலானவை கிடையாமல் வருத்தாது கிடைக்கிற நிலத்திலென்றுஞ் சொல்லலாம். (10)

ஒக்கும்வகையாற் குசைபரப்பி யதன்மே லுழையின்றோல்படுத்துத்
தக்கதுகிலே யதன்மேலே விரித்துத் தானங்கதிலிருந்து
மிக்கமனனையற வொடுக்கி வேறுசெய்யும் வினைகளுடன்
றொக்கபுலன் கடமையடக்கி யுணர்வுதூய்தாவதன் பொருட்டால்

இ-ள். உயரமும் தாழ்வுமில்லாமல் ஒத்தபடியாலே தருப்பையைப் பரப்பி யதன்மேலே மானின்றோலைப்படுத்துச் சுத்தமாகத் தக்கவஸ்திரத்தை இந்தக் கிருஷ்ணசனத்தின்மேலேவிரித்து அந்த வஸ்திரத்தின்மேலேவிரித்து அதின் மேலே தானிருந்து சேட்டையிருந்தமனதைச் சேட்டையற ஒடுக்கி நிறமாக்கி ஞானத்தை வேறுபடுத்தப்பட்ட கருமங்களுடனே கூடின விஷயங்களையடக்கி அறிவு சுத்தமாகிற நிமித்தமாக. (எ-று)

அறிவுசுத்தமாவது, சித்தசுத்தி ஒக்கும் வகையாவது மேடுபள்ள மில்லாதபடி துகிலையென்ற பாடத்தைப் புடைவையென்றோதுவாருமுளர். (11)

தலையுங்கழுத்து முடம்பு மிவை செவ்வே தளராதேயிருக்கு
நிலையிலிருந்து கண்களைத் தன்மூக்கு நுனிமேலேநிறுத்தி
யலையுங்கடல்போற் காமமுமெய் பயமுந்தன்னை விட்டகல
உலையுமன முள்ளடக்க வென்னையுணர்ந்தே யிருக்குமது யோகம்

இ-ள். தலையுங்கழுத்தும் உடம்பும் இவைகளைச்செவ்வையாக அசையாமல் நிறுத்திப் பத்மாசனமுதலான ஆசனத்திலிருந்து தன்மூக்கு நுனியின்மேலே கண்களைநிறுத்தி அலையாமலலையப்பட்ட கடலைப்போலான ஆசையுஞ்சரீரபயமும் விட்டுப்போக விஷயங்களிலே திரியப்பட்ட மனதைத் திரியாமலுள்ளடக்கி என்னை மேலான புலனென்றறிந்திருக்கப்பட்டதுவே யோகம். (எ-று)

தலையாமென்றகவியும் ஒக்குமென்றகவியும் தலையுங் கழுத்துமென்றகவியும் ஒருதொடர். (12

எண்டிகழும் யோகத்தை யிப்பரிசா லெப்பொழுதுங்
கொண்டு பயில்பவர் கடைக்காலென்னையே கூடுவா
ருண்டியினின் மிகுவாருண் டிறப்பார் மிக்குறங்கிடுவார்
கண்டுயிலை யறத்துறப்பா ரவர்க்கிது கைவாராதால்

இ-ள். உலகத்தார் மதித்து விளக்கப்பட்ட யோகத்தை இந்த விதத்தினா லெல்லாநாளும் என்னிடத்திலே மனதை நிறுத்திக்கொண்டு பழகுகிறவர்கள் முடிவுகாலத்திலென்னையேசேருவார்களல்லாமல் மாயையிலே கூடார்கள்-பொசிப்பில் மிகுந்தவர்கள் அந்தப்பொசிப்பை விட்டவர்கள் மிகுந்து நித்திரிக்கிறவர்கள் நித்திரையைச்சுத்தமாக விட்டவர்கள் அந்நாலுபேருக்கும் இந்தயோகங்கைவராது பசித்தபோது அற்பபோசனமும், நித்திரைவந்தபோது அற்பநித்திரையுஞ் செய்து யோகத்தைச்செய்தாற் கைவரும். (எ-று)

கைவருதலாவது பலித்தல் என்னைக் கூடுவாரென்று பாடமோதில் இருவருக்குமிடம்வேறுபடும். அதேதெனில் ஓரிடத்திலிருக்கிறவனை வந்து கூடுவ் தாருமதனாலே என்னைவந்து கூடுவாரென்ற பாடமாகாது அற்பபோசனமும் அற்பநித்திரையும் செய்கிறபோது யோகஞ்செய்யக்கூடாததினாலே அவ்விரண்டையும் விட்டு எந்நேரமும் யோகமொழியாமல் யோகஞ்செய்யலாமே அதனாலற விட்டவர்களுக்குங்கூட யோகம்வலியாததேதென்னில் பிராரத்தம் மூன்று விதம்

அதாவது சுவேச்சையா பிராரத்தமென்றும், அநிச்சையா பிராரத்த மென்றும் பிரவிச்சையா பிராரத்தமென்றுமாம் இவற்றில் சுவேச்சையா பிராரத்தமாவது தானிச்சித்து வருகிறது பாவிச்சையாபிராரத்தமாவது அன்னியருடையவிச்சையினாலே வருவது அநிச்சையாபிராரத்தமாவது சுபாவமாகவந்து கொண்டேயிருக்கிறது, இவற்றில் சுவேச்சையான காமக்குரோதாதிகளைவிட்டுப் பாவிச்சையான மிருக பட்சி வருத்தாதவிடத்திலிருக்கச்சொன்னதினாலே சுவேச்சை பாவிச்சை இந்த இரண்டுந் தன்னாலாகிறது இனித்தன்னாலாகாததான அநிச்சையாபிராரத்தமான பசித்தினை முதலானவைகள் சுபாவமாகவே வந்து கொண்டிருக்கிறதாகையா லவைகள் பிறவியற்றாலல்லாமல்விடா அவைகளைச்சத்து பரிசத்தடக்காவிட்டா லவையேயொழியாத்துன்பமாவுபசரித் தடக்கிக் கொண்டே யோகஞ்சாதிக்க வேணுமென்றது இதனால் ஒருநாள் அறுபதுநாழிகையுங்கழிவதி லவைகளை யுபசரித்தடக்குகிற தொருநாழிகை கழிவது நன்று ஐம்பத்தொன்பது நாழிகை யோகமேயோது மென்று குறிப்பு, இதனாலே கொஞ்சப்பழிப்பைச்செய்து மேருவத்தனை கீர்த்தியடைதல் நன்றெனவறிவது பழிப்பில்லாமற் கீர்த்திவாராது செலவில்லாமல் ஆதாயம்வாராது போல வென்றறிவது, 12

துயிலுமூணவுஞ்செய்தொழிலுமிகாமேகுறைந்துந்தாறுமே
பழிலுமவனேயோகத்தைத்தன்பாற்படுக்கும்பான்மையா
னயிலும்பொறிவிட்டவ்வறிவுதன்பா ணடக்குமப்பொழுது
குயிலுமியோகந்தனினின்றனென்னைக்கூறலாங்கனாும்

(இ-ள்.) நித்திரையும் போசனமுஞ் செய்கிறகாரியங்களும் அதிகமாகாமற் குறைந்துகாணாமற் சமனாகதனக்குத்தக்க நித்திரையும் போசனமுங் காரியமுஞ் செய்யப்பட்டவனே தன்னிடத்தில் யோகத்தை யொழியாம லிருத்தப்பட்ட சுபாவத்தையுடையவன் பொசிக்கிற விந்திரியத்தை விட்டு நியமமான அந்தச்சித்தத்தைத்தன்னிடமாகிய ஆத்மாவினிடத்தில் நிறுத்தி யடக்கப்பட்ட அப்பொழுது சகல இச்சைகளிலும் விடுபட்டு செய்யப்பட்ட யோகத்தில் முதன்மையாக நின்றானென்றவனைச் சொல்லலாம். (எ-று)

அறிவைச்சித்தமென்பது அறிவுண்டாகின்ற இடமாகையால் சித்தமென்றது அறிவையே சொல்லலாகாதோவென்றால் அறிவையடக்கில் ஆத்மாதோன்றாது ஆகையாலலைகிற சித்தத்தையலையாம லடக்கியென்று சொன்னது ஆனால் அறிவினால் ஆத்மாவிளங்குகையால் அறிவென்றும், ஆத்மா வென்று மிரண்டாகிறதே அறிகைபின்பு ஆத்மாவொன்றாகவேயிற்கையால் அப்போதறிவுகாணுமோகாணாதகினாலே யடங்குமென்று சொல்லலாகாதோவென்னிலறி வடங்குமாகில் ஆத்மாவை யொன்றெனக்காண்பதெது கொண்டு ஆகையால் அறிவேசொருபமான ஆத்மாவைச்சைதந்நிய மென்று சொல்லுவதல்லாமல் சேதனமென்று சொல்லக்கூடாது ஆதலால் அறிவுபிறந்த சித்தத்தை அடக்கியென்றுரையெழுதினது-ஆங்கு அசை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

இப்பரிசுபயில்கின்றயோகிகாவிலாவிடத்து
மெய்ப்பரிசுநடுங்காதவிளக்குப்போல்விளங்குமா
லெப்பொழுதுங்கவனுணர்வவ்வுண்மையின்மேற்சென்றிசையு
மப்பொழுதுபரமானந்தத்தினையேயடையுமால்

(இ-ள்) இந்தப்படி பழகுகிறயோகியினுடைய சரீர சுபாவமானது காற்றில் லாவிடத்து அசையாதவிளக்கைப்போல் விளங்குமாகையால் அவ்விடத்தி லவனுடைய ஞானம் அந்த ஆத்மாவி லெப்போது கூடிப்பொருந்துமோ அப்போது அந்த ஞானமானது பரமானந்தத்தையே அடையுமல்லாமல் விஷயானந்தத்தை அடையாது (எ-று)

யோகி மெய்ப்பரிசுகாவில்விடத்திதெனவும் உண்மையிலெப்பொழு தென மாறுக எப்பொழுதப்பொழுதென்றதனாலே யிச்சையுமென்றுகாரம் வருவிக்க வகாரத்தேற்றுகாரம், ஆல் அசை, ஆனந்தமாவது சுகம் தேவிகளின்மையாலே தேகியை யுண்மையென்றது. (15)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

யாதொன்றிற்புலனறியாவளவின்பாயிருக்கும்
யாதொன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள்பின்னையதனினிரண்டாகா
ரியாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின்மிக்கதொப்பதுண்டென்று
ரியாதொன்றறிந்தவறிவிற்கேயறிவாய்நிற்குமதினின்றார்

இ-ள். யாதொன்று இந்த விஷயங்களறியாத அளவான புத்தியிலே சுகமாயிருக்குமோ யாதொன்றைச்சென்று கூடினவர்கள் பின்பு அதிலிரண்டாகாமல் ஒன்றாவர்களோ யாதொன்றைப் பெற்றவர்கள் இதிலதிகமானது இதிலொப்பானது உண்டென்று சொல்லார்களோ யாதொன்று இந்த அறிவுக்கே அறிவாய நிற்குமோ அந்தயோகத்தில் நின்றவர்களே. (எ-று)

(புலனறியாவளவாவது விஷயாதீதம்) (16)

கலி விருத்தம்.

வஞ்சர் வேல்கொடு மார்பி னெறியினு
மெஞ்ச வேதழன் மூடி யெரியினு
நஞ்சி னாழ னலாக நலியினு
மஞ்சி டாரஃ தானந்த மாவதே

(இ-ள்) கொலைத்தொழிலைக் காட்டாமலுள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற வஞ்சனையுடைய வேலாயுதத்தைக்கொண்டு மார்பி லெறிந்தாலும் எப்படிபிழைப்போமென்று மனநினைக்க அக்கினிமூடிக் கொண்டெரிந்தாலும் விஷயத்தினாலேநிறைந்த அக்கினிவீசப்பட்ட நாகமானது வருத்தத்தினாலும் அவர்களுக்கு இது ஆனந்தமாவதேயல்லாமல் துக்கமாவதையடைந்து பயப்படார்கள். (எ-று)

யாதொன்றெனக்கவியும் வஞ்சவேலென்றகவியும் ஒருதொடர். (17)

போக மாய்த்திரி புலன்களைப் போக்கறுத்
தாக மாமெய் யறிவிடை யேயந்த
வேக மாய மனத்தினை மெல்லவே
யேக மாக விருத்திக லாதுநீ

(இ-ள்) போகமாகிய விஷயங்களை இந்திரியங்களிலே புகுகிறபோக்கைநீக்கி அந்தவிஷய போகங்களின் திக்கிலேபோகிற இந்திரியங்களைத்தொடருகிற வேகமாகிய மனதைப்பதையாமல் மெள்ள மெள்ள யோகமாக உள்ளாகிய மெய்யான ஆத்மாவினிடத்தில் நீயிருத்தென்றவாறு.

இதனைப்புலன்களைப் போகமாய் போக்கறுத்தந்த வேகமாய் மனத்தினையிக வாது மெல்லவே ஏகமாக வாகமாமெய்யறிவிடையே நீ இருத்தவென்பபொருளுக் கேற்பமாறுக அறிவிடையேயென்றதனு லிந்திரியவிஷய போகங்கள் இருந்தாமல் ஆத்மாவிலே நிறுத்தென்பது மெல்லவே யென்றதனுல் சீக்கிரமாக நிறுத்தில் தடு மாறிப்போம் ஆதனல் மெல்லவேநிறுத்தென்பது போய்மாயப் போக்காவது விஷ யங்களின் பின்னே இந்திரியங்கள் போகிறபோக்கென்றது அதைவிஷயபோகங்க ளிருக்கிறதிக்கை இந்திரியங்கள்நாடிட போகிறபோக்கை யென்றுஞ் சொல்லலாம், ஒன்றையொன்று கொண்டதாகையால் ஆத்மா மெய்யறிவென்றார். ஆத்மாவை மெய்யாத்மாவென்பதேதென்னில் நித்தியமா யிருக்கைபால் ஆனுல் பொய்யாத் மாவுமுண்டோவென்னில் அஞ்ஞானிகளுக்குத் தேகமிந்திரியங்காண முதலான வைகள் ஆத்மாவாசமயங்குகையாலும் அவைகள் அநாத்மாவாய் அழிகையாலும் பொய்யாத்மாவுமுண்டென்பது இகலாதென்ற பாடத்தை யிகழாதென்று பாட மோதில் வெறுக்காதென்றுரைசொல்வது பகைத்தாலும் வெறுத்தாலும் பனிது வேறுபடுந் தன்வசப்பட்டடங்காது. (18)

வாங்கி யைம்பொறி நின்ற மனத்தினை
நீங்கி டாவகை நெஞ்சு ளிருத்தியே
தீங்கி யாவையுஞ் சிந்தைசெய் யாமையார்
பாங்கி யாதது சேவையில் வாயரோ

(இ-ள்.) பஞ்சேந்திரியங்களில் நின்றும் மனதையிப்பால் வாங்கி ஆத்மாவை விடாதபடிநின்றும் ஆத்மாவில் மனதையிருத்தி மற்றப்பொல்லாங் கெல்லாவற்றை யும் நினையாதது சுபாவமாகையால் வேறுசுபாவப்படாமல் அதுவே பழகுவா யருச்சுனு. (எ-று)

மனத்தினை வாங்கியெனமாறுக அரோ அசை அதுவேயென்பதனுல் வேறு பாவனை பண்ணுதல் அதுவே பாவிப்பர்யென்றதேற்றேகாரம் போகமாய வென்ற கவியும் வாங்கி யைம்பொறியென்றகவியும் ஒரு தொடர். (19)

தேறு நெஞ்சின னாய்த்தன் செயலலால்
வேறு கண்டறி யாமெய் யறிவினு
லூறி லிந்த வுடம்புடன் வீடுபெற்
றேறு மின்றவ னேயின்ப மெய்துவான்

(இ-ள்.) இப்படி எந்தெந்த விதத்தினாலே தெளியவேணுமோ அந்தந்த விதத்தினாலே தெளியப்பட்ட மனதுடையவனாய் ஆத்மாவினுடைய செயலல்லாமல் வேறுசெயல்கண்டறியாத சத்திய ஞானத்தினாலே ஆனந்தவெள்ளமூறி இந்தவுடம்புடனேயே மோக்ஷத்தைப்பெற்று ஏறுகிறவனே சுகத்தையடைவான்

ஊறுதலாவது முன்னே ஆற்றுநீரலாகவூறி வரவரப்பெருகிநிறைந்து தேங்கி வெள்ளமேற்கொண்டு முழுகுவதற்கு ஆரம்பம் ஊறுவது உடம்புடனே மோக்ஷம் பெறுதலாவது சீவன்முத்தி உடம்புவிட்ட மோக்ஷமாவது விதேகமுத்திவிதேக முத்தியென்பதாவது சிரேஷ்டம்பெறுதல். (20)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இழியாதிந்தயோகத்தையென்றுந்தலைநின்றவனென்று
மழியாவின்பத்தினையின்பத்தாலேயடையுமதுநிற்க
வொழியாவெல்லாவுயிருந்தன்னுள்ளேகாணுமவற்றுள்ளே
கழியாதெங்குந்தானின்றபரிசுந்தெரியக்காணுமால்

இ-ள். இழிவில்லாத இந்தயோகத்தை யென்றைக்கு முதன்மையாக நின்றவன் என்றைக்குமழியாத சுகசொரூபமான பிரமத்தை யானந்தத்தாலேயடைவன் அது நிற்க ஒழிவில்லாதசகல ஆத்மாவையும் தன்னுக்குள்ளே காண்பான் சகல ஆத்மாவுக்குள்ளும் நீங்காமலெங்கும் பரிபூரணமாகத்தான் நின்றபடியுந் தெரியக் காண்ப. (எ-று)

தலைநிற்றலாவது யோகமேசிரேஷ்டமாக மற்றெல்லாமிழிவாக நிற்றலென்பது இழியாதெனவேயுயர்ந்தயோகமென்பது சகல ஆத்மாவினுக் குள்ளே தானுந் தனக்குள்ளே சகல ஆத்மாவுங்கண்டு எங்கும் பரிபூரணமாகச்சமமாக விருப்பனென்பது. (21)

யாவனொருவனென்னையெல்லாவுயிர்களிடையுமென்னிடையே
மேவவெல்லாவுயிர்களையும்வேறாகாமைமெய்காண்பான்
தேவர்பகைமுன்செகுத்தோனேயவன்யாதேனுஞ்செய்திடினு
மாவவனாகின்றேனனதுநீயேதுமையுறேல்

(இ-ள்.) எவனாகிலுமொருவன் என்னை யெல்லா வுயிர்களிடத்திலும் என்னிடத்தி லெல்லாவுயிர்களையுங் கூடாதபடிகாணாமல் கூடும்படி மெய்யாகக்காண்பவன் எவனோ அவன் எதையாகிலுஞ்செய்தாலு மந்தச்செயலாவதாகச் செய்தவனேதானாகிறவன் அதைமுன்னே தேவர்களுடையபகையான அசுரராட்சதர்களைக் கொன்ற அருச்சுனா நீ யொன்றுஞ் சந்தேகப்படாதே. (எ-று)

வேறாகாமையாவது சகலவுயிர்களும் வெவ்வேறு என்னை வேறாகக்காணாமல் எல்லாவுயிர்களிலும் என்னையும் என்னிலெல்லா உயிர்களையுங்கூட மெய்யாகக் காண்கிறவனெவனோ அவனென்ன செய்தாலும் நான் செய்ததே அதெப்படி யென்னில் அவனாகிறவன் நானாகையால் - அவன்செய்ததும் நான் செய்ததே

அதைநீசற்றாகிலுஞ்சந்தேகப்படாதேயென்று தேவர்பகைமுன், செகுத்தேச னேஎன்ற தனுவிப்போதுன்பகையான மனிதர்களைக்கொல்லவனேயென்ற கருத் தாபத்திவருவிக்க முன்செய்தவனென்றது குறிப்பு. (22)

இடரானதுதானின்பந்தானியாவர்க்கேனு மாயிடுமேன்
படராநின்றவதுதானுமுறுவான்யோகியெனப்படுவான்
கடரநின்றவடிவேலோய்தெளிநீயென்றுதுழாய்மாலைபங்க
லடராநின்றநெடுமுடியோனருளிச்செய்யவவனுரைப்பான்

(இ-ள்) யாருக்கானாலுந் துக்கந்தான் சுகந்தான் வந்தானால் வாரா நின்ற அந்த துக்கசுகங்களைத் தானுமடைகிறவன் யோகியென்றுலகஞ்சொல்லப் படுவன் பிரகாசித்து நிற்கிற நீண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அருச்சுனா இந்தப்படி தெளியென்று திருத்துழாய்மாலை யசைந்து நின்றநீண்ட கிரீடந்தரித்த ஸ்ரீகிரு ஷ்ணசுவாமி யருளிச்செய்யக்கேட்டு அருச்சுனன் சொல்லுவான். (எ-று)

சகல ஆத்மாக்களிலுந் தானுந் தன்னிற்சகல ஆத்மாவுமாய் சமமாவெங்கு நிறைந்து நின்ற யோகிக்கு எந்த ஆத்மாவுக்குந் துக்கசுகம் வந்தாலும் தானும் அதைச்சமமாக அயோகியென்றுலகஞ் சொல்லுமாகையால் இந்தப்படி சீக்கிரமாக அனுசந்தானம் பண்ணி யுன்னுடைய கலக்கத்தைத் தெளியென்று சொன்னது.

எல்லாவுயிருமொன்றாகப்பார்ப்பதியோகமெனவுரைத்தாய்
மல்லார்தோளாயிதற்குநிலைகாணேன்மனமாகின்றவிது
நில்லாவியற்கைத்தாயப்புலனைக்கலக்குமிதனைநிலைநிறுத்த
லொல்லாதெனவுங்காற்றடக்கற்கொக்குமெனவுமுணர்கின்றேன்

இ-ள். மற்போர் செய்யுந்தோளையுடையசுவாமி எல்லாவுயிரையு மொன்று கப்பார்ப்பதுயோகமென்றுசொன்னீர் இதற்கு மனது சஞ்சல சுபாவமானதினாலே சல்லை யொத்த நிலைகாணேன் இப்படிக்கொத்த மனசாகிற இது அசையாத நிலை யில்லாத சஞ்சலசுபாவத்தையுடைய தாய்விஷயத்தைக்கலக்கும் இதை யசையாத நிலை நிறுத்தக் கூடாதென்றும் இதை நிறுத்துகிறோம் என்கிறகாற்றைப் பிடித் தடக்குகிறதற்கு ஒப்பாகுமென்றும் அறிகிறேன். (எ-று)

காற்றுவமானம் காற்றலைவதே சுபாவ மாகையால் அதைப்பிடித்து அலையாம லடக்கிறதற்குக் கூடாது போல அலைகிறமனதை அலையாம லடக்குவதுகூடா தென்பது. (24)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இவ்வகைவிசையன்கூறமாயவனியம்பல்செய்வா
னவ்வகைப்புறனுநெஞ்சமடக்குவகையரிதாலு
முய்வகையுரைத்தாயோகமுனுற்றவிதானுமோவா
வைவகைப்புலன்செயின்பமனைத்தையும்வெறுத்தசாதும்

(இ-ள்) என்றிப்படியருச்சுனன் சொல்ல ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி சொல்லுவா அஞ்சுவிதமான விஷயங்களையும் மனதை யடக்குதலரிதானாலும் பிழைக்கும்ப சொன்னயோகாப்பியாசத்தினாலும் விடாத பஞ்சவிஷயங்கள் செய்கிறவெ சுகத்தையும் வெறுக்கிற வயிராக்கியத்தினாலும் (எ-று) (2.

வெய்ய நெஞ்ச மடங்கிடும் வேறிதற்

கைய மில்லை யென்றேயறி யாதலாற்

பைய வேகர ணம்பதி னான்கையுங்

கைக டந்தவர் யோகமுங் கைகண்டார்

(இ-ள்.) இந்த அப்பியாசத்தினாலும் வயிராக்கியத்தினாலும் கொடுமை மனது அலையாமலடங்கும் இதற்கு அடங்காதென்றசந்தேகமில்லை இது மென்றேயறி அருச்சுனா ஆகையால் துரிதப் படாமல் மெள்ள மெள்ள னான்கு கரணத்தையுங் கைகடந்தவர்களே யோகமும் ஞானமுங்கைகண்டவர்

அடங்குதலுக்கு வேறாவது அடங்காதது பதினாறுகரணமாவது ஞானே திரியமைந்துங் கன்மேந்திரியமைந்தும் அந்தக்கரணம் நாலுங் கூடியது பதினா குகரணம். (26

என்று கூற விசைய னியம்புவா

னின்றி யோகத் திலேநெடு நாளெலாம்

பொன்றுங் காலத் தயர்ந்துயிர் போயினாற்

சென்று நற்கதி யேயன்றிச் சேருமோ

(இ-ள்) இப்படி யென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமிசொல்ல அருச்சுனனானவன் சொல்லுவான்யோகத்திலே அனேகநாளெல்லாம் நின்றுசாகிற காலத்தில் மறந்து சீவன் போனால் நல்லமோட்சத்திலே போய்ச்சேருமோ அல்லாமல்பொல்லா நரகத்திலே போய்ச்சேருமோ. (எ-று.)

யோக மேவ வினைக ளொருவினான்

மோக மேவலின் யோக முடிந்தில

னேக மேவிரு பாலும்வி டாநிற்ற

மேக மேயென வீழ்ந்து கழியுமோ

(இ-ள்.) யோகத்தையடைய வேண்டிக்கருமங்களை விட்டவன் மோ வலான இச்சையினாலே மனது சஞ்சலப்பட்டு மோகமுடியவில்லா கதிமோட்சமோ நரகமோமூடனும் ஞானியுமல்லாமல் இந்த இ பையபிரஷ்டனாயொன்றிலுங் கூடாதவன ஆகாசகமனமற்றமே கீழேவிழுந்தழிவானோ மேலெழும்பி யிருப்பான். (எ-று)

கலி விருத்தம்.

வையவி தவெண் மனத்தினின் மற்றிந்த

வையமதுக் கையலாரில்லை நீயன்றி

யுய்ய மிதனையுனையன்னைபோக்குந்தின்
மெய்ய மிதனைவிரிய வுரைக்கின்றான்

(இ-ள்) என்மனதிலிது சந்தேகம் இந்தச் சந்தேகத்தைத் தீர்க்கச்சர்வக்ஞ ஞன நீயல்லாமல் வேறுவல்லவர்களில்லை நான் பிழைக்க இந்தச்சந்தேகத்தை விளங்கச்சொல்லுமென்று சொல்ல இந்த யோகத்தினில் சத்தியஞன ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமி விளங்கச்சொல்லுவார். (எ-று) (மரு அசை)

பொய்ம்மை யடையாப் புலனுடை மாந்தர்க
ளிம்மை யிடையு மறுமை யுலகத்தும்
வெம்மை யடைகிலர் மெய்ம்மை விடா ரென்றுஞ்
செம்மை தெளிய வினுஞ் செப்பிடு வேன் கேள்

(இ-ள்) மாயையடையாத அறிவுடைய யோகசஞ்சலமான மனிதர்களிந்த ஜென்மத்தினிடத்தி லிச்சையானதையடையார் மறுஜென்மமான மரணதிசையிலே கொடுமையான நரகத்தையடையார்-சத்தியமான மோட்சத்தை விடாரென்றுசொல்லப்பட்ட செவ்வையானது தெளிய இன்னுஞ் சொல்லுவேன்கேள் அருச்சுன

வெம்மையாவது இம்மைக்கு விருப்பமும் மறுமைக்குமரணமுமாக விரண்டு பொருள்கொண்டது. (30)

யோக முடியா திடை யேயிறந்தவன்
யாகவினை பலசெய் தாங்கி லையந்திடுஞ்
சோக மீனு டெய்திக் தொன்பந் தொடராதே
போக நுகர்ந்து பல்காலங்கள் போயபின்

(இ-ள்.) யோகமுடியாத நடுவிலே யோகத்திலிச்சித்து யாககர்மங்கள் பலவாகச்செய்து செத்தவன் அந்தப்போகம் பொருந்தி யிருக்கப்பட்ட பெலியில்லாதலோகத்தையடைந்து துக்கந் தொடராதபோகத்தை யநுபவித்து பலகாலங்கள் போனபிறகு. (எ-று) (31)

யோகமுடியாதிடையேயாகவினை பல செய்திறந்தானுக்கெனமாறுக.

சிறந்த வரசர் திருக்குத் தாத
லறந்தரு மியோகி கடங் குலத்தாதல்
பிறந்து பெறுவ தெலாம் பெற்றுப் பின்னையும்
மறந்த வியோக மகிழ்வுட னெய்துவான்

(இ-ள்) சிறந்தராசர்களுடைய அழகிய குலத்திலாகுதல் தருமத்தைத் தரப்பட்ட யோகிகளின் குலத்திலாகுதல் பிறந்து பெறவேண்டிய போகமெல்லாம் பெற்றுப் பின்னையும் முன்ஜென்மத்திலே மறந்தயோகத்தைப்பின் ஜென்மத்திலே மகிழ்ச்சியுடனேயடைவன். (எ-று)

யோகமுடியா தென்றகவியுஞ் சிறந்தவராவென்றகவியு மொருதொடர்.

கொண்டு பயினுங் குண மிலனுயினு
முண்டு தெளி வென்றுணர்க்க வியோகந்தான்
பண்டு பயின்ற பயிற்சியன்னோர்களைத்
தண்டு தவின்றி முன்றுமீன தலைப்படும்

(இ-ள்.) யத்தினம் பண்ணிக்கொண்டு அப்பியாசம் பண்ணப்பட்ட குண மில்லாதவனானாலும் தெளிவுண்டென்றறிந்த யோகமானது பூர்வம் அப்பியாசம் பண்ணின அப்பியாசிகளை நீங்குதலில்லாமல் அவர்கள் முன்னேதானே வந்து தலைப்படும். (எ-று)

வேறொருயத்தினத்திலும் வேறொருவராலும் வரவேணுமென்கிற பிரயாசமில்லாமல் எளிதாகத் தானேவந்து முன்னிற்குமென்றது. (33)

அனைய வியோகத்தை யாற்றுவ னென்று
நினையி மவனு நெறிபிற மாமலே
வினைகள் பலசெய்து வேள்வி முடித்தாள்
கனையுங் கதிர்மேற் கதியை யவன் பெறும்

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த யோகத்தைச் செய்வனென்று நினைக்கப்பட்டவனுஞ் சாஸ்திரயார்க்கம் தப்பாமற்கருமங்களைப் பலவாகச்செய்து யாகத்தை முடித்தாற் சத்திக்கப்பட்ட சூரியனுக்குமேலான கதியை யவன்பெறுவன். (எ-று)

நினையுமவனுமென்றவும்மை சிறப்பும்மை அதாவது நினைக்கிறவனுக்கு மேற்கதிபெற்றூர் செய்கிறவனுக்குஞ் செய்து நடுவிலே விட்டவனுக்தும் பெறுவது சந்தேகமில்லை யென்ற சிறப்பும்மைகளையுங்கதிராவது நித்திரையடங்கின சேவன்களை யெழுப்பிப்பேசு விக்கிறசத்தத்தைக் கொடுக்கையாலே சத்திக்கப்பட்ட சூரியனென்றது. (34)

நீடுமதி னிலைநின் றிலனாயினு
மோடும் வகையின் விடாதே யுழன்றவன்
பாடும் பவங்கள் பலகடந் தாயினு
வீடும் பேரின்ன மும் வேறுஞ் சில கேளாய்

(இ-ள்.) பெரிய அந்தயோகத்திலசையாத நிலையாக நிற்கவில்லாதவனானாலு மிச்சைகளினாலே சஞ்சலப்பட்டோடப்பட்ட விதத்தினாலும் விடாமலந்தயோகத்திலேயுழன்றவன் சொல்லப்பட்ட பிறவிகளனேகங்கடந்தாலு முந்தப்பிறவி முடிவிலே மேலுலகங்களைப்பெற்ற முடிவ பிறப்பிலே மோட்சத்தையும் பெறுவன் இன்னும் வேறுவிதஞ் சிலசொல்லுகிறேன் கேட்பாய். (எ-று)

ஆயினுமென்றவும்மையும் சிறப்பும்மை. (35)

இல்லாத கவமு மியற்றின்றோ னினு
மெல்லாக் கலைகளுங் கற்றுணர்ந் தோனினுந்

சொல்லாக்கருமமெல்லாஞ் செய்தவனினு
நல்லானி யோகியே நீயவை நண்ணுவாய்

(இ-ள்.) எல்லாத் தவங்களுஞ்செய்து நின்றவனினும் வேத முதலான நூல்களுங்கற்றுத் தெளிந்தவனினும் நல்லவன் யோகியேயல்லாமல் வேறொருவனல்ல ஆகையால் நீயுமந்த யோகத்தைச் செய்வாய். (எ-று) (36)

கோச்சகக்கலிப்பா.

இருவகைய வினையருக்கும் யோகிய ரெல்லார்களினு
மருவரிய மனத்தையு மன்பையு மென்பா லேவைக்கு
மொருவனுமே யானுவக்கப் படுவென்று னென வுரைத்தா
னருவென வுருவென முன்பா ராலுமறிவரியோன்

(இ-ள்.) நல்வினை தீவினை யென்றிரண்டு விதமான கருமங்களையறுக்கப் பட்டயோகிகளெல்லார்களிலுங்கூட அரிதானமனதையும் அன்பையுமென்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட ஒருயோகியுமே நான் சந்தோஷப்படத்தக்கவனல்லாமல் மனதையு மன்பையும் என்னிடத்தில் வைக்காதமற்றயோகிகள் நான் சந்தோஷப்படுதற்குரியரல்லவென்று சொன்னார் அல்லருவமென்றும் அவமென்றும் முன்புள்ளாத்தை ஆராலுமறிய அரிதான ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி. (எ-று) (37)

ஆறாவது

அப்பியாசயோக அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 6-க்கு கூடியசெய்யுள் 213.

ஏழாவது

மாயாரூப அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

உய்யவென் பின்னொடு மென்னையே யடைய யோகமே பயிலும் யோகிதா
னையமின்றி யென்னையே யடைந்திடுமதையு நீயுமறிவாயென
வையமுண்டு மறைநீர்மையுண்டிடையர் மாதருண்டிட மலர்ந்திடுஞ்
செய்யதன்பவளவாய் திறந்து திருமாதுகேள் வனிவை செப்புவான்

(இ-ள்.) ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்கு நாயகனான ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமி முன்பூமியை யுண்டு வேதகுணத்தையுண்டு இப்போது இடையருடைய பெண்களுண்ணத் தக்கதாகமலரப்பட்ட சிவந்தகுவிர்ந்த பவளத்தையொப்பான திருவாயைத்திறந்து ஐயாபிழைக்கவேண்டிய பத்தியோடும் மெய்ஞ்ஞானத்தோடும் என்னை சேரத்தக்கதாக யோகத்தைச் செய்யப்பட்ட யோகிதான் சந்தேகமில்லாமல் என்னையடைவான் அதைநான் உனக்குச் சொல்லநீயுமறிவா. (எ-று)

மேலறிய வேண்டுவதில்லை யென்பது குறிப்பு. (1)

மாயுமாயை மறையாத நெஞ்சினிடை மற்றெனுண்மை பினுமாய்மையா
லேயுமாற்றி லறிந்துளோர்களறியாத தொன்றுமிலை யெண்ணினு
மாயுமானிட ரனேகர்பாலொருவ னென்னையாய மனம் வைத்துளா
னுயுமாதுட ரனேகர்பாலொருவனை யறிந்து முடிவானையா

இ-ள், அழியப்பட்ட மாயையால்மறையாத மனதினிடத்தில் மற்ற என்னுடைய உண்மையைஞானத்தினாலே யிசையும்படி ஞானத்திலறிந்திருக்கிறபேர்களறியாததொன்றுமில்லையென்று இந் நாசமாகப்பட்ட மனிதரனேகரிடத்திலொருவனென்னை ஆராயமனம்வைத்திருக்கிறவன் இப்படி ஆராயப்பட்ட மனிதரனேகரிடத்திலொருவனை என்னையறிந்து கவலையொழிவானலலாமல் எல்லாரும் ஆராயவுமறியமாட்டார்களையாவென்றவாறு.

ஆராய்தலாவது ஞானத்தால்விசாரித்தல். (2)

மண்ணுநீருமெரிதீயும்வாய்வுமவ வானிமீனொடுமனம்புத்தியு
மொண்ணுநேர்மைகளின்யானெனும்பதமென்றவெட்டுமிவை யன்றியே
பண்ணுநேர்மைகளின்மேலதாயுலகில் யாவையுங் கொடுபரிததுடற்
றண்ணுநீடுயிருமாகியென்னுடைய மாயைநிற்பதுவை கேளினேய்

இ-ள், பிருதிவியும், அப்பும், எரிகிறதேய்வும், வாய்வும், அந்த ஆகாசமும், அதனுடனேமனதும், புத்தியுமதிக்கப்பட்ட குணங்களிலே நானென்றுசொல்லப்பட்ட ஆங்காரமும் இந்தவெட்டும் உண்டாகிற காரணமான பிரகிருதி இதுஅபாப்பிர

கிருதி இல்லாமல் பண்ணப்பட்ட குணங்களிலே மேலானதாய்ச் சகல செகத்தையுந்
தாங்கிக்கொண்டு சுமந்து அபரப்பிரகிருதியான உடலிடமுந்தானிலிருக்கிற உயிரு
ம்போலவாகி என்னுடைய பரமப்பிரகிருதியான மாயை திவ்ய சபையில் வேலையு
மைய அருச்சுனா எ-று. (3)

கண்ணினிற் றெரியலுற் றுணர்த்தவிவ் விரண்டினாலும் வருகாரியம்
பண்ணினிற்பன நடப்பவென்ற பொருள்யாவு மற்றிவ் விருபான்மையே
நண்ணினிற்ப துலகாதலா லுலகினுஞ் சவுற்பவமுமகனவா
எண்ணின் மற்றறிவ தில்லை யெப்பொருளு மென்னிலன்றிய தல்லவா

இ-ள், கண்ணிலே தெரியப்பட்டதிந்த இந்த மாயாபரப்பிரகிருதி இரண்டினா லும் பிறக்கப்பட்ட காரியத்தைப் பண்ணிநிற்பன நடப்பனவென்ற பொருள்கள் சகலமும் முன்சொன்ன இந்த இரண்டு பிரகிருதிகளினுடைய சுபாவமே பெற்றுநிற்கிறது உலகம் ஆதலால் உலகத்திலே செனனமரணமும் இவைகளைச் செய்கிறகாரணமும் நானே யென்னை யல்லாமல் வேறேயுண்டோ வென்று விசாரிக்கில் வேறில்லாததினாலேயுண்டென்றறிவதில்லை ஆகையால் பிரகிருதியுமதனாலுண்டாகிற செகத்துமுதலானதும் எந்தப்பொருளுமென்னிலன்றியமல்லாமல் எல்லாம் நானே எ-று.

அபரப்பிரகிருதியாவது சடமானவுடம்பும் பரப்பிரகிருதியாவது அசேடமான சீவன் இல்லையென்றதனாலே பிரமமே நான் இதற்குமேலானது நிச்சயமாக இல்லையென்பது (4)

வேதமாகிநிகழ்பானலா துலகி லென்னில்வே றெனை யினங்கிடுமே
பூதமானவை பொறுக்கவே றுபொறையாளரில்லை பெறுமோ வெனி
லோதுமாமணியனேகமுற் றுருவு கோவைநூலி னுருபான்மைபோன்
பேதமாய பொருடோறு நான்பருகி நின்றவாறு நனிபேசுவாம்

இ-ள், சொல்லும்பொருளு மொன்றுபோலவும் பொருள்சொல்லுகின்ற சொல்வேறுபொருள் வேறானவிரண்டு போலவும் இப்படி இரண்டாகப்பிரிக்கக்கூடாத ஒன்றாகவும் இப்படி இருக்கிற வேதத்தைப்பொய்ப்பாகி உதகமென்றும் நானென்றுமிரண்டாய உற்றறியும்போ தொன்றாய் விளங்கப்பட்ட நானில்லாமல் என்னில் வேறென்று சொல்லத்தக்கதாக உலகத்தில் விளங்கப்பட்ட பஞ்சபூதங்களையுந்தாங்க வேறே தாங்குவாரில்லை நானே தாங்குகிறவன் அசெப்படிப்போலவென்னில் சொல்லப்பட்ட அழகுள்ள ரத்தினங்களனேகம் மடிருத்தியபடிகோவைப்பட்ட நூலிலிருக்கிறபடிபோலே நானே செகத்துக்கு ஆதாரம் இப்படி அளவற்றபேதமாகிய பதார்த்தங்கள்தோறும் நான்கலந்து நின்றபடியை மிகுதிபடாகச் சொல்லுவேன் எ-று. (5)

கொச்சகக்கலிப்பா

திரியுமிரு சுடரினிடை திகழொளிநானே திருமறையி
னரியமுதி லெழுத்துநானோ டவர்பாலாண்மையுநானே
விரிபுனலிற் சுவையுநானே மேதினியில் வாசமுநா
னெரியிலுரு வெம்மையுஞ் ஞாயத் தெழுமொலிநான்

இ-ள், ஆகாசத்திலேசஞ்சரிக்கப்பட்ட சூரியசந்திராளிடத்தில்விளங்கப்ப பிரகாசம்நான் ஓதஅரிய அழகியவேதத்தில் முதலெழுத்தானபிரணவம்நான் புருஷர்களிடத்தில் ஆண்மையும்நான் விரிவானசலத்திலுரிசையும் நான்பிருதிவியிற்கெந்தமும்நான் அக்கினியில்வரப்பட்ட உஷ்ணமும் நான் ஆகாசத்திலெழும்புகிறசத்தமும்நான்-எ-று. (6)

ஆன்றவறி வுடையோர்பா லறிவுநா னடங்கினர்பால்
வான்றவநான் வளநன்மை பூண்டவர்பால் வான்புகழ்நான்
தோன்றமிகு திறலோர்பாற் காமமுறாத் தோள்வலிநா
னான்றபொரு ளனைத்திலுக் கு முயிராகி யுள்ளோனே

இ-ள், அமைந்தஅறிவுடையோரிடத்தில்அறிவுநான் துறவிகளிடத்திற் பெருமைபொருந்தியதவசுநான் வளமையான நன்மையைத்தரித்தவர்களிடத்தில் வளமையுள்ளகீர்த்தி நான் மிகுந்த காணப்பட்ட பெலமுள்ளவர்களிடத்தி லசையப்படா புஜபெலம்நான் இப்படிபிரபஞ்சத்தில் நிறுத்தப்பட்டசகலபதார்த்தங்களுக்கும்சீவனு யிருக்கின்றவன்நான்-எ-று. (7)

மூன்றுகுண வசையாகி முடிகின்ற பொருண்முழுதுந்
தோன்றுவது மென்னிடையே யெனைத்தொடர்ந்தே நிற்பதுவு
மான்றவமற் றவற்றினிடை யான்றுன்றே னவற்றினுக்குச்
சான்றெனநிற் குவனல்லா லவைசார்ந்து வாழேனால்

(இ-ள்,) மூன்றுகுணபேதமாகி யழியப்பட்டபதார்த்தங்களெல்லாம் உண்டாவதுஎன்னிடத்திலே நிற்பதுவும் என்னைத்தொடர்ந்தே அல்லாமல் வேறிடத்துண்டாகவும்வேறொன்றினைத்தொடரவும் என்னையல்லாமல் வேறொன்றுமில்லாததினுலே கூடாது இப்படி என்னிடத்திலுண்டாய் நிறைந்த அந்தந்தப்பதார்த்தங்களிடத்தில் நான்பிறவேன் அவைகளுக்குச்சாட்சியென்று நிற்பேனல்லாமல் அவைகள் என்னைத்தொடர்ந்து வாழ்வதுபோலநான் அவைகளைக்கூடியிரேன் எ-று,

சகலமும்என்னிடத்திலுண்டாகிஎன்னைக்கூடியிருக்கும் நான் அவைகளிற்பிறவேன் அவைகளிற்கூடேன்எல்லாவற்றிற்கும்நானேசாட்சியாய்நிற்பேனென்றது.

மைக்குணங்க ளெனுமவற்றின் மயமாகிமமத்துவமா
யக்குணங்கண் மூன்றாலு மயக்கப்பட் டறிவிழந்து
தொக்குணங் குகின்றவுயி ரிவையெல்லாஞ் சுடர்வேலோ
யக்குணங்கள் கடந்தவெனை யறியுமோ வறியாவால்

இ-ள், முக்குணங்களென்றுசொல்லப்பட்ட அந்த அஞ்ஞானகுணமயமாகி அஞ்ஞானமனதுடையதுமாகி இந்ததாமதராசத சாத்மீகமென்ற குணங்கள் மூன்றினாலு மயக்கப்பட்டு அறிவுகெட்டுக்கூடி சரீரமறந்துகிடக்கிறசீவன் இந்தச்சீவனெல்லாம் அந்தக்குணங்களைக்கடந்த என்னையறியுமோபிரகாசமுள்ளவேலையுடைய அருச்சுனா அறியாய் எ-று.

குணங்கடந்தவனுவதுகுணாதீதன்,

இவ்வகை குணமூன்றி னியற்கைத்தா மாராலுஞ்
செய்வகைய தல்லாவென் மாயையினிற் றிகைப்பொழித்திவ்
துய்வகைய தரிதெவர்க்கு மென்னை யேயெப்பொழுது
மெய்வகையோ டடைகின்ற மனமிலர்கெல் வேல்வேந்தே

இ-ள், வேலையுடைய ராசாவே என்னைத்தானே எந்நாளும் மெய்யன்போடு சரணமடைகிற மனதில்லாதவர்களாகில் இந்த விதமான மூக்குணத்தினுடைய சுபாவமானதால் ஆராலுஞ் செய்யத் தக்கதல்லாத வென்மாயையினுடைய மயக்க மொழிந்து இப்படி தப்பிப்பிழைக்கின்றவிதம் எவர்களுக்கு மரிது எ-று.

என்னையடைந்தவர்கள் மாயைக்கடப்பரென்பதனாற்றாபத்தி யெப்பொழுதுமென்றதனால் ஒருநாள்வேறுசெய்யினும்யோகப்பிரஷ்டனாவன்- (10)

ஊழாலே வருமந்த மாயையினா லேயுள்ளம்
பாழாக வறிவங்கே பறியுண்டு நெறிநின்றோர்
வீழாத தீவினையே வினையாக வினைகின்ற
கீழோரு மென்னையடையா ரடைவாருஞ் சிலருளர்கேள்

இ-ள், பூருவவினையாலேதொடர்ந்து வரப்பட்ட அந்தமாயையினாலேமனது மூடமாகஅங்கேஞானமானது மாயையினாலேபறியுண்டு அஞ்ஞானமார்க்கத்தில் நின்றபேர்கள் தொலையாதபாபமே கர்மமாகவிளையப்பட்டகீழானபேர்கள் என்னை யடையார் என்னையடைகின்றபேருஞ்சிலருண்டுசொல்லுகின்றேன்கேள் எ-று.)

கலி விருத்தம்.

செல்ல விரும்பினர் செல்ல டைந்தோ
ரல்ல லிகழ்ந்தெனை யன்புசெய் வோர்க
ணல்ல தறிந்தயஞ் ஞானியி னால்வரும
வல்லதி தென்னை வணங்கு தவத்தோர்

(இ-ள்.) செல்ல இச்சித்தவர்கள் பிரம்மத்தைக் கூடுதலாக ஆத்மசொரூப மறியவேணுமென்று ஆரம்பித்தவர்கள் மாயையைவிட்டுப் பிரிந்து என்னையன்பு செய்கிறபத்தர்கள் நல்லதான சொரூபத்தையறிந்த சத்தியஞானியிந்நாலுபேருந்தங்களாலே செய்ய வல்லமட்டும் என்னை வணங்கினதவத்தினர் (எ-று.) (12)

இன்னவர் தங்களி லென்னொடு வேறார்
உன்ன விலாமையின் ஞானி யுயர்ந்தோ
னன்னவ னல்ல னெனக்கவ னுக்கே
நன்னலம் வைப்பது நானு நலத்தோய்

(இ-ள்.) இந்தநான்குபேர்களி லென்னோடுகூடினசித்தமுண்டானவனுநித்தான்வேறுநான்வேறாகநினைப்பதில்லாததினாலே ஞானியதிகன் அந்தஞானியெனக்குநல்லவன்நானும் அவனுக்காக நல்லசுகத்தைவைப்பதல்லாமல் வேறுள்ளவர்களுக்கு வைப்பதில்லைகண்டாய் நன்மையுள்ள அருச்சுனா (எ-று.) (13)

ஓதரும் ஞானியென் னுண்மையி னுள்ளோ
னேதலி லாமையின் யானவ னேறிய
மாதவி னாலவ னேசில வாய
காத லினாய பவஞ்சனி லெய்தா

(இ-ள்.) சொல்ல அரிதானஞானியானவன் என்னுடைய உண்மையினுள்ளே கூடினவனாதலாலவனே நானென்றுசொல்லலாம் அல்லாமல்நான்வேறு அவன்வேறல்லவாதலாலவனே கொஞ்சமான ஆசையிலுண்டாகிய பிறவியைக்கடந்து.

விரிய வுணர்ந்த விழுப்பொரு ளெல்லா
முரியவ னென்னை யல்லாத வொழுக்கந்
தெரிய வறிந்தென்னை யேசெறி கிற்பா
னரிய னவன்பெறு தற்கயில் வேலோய்

(இ-ள்.) விஸ்தாரமாக அறிந்தசிறப்புள்ள பொருள்களெல்லா முரிமையுள்ளவென்னையல்லா மலில்லாத செய்தியைத்தெரிய அறிந்தஎல்லாம்நானேயென்று என்னையேகூடுகிறவன் ஆசையற்ற கூர்மையுள்ளவேலையுடையஅருச்சுனா, அப்படிக்கொத்தஞானிகிடைக்கிறதற்கு அரிதானவன் (எ-று.)

ஓதருஞானியென்றகவியும் விரியவுணர்ந்தவென்றகவியு மொருதொடர் அரியனென்றதனால் இப்படிக்கொத்தஞானமெல்லாருக்கும்வராது எவனாகிலுமொருவனுக்கு வருகிறதினாலே யவனைக்காண்கிறது அரிதென்றறிவது (15)

மற்ற வருந்தம் மனங்களில் வைத்த
பற்றதி லேபரி யுண்டறி வெல்லா
மற்றவை தந்திடு தெய்வ தொழுக்கா
லற்றவ கின்றவை நண்ணுவர் நல்லோய்

(இ-ள்.) இந்தஞானியல்லாத மற்றவர்களுந் தங்களுந் தங்களுடைய மனதுகளில்வைத்த இச்சையிலே ஞானவெள்ளம் பறிகொடுத்துத் தங்களுடையமனதுகளிலிச்சித்தபோகங்களைக்கொடுக்கிற அந்தந்த தேவதைகளுடைய ஒழுக்கத்தாலே நல்லதவசுகளில் நின்றுசெய்து அந்தயிச்சைகளை அந்தந்தத்தேவதைகளாலே அடைவார்கள் நல்லவனான அருச்சுனா (எ-று.)

தெய்வவொழுக்கமாவது எந்தெந்தவிச்சைகளை யெந்தெந்ததெய்வங்கொடுக்குமோ அந்தந்ததெய்வங்களுக்குப் பூசை விதியெந்தெந்தப்படியே அந்தந்தப்பூசாயென்றறிவது (16)

யாவ னொருந்த னியாதொரு தெய்வ
மேவ வருச்சனை யன்பின் விழைப்பா
னாவல் சலிப்பறு மன்ன வனுக்கே
நாவல முற்ற நளித்திடு வேனான்

(இ-ள்.) எவனாகிலுமொருத்தனேதாகிலுமோர் தெய்வத்தை யிச்சித்தனைக் கூடிவேண்டியபத்தியினாலே யாராதனைபண்ணுவானானால் அவனுக்கு ஆவதானசவிப்பற்றுஇச்சித்ததுபெருவன் அவனுச்கு நாக்கினுடையபெலமும் அதிகமாகத்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட பத்தியை நிறைவேறநான்கொடுப்பேன்(எ-று.)

பத்தியைநான்கொடுப்பேனென்றதினால் அந்தத்தேவதைகள் தங்களாலே கொடுக்கத்தக்க பலனைக்கொடுப்பதில்லாமல் தங்கள்மேலேபத்தியுங்கொடுக்கமாட்டாது அந்தத்தெய்வங்கள்மேலேபத்தியுங்கொடுக்கமாட்டாது அந்தத்தெய்வங்கள் மேலேபத்தியுங்கொடுத்து அந்தத்தெய்வரூபமாகப்பலனையுங்கொடுக்கிறவன்நானே யென்றது (17)

அளித்தவன்பொடு மத்தெய் வநாளுங்
களித்து வணங்கினர் காத லெல்லாம்
வெளிப்பட முற்று விளைத்திடு வேனே
னொளிப்பரி தாமுரு மஞ்ச வுடன்றோய்

(இ-ள்.) ஒளிக்கஅரிதான இப்படியானது பயப்படச் சண்டைசெய்த அருச்சுனனேகேள் இப்படிநான்கொடுத்ததான அந்தப்பத்தியுடனும் இச்சையுடனுங்கூட அந்தந்தத்தெய்வத்தைத் தினந்தினமும் மனது சந்தோஷித்து வணங்கினவர்களி னிச்சையையெல்லாம் அந்தந்தத் தெய்வங்களுக்குள்ளேயிருந்து பெறும்படி குறையாமல்தெளிவாக வுண்டாக்குவேன் நான்(எ-று.)

இச்சைகளை வெளியாகவுண்டாக்குவதென்றதினாலே அந்தந்தத்தெய்வங் களுக்குள்ளேயிருந்துண்டாக்குவனென்ற அருத்தாபத்தி (18)

சிந்தையி லத்தெய்வ மெய்த்தெய்வ மென்றே
முந்த வருச்சனை யன்பின் முடிக்கு
மந்த மனத்தர் பெறும்பயன் வாறு
ளந்த முடைத்த தனிற்ற முமையா

(இ-ள்.) ஐயாகேள் மனதிலே யிச்சைகளைக்கொடுக்கிறதெய்வத்தையறியாத மெய்த்தெய்வமென்று நிச்சயித்து முதன்மையான பூசையை பத்தியினாலேமுடிக் கப்பட்ட அந்தமனதுடையவர்கள் பெறப்பட்டபலனும் ஆயுசுநாசத்தையடைகி றது அந்தத்தெய்வமும் நாசமுடையது (எ-று.)

இதனாலேயென்னைப்பூசிக்கிறவர்கள் பெறும்பலனும் ஆயுசும்நாளும்நாசமில் லாததென்றருத்தாபத்தி (19)

கலிவிருத்தம்

தானந்த பிரியுவமை தலைநின்று தாவறிய
வானந்த வுருவமென வெனையென்று மறிவதிலர்
கோனந்த மதனரசாகுல மைந்தனி வணியலா
வானந்த பிரிவொருவனி வனென்பரறி விலிகளே

(இ-ள்.) என்னை ஆதிதான் அந்தந்தான் உவமைதான்
அழியாமல்நின்று ஆராலுங்கொடுக்க அரிதான ஆனந்தசொ
மறிவதில்லாதவர்கள் இவன் இடையருக்கு ராசாவானநந்தகோ
கிஷத்திற்பிறந்தராசகுமாரன் இந்தப் பூமியிலிருக்கிற மனிதவ
கம்மிலொருவனென்பார் அறிவில்லாதமூடர்கள் (எ-று.)

தாவரியவாவது தன்னைத்தானே யாருக்காகிலுங்கொடுப்பதல்லாமல்வே
ருவராலே தன்னையாருக்குங்கொடுக்க அரிதானவனென்றது ஆனந்தமாவது
சுகம் அறிவுள்ளவர்கள் என்னை ஆதியும்அந்தமும் உவமையுமல்லாத சுகசொ
மென்றறிவார்களென்பதருத்தாபத்தி (2

மருவுற்ற பிரகிருதிய திலுற்றமறை வன்மிக
வொருவற்குமறியும் வகைவெளி நிற்பதில்லையுலகில்
வெருவுற்ற பெருமையரின் மனமுற்றுவிழி மறைய
வருவுற்ற வென்னையுலக மறிகிற்றதில்லையடைய

(இ-ள்.) நான் என்னுடனே கூடின பிரகிருதியிலே கூடிக்காணப்படாமல்
மிகவும்மறைவேன ஒருவருக்கிகிலுமறியும்படி வெளியாகநிற்பதில்லை யுலகத்தி
லே பயமுள்ளபெரியமாயையினது மயக்கத்தில் மனதுகூடி அதினாலேகண்மறை
யஅதினாலே அருவமான வென்னையுலகமெல்லாம் அறியமாட்டாதில்லை (எ-று.)
பிரகிருதியாவது யோகமாயை (21)

போனவைவளயினிமேவிற்புகுதிநின்றனவிப்பொழுதுபோகின்றனவனைத்
யானறிந்திருப்பன்யாவையுமுலகிலென்னைமற்றியாவருமறியார்(தம்கா
மானவெஞ்சிலையாய்வேண்டலவேண்டாமைதன்னின்மேல்வருங்குணமயக்
குணயர்ந்தருவாய்ச்சனித்திடும்பொழுதேதங்கமெய்யறிவுசார்ந்திடலா

(இ-ள்.) சொல்லுந்தொழிலாலேகொடுமையுஞ் செய்ததினாலேபெருமையுள்
ளவில்லையுடைய அருச்சுனனேபோனகாரியத்தையும் இனிமேல்வருகிறதாகநின்ற
காரியத்தையும் இப்பொழுதுநடக்கிற காரியத்தையும் எல்லாவற்றையுநானறிந்து
நாசமில்லாமலிருப்பேன் உலகத்திலுள்ளயாவரும்மன்றசரீரஜீவன்களும் விருப்பு
வெறுப்பானராகவேஷங்களினாலே வரப்பட்டதிரிகுணமயக்கத்தினாலேதானேமற
ந்துருபமாய் கெற்பிக்கிறபோதேதங்கள் தங்களுடையசரீரஅறிவான அஞ்ஞான
அடைந்ததினாலே திரிகாலங்களிலும்என்னையறியார்கள் (எ-று)

இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக மற்றவென்றதுஎன்னைநான் அறிவதல்ல
மல்மற்றயாவருமயாவையும் அறியமாட்டாரென்பதுமெய்யறிவாவது சரீரத்தை
யேதானென்றறிகிற அஞ்ஞானம் (22

வியக்கமே முயன்றநல் வினைமாந்தர்விரும்பல ராகிமுன்செய்த
பயக்கமேவிய தீவினையெலாமற வேபற்றறப்பரிந்து முன்போனற்
றுயக்கமேபுரியுஞ் சோகமேமுதலாந்து வந்துவக்குணங்களிற்வெருடர்ந்
மயக்கமேவலாவொழுக்கமேநிலை நின்றென்னையேமனத்திலடைப்பா

(இ-ள்) எல்லாரு நிசயிக்கமேலாகச்செய்த புண்ணியத்தை மனிதர்கள் இச்சியாதவர்களாகிப்பூருவத்திலே செய்த அந்தபுண்ணியபலனைக்கொடுக்க அவைகளாலேபூருவமே தொடர்ந்துவந்த பாவமெல்லாநாசமாகவே கருமபந்தமறப்பரிபக்குவமாகிப்போனற் றுன்பத்தையே செய்யப்பட்டசோகமுதலான தொந்தக்குணங்களினலே தொடர்ந்துமோகத்தைக் கூடாதவர்களாகின்ற திடபத்தியானவொழுக்கமே நிலைமையாகநின்று என்னையே மனதில்வைப்பார்கள் (எ-று.)

நல்வினையாலே தீவினையற்று ஒன்றுக்கொன்றீடாக இருவினைக்கட்டுமற்றுப் பரிபக்குவமாகிப்போனற்றுன்ப காரணமான சோக முதலாகத் தொந்தமாக அநாதியிலே தொடர்ந்த குணமோகத்தைவிட்டு நிச்சயஞானபத்தியை யொழியாமல் நின்றென்னையே தங்கள்மனதில் வைப்பார்களென்பது. (23)

எறிவரும்பிணிமூப்பிறப்பொடு பிறப்பென்றிவைகெடுத்திடற்பொருட்டாகக்
குறிவரும்பரிசுநினைந்துமற்றெனைமேடகூடுதன்மேவிநின்றவர்க்க
ளறிவரும்பிரமந்தன்னையுமதனை யறியுமெய்யறிவைமறிவி
னெறிவருங்கருமமனைத்தையு மறிவாறிந்தபின்னிகழ்வதுங்கேளாய்

(இ-ள்.) விலகிப்போய்விட அரிதானவியாதி மூப்பிறப்புக் கழிந்தவுடனே பிறப்புமென்றறிந்த நரனையுங்கெடுக்கிற நிமித்தமாக ஆத்மஞான சொரூபமானகுறிவரும்படி நினைந்து என்னையேகூடுகிற முயற்சியையடைந்து நின்றவர்கள் அறிய அரிதான பிரமத்தையும் அந்தப்பிரமத்தையறியப்பட்ட சத்திய ஞானத்தையும் அந்தஞானமார்க்கத்தினலேவரப்பட்ட சகலகருமத்தையும் அறிவார் அப்படியறிந்த பிறகு நடப்பதுங் கேட்பாய் அருச்சுனு. (எ-று) (24)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தேடும் பழமைபவதி பூதாதி தெய்வத மேதாதி தியசக
கூடும்பரிசு நின்றவென்னை யறிவாரிதப் புழுககூடு
வீடும் பொழுதென்னைமெய்யே யறிவாரெனுர் யாம்வெவ்வே
றூடும்பழைய மாயக்கூத் தாட்டுகின்றவம மாயன

(இ.ள்.) எல்லாரும் விசாரிக்கப்பட்ட பழமையதான அதிபூதத்துடனும் அதிதெய்வத்துடனும், கூடும்படி நின்றவென்னையறிகிறவர்கள் அவர்களுடையஇந்தப்புழுவிருக்கிறகூடானதேகம்அழியும்போது என்னையேமெய்யாகஅறிவார்களென்றுசொன்னர்நாம்வேறுவேறாக ஆடப்பட்டபழையதானமாயக் கூத்தையாட்டுகின்ற அத்தபரவாசுதேவன் (எ-று)

தேகவிருக்கையில்தானேசகலபூதங்களிலும், சகலதெய்வங்களிலும் சகலகருமங்களிலும்பரிபூரணமாகநின்றவென்னை இந்தப்படியறிகிறவர்கள்தேகம்போகின்றபோதுமென்னையே சத்தியமாகஅறிவார்களென்றது இப்படியறியாதவர்கள் சாகிறபோதும் மறந்துபிறவித்தொந்தப்படுவாரென்றதருத்தாபத்தி. (25)

7-வது, மாயாரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 7-க்கு கூடியசெய்யுள் 228

எட்டாவது

அட்சரயோக அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

அடைய ஞாலத்தையார்த் தகிலார்ப்புணை
யிடையார்தாம் பிடையார்ப்ப விருப்பவற்
குடையனாக முன்றோதினவே கொடங்
கிடையனான வன்மீளவியம் புவான்

(இ-ள்.) ஜெகத்தையெல்லாந்தனக்குள்ளேகட்டி அந்த ஜகத்திலேதான்கட்டுண்ணாமல் (இந்தஅவதாரத்தில்) இடையருடையகயிறனாலேதன்னிடையைக்கட்டஅதனாலேகட்டுண்டிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமிக்குத்தன்னைச்சேஷத்துவமுடையவனாக முன்பு சொன்னதையேசங்கையாகக்கொண்டு அப்போது (பாண்டவர்களுடைய) மத்தியனான அருச்சுனன் திரும்பச்சொல்லுவான் (எ-று) (1)

ஆபிரமத் தோடாதியாக வமைகரும
மேயவதிபூத மதிதெய்வமதி யெச்சங்
காயமதிலுள்ள பரிசங்கெழு மூகாயம்
வீயலுறுபோதிலுனை மெய்தெளியுமாறும்

(இ-ள்.) நீர்சொன்னதாகியபிரமத்துடனே ஆதியாக அமைந்தகருமம் இவைகளுடனேகூடின அதிபூதம் அதிதெய்வம் அதியெச்ஞமென்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஆறும்தேகத்திலிருக்கின்றவிதமும் இந்த ஆறுடனுஞ் சினேகமான தேசம் நாசமடைகிறபோதில் உம்மை யுண்மையாகத் தெளியப்பட்ட வழியும் இந்த வேழும் (எ-று)

இந்தவேழையுங்கிரமமாகச்சொல்வதுபிரமம் அதியாகக்கருமம் அதிபூதம் அதிதெய்வம் அதியெச்ஞம் உம்மைத்தெளிவித்தல் ஆகவேழுஇவைகட்குளமுவகைவினவென்றுபெயர்மெய்யென்றும்உண்மையென்றும் சத்தியமென்றும்நித்தியமென்றும்பிரமத்தைச்சொல்லுவார்கள் இதனாலே பொய்யென்றும் இன்மையென்றும் அசத்தியமென்றும் அநித்தியமென்றும் மாயையைச்சொல்வார்கள்உனைமெய்தெளியுமாறுவதுஉன்னையுண்மையாகத்தெளியும்படியென்றது இதனாலே இப்பொழுது உன்னைமாயாதேகியாய்மயங்கினாலே அநித்தியகாலத்தில்உன்னைப்பிரமமாகத்தெளியும்படியென்றது. (2)

விரியவுரை செய்தருள வேண்டுமென மீண்டே
வரியர விலேது யிலுமாய வனுரைப்பா
னரிய தழியாமை யதனைத்தினு முரைக்கிற்
பெரியது மொழிந்த பிரம்ம பிறவையுங்கேள்

(இ-ள்) தெரியும்படி விரிவாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிச் செய்யவேண்டுமென்று அருச்சுனன் சொல்லப்பொறியுள்ள ஆதிசேஷன் மேலேயோகநித்திரை செய்தருளுகிற ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி திரும்பச் சொல்லுவார் சொல்லுமிடத்தில் வாக்மனங்களுக் கெட்டாதது அழியாதது நித்தியமானது பெரியதுக்கும் பெரியதா எத்தனைசொல்லப்படுமோ அவைகளுக்கெல்லாம்பெரிது அது முன்னாகச்சொன்ன பிரமம் இனி பின்னாகச்சொன்னமற்ற ஆறையுங்கேள் அருச்சுனா(எ-று)

ஆயபிரமத் தென்றகவியும் விரியவுரையென்றகவியும் ஒருதொடர் உரைக்கு லரியதெனமாறாக மொழிந்தபிரமம்பிறவையுமென்றதனால் முன்னாகஇனிப்பின்னாகவெனவந்தது இன்னமுமொழிந்தபிரம மென்றதனாற்பிரணவ அட்சரமாகச் சொன்ன பிரமமென்றுஞ்சொல்லலாம். (3)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அந்தக்கரணங் களினின்ற வறிவத்தியா த்மமாகின்ற
இந்தப்பிறவிதனை யாக்குமியா கங்கருவ மென்பதுதா
னந்தற்கமைந்த வுடம்புதனை நானென்கின்றததி பூதம்
பாதப்படு மிவ்வுடற்கமைந்த புருடன்றெய்வ மெனப்படுவாய்

(இ-ள்.) அத்தியாத்மமாகின்றது அந்தக்கரணங்களிலேநின்ற அறிவுகருமமென்பது இந்தப்பிறவியையுண்டாக்கின்ற யாகமானசிருட்டி அதிபூதமாகின்ற அழிகிறதற்கு அமைந்தஉடம்பை நானென்கிறஅங்காரமும் அதிதெய்வமாகின்ற கட்டுப்பட்ட இந்தவுடம்புக் கமைந்தபுருடன்(எ-று)

அத்தியாமாகிறது அத்தியாத்மகமென்னப்படும் (4)

எஞ்சுதலை யிலதியெச்ச மாகின்றது தானிறக்குங்கா
லெஞ்சு கவருநெறிகளெல்லா மடைத்து நினையப்படுவதுதா
னஞ்சுபுலனும் பொறியைந்து மடக்கியறிவென் பாலதாய்க்
துஞ்சு மவர்களென்னையடைவ தெவ்வாறென்னிற் சொல்லக்கேள்

(இ-ள்.) குறைவில்லாத அதியெச்ஞமாகின்றது மனதைக்கிரிகிக்கிற விந்திரியவிஷயாதிவழிகளையெல்லாம் அடைத்துதான்சாகின்றபோது என்னுண்மையைநினைக்கப்படுவது பஞ்சேந்திரியத்தையும் பஞ்சவிஷயத்தையும் அடக்கி அறிவைஎன்னிடத்தில் வைத்துச்சாகிறவர்கள் என்னையடைவதெப்படியென்றால் சொல்லக்கேள் அருச்சுனா(எ-று) (5)

இந்தவுடலம் விடும்பொழுதிலியா வனியாதொன்றினை நினைந்தா
னந்த வதனையந்தப்பாவனை யாலடையு மாதலினால்
எந்தனியல்லையப் பொழுது மிதயத்திடை கொண்டென்பாலருஞ்
சிந்தை யொடுஞானமார் தொடங்கில தனாலெனையே சேருதியால்

(இ-ள்.) எவனாகிலுமொருத்தனிந்தத்தேகம் விடுகிறபோது எதையாகிலும் ஒன்றை எந்தப்பாவனையாக நினைத்தானோ அவன் அதைஅந்தப் பாவனையாலடை

வான் ஆசையாலேஎன்றுண்மையான சுபாவத்தை யெந்நாளுமுன்னிருதயத்தி
னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு என்னிடமாகவைக்கப்பட்டமனதுடனே நேர்த்திப்
பிரகாசமுள்ள சண்டையைத்தொடங்கிச்செய்தலானாலுனக்குள்ளூனம் இறுமே
என்னையே நிச்சயமாகச்சேருவாய் (எ-று)

என்னையேயென்றதனால் சந்தேகமில்லையென்றது (6)

நல்ல கருமயோகத்து ஞானயோகமது தனிலுஞ்
செல்லு மன்னைமிகச் செலுத்திப்பிறி தொன்றினையுஞ்சேராதான்
சொல்ல வரியகதிரவன் மண்டலம்போற்றோன்றுந் தொல்வேனை
மல்லதடையான வனியற்கை யடையும்பரிசை யறையக்கேள்

(இ-ள்.) நல்லகருமயோகத்திலும் ஞானயோகத்திலும் என்னைச்சேரத்தக்க
தாகமனதைமிகவுஞ்சேர்த்துவேறொன்றையுஞ்சேராதவன் இவ்வளவென்றுசொல்
லஅரிதான அளவற்றசூரியமண்டலம்போல விளங்கப்பட்டபழையவனான என்னை
யடைவானல்லாமல் வேறொன்றையுஞ்சேரான் அவன் சுபாவத்தையடையும்படி
யைச் சொல்லக்கேள் அருச்சுனா (எ-று) (7)

எல்லாப்பொருளு மறிவானை யெல்லாப்பொருட்கு பழையானை
எல்லாரையுந்தன்னிலை நிறுத்து வானையிறப்பச் செறிவானை
எல்லாப பயனு மீவானையார்க்கு நினைதற்கரியானை
எல்லா விடத்தும் பொய்யிருளர்த்திலங்குக்கதிர் போலெழுவானை

(இ-ள்,) எல்லாப்பொருளையுமறிந்த சருவக்கியனை யெல்லாப்பொருளையுண்
டாக்குகிறசிருஷ்டியினாலே யெல்லாப்பொருளுக்குப் பழையவனையெல்லாரையுந்
தன்னிலையில் நிறுத்துவதான திதிசெய்கிறவனை யெல்லாரையுஞ்சாகச்செய்து
தான்சாகாமற்சங்காரஞ்செய்த கனவானை எல்லாப்பிரயோசனத்தையுங் கொடுக்கிற
திரோபாவஞ்செய்கிறவனையாருக்கும் நினைக்கிறதற்கெட்டாதவனை எல்லாவிடத்
திலு மிருக்கிறபொய்யானவிருளைப் போக்கிப்பிரகாசிக்கிற ஞானசொருபமாகவெ
ழுந்து அனுக்கிரகஞ்செய்கிறவனை (எ-று)

இதனாற்பிரமந்தவிர மற்றப்பொருள்களெல்லாம் அறிவில்லாததென்றும் புதி
தென்றும் அநாதாரமென்றும் அநித்தியமென்றும் அசுவதந்திரமென்றுமடங்கினவ
ரென்றும் மாயாமயமென்றும் அறிவது இதனுள்சிருஷ்டி திதிசங்காரந்திரோபவம்
அனுக்கிரகம் என்றபஞ்சகிருத்திய முங்காண்க. (8)

மருவற் குரியவன் புடையான் மயக்காவியோக மனத்தாலே
புருவத்திடையே தன்னுடையபுரா தீநருபிராணப்புக நிறுத்தி
புருவத்தினை விட்டிடிலிந்தயோ கத்தாலேயவனேறும்
பொரு வப்படுமிப்பொருண் மேலேயின்னம்புகல வண்பொருவேலோய்

(இ-ள்.) இப்படிக்கொத்தவென்னைச் சேருகிறதற்குரித்தான பத்தியையு
டையவன்வேறொன்றிலும் மயங்காதயோகத்திடச்சித் தத்தினாலே சத்திசெய்து

குற்றந்தீர்ந்தசன் பிராணவாயுவைப் புருவநடுவேசேர்க்கிறதிந்தேகத்தைவிட்டால் இச்சமீபாந்தரத்திலே அந்தப் பிரமமானவென்னைநிங் கூடப்படுவான் இந்தப்பொருளின்மேலே இன்னமுஞ் சொல்வேன்கேள் சண்டைபண்ணுகிற வேலையுடைய அருச்சுன(எ-று)

எல்லாப்பொருளுமென்ற கவியும்மருவற் குரியதென்ற கவியுமொருதொடர்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

யாதொன்றை மறைதெரிந் தோரழியா தென்றெடுத்துரைப்பா
ரியாதொன்றைய வாறுத்தயோகி கடா மெய்திடுவா
ரியாதொன்றையற வுணர்ந்தோர்காம முதலிய வீழ்ப்பா
ரியாதொன் றைப்பரம்பொருளைச் சுருக்கமாயிம் புவன்கேள்

(இ-ள்.) வேதந்தெரிந்தவர்கள் எதையழியாதென் றுதூக்கிச்சொல்வார்களோ ஆசையைக் கெடுத்தயோகிகள் எதை அடைவார்களோ காமக்குரோதலோபமோகமதமாச்சரியங்களை யழித்தவர்களும் எதை யடையவேண்டுமென்று தெரிந்தார்களோ அந்தவொன்றான பரம்பொருளைச் சுருக்கமாய்ச்சொல்லுகிறேன்கேள் அருச்சுன(எ-று)

எதையென்றது எந்தச்சொரூபத்தை (10)

கலி விருத்தம்.

அஞ்சு புலனவ் வழியடைத கயனுறுமே
நெஞ்சுதனை யிதயகமலத்தினி னிறுத்தி
எஞ்சு தலிலுயர்வளி யையுச்சி யினிலேற்றி
யுஞ்சுபுகு நெறியென வியோக மொழிநருத்த

(இ-ள்.) பஞ்ச விஷயங்களையும் அன்னியமானவைகளிலே சேராமல் அந்தந்தவிஷயங்களை அந்தந்தவிடமான விந்திரியங்களிலே தானேயடைத்து மனதை இருதயகமலத்தில் நிறுத்தியிளைப்பில்லாத பிராணவாயுவைப்பிரமரந்திரமானவுச்சியிலேற்றிக்கருமானுபவத்துக்குத் தப்பிப்பிரமத்திலேபுகுதப்பட்டமார்க்க மிதுவென்றயோகத்துடனிறுத்து (எ-று.)

அயலென்றதனாலே வொருவிஷயத்தை மற்றோரிந்திரியத்திலடைத்தாலும் வியாபாரப்படுமாதலால் விஷயங்களாகட்டும்பற்றோரிந்திரியங்களாகட்டுமிவைகன்னியமாகையால் அன்னியத்திலடைத்து வியாபாரப்படுத்திக்கொள்ளாமல் அந்தவிஷயங்களை அந்தந்தஸ்தானத்திலேதானே அடைத்தவென்றார் இப்படியடைக்கவியடைக்க வியாபாரமான தருமங்கெட்டு மனோசலன மடங்கியோகங்கை வருமென்பது (11)

ஓதலின்யற்கையிலொன்றோ மெனு மெழுத்தை
வாயதனி லுரைக்கமன மதனி தனித்தே
யாவரு மெனைத்தெளியவா வியினை விட்டா
ரேதலினியற் கையினையேயுடை வன்மிக்கோய்

(இ-ள்.) ஓதவில்லாதசுபாவமானமௌனத்துடனேஓமென்கிறயோகாக்ஷரத்தைவாயிலேயுச்சரிக்க மனதானது வேறொரு வியாபாரக்கூட்டமில்லாமல் ஏத்திடமனதாகி அந்தமந்திராத்மாவாகப்பெரியவர்கள் விசாரிக்கப்பட்ட என்னைத்தெளியத்தக்கதாகச் சிவனைவிட்டவன் தாழ்வில்லாதமேலான சுபாவ..த்தினை யடைவன் எல்லாரிலும் அதிகமான அருச்சுனா (எ-று)

இயற்கையென்பது பிரமம்செயற்கையாவது மூர்த்தியாகிய சகலமும் அஞ்சுபுலன்களென்றகவியும் ஓத்தினென்றகவியு மொருதொடர் (21)

இப்பரி சிலெப்பொழுது மென்னைநினை கிற்பார்க்
கப்படி யொராண்டோரு திங்களனள்ளே
கைப்படு வன்பானெனரியல் கைப்பட விருந்தோர்
பொய்ப் பிறவியானவை மறித்தடைதல் பூணார்

(இ-ள்.) இப்படியோசத்தில்லங்காலு மென்னை நினைக்கிறவர்களுக்கு அப்படியே ஒருவருஷத்துக்குள்ளேயாகிலும் ஆறுமாதத்துக்குள்ளேயாகிலும் நான் அவன் கையில் அகப்படுவன் இப்படி என்சுபாவமானது கையிலகப்பட விருந்தவர்கள் பொய்ப்பிறவியான சென்மத்தையினிமே லடைகிறகருமத்தைத்தரியார்கள் (எ-று)

மறித்தென்றதனால் இப்பொழுதுள்ளதேகமும் பிராரத்தம்பொலையுமட்டுமேயிருக்குமல்லாமல்மேலிராது ஆகாமியமோரதபடியினிமேல் பிறவியில்லையென்பது பொய்யாவது அஸ்தம்பூணுரென்றதனால் எனனியல்புகைபடவிராதவர்கள் பொய்ப்பிறவி பூணுவார்களென்றும் கைப்படுவனென்றதனால் இப்படிநினையாதவர்களுக்குநான்கைப் பட்டேனென்ற கருத்தாபத்திவரும் இதனால்நான் அகப்பட்டால் பிறவிவிடும். நான் அகப்படாவிட்டால் பிறவி விடாதென்றுநிச்சயமறிவது. (13)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

செய்யார்முன்சார்ந்தவினை தீர்ந்தபோதேதிசைமுகனுடனணைந்தோருந்திரும்பிமீள்வர், மெய்யாகவென்னை யடையுமவரேகண்டாய் மீளாதநெறியடைந்தார்வேறு கூறில், ஐயாகேள்சதுர்யுகமீரைஞ் ஞூற்றிற்கோர்பகலா மாண்டொருநூறயற்குமுள்ள, தெய்யாதவவருக்கோர் பகலிற்றோன்றியிராவிறக்குந் தனமைத்தாலியோனியெல்லாம்

(இ-ள்.) சகலலோகங்களுக்குமேலானபிரமலோகத்திலடைந்தவர்களும்முனசெய்து அதனால்வந்தபுண்ணிய மனுபவித்துத் தீர்ந்தபோதேஇந்தலோகத்துக்குத்திரும்பவருவார்கள் மெய்யாக என்னையடைந்தவர்களே கண்டாயருச்சுனா, திரும்பி இந்தலோகத்துக்குவராத தேகியையடைந்தவர்கள் ஆனுற்பிரயலோகமுதலானலோகங்களிலே சேர்ந்தவர்களுந் திரும்பார்களென்றுவேறுசொல்லில் ஐயா.அதையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளிங்கே சதுர்யுகமாயிரமானால் அங்கேயொருபகலாம், இந்தப்படியிங்கே நூறுவருஷமாய் சுப்பிரமாணம்போல அந்தப்பிரமாவுக்கும் அந்தக்கணக்குப்படிக்கு நூறுவயசுள்ளது யாராலுமறியாத அந்தப்பிரமாவுக்கு ஒருபகலிலே சகலயோனிகளும் பிறந்து அந்த இராத்திரியிலே யிருக்கிற சுபாவத்தையுடையது

சதுர்யுக மீரைஞ்ஞூறொருபகலென்றதனால் இரவுமீரைஞ்ஞூறு சதுர்யுகமென்றும், இந்த இரண்டுங்கூடினது ஒருநாள் இந்தநாள் முப்பது கூடினதுமாதம். இந்தமாதம் பன்னிரண்டுகூடினதுவருஷம், இந்தவருஷம் நூறுகூடினது பிர்மாவுடைய ஆயுசு, இந்தப்பிர்மாவினுடையவொருபகலிற் சகலசீவனும், பிறந்து அந்தராத்திரியிலடங்குதலினாலே இந்தப்படிபிர்மாவுக்கு நூறுவருடமென்றகாலஞ் சரியானாற் பிர்மாதிலோகங்களெல்லாம் நாசமடையும் அதனாலே பிரமலோகத்தைச் சேர்ந்தபேருந் திரும்புவாரென்றது. (14)

நெறியில் வருவிபத்தமோடவ்வியத் தங்கூடாத நிலைமையென்றும்
பொறியழியும் யாக்கையினி லழியாத புனலென்றும் புனிதமென்று
மறிவரிய வுருவென்று மழியாதபொருளென்று மடைந்தோர்பின்னைப்
பிறிவரிய கதியென்று பெரியோர்கள் பேசுவதென் பெற்றி கண்டாய்

(இ-ள்.) பிரம்மாதிலோகங்கள் அநித்தியமென்று அதற்குள்ளசுபாவத்தைச் சொன்னீரே உம்முடைய நித்தியசுபாவமெப்படியென்றால்சொல்லுகிறேன் கேள் அருச்சுனா பிரகிருதிவழியில்வரப்பட்ட வியத்தத்துடனே அவ்வியத்தம் இந்தவிரண்டுங்கூடாத நிலைமையென்றும் இந்திரியங்கள்நாசமாகப்பட்ட தேகத்திலிருக்கிற கெடாத ஞானமென்றும் சுத்தமென்றும் யாருமறியவரிதான சொரூபமென்றும் கெடாத வஸ்துவென்றும் அதனையடைந்தவர்கள் பிறகு பிரியவரிதான கெதியென்றும், பெரியோர்கள்சொல்லுவது என்னுடைய சுபாவமேகண்டாய் அருச்சுனா என்றவாறு.

இதனாலே யென்னையடைந்தவர்கள் திரும்பாரென்றது. (15)

பரபொருளும் யாதொருவனுள் ளடங்கிற்கறங்குமாய் நிற்கின்றபா
லப்பரமப்பொருளாகி யுள்ளவென்னையன் பினாலடை வதையா
வப்பரிசு வருங்காலத்திறந்தார்கள் பிறவாதார் பிறப்பரென்னி
லப்பரிசு வருங்காலத்தினை யறியவுரைக்கின்றேன தனைக்கேளாய்

(இ-ள்.) எவனொருவனுள்ளே எந்தப்பூதங்களடங்கினவோ எங்குந்தானாக நிற்கிறவனாரோ அந்தப்பரமபொருளாக விருக்கிறவென்னைப்பத்தியினாலே யடையத்தக்கது ஐயா இந்தசுபாவம் வருங்காலத்தில் மரணமானவர்கள் திரும்பிப்பிறவார்கள் பிறப்பாரென்னில் அந்தச்சுபாவம் வருகிறகாலத்தையுனக்கு அறியச்சொல்லுகிறேன் அதைக்கேட்பாய் அருச்சுனா (எ-று.) (16)

அங்கியொளி பகல்வெண்மை யாம்காலத் தேவதையாமவைகளோடு
தங்கியறு திங்களுடையுத்த ராயணஞ்சார் வார்மதித்துஞ் சாரார்
அங்குல்புகைகனுப்பென்னுங் காலத்தேவதையடைந்துபிறக்குங்கண்டா
யெங்கமறு திங்களுடைத் தெட்சணாயனத்திறந்த யோகியென்டாம்

(இ-ள்.) அக்கினிப்பிரகாசம்பகல் சுக்கிலபக்ஷம் இவைகள் அதிதேவதையாகப்பட்ட அவைகளுடனே கூடித்தைமாதமுதல் ஆனிமாதமட்டும் ஆறுமாதத்தையுடைய உத்தராயணத்தையடைந்த யோகிகள் பிரமத்தையடைவார்திரும்பவுமிந்தச்

சகத்திலேவருவார்கள் இராத்திரிடைகை அபரபக்ஷமிந்த அதிதேவதையை யடைந்து தங்கும் ஆடிமாதமுதல் மார்கழிமாதமட்டும ஆறுமாதத்தையுடைய தெக்ஷணாயனத்திலே மரணமசனயோகியென்றும் பேருடையவன் திரும்பவு மித்தச்சகத்திலே பிறப்பான்கண்டாய் அருச்சுனா (எ-று-) (17)

ஏதமான தின்றியிவ்விரண்டு மாயுமயோகி தான்
வேதமோதி வேள்விதான மெய்தவங்கள் செய்துளு
மோது மாயநற் பதங்களெய்தி வீடுமெய்து வா
னாதலானீ யோகமே செய்யென்று மாயனோதினான்

(இ-ள்.) குற்றமானதில்லாமல் இந்தஉத்தராயணம் தெக்ஷணாயனமென்கிற விரண்டும்விசாரிக்கப்பட்டயோகியானவன்வேதங்களையோதியாகங்களைப்பண்ணித் தானங்களைக்கொடுத்துச் சத்தியமான தவசுகளைச்செய்திருக்கின்றவன் அடைகின்றபடிக்கு நல்லபதவிகளையடைந்துபிறகுமோக்ஷத்தையுமடைவான் ஆகையால் அருச்சுனா நீயோகத்தையே செய்யென்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமிசொன்னார் (18)

எட்டாவது,

அக்ஷரயோக அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாம்-8-க்கு கூடியசெய்புள்-246

இந்தஅத்தியாயத்திற்குக்கிரந்தத்திலே அக்ஷரப்பிரமயோக
மென்றும் சத்தப்பிரஞ்ஞாதாரயோகமென்றும்பெயர்,
தமிழில் எழுவகைவினாவென்றுபெயர்.

ஒன்பதாவது

மாயாவிகார அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

சர்வன் றுயர்களையும் பதமீதன்று கொலெனவே
யார்வஞ்செயும் விசையன் கொளுமா சங்கையை யறியக்
கார்வர்ணனவன் முன்புறுகளி கொண்டெழு வெளியே
தேர்வெம் பரிகுசை கொண்டெழு பாகன்றிரு மொழிவான்

(இ-ள்) இப்படிச்சொன்னதைக்கேட்டு அருச்சுனன் அன்புசெய்து மனதை அரம்போல அறுக்கப்பட்ட வலிமையான துக்கத்தைவேரோடே பிடுங்கப்பட்ட பதவியிதல்லவோ, ஆமோவென்று சந்தேகமாகக் கொள்ளப்பட்ட பெரியசங்கையை அந்த அருச்சுனனுடையமனது மகிழ்ச்சி கொண்டெழும்ப வெளியிலே அவனுடைய தேரிலேகட்டிய கொடியவேகமுள்ள குதிரைச்சவுக்கைத் திருக்கையிலே பிடித்துக் கொண்டெழும்பி நீருண்ட மேகம்வந்ததுபோல அவன்முன்னே வந்திருக்கின்ற சாரதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி யறிந்து திருவாய்மலர்ந்தருளிச் செய்வார் (எ-று.)

வெளியேயென்றதனால் சகலபதார்த்தங்களுக்குமுள்ளே யிருக்கிறவர்வெளியிலேவந்து கண்காணவிருந்து சொல்லுவார். (1)

அறையும் பொருள்களின் முன்பனு பவமொன்றி யவதனை
மறையும் பொருள்களின் முந்துறமறையும் பொருளினைமே
விறையுந்து யரதுவின்றி முன்னியைகின்றதைபசைவோ
டுறையுந்து களறநின்றதை மொழிகின்றன னுணர்நீ

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட காட்சிப்பொருள்களிலே எல்லாவற்றிற்குமுந்தின அனுபவமாகக் கலந்ததைக்காணாமல் மறையப்பட்ட பொருளகளிலெல்லாவற்றிற்கு முன்னாக மறையப்பட்டபொருள் இந்தப்பொருளை யறிந்ததற்குமேற் கொஞ்சமாகிலுந்துக்கமில்லாமல் சந்தேகமில்லாமல் வெறுப்பில்லாமல்முன்னாகப்பொருந்தினதைச் சாத்தோடேயசரமாக விருக்கப்பட்ட சராசரமான குற்றங்களற நின்றதை இப்படிக்கொத்த ஞானத்தைச்சொல்லுகிறேன் நீயறி (எ-று.)

அசைவோடுறையுந்து கவென்றதை அசைவோடே கூடியிருக்கப்பட் அணுவா மென்பாருமுளர் அது கூடாது சலனத்தோடே யிருக்கப்ட றமறச்சலியாமல்நின்ற ஞானமென்னலாம்.சலித்தலாவது நிலைவிட்

அழிவொன்ற லதறவெனுன்றிய தரிதன்றி யதச
வழிவந்த மெய்ப்பறிவின் பிலரெனைவெங்க

ரிழிதக்கிடு சனனங்கொடு மரணங்கொடு மிகவே
யுழிதந்திக பரமொன்றிய வுருவங்களிலுழல் வார்

(இ-ள்.) கெடாதது தருமங்கலந்தது என்னையறிய வரிதல்லாதது இப்படிக் கொத்த ஞானமானதின்மேல் நல்லகதியாகவுந்த மெய்ஞ்ஞானவிசுவாச மில்லாத வர்கள் எந்தலோகத்திலு மென்னைக்கூடாமல் இழிவுதரப்பட்ட பிறவிகொண்டும் மரணங்கொண்டும் இங்கேதானே சுழன்று சுழன்று இந்தலோகத்திலும் கூடிவரப் பட்ட தேகங்களிலே யுழல்வார்கள் (எ-று.)

விசுவாச முள்ளவர்களிப்படி யுழலாமல் என்னைக்கூடுவார்களென்ற கரு த்தாபத்தி (3)

அறு சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

யாருமறியப் படாமையே யெனக்கு வடிவாயு முடையவிப்பா
ரூரு முலகங்களை யடையப்பரப்பி நிற்பனதனி லுறும்
சாரு முலகிற் சராசரங்க ளென்னையே யுறநறை நானசாரேன்
சேரும்பரிசு நின்றாற்போற் றெளியாதார்க்குத் திகழுமால்

(இ-ள்.) யாராலு மறியப்படாததுவே யெனக்குச்சொரூபமாகவுடைய நான் எல்லாரும் உலகங்களையடைய நிறையப்பரப்பிநிற்பேன் ஆகையாலே உலகங்களி லுள்ள சராசரங்களெல்லாம் என்னையே ஆதீனமாகவிருக்கும் அந்தச்சராசரங்களி னுதீனமாக நான் கூடேன்தெளியாத மூடருக்குநான் அந்தச்சராசரங்களிலே கூடும் படி நின்றாற்போல விளங்கும் (எ-று.)

தெளிந்தஞானிக்கு நான் கூடேனென்று விளங்குமென்ப கருத்தாபத்தி

முன்னே யொன்றுங் கலவாதியானிற்பன் முழுதுமாய்நின்ற
வன்னேர்மையினு லுலகமென் னேடாகக் கலவாதாதலினு
லென்னே யென்றனியற்கை யினைப்பாரா யிந்தச்சகமெல்லா
மன்னே யென்றன்மாயை பெறுமாங்காரமு நான்றருவன்காண்

(இ-ள்.) எல்லாவற்றிற்குமுன்னே நான்ஒன்றுங்கலவாமல் நிற்பேன்நான்சக லமுமாய்நின்ற அந்தநுண்மையினுலே என்னேடே யுலகமெல்லாஞ்சொருபங்க ளாவது ஆதலால் என்சுபாவத்தைப்பாராய் அருச்சுனு எப்போதுமாயையுண்டோ அப்போதேயிந்த உலகத்தையெல்லாம் மாயையுண்டாகும் இபபடி என்னிலுண் டானது மாயையாகையால் ஆங்காரமும் நானுண்டாக்கினது கண்டாய் (எ-று.)

என்னுருவிற் புணராதே யென்னைவிடத் தோன்றுதே
மன்னுயிர்களனை யெங்குஞ் சார்ந்துவரும் வகைகேட்டி
னுன்னுமிட மெங்குநிறைந்தொளிர் கின்றவாறெங்குந்
துன்னுமியற் செறிகாற்றின்றோற்றம் போல்சுடர் வேலோய்

(இ-ள்.) என்னுடையசொரூபத்திலே பொருந்தாயலும் என்னைவிடவுண்டா மலும் நிலைமையான சகலஜீவன்களும் எங்கும்என்னையே சார்ந்துவரும்அதுவரப்

பட்டவகைகளைக்கேட்கிற் பிரகாசிக்கின்ற வேலாயுதத்தையுடைய அருச்சுனசொல்லுகின்றேன்கேள் நீயே கப்பட்ட விடமெங்கும்நிறைந்து பிரகாசிக்கின்றஆகாயமெங்கும் நெருக்கின சுபாவமுங்கள முழுமுள்ளகாற்றினுடைய தோற்றம்போல (எ-று

வாயுவானது ஆகாசத்திலுண்டாய் அதிலேகூடாமல் அதுள்ளமட்டுந்தானுள்ளதாய் அதினுடைய விஸ்தாரமட்டும் நிறைந்ததாய் அதைவிட வேறிடமில்லாததாயிருக்கிறது போலச்சகலசீவனும் என்னிலுண்டாய் என்னிலேகூடாமல் நானுள்ளமட்டும் தானுமுள்ளதாய் என்னுடையவிஸ்தாரமட்டும் நிறைந்ததாய் அதைவிடவேறிடமில்லாததாயிருக்குமென்றதுவிரிவு (6)

ஈண்டு பொருளிவையனைத்து மிறக்குநா ளென்னிடையே
பாண்டு புகும்பிறக்கு நாளவற்றவைதன் வரன்முறையே
மீண்டு புறப்படுமெல்லா மாதலினுன் மெய்ப்பார்க்கில்
யாண்டு முயிர்படைத்துக் காத்தழிக்கின்றேனியானேகாண்

(இ-ள்) இவ்விடத்திற்சொல்லப்பட்ட பூதங்களிவை சகலமும் நாசமாகிற நாளில் நாசமாகி என்னிடத்திலே புகுந்தடங்கும் இவைதவிரப்பிறக்கிற நாளில் அவைகளொடுங்கின வரன்முறைப்படியே எல்லாந்திரும்பிப்புறப்படும் ஆகையாலே சத்தியமாகவிசாரிக்கில் எந்தவிடங்களிலும் சகலசீவனையும் சிருஷ்டித்துச்சங்கரிக்கிறவன் நானேயல்லாமல் வேறில்லைகாணென்றவாறு,

வரன்முறையாவது பிருதிவி அப்புவிலடங்கி அப்புதேயுவிலடங்கி தேயுவாயுவிலடங்கி வாயுஆகாசத்திலடங்கி ஆகாயமாயையிலடங்கி மாயையென்னிடமடங்கினவரன்முறையே என்னில் மாயையுண்டாய் மாயையில்உலகாதிப் பஞ்சபூதமொன்றிலொன்றுண்டாவது. (7)

விலங்கலனையாய் பலங்களுடன் வேண்டல் வேண்டாமையைவிட்டுச்
சலங்கொள் வினைகளவை செய்வேனதனு லென்னையவைசாரா
வலண்டுதானே நூறந்த நூலாற்கட் டுண்டுலந்தாற் போல்
பலங்கணினைவாரவற்றுலே கட்டுண்டாங்கே பாருழப்பார்

(இ-ள்.) மலையொப்பான அருச்சுனு, பிரயோசனங்களுடனே விருப்புவெறுப்பைவிட்டு அழிக்கப்படாத வைராக்கொண்ட சிருஷ்டியாதி கருமங்களைச்செய்ய வேண்டியபிரயோசனத்தில் விருப்பு வெறுப்பில்லாததினாலே அந்தச்சிருஷ்டியாதிகருமங்கள் என்னைச்சேராவாம் உலண்டு என்றபெயரையுடைய கொம்புப்புழுவானதுதானே நூலையுண்டாக்கியந்த நூலாலே எந்தக்காலத்திலும் எந்தவுபாதிக்கும் அழியாதகூடுகட்ட வேண்டுமென்று தன்னையுள்ளாக்கிக்கட்டித்தான் அந்தக்கூட்டுக்குள்ளே கட்டுண்டுவெளியிலேவர வழியில்லாமல் அந்தக் கூட்டுக்குள்ளே செத்தாற்போலப் பிரயோசனத்தை யிச்சையாக் நினைத்துக்கருமங்களைச்செய்தவர்கள் அந்தக்கருமபலத்தாலேகட்டுண்டு அந்தக்கருமத்திலேதானே துக்கப்பட்டுழலுவார்கள் (எ-று.) (8)

கலிவிருத்தம்

ஊர்வன நிற்பனவாக வுலகையுண்டாக்கு மென்னை
யோர்வுற வறியாதே யோர்மகனென விகழாநிற்பர்

வேறெனநெஞ்சத்தாசை வினைகளை யிடையச் செய்வா
ராரெனிலவர்க டம்மரக்க ரோட சுரராவார்

(இ-ள்.) ஊர்வதாகிய சரமும், நிற்பனவாகிய அசரமும், இந்தச்சராசரரூபமாகச் சகத்தையுண்டாக்கப்பட்டவென்னை மனிதர் கிசையும்படியாக சகலத்துக்குங் கர்த்தனென்றறியாமலே ஒருமனிதனென்று அவமானம் பண்ணுவார்கள் மனதிலே வேர்விழுந்ததுபோல எழும்பின ஆசையினாலே கருமங்களை மிகுந்து செய்வார்கள் அவர்களாரென்னில் ராக்ஷசருடனே அசுரரும் ஒப்பானவர்கள் (எ-று.) (9)

அறிவினா லென்னையேயாக வறிந்து கொண்டமைதிபாலே
பொறிவழி யடைத்தெப்போது மென்னையே போற்றிசெய்து
நெறியினால் வழுத்திவாயா லென்னையே நினைந்து நெஞ்சாற்
செறிதருமவரே கண்டாய் தேவரிற் றெரியப்பட்டார்

(இ-ள்.) அறிவினாலேயென்னையே கர்த்தனாக அறிந்துகொண்டு அடங்கின சுபாவத்தினாலே யிந்திரியங்கள்போகிற விஷய வழியையடைத்து எப்போதும் என்னையே ஆசைபண்ணிப்பத்தி மார்க்கத்தினாலே வாயினாலே கீர்த்தனம்பண்ணி வேறொருவரையும் வேறொன்றையும் நினையாத மனதினாலே என்னையே நினைந்துகொண்டிருக்கிற கனமானவர்களே கண்டாயருச்சுனா தேவர்களைப்போலே தெரியப்பட்டவர்கள் (எ-று.)

மனதொன்றை நினைந்துவாக்குவேறொன்றைச் சொல்லித்தேகம்முன்னிரண்டுமல்லாததைச் செய்கின்றது தேகசுபாவமாகையால் என்னையே யறிந்து என்னையேபோற்றிசெய்து என்னையேவழுத்தி என்னையே நினைந்துஎன்றுங்கிடப்படுவதற்காக என்னையே யெனறுந்திரிகரணத்துக்கும் புத்திதிட்டப்படச்சொன்னார் தேவரிற் றெரியப்பட்டாரென்றதனால் தேவர்களைப்போலத் தெரியப்பட்டார்களென்பது இதனால்முன்பாட்டில்அரக்கரோட சுரராவுமென்றதற்கும்அவர்களைப்போலானவர்களென்பது தேவர்களைச் சொன்னதேதுக்கெனில் தன்னை அறிந்ததற்கும் அறியாததற்குந்திஷ்டாந்தஞ் சொன்னது இந்த திஷ்டாந்தஞ்சகல சீவனுக்குஞ் சாயாகக்காட்டினது செறிதருவர்களாவது கனமானவர்கள்கனமானவர்களாவது மகாத்மாக்கள் செறிவுகனமாகையால் செறிதருவர்களை மகாத்மாக்களென்றது மகாத்மாக்களென்பது வடசொல் கனவான்களென்பது தமிழ் (10)

காலத்தானும் பொருளிடங்களானுங் கணித்தற் கரியவென்னை
ஞாலத்தார்கள் புகலரிய ஞானயா கங்களினாலே
கோலத்தால் வேறாகவு மெய்க்குறியா லொன்றாகவுங் கொண்டு
சாலத்தாழ்வா ரவருடைய தன்மையினையான் சாற்றுவன்கேள்

(இ-ள்.) காலத்தினாலும் பஞ்சபூதவிஷயங்களிலும் அளவிடுதற்கரிதான என்னையுலகத்திலுள்ளவர்களினாலே மாயாபதார்த்த பேதரூப அடையாளங்களினாலே வேறுவேறான அனேகமாகவுஞ் சத்தியமான அடையாளத்தினாலே யொன்றாகவும்திடம் பண்ணிக்கொண்டுமெத்தவும் பூசைபண்ணி வணங்குவார்கள் அவர்கள் சுபாவத்தைநான்சொல்லுகிறேன்கேள் அருச்சுனா (எ-று.)

என்னைய னேகமாகவுமொன்றாகவுந்தியானம் பண்ணிக்கொண்டு ஞானயோகத்தாலே பூசைபண்ணுகிறவர்களுடைய சுபாவத்தைச்சொல்லுகிறேனென்றபொழிப்புரைசொல்வது (11)

வேதமொழி வேள்விவிதிவேள் விபிதிரர்க்கே
ஈதலுறுவேள் வியெரிநெய் சருவிவற்றாற்
காதலபுரிவோர்கள் புரிகாரியமதெல்லா
ந த முதலாய பொருளாயவையுநானே

(இ-ள்) வேதவாக்கியப்படி செய்கிறயாகம் தினந்தினஞ்செய்யவிதித்த ஓமம் பிதிர்களுக்குக்கொடுக்கிறபிண்ட தருப்பணயாகம் அக்கினிநெய்பிண்டம் இவைகளாலே ஆசையுடையவர்கள் செய்கிற காரியங்களெல்லாம் நானேசத்த முதலாகிய விஷயப்பொருளாகியிருப் நானே (எ-று.)

சத்தமுதலாவது சத்தபரிசரூபரசகந்தம் (12)

ஆயி லுலகங்களை யளித்தொளி வளர்க்குந்
தாயினொடு தந்தையவர் தந்தை தலைகளுநான்
போயின வினைப்பய னளித்தல் புரிவேனு
னேயுமறைநான் கினுடனோ மெனுமெழுத்தியான்

(இ-ள்.) விசாரிக்கில் உலகங்களைப்பெற்றுப்பிரகாசிக்க வளர்க்கப்பட்ட தாயும் அவளுடனே தகப்பனும் அவர்களிருவருடைய தகப்பனாகிய பாட்டன்மாரும் அந்த இரண்டுபாட்டன் பாட்டன்மாருடைய தகப்பன்மாராகிய மூப்பாட்டன்மாரும் இப்படிப் பரம்பரையாகப் போகப்பட்ட முதல்களும் நானேமுன்செய்துமறந்துபோன கருமபலனை மறவாமற்கொடுக்கிறதைச் செய்கிறவனும்நானே இசைபபட்டநாலு வேதங்களும்நானே இந்தவேதங்களுடனே ஓமென்றபிரணவவெழுத்தும் நானே என்றவாறு. (13)

எல்லார்க்குங்கதியு நானிருவினைப் பாரகனுநா
னெல்லார்க்குந் தலைவனு னெப்பொருட் குஞ்சான்றுநா
னெல்லார்க்கு முறைவிட நானியார்க்கு மிடர்தீர்ப்பேனு
நெல்லார்க்கு நல்லோனுமெப் பொருட்கும் வித்துநான்

(இ-ள்.) எல்லாருக்குமடைகிற கதியும்நானே புண்ணியபாவத்தை நடத்துகிறவனும் நானே எல்லாருக்குங்கர்த்தனும் நானே எல்லார்க்குந்துக்கந்தீர்க்கிறவனும் நானே யெல்லாருக்கும்நல்லவனும்நானே எல்லாப்பொருளுக்கும்விதையும் நானே (எ-று,) (14)

தாங்கிய நீரையெல்லா மிரவியின் றலத்தினின்று
வாங்குகின்றேனு மீண்டுமழை களாய்க்கொடுக் கின்றேனு
மீங்கு மெய்யுணரினுனை யாதலாவிய தொன்றேனு
மாங்கருச்சனை செய்கின்றா ரென்னையே யருச்சிக்கின்றார்

(இ-ள்.) பூமிதாங்கிய நீரையெல்லாஞ் சூரியனிடத்தில்நின்று வாங்குகிற வனும் திரும்பிமழைகளாகக் கொடுக்கிறவனுமிப்போது மெய்யாகவிசாரிக்கில் யானேயெல்லாமாகையால் என்னவாகிலும் ஒன்றை அங்கேபூசை பண்ணுகிறவர்கள் என்னையே அருச்சனை பண்ணுகிறார்கள் (எ-று.) (15)

ஞானமா யொன்றாய் நின்ற வென்னையே நானுவாகப்
போனதீ வினையின் மாந்தர் வேள்வியாற் பூசித்ததனால்
வானமா முலகமேறி வாழ்ந்து மண்ணிடையே வீழ்ந்திட்
டீனமாமசையாலே பிறப்பதுபிறப்பதாவார்

(இ-ள்.) ஞானமாகி யொன்றாகிச் சலியாமல்நின்ற வென்னைத்தானே ஈனமான ஆசையினாலே அஞ்ஞானசொரூபமாய் பலவாகச்சலனமுள்ள தேவர்களாப் பாவித்து அந்தத் தேவபோகத்துக்கு இச்சைப்பட்டு அந்தந்தத்தேவதாபிரீதியாகச் செய்த யாகங்களினாலும் பாவங்களைப்போக்கின மனிதர் தேவலோகத்திலேறிப் புண்ணியந் தீருமட்டும் திவ்யபோகத்தை யனுபவித்துப்பிறகுமண்ணிடமாகவிழுந்து சாகிறதும் பிறக்கிறதுமாகத் தேவலோகத்துக்கும் பூலோகத்துக்கும் போக்கு வருத்தாய் திரிவார்கள் (எ-று.)

ஞானமாயொன்றாம் நின்றவென்னையே ஈனமா மிச்சையாலே நானுவாகவேள்வியாற் பூசித்தாற்போன | தீவினையின்மாந்தர்வானமா முலகமேறிவாழ்ந்து மண்ணிடையே வீழ்ந்திட பிறப்பதுபிறப்பதாவாரென்மாருக நானுவாக வென்றவிடத்திற் செய்தவன்வருவிக்க. (16)

மின்னையே யனையவேலா மேவுவார் வேண்டிற்றெல்லாம
பின்னையே யென்னுதன்றே யளித்தவர்க்காப்பன்வானோர்
மன்னையே முதலாகதெய்வம் வணங்குகின் றாருமற்றேன்
றன்னையே வணங்குகின்றார் தாமறியாததேகாண்

(இ-ள்.) மின்னையே யொப்பாகப்பிரகாசிக்கும் வேலையுடைய அருச்சுனா அன்னியசிந்தையில்லாமல் என்னைக்கூடுகின்றவர்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் பிறகு கொடுக்கிறேனென்னுமல் அப்போதேகொடுத்து அவர்களைக் காத்துக்கொள்ளுவேன் தேவர்களுக்கிராஜாவான இந்திரனை முதலானதெய்வங்களை வணங்குகின்றவர்களுக்கும் நான் அந்தந்தத் தேவரூபமானதினாலே என்னையே வணங்குகின்றார்கள் அது அவர்கள் என்னை அறியாமற்செய்ததல்லால் அறிந்துசெய்ததல்லகண்டாய் (எ-று.) (17)

தேவரையடைந்தார்தேவ ராவர்கள் பிதிர்கூடம்மை
மேவரவடைந்தாரந்தப் பிதிரராய்விளங்கா நிற்பா
ரியாவர்களியாவர் பாலா ரவர்களே யாவரெனரு
லாவவென் னடைந்தாரியானே யாவதற்லைய முண்டோ

(இ-ள்.) தேவர்களையடைந்தவர்கள் தேவர்களாவார்கள் பிதிர்களை மனதுபொருந்தி வரும்படியடைந்தவர்கள் அந்தப்பிதிர்களாய் விளங்கி நிற்பார்கள் யாராலும் யாரிடமாக அடைந்தார்களோ அவர்களேயாவரென்றால் என்னையடைந்தவர்கள் நானேயாகிறதற்கு ஆ ஆ சந்தேகமுண்டோ இல்லை (எ-று)

ஆ ஆ வென்றது இழிவானவரை யடைந்தவர்களு மவர்களே யாவராகில் மேலானவென்னையடைந்தவர்கள் நாளுகிறதற்குச் சந்தேக முண்டோ ஆ ஆ இது வென்னுமாச்சரியம் நான்தேவர்களிலுயர்ந்தேனென்று காட்டின ஆச்சரியக்குறிப்பு.

போதிலை கனிகாய்நீரே பெற்றவை கொண்டுபோற்றி
காதலாற் றூயவன்பாற் றந்ததே களித்துக் கொள்வே
னாதலா லீவதேனு முண்பமற்றவைகளே கொண்
டேதலமெனக் காய்தந்தா லென்னையே யெய்தலாமால்

(இ-ள்.) பத்தியினாலே சுத்தமான அன்புடையவர்கள் பூ இலை பழங்காய் சலம் இவைகளிலே கிடைத்தவைக்கொண்டு என்னைப்பூசை பண்ணிக்கொடுத் தவையே மிகுந்த சந்தோஷமாக அங்கீகரிப்பேன் ஆகையால் கொடுக்கின்றதுவிர தம்சோற்கிறது புசிக்கிறது மற்றுமுள்ளவைக்கொண்டு இவையெல்லாம்எனக்கா கக்கொடுத்தால் என்னையேயடையலாம் அன்னியகதிவராது (எ-று.) (19)

எப்பொருட்குஞ் சமமியானாய்த் திருத்தலா லெனக்கொரு
மொப்பவரினியரின்னா தாரென வொருவரில்லை
இப்படி யறியுமன்பர் பக்கலே யானுநிற்ப
னப்படி யவருமென்பா லகமேனை யமர்ந்து நிற்பார்

(இ-ள்) எந்தப்பொருள்களுக்கும்நான் சமமாயிருக்கிறதினாலே எனக்கு ஒப் பானவர்களும் பிரியமானவர்களும் விரோதமானவர்களும் யாரொருவருமில்லை இப் படியறியப்பட்ட அன்பரிடத்திலேநானும் நிற்பேன் அன்பர்களும் அப்படியேஎன் னிடத்தில் அமர்ந்து அங்கே நிற்பார்கள் வேறுபடார்கள் (எ-று.) (20)

ஊணையே முதலாவென்பா னூக்கியவுணர் வோர்நாளு
நாணையே விட்டுத்தீமை புரியினு மவர்களல்லோ
ரேணையே புயந்தாவென்றுங் கேடிலா வின்பமல்லா
தாணையே யொருகேடில்லை யவர்களுக்கெங்குமென்றும்

(இ-ள்.) உண்பதுவேமுதலாக உள்ளவெல்லாமென்னிடமாக செலுத்தின அறிவுடையவர்கள் தினந்தினமும் லச்சையைவிட்டுப் பொல்லாங்கு செய்தாலும் அவர்கள்நல்லவர்களே எக்காலமுங்கெடாதசிறியுடைய மகிமையும் அழகுமுள்ள தோளையுடைய அருச்சுன அவர்களுக்கு என்றைக்குங்கேடில்லாத சுகமேயல்லா மல் ஆணைப்படிக்கு எங்கேயாகிலும் ஒருகேடுமில்லை (எ-று-)

எனக்குச்செலுத்தாத மூடருக்கு என்றைக்கும் எங்கும் ஆணைப்படிக்குக் கேடுண்டென்பது அருத்தாபத்தி. (21)

வணிகரு மற்றைவேளாண் மாந்தருமகளிர்தாமும்
பணிவொடுமென்னைப்பேணிற் பற்றறுத்திடுவரென்று
லணிமுடியரசர் மேன்மை யந்தணரடைவராகிற்
றணிவரும் பிறவிதீரச் சாற்றவேண்டுவது முண்டோ

(இ-ள்.) மற்ற வைசியருஞ் சூத்திரரும் பெண்களும் இவர்கள் வணக்கத்துடனும் அன்புடனும் என்னையாசரித்தாற் கருமபந்தத்தையறுத்து மேலானகதியையடைவார்களென்றால் அழகிய கிரீடந்தரித்த ராஜாக்கள் எல்லாருக்குமேலான சாதியுடைய பிராமணர்கள் இவர்கள் என்னை யடைவாராகில் அவர்களுக்கு யாகாதி மகாதானாதி விரதாதி முதலான புண்ணியங்களினாலே அரிதானபிறவி தீருகின்றதற்குச் சொல்லவேண்டுவது முண்டோ இல்லை நிச்சயமாகப் பிறவி தீரும் என்றவாறு. (22)

மின்னையே யனையவாழ்வி னிற்றனீ விருப்பினோடு
மென்னையே வணங்கியென்று மென்னையே யிசைதியாகி
லென்னையே யடைதியீதென் றியம்பினானி லங்குவாட்கட்
பின்னையே முறுவலோடும் பேய்முலையுண்டபெம்மான்

(இ-ள்.) ஆசையாலருச்சுனா மின்னையொப்பான அநித்திய வாழ்விலே யது நிலையென்று நின்ற நீ இதைமறந்து என்னிடத்தில் ஆசையுடனும் பக்தியுடனும் என்றைக்குமென்னையே பூசைபண்ணி வணங்கி என்னையேபரமகதியென்றுஉன் மனதுக்கு இசைந்திருந்தாயானால் என்னையேயடைவாய் இதுநிச்சயமென்றுசொன்னார்பிரகாசிக்கின்ற வாளையொப்பான கண்களையுடைய மகாலட்சுமிதேவியின் நாயகனான அழகிய புன்சிரிப்புடனுங்கூடப் பூதகியென்னும் பெயரையுடையபேயினுடைய முலையையுண்ட கருத்தனான ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி (எ-று.) (23)

மாயாவிகார அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 9-க்கு கூடியசெய்யுள்-268

பத்தாவது

விபூதிவித்தாரயோக அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அரியவெனது நிலைமையை முன் படவேசொன்னேனது கேட்டே
யுரியமனனிற் களிகூர வொவ்வாநின்ற வுனக்கதனை
விரியமொழிவன்கேளென்று வேதத்தலைக்கே வீற்றிருக்குங்
கரியமுகிறன் செவ்வாயாற் காதல்கூறக் கட்டுரைப்பான்

(இ-ள்.) யாராலும் அரிய அரிதானவென்னுடைய சத்தியமான உண்மையை முன்பு பிரமாணமாய்ச் சொன்னேன் அந்தப்பிரமாணத்தைக் கேட்டேயுனக்குரித்தான மனதிலேகளிப்புச்சிறப்பாகச் சந்தோஷப்படாநின்ற உனக்கு அந்தப்பிரமாணத்தைப் பிரத்தியட்சமாக விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன்கேள் அருச்சுனவென்று வேதச்சிரசிலே வீறுமாந்திருக்கப்பட்ட கரியமேகத்தையொப்பான திருமேனியையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி தம்முடைய சிவந்ததிருவாயினாலே அருச்சுனனுக்கு அன்புமிகுதியாகச்சொல்வார். (எ-று) (1)

தேவரொடு முனிவர்கள் சித்தர் வித்தியாதரர்கள்
யாவர்களுமறியாரென் பெருமையையுமென் பழமையினாற்
சாவதுவும் பிறப்புமில்லா வென்னையறியத் தகுவாரேற்
பாவவினை யறவிட்டுப் பரகதியை யடைகிற்பார்

(இ-ள்.) தேவர்கள் அவர்களுடனே மகாமுனிகள்சித்தர் வித்தியாதரர் இவர்கள்முதல் எல்லாரும் என்னுடையபெருமையையறிவார்கள் அதுஅவர்களுக்கெல்லாம் நான் ஆதியாய் அநாதியானதினாலே யாருமறியார்கள் ஜனனமரணமுமில்லாதவென்னை யின்னானென்றறியத் தக்கவர்களாகி லவர்கள்பாவகருமங்களையறத் தக்கதாகவிட்டுப் பரகதியையடைய மாட்டுவார்கள் (எ-று.) (2)

புத்திபொறை தவஞானம் புகழ் கீர்த்தி மிகுதெளிவு
சத்தியநற்சமை தமைகள் செபந்தான் சாவுபிறப்பு
பத்திகொடு நிறைவின்ப மிடரஞ்சலஞ் சாமை
யினைத்தனையுந் தோன்றுவதென்னிடைநின்றே யெனத்தெளிவாய்

(இ-ள்.) புத்திபொறுமை தவசுஞானம் கீர்த்தி அபகீர்த்தி சொல்லுகிறதற்கரியதெளிவுசத்தியம்நல்லசமைதமைஇந்திரியநிக்கிரகமுதலானவிரதம்தானஞ்சாவுபிறப்புஆசை கொடுமைநிறைவு சுகந்துக்கம்பயப்படுதல் பயப்படாமை இத்தனையுமென்னிடத்தில் நின்றேயுண்டானதென்றுதெளிவாய் (எ-று.)

வேறொரு விடமுண்டென்று மயங்காதே யென்றதாற்பரியம். (3)

கலி விருத்தம்.

எனைத்து விதத்த தவத்தெழு வோரு
அனைத்தையுநிற்ப நடப்பனவாக
அனைத்து மனுக்கள்பன் னுல்வரு மற்றென்
நினைப்பி னுதித்தன ரென்பது நேர்வாய்

(இ-ள்.) அதுதவிர சகலத்தையும் நிற்கிறது நடக்கிறதாகியசராசரங்களைமன திலேகூட்டங்கூட்டமாகச் சிருஷ்டித்த தவசையுடைய சத்தரிஷிகளும் இவை களை அரசாண்ட பதினாலுமனுக்களும் என்னுடைய நினைப்பிலே பிறந்தார்களெ ன்று உன்மனதிலே திடமாகச் சம்மதிப்பாயருச்சுன (எ-று.) (4)

இப்பரி சென்னை யறிந்த வரென் பால்
வைப்பர்கள் சிந்தையை மன்னுயிரோடு
மப்பரிசேயறி வாலரயுமாங்கே
யுயப்பருளைப்ப ருவப்பர்களிப்பார்

(இ-ள்.) இந்தப்படி சகலதுக்கும் காரணமாகச்சகலமுமென்னிடத்தில்நானே வாத்திக்கிறதாக என்னை நன்றாயறிந்தவர்கள் தங்களுடைய சிவனோடேகூட மன தை என்னிடத்தில்வைப்பார்கள்என்னையே பேசுவார்கள் ஆனந்தமடைவார்கள் சந்தோஷிப்பார்கள் (எ-று) (5)

நிரந்தர மிப்பரி சென்னை நினைப்பார்க்
கார்த்தை கெடுத்தெனை யாயுமனத்தைப்
புரந்து கொடுத்தவர் தேர் பொருளாயே
வரங்களு முற்ற வளிக்க வருத்தால்

(இ-ள்.) இந்தப்படிநிரந்தரம் என்னைநினைக்கிறவர்களுக்குத் துன்பத்தைப் போக்கிக்காத்து என்னை விசாரிக்கிற மனதைக்கொடுத்து அந்தமனதாலேவிசாரிக் கிறவஸ்துவாகியே பிரசன்னமாகவந்து முன்கொடுத்தது மல்லாமற் பின்பு வரங்க ளும் குறையாமற்கொடுத்து அந்தவரத்தினாலே (எ-று.) (6)

மற்றவர் நெஞ்சின் மயக்கிரு ளெல்லா
மற்றமின்ஞான விளக்கொளியாலே
பற்றறவிப்ப னெனப்பழையோன் முன்
கொற்றவன் மற்றிவை கூறவளித்தான்

(இ-ள்.) அந்தவரத்தினாலேயற்றறியப்பட்ட ஞானமாகியவிளக்கொளியாலே அவர்களுடையமன திலிருந்து மயக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமாகிய விருளெல்லாம் பற் றறச்செய்வேனென்றுசொல்ல அந்தஅனாதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி முன்னே அருச்சுனனாகியராஜன் இந்தவசனஞ்சொல்ல உத்தேசப்பட்டான் (எ-று)

மற்றவர்களென்றது என்னைத்தவிர அவர்களென்பது மற்றிவையென்பது முன்சொன்னதைத்தவிர வென்றேயிதுவென்பது (7)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பேதமுடையப் பிறப்பிறப்புப் பிறழாநின்ற பெருஞ்செல்வ
மாதிதேவன் பரப்பிரம மழிவில்லாதானு ணங்க

வோதவரிய வுத்தமனிங் கெல்லா முயிர்ப்பானென வுன்னை
நீதி முனிவருரைத்ததெல்லா நீயே யருளிச்செய்தனையால்

(இ-ள்.) எண்பத்திநாலு லக்ஷம் அச்சுப்பேதமுடையபிறப்புச்சாவு இவைகளாலே தவறுபூரணம் பெரியசெல்வம் ஆதிதேவன்பரப்பிரமம் அநித்தியமில்லாத நித்தியன் வேதங்களோதவரிதான உத்தமன் இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லாம்பெற்றவன் என்றுஉன்னைநீதியுள்ள மஹாரிஷிகள்முன் எனக்குச்சொன்னதெல்லாம் அப்படிக்கொத்த நீதியேயிப்போது எனக்கு அருளிச்செய்தாய் (எ-று.) (8)

எல்லாப் பொருட்குந் தனிவித்தே யெல்லாப் பொருட்கு மீசனே
நல்லோர் புகழுந்தேவருக்கு மூலகங்களுக்கு நாயகனே
யல்லாவறி வாரியாரென்னை யானேயறிவ னெனவருளாற் [தேன்
சொல்லாடினவப் பொருளெல்லா மெய்யே யானுந்துணிந்தொழிந்

(இ-ள்.) அளவற்றபேதங்களுள்ள சகலவஸ்துக்களும் அந்தந்தப்பேதங்களாக முளைக்கிறதான ஒருவித்தையே சகலவஸ்துக்களுக்கும் சுவாமியேபெரியோர்கள் புகழப்பட்டவனே தேவர்களுக்கும் லோகங்களுக்கும்சார்த்தனே உன்னை யல்லாமலுன்னை யறிகிறவர்களார் யாருமில்லை என்னைநானே யறிவனென்று கிருபையினாலே சொல்லிக்கொண்டுவந்த அந்த அருந்தமெல்லாஞ் சத்தியமே அல்லாமற் சந்தேகமில்லை ஒன்றுமறியாதநானும் நீயேயெல்லாமென்று நிச்சயமாகத்தெளிந்து உன்னையல்லாதமற்ற விகற்பமெல்லாம்விட்டேன் (எ-று.)

வித்தாவது எந்தவஸ்துவிதையாலும் அந்தவிதை அந்தவஸ்துவாகமுளைக்கிறதல்லாமல் ஒருவஸ்துவினுடைய விதை வேறொருவஸ்துவாக முளையாது ஒருவஸ்துவின் விதை அநேகம் வஸ்துவாகமுளையாது அந்தந்தவிதை யந்தந்தவஸ்துவாக வருகிறதுபோல் நீ அநேகபேதவஸ்துவாக முளைக்கிற ஓரேவிதையென்றதுஎல்லாப்பொருளுக்கும ஈசனுவது சகலதத்துவங்களுக்குஞ் சுவாமியென்றது. (9)

கொச்சகக்கலிப்பா

மெய்வகைய யிவ்வுலகிடை நீவேறு வேறாய் நிற்ப
தெய்வகைய வுருவமுனைச் சார்ந்த தெனவறிகிலே
னவ்வகைய வெப்பொருளு மொழியாம லடியேனுக்
குய்வகையநெறி யாகவுரைத்தரு ளென்றேயுரைப்பான்

(இ-ள்.) இந்தப்பிரபஞ்சத்தி னிடத்தில் மெய்யாக வேறுவேறான பேதமாக நீநிற்கிறதெந்தவிதம் எத்தரூபமடைந்தது என்று நான் ஒன்றுமறியேன் நீ யெந்தரூபமானுயோ எந்தெந்த பேதவஸ்துவாக நின்றாயோ அந்தப்படியே ஒருவஸ்துவும்விடாமல் அடியேனுக்குப் பிழைக்கிறவிதமான மார்க்கமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று சொல்லுவான் (எ-று.) (10)

கலி விருத்தம்.

பருகாநின்றோர்க்குணாது திருவாக்காகின்ற பாலமுத
மொருகால முமார்கின்ற திலையின்னமடி யேற்குரையென்ன
வருகாலமுஞ் செல்கால நிகழ்காலமென்று மூன்றவற்றிற்
பெருகாதகுறை யாதவனுரும் பெருமாயன்றான் பேசுவான்

(இ-ள்) இந்தப்பாட்டைப் பருகாதின்றோர்க் குனதுவாக்காய் பாலமுதபொருளாலுமார்க்கின்றதில்லையாஉரையென்னவருகாலஞ்செல்காலங்கழிகாலமென்னுமிவற்றிற்பெருகாதிறைசாத பெருமாயன்பேசுவானென்பது பாடமோதுவாருளர் என்றதுஉம்முடைய திருவாக்கினாலருளிச்செய்கின்ற திருவார்த்தையாகிய பாலமிர்தத்தைக் காதிரண்டாகிய வாயினாலே குடிக்கிறயெனக்கு ஒருகாலமுநிறைந்து திருத்தியாகிறதில்லை யாகையால் இன்னமுமடியேனுக்கு அருளிச்செய்யுமென்று சொல்ல இனிமேல் வருங்காலமிப்போது நடக்கிறகாலம் முன்போனகாலமென்று சொல்லப்பட்ட இந்தமூன்றுகாலத்திலும் பெருகாதசிறைசாத சமமாயிருக்கின்ற பெருமையுள்ள ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி சொல்லுவார் (எ-று)

பாட்டிரண்டுபேதமானாலும் உரையொன்றேயல்லாமற் பேதமில்லை (11)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இறந்த வென்விபூதிக்கோ ரெல்லையின்மையிற்
பிறந்தன முடிவுறப் பேசவொண்ணுமோ
வறந்தரு மனத்தினாய வற்றிலே சில
சிறந்தன கூறுவனென்று செப்புவான்

(இ-ள்) சொல்லும்பொருளுமிறந்த என்னுடைய ஐசுவரியத்துக்கும் ஒரு பிரமாணமில்லாதபடியினாலே என்னிடத்திலுண்டான ஐசுவரியத்தை முடியுமட்டுஞ்சொல்லக்கூடுமோகூடாது ஆகையாலே கருமத்தாலுண்டான மனதையுடைய அருச்சுனா அந்தஐசுவரியத்திலே சிலஐசுவரியஞ்சிறப்பாயிருக்கிறதை சொல்லுவேன் கேளென்றுசொல்லுவார் (எ-று.)

கூடாதாவது கேட்கின்றவனுக்கு காலங்கொஞ்சமானதினாலே இந்தக்காலத்திக்குள்ளே சொல்லிமுடியாதென்பது. (12)

உதிற்பெருகும் பூதங்கட்கெல்லா மிதயத்திலுள்ளவனானா
பேதித்திடு மிப்பொருட்கெல்லா பிறப்புநிலை கேடாவேனா
ஆதித்தரில் விஷ்ணுநான் மருத்தேவர் களில்மரீசியுநான
சோதிக்க திரிவிரவியென்று சொல்லப்படு வேனான்

(இ-ள்.) என்னுடையஐசுவரியத்தைச்சொல்லிய அளவற்றஅச்சப்பேதங்களாகப் பெருக்கப்பட்ட சகலபூதசீவராசிகளுக்கெல்லாமிருதயத்திலிருக்கின்றவன்நான் அனேகபேதமாகப்பட்ட இந்தச் சீவன்களுக்கெல்லாம் பிறப்பும் நிலைமையும் நாசமுமாகின்றவனான் ஆதித்தரில் விஷ்ணுநான் வாயுதேவரில்மரீசி நான் பிரகாசமுள்ளசோதிகளிற் சூரியனென்று சொல்லப்பட்டவனான் (எ-று.) (13

சந்திரனானன் மீனிற்சாமகான் மறையிகளின்
னிந்திரனான் தேவர்களிலிந்திரியங்களின் மனதா
னேந்திரமா முருவுகளிற்சேதன னானுருத்திரரின்
மந்திரமாஞ் சங்கரனானியக்கரில்லவைச்சிரவணனான்

(இ-ள்.) நக்ஷத்திரங்களிற் சந்திரனான் நாலுவேதங்களிற் சாமவேதம் நான் தேவர்களிலிந்திரனான் இந்திரியங்களில் மனதுநான் பிறந்திறந்துசுழலப்பட்ட ரூபங்களின் அறிவு நான்ருத்திரரில் மந்திரியான சங்கரனான் யக்ஷரிற்குபேரனான் (எ-று.) (14)

மலைகளின் மாமேருவுநான் வசுக்களிற்பாவகனுநான் போர்த்
தலைவர்களி லறுமுகனான் சகலநிலையிற் சாகரநா
நிலைபபிலா யாகத்திற் செப்பாக மாவேனான்
நிலையுடைய வெனுமவற்றி லிமவானாய் நிற்பேனான்

(இ-ள்.) மலைகளில் மகாமேருநான் வசுக்களிலே பாவகசுநான் சேனாதிபதிகளிற் சுப்பிரமணியனான் தண்ணீர்நிற்கிறவிடங்களில் சமுத்திரம் நான் அழிவில்லாதயாகத்திற் செப்யாகமாகின்றவன்நான் நிலையாய் நிற்கிறதாபரங்களிலும் பர்தமாக நிற்கிறவனான் (எ-று.) (15)

பெருமுனியிற் பிருகுவுநான் புரோகிதரிற் பிரகஸ்பதிநான்
மருவிய வாக்குவற்றோநான் மரங்களிலேயரசநான்
பொருவரிய நாரதனான் புத்தேண்மா முனிவரிற்
றிருவியல் கந்தருவர்களிற் சித்திரத் தேரவனுநான்

(இ-ள்.) மகாரிஷிகளிற்பிருகுமுனிநான் புரோகிதரிற் பிரகஸ்பதிநான் சகலத்திலுங்கலந்த வசனங்களில்ஓம்நான் மரங்களில்அரசுநான் தேவமகாரிஷிகளில் ஒப்பில்லாதநாரதமுனிநான் அழகிசைந்தகந்தருவர்களில் சித்திரரதனான் (எ-று.)

சித்தர்களிற் கபிலமுனி குதிரைகடலின்மேல செனித்த
வுத்தமமாங் குதிரையாமினையா னென்றே யுணர்கண்டா
யத்தமுடை யிபங்களின் ஐராவதமானேன்
வித்தகமாம் மனிடப் பிறப்பில்வேல்வேந்தராவேனே

(இ-ள்.) சித்தர்களில்கபிலமுனிநான் குதிரைகளில் அலையையுடையதிருப்பாற்கடலிலேபிறந்த உத்தமமான உச்சைசிரவமென்றுபெயரையுடைய குதிரைநானென்றேயறிகண்டாயருச்சுனா கையையுடைய மிருகமானயானைகளில் ஐராவதமாகிறவனான் திறமையுள்ள மனிதப்பிறப்பிலே வேலையுடைய ராசாவாகிறவனான் (எ-று.) (17)

படைகளில் வச்சிரம் பாம்பில்வாசுகி
நடைதரு மனந்தனுநாகங்களிற்
கொடையபில் சுரபிகோகுலத்திற் கூறிய
வடைவொடு மிவையெல்லாம் யானென்றறபதி

(இ-ள்.) ஆயுதங்களில் வச்சிரம்நான் பாம்பில்வாசுகிநான் நாகங்களிலே நடக்கப்பட்ட ஆதிசேஷனான் பசுக்களிற் கொடுக்கின்ற கொடைபொருந்தியகாமதேனுநானென்றேயறி அருச்சுனா (எ-று)

கூறியவடையோடும இவையெல்லாம் யாகின்றவற்றிற்கு உதாரணப்புள்ளி காண்க. (18)

வருணனு மியமனுமலைவி லமரியம்
பெருமை செய்யசுரரிற் பிரகலாதனு
மிருமையி லென்னுவா ரெண்ணும் யானெனச்
செருமலி தோளினாய் தெளியத் தேறுவாய்

119452

(இ-ள்.) சலவாசிகளில்வருணனும் தெண்டிக்கிறவர்களில்யமனும் கொல்லுகின்றவர்களில் மகாமேருவை வில்லாகவுடையசிவனும் உலகத்தார்பெருமைசெய்யப்பட்ட அசுரர்களில்பிரகலாதனும் இம்மைமறுமையிரண்டிலு மெண்ணுகின்றவர்களுடைய இலக்கமும் நானென்று தெளியத்தக்கதாக நன்றாகத்தேறுவாய்சனடையிருந்து செய்யப்பட்டசோலையுடைய அருச்சுனா (எ-று.) (19)

பொராவருங் கருடன்யான் புள்ளின் மாக்களில்
விராவரு மடங்கலன் வாயுவேகநா
னிராமனா னெறிபடைவீரர்தங்களிற்
கராவு நான்மீன்களிலாற்றிற் கங்கைநான்

(இ-ள்.) பட்சிகளிலொப்பில்லாத கருடனும் மிருகங்களிற் கிட்டப்போகக்கூடாத சிங்கம்நான் வேகத்தில்வாயு வேகம்நான் வீசப்பட்ட ஆயுதவீரர்களில்இராமனும் மீன்களில்முதலைநான் நதிகளிலேகங்காநதி நான் (எ-று) (20)

மிக்கசொற் றொகையனைத்து நானறியவிச்சையிற் பிரமவிச்சையா
மக்கரங்களி லகாரநானழிவில் காலநானதுவுமன்றியே
தக்கதொத்தவைபாசநானிருவினைப்பயன் கடாநிவோனுநா
னுக்கமன்னுயிர்களைக்கொல்வோனுமவையுற்பவஞ்செய்திடுவோனுநான்

(இ-ள்.) மிகுந்தசொல்லுடைய தொகையெல்லாம் நான் வித்தையிற்பிரமவித்தைநான் அட்சரங்களில் அகாரம்நான் காலங்களிலழிவில்லாதகாலமான அட்சயகாலம்நான் அதுவுமல்லாமல் மயக்கங்களிலே ததுமான தொந்தமுள்ள வசப்பட்டபாசம்நான் புண்ணியபாவத்தினுடைய பலன்களைத்தருகின்றவனும்நான் நிலைமையானசீவன்களை நிலைமை கெடக்கொல்லுகிறவனும் அந்தச்சீவர்களைப்பிறக்கச்செய்கிறவனும் நான் (எ-று.) (21)

பெண்களிற்புகழ்திருச்சொன்மேதைபொறைதிண்மைபேசுமறமென்னவே
யெண்பகுத்த வெழுமொருநானிருதுவாதில்வந்தவிளவேனிலா
னண்பகற்பெரிய சாமமானுரியசாமமேழிறுநலத்தினுன்
மண்களிற் பெரியதிங்களிற் புகழுநின்றமார்கழியு மற்றுநான்

(இ-ள்.) பெண்களிலே கீர்த்திலட்சுமி வாக்குதெளிவுபொறுமை திடச்சித்தம் எல்லாரும் சொல்லப்பட்ட தருமம் இப்படியென்று எண்ணப்பட்ட வகுப்புள்ள ஏழுபேரும்நான் ஆறருதுவில் வந்தவசந்தருதுநான் சாமவேதத்திலுள்ள ஏழுஉபநிஷத்திலே சாந்தோக்கிய உபநிஷத்துநான் பூமியில் பெருமையுள்ள மாதங்களிலேசன்மையன் மார்கழிமாதமும் மற்றமாதங்களுநான் (எ-று.) (22)

கல்லாருந் தோளினாய் சந்திகளிற் காயத்திரிநான
னொல்லாயங்களிற் சூதுதுணிவோர் பாற்றுணிவுநான்
வெல்லார்பால் வென்றிநான் மிகுதிறலோர்பாற்றிறநான்
நல்லான் பானன்மைநான் ஞானிகள் பான்ஞானமுநான்

(இ-ள்.) மலையையொப்பான தோளையுடையஅருச்சுனா கலைகளிலே காயத்திரிநான் பழைய ஆயங்களிற்சூதுநான் துணிகிறவர்களிடத்தில் துணிவுநான்செய

க்கின்றவர்களிடத்திலே செயம்நான் மிகுந்த திறமை யுடையவர்களிடத்தில் திற மைநான்நல்லவர்களிடத்தினன்மைநான் ஞானிகளிடத்தில் ஞானம்நான் (எ-று.)

கண்ணனு நானியாதவரிற் கவிகளில்வைத் துவசனன்
றண்ணளிசேர் பாண்டவரிற் றனஞ்சயனு மென்றேனுன்
விண்ணவர்கோ முனிவரரில் வேதவியாசனு நானே
யெண்ணரிய மறைவுகளில் மௌனமு மாவேனுன்

(இ-ள்.) யாதவர்களில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனும்நான் கவிகளிலே சுக்கிரனுன் குளி ர்ந்ததயவு சேர்ந்தபாண்டவர்களில் அருச்சுனனுமிறவனுன் தேவரிஷிகளில் வேத வியாசனும்நான் எண்ண அரிதான அளவற்றரகசியங்களிலே மௌனமாயிருக்கின் றவனும்நான் (எ-று.) (23)

இரும்புவனமனைத்திணுக்கும் வித்தாவெனைப்போக்கி வியாதுமில்லை
வருந்தினுமென்பெருமைக்கும் வரம்புரைக்கமுடியாமை வகுத்துச்சொன்னேன்
பெருந்திருவ்வயுடை யனமெய்ப் பெருமுயற்சியனவென்றமே சுமந்த
வரும்பொருள் களனைத்து மெனதொளியினுல் வருவனவென்றறிக நீயும்

(இ-ள்.) பெரியபிரபஞ்சத்துளெல்லாவற்றுக்கும் பீசம்நான் என்னைத்தவிர ஒன்றுமில்லை என்னுடையபெருமைக்கு எல்லைசொல் முடியா தலசுயோகஞ்சா த்தாலுமுடியாததைத் தொகையாகக்கூட்டிச்சொன்னேன்பெரியசிறப்பையுடை யநிச்சயமான பெரியமுயற்சியையுடையது என்றுசொல்லப்பட்ட இந்தஅரியபொ ருள்களெல்லா மென்னுடைய பிரகாசத்தினுலே பிறந்தனவென்று நீயறியக் கடவை (எ-று.)

நீயுமென்றது என்னைப்போலே நீயுமறியென்பது (24)

பலவினியுரைத் தேனிந்தப் பல்லுயிரனைத்து மெல்லா
வுலகமுமென்மாடுங்கி நிற்ப தென்னிலை ரீடத்தி லுள்ளே
கலைவலா யிவரோடென்றான் எசனுருயிர் போய்த்துஞ்ச
வலைகடல்வளராதே போந்தார் பால்வளர்ந்த பெம்மான்

(இ-ள்.) இப்படிப்பலதரஞ்சொல்லி யென்னபிரயோசனமிந்தப்பல சீவன்க ளும் சகலபிரபஞ்சமு மிந்தசண்டைக்கு வந்துநிற்கிறவர்களுடனே என்னுள்ளே யோரிடத்திலே ஒடுங்கிநிற்பது சாஸ்திரவல்லபமுடைய அருச்சுனவென்று சொ ன்னார் கஞ்சனுடைய சீவன்போயவன்சாகவேண்டி அலையையுடைய திருப்பாற் கடலிலே திருக்கண்வளர்ந்தருளாமற் பூமியிலேபோய்இடையரிடத்தில்வளர்ந்தரு ளிய ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி (எ-று.) (இவரோடிந்தப்பல்லுயிரெனமாறுக) (25)

பத்தாவது

விபூதிவித்தாரயோக அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம்-10-க்கு கூடியசெய்யுள்-249

உ

பதினோராவது

விசுவருப அத்தியாயம்.

அருளார்கின்ற துழாய்முடியாய் சொல்லுமனமுந் தொடர்வரியா
யருளார் சகடமிறவுதைத்தாயுயிர் கட்கெல்லாமுள்ளுறுயிரே
யிருளார்பதத் தேகிடந்துழைக்கு மென்பாலிரங்கி நீயிசைத்த
வருளாரமு தென்செவிகளாலாரப்பருகியறவொழிந்தேன்

(இ-ள்.) அருச்சுனன்சொல்லுவது சுழியாகக்கொண்டையிலமர்ந்திருந்த திருத்துழாய் மாலைமுடியையுடையவரே சொல்லுமனதுந்தொடர எட்டாதவரே உருள் அமைந்தசகடாசுரனைச் சாகவுதைத்தவரே சகலசீவன்களுக்கெல்லாமுள்ளாகவிருக்கிறசீவனே அஞ்ஞானமென்னு மிருளையுடையபிறவியிலே கிடந்துழைத்துக் சொல்லப்பட்ட என்னிடத்திற்கிருபைசெய்தருளி நீருபதேசித்தகிருபைநிறைந்த அமுதத்தையென்னுடையகாதுளாகிய வாய்நிறையக் குடித்துக்கிலேசந்தீர்ந்தேன்

தெரியா வகைநீயே யெங்குமாகி நின்ற திருக்கோல
மரியா மெய்யேயடி யேற்குக் காணலாமோ வெனவன்பாற்
பரியாகின்ற சிந்தையொடு பார்த்தன் வினப்பழமறை தேர்
கரியானவனுக் கப்பரிசேகாட்ட வேண்டிக் கட்டுரைப்பான்

(இ-ள்.) கிடைத்தற்கரிதானசுவாமி யாருக்குந்தெரியாதபடி எங்கும்பரிபூரணமாகி நீயேநின்றதிருக்கோலத்தை மெய்யாக அடியேன்பார்க்கலாமென்று அன்பினாலேயுருகப்பட்டமனதுடனே அருச்சுனன்கேட்க அவனுக்கந்தப்படியே காட்டவேண்டியபழையவேதங்கள்தேடப்பட்டபிரபஞ்சசாட்சியான ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி சொல்லுவார் (எ-று.) (2)

எண்ணி னியற்கை யதென்னி றைந்தது
பண்ணி யொருத்தர் படைத்தறி யாதது
விண்ணி னியற்கை சுருங்க விரிந்தது
கண்ணினை யப்பரிதாய துகாணாய்

(இ-ள்.) உலகத்திலுடைய சுபாவத்தினாலே எண்ணிலக்கணமிறந்தது அப்பாற்பட்டது ஒருத்தர்பண்ணிப்படைத்தறியாதது பிறதிவி அப்புதேயுவாயுவென்னு நாலுபூதங்களையுமடக்கின ஆகாயத்தினுடைய சுபாவமான விஸ்தாரமானது கொஞ்சமாய்ச்சுருங்கத்தக்கதாக விஸ்தாரமானது கண்ணாலேபார்த்துஅளவிடஅரிதானது இப்படிக்கொத்த தெய்வசொருபத்தைப்பார்ப்பாய் (எ-று.) (3)

மருத்துவர் சூரியாட்ட வசுக்க
ளுருத்திர ரென்னிடை யேயுளரியாரு
மருத்தி செய்யற்புத மாயவனேகங்
கருத்துற வென்னிடை யேயுள காணாய்

(இ-ள்.) அசுவனிதேவர்கள் சூரியரஷ்டவசுக்களுருத்திரரிவர்கள் முதலான சாீவன்கள் என்னிடத்திலிருக்கிறார்கள் எல்லாருமனதுபொருந்த அன்புசெய்யப்பட்ட ஆச்சரியமான அனேகமாகிய அசரசீவன்கள் என்னிடத்திலேயிருக்கின்றன காணருச்சுனா (எ-று.) (4)

என்றருளிச் செய்தவன்க ளிரண்டு
கண்டறியா வெனஞான மளித்திட்
டன்றவனுக்கருள் செய்வகையயான்
நின்றவருக் கறியாவகை நின்றான்

(இ-ள்.) இப்படிச்சராசரங்களுமென்னிடத்திலே யிருக்கின்றனவென்றருளிச் செய்த அந்த அருச்சுனனுடைய கண்களிரண்டும் நன்றாகப்பார்த்தறிய மாட்டாவென்றும் ஞானக்கண்களைக்கொடுத்துப்போதந்த அருச்சுனனுக்கருளிச்செய்தபடியே சொரூபமாக அருச்சுனனல்லாமல்நின்ற பாண்டவர்கௌரவராயிருக்கிறவர்களுக்கு மறியாதபடிக்கு நின்றார் (எ-று.)

அன்றருளிச்செய்வகையென்றதனாலே சாஸ்திரபுராணங்களினால்முன்சொன்ன திவ்வியரூபங்கள் அரூபமல்லாமல் அப்போதுசொன்ன பிரமசொரூபமாகி நின்றாரென்பது இன்னமுமனேகவிதங்களில் அன்றருளிச்செய்தவிதப்படி யென்றுமாம். (5)

கலி விருத்தம்

பரிந்தினி துரைப்ப தெனவப்படிவ மேலாய்
விரிந்துலக மெங்கணு மிளங்கொளி யினாலே
யெரிந்தன திசைப்புற மதின்னவெவண மேவுந்
தெரிந்திலர்கள் வானவர்க டானவர் திகைத்தார்

(இ-ள்.) கேளுந்திருதராட்டிரமகாராசாவே அந்த விசுவரூபத்தைப்பற்றி நன்றாகச்சொல்வதென்ன உலகமெங்குமவருடையசொரூபமேயாய்ப்பிறந்தது அந்தச் சொரூபம் விளங்கப்பட்டசோதியினாலே பத்துதிக்குகளிலுமிருந்து பிரகாசித்தது அந்தப்பிரகாசத்தைப்பார்க்கமாட்டாமற்றேவர்களானவர்கள் திகைத்து அந்தச்சோதி யானது இன்னதென்றுமொன்றுந் தெரியாமல் வெளிச்சப்பட்டு நின்றார்கள் (எ-று.

தேவர்கள்திகைத்துந்திக்குகளைச்சோதி கம்மிக்கொண்டதுஞ் சஞ்சயனுக்குத் தெரிந்தது வியாசமகாமுனிவரத்தினாலேயும் அருச்சுனனுக்குத்தெரிந்தது கிருஷ்ணசுவாமி கொடுத்ததிவ்விய திருட்டியினாலுமென்றது அருத்தாபத்தி (6)

கலி விருத்தம்.

அங்குமால் கொள்கோல மிங்குளந்து கூறலாகுமோ
கொங்குண்மாலை யாடைசாந்து கொண்டகோல மேவியே

வெங்குமாகி யெல்லையின்றி யெண்ணிலிகோடி பல்கதிர்
மங்குல்வானில் வந்துதித்த தொக்குமற்ற தன்கணே

(இ-ள்.) கேளுந்திருதராட்டிரமகாராசாவே அந்தருபூமியிலே ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமிகொண்ட விசுவரூபத்தையிங்கே யளவிட்டுச்சொல்லலாகுமோ ஆகாது பூந் தாதுக்கள் நிறைந்ததிவ்வியமாலை பீதாம்பரம் திவ்வியசந்தனமிவைகள் தரித்துக் கொண்ட சொரூபத்தைக்கூடி யெங்குந்தானாகியிம்மட்டென்று மட்டில்லாமலள வில்லாதகோடி யனேகசூரியர்கள் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கப்பட்ட ஆகாயத்தில்வந்து உதயமானதைப்போப்பானசோதியுள்ளதாகும்அந்தச்சொரூபத்தினிடத்தில்(எ-று)

கலிவிருத்தம்.

எவ்வகைய தாள்களொடு தோள்களு மனேகஞ்
சாய்பெற வணிந்த வணிதானு முளவனேகம்
வாய்களு மனேகமொளிர் வாண்முக மனேக
மாயுதமனேக மெழுமற்புத மனேகம்

(இ-ள்.) அந்தவிசுவரூபத்தினிடத்திலிலசந்தபடி அனேகந்திருவடிகள் அத னுடனே தோள்களுமனேகம் சாயைபெற முன்னேதரித்த திவ்வியாபரணங்களு மனேகம் திருவாய்களுமனேகம பிரகாசிக்கப்பட்ட திருமுகமுமனேகம் ஆயுதம னேகம் எழும்புகிற ஆச்சரியமனேகம் (எ-று.) (8)

அவ்வகைய மாயனமர்கோல மதனுள்ளே
யெவ்வகைய வாயபொருள் யாவுமெதிர் காணு
முய்வகைய னுயினனெனு வுவகைகூரச்
செய்வதறியா விசயனிவ்வகை செய்தானால்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியமர்ந்தசொரூபமிப்படிக் கொத்ததுகேளுந்திரு தராட்டிரமகாராசாவே அந்தச்சொரூபத்துக்குள்ளே எந்தவிதங்களாகியசகலபொரு ருள்களுமெதிராகக்கண்டுதப்பிப் பிழைக்கின்றவிதத்தையுடையவனென்ற சந் தோஷமிகுதியாக அதனாலேசெய்வதொன்றுமறியாத அருச்சுனனிந்தப்படிசெய் தான் (எ-று.) (9)

தொழும்புகழு மெய்ம்மயிர் தளக்கு முயிர்சோரு
மெழும்புவனமெழுவனன்றி யெதிர்காணும்
விழுங்கவது மாவெனை விரும்புமெய் மயங்கா
வழும் பரியுமென் செய்தனனென்றறியலாமால்

(இ-ள்.) தெண்டனிடுவான் தோத்திரம்பண்ணுவான் சரீரத்துமயிர்புளகித மாகி நடுங்குவான் சீவன்சோருவனெழும்புவான் சகலபிரபஞ்சமும்அந்தகிருஷ்ண சுவாமியையல்லாமல் வேறொன்றையு மெதிராகக்காணுவான் அந்தச்சொரூபத்தை விழுங்கப்படுகிறவனென்னத் தக்கதாக ஆசைப்படுவான் சரீரந்தெரியாமல்மயங்கி அழுவான் இரங்குவான் இவைகளிலென்ன செய்தானென்றறியாமல் எல்லாஞ் செய்தான் (எ-று.) (10

அஞ்சிமெய் நடுக்கமிகவன் பெருமனத்தே
நெஞ்சமறிவுங் குழைய நின்றுதொழு நேரே
யுஞ்சக்கரை கண்டனனென்றுவகை கூரும
வெஞ்சுடர்சொ லென்றனன வியர்க்கும் வெடரெய்தான்

(இ-ள்) பயந்துவெயர்வையடைந்த அருச்சுனனிந்தசொரூபத்துக்குப்பயந்து சரீரம்நடுங்கி மிகுந்தஅன்பையனதிலேயடைவான் இருதயமுமறிவுங்குழைந்திருக எதிரேநின்றுகைகூப்புவான் பிறவிக்கடலுக்குத் தப்பிப்பிழைத்துக் கரைகண்டே னென்று சந்தோஷமிகுதியாவான் உஷ்ணமுள்ள சோதியோவென்றான் சரீரம் வியர்வை யுண்டாகும் (எ-று) (11)

மண்ணுறவணங்கு மயிர்க்குச்செறி நிரைக்குங்
கண்ணுமனமுங் கரையநின்று கைகுவித்தே
யெண்ணு முலகங்களையு மியாவரையுமேனுட்
பண்ணுவமன் முன்புசிலநின்று பகர்வுற்றான்

(இ-ள்.) தன்னுடைய சரீரம் பூமியிலேபடத்தெண்டனிடுவான் மயிர்க்குச்செறிந்து நிரையாக நிற்கப்புளகிப்பான் கரையாதகண்ணுங்கரைந்து ஆனந்தக்கண்ணீரோடக்கரையாத மனதுங்கரைந் திருக்கநின்று கைகூப்பி யெண்ணப்பட்ட சகலபிரபஞ்சத்தையும் சகலஜீவராசிகளையும் பூர்வகாலத்திலே சிருட்டிக்கப்பட்ட அந்தகிருஷ்ணசுவாமிமுன்னேநின்று சிலவசனஞ்சொல்லுவான் (எ-று.) (12)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தேவரும் வணங்குந்தேவ நின்றிருக் கோலத் துள்ளே
யாவரு மெல்லைகாணாப் பொருளெலா மிசையக்கண்டேன்
மூவரின் முதற்புத்தேளை முனிவரரோடுங் கண்டேன்
மேவரு நாகங்கண்டேன் விண்ணவர்குழா முங்கண்டேன்

(இ-ள்.) மனிதர்வணங்கப்பட்டதேவர்களும் உம்முடைய அழகியசொரூபத்துக்குள்ளே எல்லாருமெல்லைகாணாத பொருள்களெல்லா மிசையக்கண்டேன் திரிமூர்த்திகளில் முதலானதெய்வத்தை மகாமுனிகளுடனுங்கண்டேன் சோஅரிதானபாதாளத்துப்பாம்புகளைக்கண்டேன் தேவலோகத்துத்தேவர்களுடையகூட்டங்களையுங்கண்டேன் (எ-று.) (3)

கண்களும் வயிறுந்தோளு முகங்களுங் கருதிநோக்கி
லெண்பல வுடையவாய வுருவுகளனேகங் கண்டேன்
தண்கதிர் முடியுந்தண்டுஞ் சக்கரப்படையு மேந்தி
யொண்கதிரனலோ டொன்றுபடிய நின்னுருவி னுள்ளே

(இ-ள்.) குளிர்ந்தபிரகாசமுடைய கிரீடமுந்தெண்டாயுதமுஞ் சக்கராயுதமும் தாங்கிஅழகியசூரியர் அக்கினிகளுடனே யொன்றாய்க்கலந்ததை யொப்பானவும் முடைய சொரூபத்திலுள்ளேகண்களும் வயிறுகளும் தோள்களும் முகங்களும் விசாரித்துப்பார்க்கிலிலக்கமனேக முண்டானதாக உருவங்களனேகங்கண்டேன

கலிவிருத்தம்.

இந்தவுரு வெந்தவுரு வென்றறிகிலேனு
னந்தமறியே னடுவுமாதியு மனைத்து
நந்தலறியாத தனைநான் மறையுநாடித்
தந்தபொரு ளாயதனை மாயைதரு சார்வை

(இ-ள்.) இந்தச்சொருபத்தையெச் சொருபமென் றறியமாட்டேன் ஆதியு நடுவு மந்தமுமெல்லாமறியேன் நாசத்தையறியாததை நாலுவேதமுந்தேடித்தரப் பட்ட வேதாந்தப்பொருளாகியதை மாயையைத் தரப்பட்ட சார்பானதை (எ-று,)

என்று முள தாயதை யியற்றருமமெல்லா
நின்றுபிற ழாவகை நிறுத்து நெறிவாழ்வைச்
சென்று குறை யாததனையென் பழைய சேர்வை
கன்று தொடராப்பசுவி னின்றனெதிர் கண்டேன்

(இ-ள்.) என்றைக்குமிருக்கிற தாகியதை இயல்பான தருமமெல்லாந்தப்பாத படிக்குநின்று நிறுத்தப்பட்ட தருமமார்க்கமான செல்வத்தை காலஞ்சென்றுகுறை யாதநிறைவை இப்படிக்கொத்தசொருபத்தை நான்சேவிக்கப்பட்டவென்னுடைய பழையசேர்வையைக் கன்றைத்தொடர்ந்த பசுவைப்போல நீரென்னைத் தொடரு கின்றதை யும்முடையமுன்னேகண்டேன் (எ-று)

இந்தவுருவென்றபாட்டு மென்றுமுளதென்றபாட்டும் ஒருதொடர்பு. (16)

வலந்தரு திருத்தொடு வருஞ்சுடரிரண்டே
யலர்ந்தெழ விழிப்பனத யங்கனெ ருப்பை
மலர்ந்தெழு முகத்தினை மயங்கவுல கெங்கும்
கலந்தசுட ரூற்றதை வியந்தனெதிர் கண்டேன்

(இ-ள்.) பராக்கிரமத்தையுடைய திருமார்புடன் உலகத்தில்வரப்பட்ட சூரிய சந்திரர்பரந்தெழும்ப விழிக்கின்றகண்களைச் சுடப்பட்ட உஷ்ணத்தையுடையஅக் கினியைப் பரந்தெழுபபுகின்ற திருமுகத்தையுடையதைவெளிச்சப்பட்டுப்பிரபஞ் சமெங்கும்தெரியாமல் மயக்கந்தந்துசோதியாயெரிகிறதை இப்படிக்கொத்த சொரு பத்தை யெதிரேகண்டேன் அதிசயித்தேன் (எ-று.)

திருமார்புடனே திருக்கண்ணைத் திருமுகத்துறசோதியைக்கண்டேனென் பது (17)

நிலத்தினெடு வானுற நிமிர்ந்து திசைசேர்போய்
விலக்கமற நீயுனது மேனியை விரித்தா
லலக்கணுடையா தவர்வளாரவுடைய வையா
கலக்கமுறுகின்ற வுலகங்களிவை காணாய்

(இ-ள்.) பூமியினுடனே ஆகாயமெங்குநிறைந்து திக்குகளிலே செவ்வை யாய்ப்போய் விலக்கப்பட்ட இடமில்லாமல் உம்முடைய திருமேனியைநீவிரித்தால்

துன்பமடையாதவர்களார் ஐயா எல்லாருந்துன்பமடைந்தவர்களே அதினாலே திரி லோகங்களும் கலக்கப்படுகின்றது இதைப்பாரும் (எ-று.) (18)

வணங்கியிமை யோர்களொடு மாதவர்வழுத்தக்
கணங்கொடுவியந்து புகழ்ச்சித்தர்தொகை கண்டே
னுணங்கவுயிர்த் தானவர்கள் கந்தருவருள்ளோ
ரிணங்கியின தென்றறிகிலாரை யெதிர்கண்டேன்

(இ-ள்.) தேவர்களுடனே பெரிய தவமுனிகள் உம்மைவணங்கவேண்டித் தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு கூட்டங்கூடி அதிசயித்துத்தோத்திரம் பண்ணுகிற சித்தர்கள் ஒன்றுந்தெரியாமல் மயங்கிப்பெருமூச்சுவிடுகிற அசுரர்கள் கந்தருவர்கள் முதலாயுள்ளவர்கள்கூடி இன்னதென்றறிய மாட்டாதவர்களை எதிரேகண்டேன்.

வானடைய விம்மிவருணம் பலவுரித்தாய்
பேய்னடை வாயபிறைபோ லெயிறுபேழ்வாய்
தானுடைய வாய்மனமுகம் பலதழைக்கும்
யானடையலாம் வகையதன்றியுரு வெந்தாய்

(இ-ள்.) ஆகாயமெல்லாம் நெருங்கி நிறைந்து அனேக வானங்களையுடைய தாய்ப்பேயினுடைய சுபாவம்போலவாகிய பிறையிரண்டொத்தகோரைப் பல்லுகளும் பெரிய ஆழமுள்ளவாய்களும் தனக்குடையதான அனேகவாய்களும் அனேகமனதுகளும் அனேகமுகங்களும் அகோரமாகவளருகின்ற அந்தசொரூபம் நான் சேரலாம்படியானதல்ல சுவாமி (எ-று.) (20)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தஞ்சமிவ் வுலகுக் கெல்லாமாய் நின்ற தன்மை கண்டே
னஞ்சன னென்று மாயவுரு வுறக்காணக் காண
நெஞ்சமு நடுங்கிநிற்க நிலையிலேன் றிசையுங் காணே
னஞ்சலென் றருள வேண்டு மகிலமுமாய வெந்தாய்

(இ-ள்.) சகலமுமாகிய சுவாமி இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்கெல்லா மாதாரமாய நின்ற சுபாவத்தைக்கண்டேன் பிழைத்தேனென்று மாயாதேகத்திலுள்ள மனதிலே தங்கத்தக்கதாகப் பார்க்கப்பார்க்கமனது நடுங்குகின்றது நிற்கநிலையில்லை ஒரு திக்கையுந்தானேன் ஆசையாலே பயப்படாதே யென்றருளிச்செய்யவேண்டும் (எ-று.) (21)

நூற்றுவர் தமுக்குங்கள் சேனையு மவர்கட்காசி
யேற்றெறி ராசர்தாமு மெண்படை தானுமுந்தன்
கூற்றுற மெயிற்றிற்பட்டுக் குறையுடலாக நின்று
காற்றுடன் றீயினன்ன முகங்களில் வீழக்கண்டேன்

(இ-ள்.) கௌரவர்கள் நூறுபேரும் அவர்கள்சேனையும் அவர்களிடத்திலெதிராக நின்று எதிர்த்தராசாக்களும் எங்கள்சேனையுமும்முடைய யமனை யொப்பான

தந்தங்களிலே பட்டுநெறுக்குண்டு குறையுடலாகிறதற்குக்காற்றிலிருக்கிற அக்கினியையொப்பான உம்முடையமுகங்களிலே விழக்கண்டேன் (எ-று.)

அவர்கட்காவேற்றெதிராசரென்று பாடமோதில் அவர்களுக்காக வெதிராக வெதிர்த்த அரசரென்பதும் என்படையென்பதனாலெலங்களைத்தவிரவென்ற தருத்தாபத்தி. (22)

ஓதருநதிகளெல்லா மொண்கட லடைந்தாற் போலப்
போதரும் பொருள்களெல்லா முன்னுளே புகுதக்கண்டேன்
தீதனில் விட்டிற்பாய்ந்தாற் போற்றிருமுகங்க ளுள்ளே
மாதவவுயிர்க ளெல்லாம் விழுந்துமாய் குதலுங்கண்டேன்

(இ-ள்-) இத்தனையென்றுசொல்ல அரிதானநதிகளெல்லாம் அழகிய கடலைக்கூடினாற்போலப் போகப்பட்டபொருள்களெல்லாம் உமக்குள்ளே புகுதக்கண்டேன் நெருப்பில் விட்டிற்பூச்சிபாய்ந்தாற்போல உம்முடைய திருமுகங்களுக்குள்ளே சகலசீவன்களும் வீழ்ந்துசாகிறதுங்கண்டேன்மாதவா சுவாமி (எ-று)

ஒளியினி லுலகமெல்லா மொழிந்தவை யூண்போதாமல்
வெளியினா னீட்டிநீட்டி வெறுஞ்சுவை கொள்ளாநின்றாய்
தெளிகிலே லுன்னையுந்நின் செய்கையுந் தெரிகமாட்டே
னளியினாலடி யெற்குன்னையுள்ள வாறருளிச் செய்வாய்

(இ-ள்.) சோதியிலேசகல பிரபஞ்சத்தையும் விழுங்கியந்தப்புசிப்புப்போதாமல் வெளியிலேநாக்குகளை நீட்டிநீட்டி வெறுஞ்சுவையை நக்கிக்கொண்டிருக்கிறாய் உன்னையின்னதென்று தெளியமாட்டேன் உன்செய்கையையுமின்னதென்று தெரிந்துகொள்ளமாட்டேன் இப்படிக்கொத்த அடியேனுக்குக் கிருபையினாலே யுன்னையுள்ளபடியருளிச்செய்வாய்(எ-று) (24)

என்றடி வணங்கிகேட்க யாவுமாயெல்லை யின்றி
நின்றவ னுரைப்பா னும்மை யொழிய நின்றவரை யெல்லாம்
கொன்றுயிர் பருகலுற்றேன் கடையுகங் குறுகலுற்ற
வன்றல கடையமாய்க்கு மவனியானறி நீயையா

(இ-ள்.) என்றுதிருவடிகளில் வணங்கிக்கேட்க எல்லாமாகி யெல்லையில்லாமல் நின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணசாமி சொல்லுவார் ஐயா உங்களைத்தவிரநின்றவர்களையெல்லாங்கொன்று ஜீவனைக்குடிக்கிற காரியத்தை இப்போதுசெய்கிறேன் இதுநான் பண்ணுகிறகாரியம் உகாந்தமுடிகிற அன்றைக்குச் சகலபிரபஞ்சத்தையுங்கொல்லுகிற காலசொரூபன்நான் என்னையின்னதென்றும் நான்செய்கிற காரியமின்னதென்றுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்ட வந்தஇரண்டையும் சொன்னேன் அதைநீயறி அருச்சுனா (எ-று.)

அன்றவென்றதனாலின்றென்ற தருத்தாபத்தி இப்போதுசெய்கிற காரியத்தினும் மைத்தவிரவென்றதனால் உங்களைந்துபேரையுந்தவிர மற்றைப்பேரையென்றமருத்தாபத்திவரும் (25

கோச்சகக் கலிப்பா.

இறந்தாரே யெனக்கருதி லெவர்களெல்லாமென்னாலே
யறந்தானுமது நீயவர்களைக் கொன்றாயேற்
சிறந்தா யரசினையுஞ் செகத்தினில்வாழ் திருவினையும்
பிறந்தார்கள் பெருகுபெரும் புகழினையும் பெறுவென்றார்

(இ-ள்.) இங்கேநின்றவிவர்களெல்லாரையும் நீ கொல்லாவிட்டாலும் என்னாலே செத்தவர்களென்றே நினை தருமமுந்தான் நீயேயவர்களைக்கொன்றாயாகில் சிறந்தராசாக்களுடைய அந்தஅரசையும் பிரபஞ்சத்தில் வாழப்பட்ட செல்வத்தையும் பிறந்தவர்கள் பேருகிய பெரியகீர்த்தியையும் அடைவாயென்றார் (எ-று.)

இறந்தாரெனவென்ற ஏகாரத்தினாலே நீ கொல்லாவிட்டால் சாகாமலிருந்தவர்களென்றுநினையாதே என்னாலே செத்தவர்களென்றே நினையென்றதில் தேற்றேகாரம் நான்கொன்றதனாற் பிரயோசனமென்னவென்றுகேட்கில் நீகொன்றாற் சகல அரசும் சகல செல்வமும் கீர்த்தியுமுனக்கே வருமென்பது (26)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இவ்வகை மொழிபக்கேட்ட விசையனென்செய்தா னென்னிற்
கைதலமிசைய தாகக்கட்டுரை குளறக் கண்ணீர்
மையமேவமார் பிற்சோரப்பயத் தொடும்பரிவி னோடும்
மைவரையெடுத்தவள்ளல் பெருமையை வழுத்தலுற்றான்

(இ-ள்.) இந்தப்படி ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி சொல்லக்கேட்ட அருச்சுனன் என்னசெய்தானென்று கேட்கில் கேளுந்திருதராட்டிரமகாராசாவே என்று சஞ்சயன் சொல்லுகிறான் அருச்சுனன்கைகளைத் தலைமேலே கூப்பிக்கொண்டவனாக வார்த்தைகுளறக்கண்ணீர்மெள்ளமார்பிலேயுதிரப் பயத்துடனும்பத்தியுடனும்மேகஞ்சூழ்ந்த கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகவெடுத்தஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியினுடைய பெருமையையத்தோத்திரம் பண்ண உத்தேசப்பட்டான் (எ-று.) (27)

கலிவிருத்தம்.

சாயாவிமை யோர்சனகாதி கடாபதரானோர்
சேயாயணியா யுனைவெற்றியா தெளியாதார்
மாயாமனனே மதுசூதனனே திருமாலே
மாயாவரசே யுனைவேற்றி யேனடியேனே

(இ-ள்.) சாயமலிருக்கிற தேவர்களுக்குஞ் சனகாதிபர்களுக்கும் முனிவர்களுக்குந் தூரமானவனென்றும் சமீபமானவனென்றும் உண்மைவேறொருவர்களறியாரென்றும் மாயாமனமுடையவனேயென்றும் மதுசூதனனேயென்றும் திருமாலேயென்றும் ஆயனேயென்றும் அரசனேயென்றும் உண்மையல்லாமல்வேறொருதெய்வத்தையறியேன் அடியேனென்று தோத்திரஞ்செய்தான் அருச்சுனன்.

ஏகாவழுதே பகழாவுறவே யெனதாழிப்
பாகாவிமையோர் பருகாவமுதே பழையோனே

தீகானில நீருளவே றெவையுந் தெரிகல்லா
வாகாயமு மேயுனைவேற்றியே னடியேனே

(இ-ள்.) எசமானவனே அழகனே இகழப்படாவுருவே எனக்குத்துணையான வனே பாகனே தேவர்பருகாத அமிர்தமே பழமையானவனே ஐம்பூதனே உன்னை யறியாமல் வேறொன்றையுமறியேனென்றும் சொன்னான் அருச்சுனன் (எ-று.)

சாதீவினையாழியிலே விழுநாடமியேனைப்
போதீகழியா நெறியன்றருளும் புணையாளா
சோதீயருவே யுருவேசுருதித் தொகைகூறு
மாதீமுடிவே யுனைவேற்றி யேனடியேனே

(இ-ள்.) தீவினையென்கிற சமுத்திரத்தில் விழுந்துஇறக்கின்ற அடியேனை யழியாத மார்க்கமாய் இப்பொழுதுநின்று இரட்சித்தென்னை யாளாயென்றும் சோதியேயருவே யுருவே சுருதியினுடைய தொகைசொல்லுகிறவனே ஆதிமுடி வேயும்மையல்லாமலடியேனுக்கு வேறேயொன்றுமில்லையென்றுசொன்னான் அரு ச்சுனன் (எ-று.) (30)

இருவே றுயிரேயெனவே யுலகாமெனை யாவுந்
தருவே முதலேபவை போயழிநாட மியேனை
யருவேயுருவே யுயிரேயென மற்றவைசேரா
வுருவேயுறவே யுனைவேற்றி யேனடியேனே

(இ-ள்) இருவகையுயிரானஉலகையெல்லா முண்டாக்கின கற்பகத்தருவிற்கு வேர்முதலானவனேயென்றும் உலகத்தையழிக்கிறவனுக்கு உச்சாகமானவனே யென்றும் அருவையுருவை யுயிரைச்சேராத உருவேயென்றும் உறவேயென்றும் உன்னையல்லாமல்வேறொரு வரையறியேனடியே னென்றுசொன்னான் அருச்சு னன் (எ-று.) (31)

மயலேவடிவாய் தருமாயையினான் மறையாவு
மியலேயிசையே யெழின்மாதவை போலினியானே
செயலேயுரையே மனமே யெனமற்றவை சேரா
வயலேயறிவே யுனைவேற்றியே னடியேனே

(இ-ள்.) மயக்கமேவடிவாகத்தரு மாயையினாலே மறையாவுமானவனே இல க்கணமானவனே இசையானவனே அழகானவனே மகத்தாகிய சட்சுவைபோலும் இனிமையானவனே அழகானவனே செயலானவனே உரையானவனே மனமான வனே அயலானவனே அறிவானவனே உன்னையல்லாமல் வேறொன்றும் அறியே னென்றான் அருச்சுனன் (எ-று) (32

ஒருநாதநடா வொருநாதமனாயவுய ரோதந்
காநாண்மலரா லமுதாயெழவேகனை வோனே
வாநான்முகனேமறைதேடரியேமழுமான்சே
ரானுமகனே யுனைவேற்றியே னடியேனே

(இ-ள்.) திருப்பாற்கடலிலே மேருவை நாட்டி ஒருநாகமேலாகவும் ஒருநாகம் கீழாகவும் நாணைப்பூட்டி உயர்ந்தபேரைக்கூட்டிக் கமலம்போன்றகையினாலேயமிர்தமுண்டாக வேண்டுமென்று இழுத்துக்கடைந்தவரேயென்றும் வாங்கருகிற பிரமாவேயென்றும் வேதங்கேட்கிறவிஷ்ணுவேயென்றும் மழுவையும்மானையும் தரித்தஅரனவனேயென்றும் உன்னையல்லாமல்வேறொன்றையு மறியேனென்று சொன்னான் அருச்சுனன் (எ-று,) (33)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானமுதலிந்திரிய மனைத்திற்கு நாயகனே
யூனவினைதனை யறுப்பாயுன் னுடைய புகழ்கேட்கில்
வானவரு முனிவரு மனக்களித்து மகிழ்வெய்தத்
தானவரு மரக்கர்களுஞ் சாய்துயரப்படுவர்களால்

(இ-ள்.) ஞானமுதலான விந்திரியமெல்லாவற்றிற்குங்கர்த்தனே குற்றமுள்ள தீவினையானபவத்தையறுக்கிறவனே உன்னுடைய கீர்த்தியைக் கேட்கிறவர்களுக்கும் மனக்களிப்புண்டாய்ச் சந்தோஷத்தையடைய அசுரரும் ராட்சதரும் மரணதுக்கப்படுவார்கள் (எ-று.) (34)

கையும்பதமுந் திருவாயுங் கண்ணுஞ் செய்யகருமுகிலே
யையையம் பொருளு மறிவரியாயயனுர்தாயே யந்தமிலாய்
மெய்யும் பொய்யுமில்லாத வெல்லாமாகி யிருந்தாயே
உய்யும்படி நினைந்தவர்க ளுன்னை வணங்காதவருவரோ

(இ-ள்.) திருக்கைகளுந் திருவடிகளுந் திருக்கண்களும் சிவந்தநிறத்தையுடைய நீலமேகம்போலும் திருமேனியையுடையவரே ஆத்துமதத்துவமிருபத்துநாலுஞ் சீவாத்துமா வென்றுமாகவிருபத்தைந்து பொருளும் அறியவரியவனே பிரமாவின்தாயே முடிவில்லாத அனந்தனே மெய்யும்பொய்யுமில்லாதவனே மெய்யும் மானவெல்லாந்தானாகிப்பரந்தவனே பிழைக்கிறவிதத்தை நினைந்தவர்கள் உன்னை வணங்காதவர்களுண்டோ எல்லாரும்வணங்குகிறவர்களே (எ-று.) (35)

ஆதிதேவனுமாய்நீ யாக்கைக் கமைந்தவாருயிர்நீ
யாது மறியப்படாமையுநீ யெல்லாங்கடைநாட் புகலிடநீ
யோதியுணர்வாருணர்வு நீயுணர்வாலுணரப்படும் பொருணீ
நீதியமனுபவிப்பாய்நீ நீருங்காற்றுமாவாய் நீ

(இ-ள்.) சகலதேவர்களுக்கும் முற்றினதேவனான ஆதிதேவனானவன் நீ தேகங்களுக்கமைந்த அரியசீவன்நீ ஒன்றாலுமறியப்படாமையும் எல்லாவற்றையும அறியப்பட்டவனும்நீ முடிவுகாலத்தில் எல்லாம்புகுமிடம்நீ வேதங்களையோதி வேதாந்தத்தைத் தெளிகிறவர்களிடத்துத்தெளியும்நீ அந்தத்தெளிவாலே தெளியப்பட்டபொருள்நீ நீதியையுடையயமனாய்க் கொல்லுகின்றவனும்நீ தண்ணீருங் காற்றுமாகின்றவன்நீ (எ-று.) (36)

ஏயும் பரிசிவ்வுலகெல்லா மென்றும் பிறப்பித்திடுகின்ற
தாயும் பிதாவுமாவாய்நீ தந்தை தந்தைதனைதயுநீ
யாயும்படியெ யல்லாதவையா வுன்னையடியேனென்
மாயும் பிறவித்துயர் தீர நூறாயிரக்கால் வணங்கினேன்

(இ-ள்,) இசையும்படிக்கு இந்தப்பிரபஞ்சத்தை யெல்லாமென்றைக்கும் பிறப்பிக்கிறதாயும் தகப்பனுமாகிறவனீ தாயினுடைய தாயான\ பாட்டியும் தகப்பனுடையதகப்பனானபாட்டனுமுநீ விசாரித்துத்தேடியறியப்பட்டசுபாவத்தையல்லாத விசாரித்துத்தேடியுமறியப்படாத சுபாவத்தை யுடையசுவாமி யென்பிறவித்துன பந்தீரவேண்டி அடியேன் நூறாயிரந்தரம் வணங்கினேன் (எ-று.) (37)

என்பேரிடும்பை கெடும்வண்ண மின்றுந்தொழுதேனின்னை தாயுன்
முன்பே தொழுதேனுன்னுடைய பின்பேமுறையால் வணங்கினனு
லன்பே யடியேனாமுதேவ சகலாவிந்தப் பெரும்பிறவி
வன்பே கெடவுன்றனை யெக்குமறிக்கும் மறித்தும்வணங்கினேன்

(இ-ள்,) என்பெரியதுக்கங்கெடுகின்ற விதத்தியமாக இன்றும்வணங்கினேன் சுவாமி உன்னுடையமுன்னே வணங்கினேன் உன்னுடையபின்னே முறைமையாலேவணங்கி என் அன்பே அடியேன் தடிக்கிற துயிர்சகலமேயென்னை விட்டுநீங்காத இந்தப்பெரிய பிறவியினுடைய வலிமையையறியவேண்டி யுன்னையெங்கெங்குந் திரும்பியுந் திரும்பியும் வணங்கினேன் (எ-று.) (38)

தேவதேவநின்னில் வேறுதேவரேது தெய்வமேது.
பாவமே தறங்களேது பற்றியாது வீடியாது
சாவதேது வாழ்வதே தனைத்துமாய தன்மைநீ
யாவதேது மொன்று நானறிந்திலே னனன்மாயனே

(இ-ள்.) தேவதேவா உனக்குள்ளே உன்னைத்தவிர வேறு தேவர்களேது தெய்வமேது பாவமேது புண்ணியமேது பாசபந்தமேது மோட்சமேது சாவதேது வாழ்வதேது இவைமுதலான சகலமுமாகியசுபாவம் நீயாவது இதையேதாகிலும் ஒன்றாகிலும் முன்னேநானறிந்ததில்லை அதென்ன சுவாமியென்றான் (எ-று,)

நீதிவேதம் வானுளோர் நிலத்துளோர் நினைந்துனைநா
தோதியோதி யுட்சிந்துணர்ந்த வுன்னைமுன்னெலாஞ்
சாதிபேத மாகிவாழ் சராசரங்களுக்கெலா
மாதிமூலமென்று நானறிந்திலேனன்மாயனே

(இ-ள்.) மேலுலகத்திலுள்ளதேவர்கள் பூமியிலுள்ளமனிதர்கள் தெய்வமாரோவெனநினைத்து மனதுகைந்து நீதியுள்ளவேதத்தை யோதியோதி மனதுகனிந்துருகி நீயெனநிச்சயமாகத்தெரிந்தெளிந்த உன்னை இந்தவிசுவரூபங் காணுதமுன்னெல்லாம் அளவற்றசாதிபேதமாகி வாழப்பட்ட சராசரங்களுக்கெல்லாம் மூன்னிடீசமென்நானறிந்தேனில்லை அதென்னசுவாமியே (எ-று)

ஆதிமூலமாவது முதற்பீசம்

சாயைபோலும் வாழ்வுநாடு வீடுதந்தை தாயெனும்
பேயையேறி மாறியே பிறந்திறக்கு மீதெலாக்
தூயையாகி யாதுமோர் தொடக்கிலாது நின்றநின்
மாயையாவதென்று நானறிந்திலேனென் மாயனே

(இ-ள்.) நிழலையொப்பான வாழ்வுநாடுவீடுதகப்பன் தாயெனச் சொல்லப்பட்டபேயை நிச்சயமெனமேன்மேலும் அதிலேறுடைந்தியாக மாறிமாறிப்பிறந்து பிறந்துசெத்துச்செத்துவருகிற விதங்களெல்லாம் பரிசுத்தமாகி ஒன்றுகிலும் ஒரு பற்றில்லாமல்நின்றஉம்முடையமாயையாகிறதென்று முன்னேநானறிந்தேனில்லை அதென்னசுவாமி (எ-று.) (41)

ஏறுமல்லவென்று குன்றெடுத்த வண்ண மென்னணியே
கூறுமல்லதீரவும்பர் கூறுகின்ற கொண்டலே
வேறுமல்லவொன்றுமல்ல மெய்ம்மைகூறுமப்பொரு
ளாறுமல்லவென்று நானறிந்திலேனென்மாயனே

(இ-ள்.) கோசலராஜாவினுடைய பெண்ணைக் கல்யாணம்பண்ணுகிறதற்காக ஏழுரிஷபத்தையுங் கஞ்சன்விட்டமல்லரையுஞ் ஜெயித்து இந்திரன் விடுத்தப் பித்த மழையைத்தடுத்துப் பசுக்களையுங் குடைகளையுங்காக்கவேண்டிக் கோவர்த்தனமலையைக் குடையாக வெடுத்துத தடுத்ததை நினைத்துச்சொல்லப்பட்ட துன்பந்தீர்ந்தேவர்கள் கொண்டாடப்பட்ட மேகத்தையொப்பானஸ்வாமிவேறு வேறான அநேகமுமல்ல ஒன்றுமல்ல சத்தியத்தைச்சொல்லப்பட்ட பொருள்களாக் கறுமல்லவென்றுநான் முன்னறிந்தேனில்லை அதென்ன ஆச்சரியம் ஸ்வாமி.

யாதவாவென் மைத்துனாவடா வசோதைதன்னுயிர்க்
காதலாய காளையாயென்ன வன்னவென்றுநா
னோதலாவதன்றியே யுரைத்த தீயவாயவு
மாதகாதவென்று நானறிந்திலேனென்மாயனே

(இ-ள்.) அடாயாதவா அடாவென்மைத்துனா அடா அசோதையினுடைய இனியசீவனையொப்பான குமாரா அடாபசுமேய்க்கிறவிடையா அடாகிருஷ்ணா வென்று சொல்லலாகாத சொல்லைநான் சொன்னபொல்லாங்கு சகலத்தையுந்தகாதசொல்லென்று முன்னேநானறிந்தேனில்லை அதுவென்ன ஆச்சரியம் (எ-று.)

கலி விருத்தம்.

என்னுடைய தோழனென்றே கருதியானு
முன்னுடைய மேன்மையினை யொன்றுமுணராதே
வன்மையினி னின்மொழி மறுத்தெதிருரைத்த
புன்மொழிகளானவை பொறுத்தருளவேண்டும்

(இ-ள்.) நானும என்னுடையதோழனென்றே யுன்னைநினைத்துஉன்னுடை சத்தியத்தை யொன்று மறியாமல் என்னுடைய உலுவையினாலேஉன் வசனத்தை

நடுத்து எதிர்வசனஞ்சொன்ன அற்பவசனங்களானவைகளைப் பொறுத்தருள வேண்டும் (எ-று.) (44)

உண்ணல் விளையாடுத லுறங்குதல் சிரித்தல்
பண்ணவுலும்போதும வீலுண்பழமையாலு
மெண்ணலறியாமையினில் வந்தபிழையெல்லாங்
கண்ணகருணாகர பொறுத்தருளு கண்டாய்

(இ-ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணா, கிருபாசொரூபா, புக்கிறபோதும் விளையாடுகிற போதும் நித்திரைபண்ணுகிறபோதும் சிரிக்கிறபோதும் இருவருக்குமுள்ள பாரம்பரிய உறவுபழமையினாலும் மைத்துனன்முறையினாலும், உன்னைவாயியென் றெண்ணி அறியாமையினாலே எதினபிழையெல்லாம் பொறுத்தருளவேண்டுமே கண்டாய் (எ-று.) (45)

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

உண்டாயு வுலகனைத்து மீன்றாய்நீயே
யெவராலு முன்னுண்மை யுணர்ந்துகூறிக்
கொண்டாடப்படுவாய்நீ மேன்மையல்கிக்
குருவாகிக் குற்றங்கடீர்க்கின்றாய்நீ
எண்டாலு மறையனைத்து முன்னின்மிக்கா
ரில்லையென நின்றெடுத்து மெடுத்துக்காட்டக்
கண்டாலு நின்பெருமை காணமாட்டார்
கண்ணில்லாதவர்வேறு காண்பதுண்டோ

(இ-ள்.) உண்டாகியசசலபிரபஞ்சத்தையும் நீயேபெற்றாய் எவராகிலும் உன்னுடைய வுண்மையையறிந்து சொன்னால் அவர்களைக் கொண்டாடி யன்புசெய்வாய் அவர்களுக்கு மேன்மையைக்கொடுத்துக்குருவாகி யுபதேசித்துத் தீழ்மையான குற்றங்களை நீதீர்த்தாய் அளவைப்பிரமாணமுஞ் சகலவேதமும் உன்னிலும் அதிகமானவர்கள் இல்லைஇல்லையென்று துணிந்துநின்றுசொல்லி எதுவுமெடுத்துக்காட்ட அதனாலேகண்டவர்களும் உன்னுடையபெருமையைக்காணமாட்டார்கள் ஆகையாலே ஞானமென்கிற கண்ணில்லாதவர்கள்காண்பதுவேறேயுண்டோ அஞ்ஞானியான குருடன் ஒன்றுங்காண்பதில்லை (எ-று.) (46)

அறியாத பருவத்து மகன்செய்குற்ற
மருந்தாதை பொறுத்தெனவு மாவிபோலப்
பிரியாத தோழன்செய் குற்றநட்பிற்
பெரியோர்கள் பொறுத்தெனவும் பேதையேனான்
குறியாதுசெய்து வருகுற்ற மெல்லாங்
குணமாகக்கொண்டருள் வேண்டுமென்றே
வெறியாரு மலர்ப்பதங்க ளிடையேவீழ்ந்து
வேணடிக்கொண்டிலையின்னம் விளம்புவுற்றான்

(இ-ள்.) அறியாத குழந்தைப்பருவத்திலே மகன்செய்த குற்றத்தை அருமையான தகப்பன் பொறுத்தாற்போலவும் தேகசீவனைப்போலப் பிரியாத தோழன் செய்த குற்றத்தைச் சினேகத்தினாலே பெரியோர்கள்பொறுத்தாற்போல மூடனானான் உம்மைமதியாமல் நாள்தோறுஞ்செய்துவந்த குற்றத்தையெல்லாங்குணமாகக் கொண்டருள வேண்டுமென்று தேன்நிறைந்தசெந்தாமரைப் பூவையொப்பான திருவடிகளினிடத்திலே தெண்டனாகவீழ்ந்துவேண்டிக்கொண்டு இன்னமிதைச் சொல்ல உத்தேசப்பட்டான் (எ-று.) (47)

கலி விருத்தம்.

பண்டு கண்டறியாப் பழங்கோலத்தைக்
கண்டுநெஞ்சங் கலங்கிக் களிக்குமாற்
றண்டுநீண்முடி சங்கொடுசக்கரம்
கொண்ட கோலத்தையே கொண்டருளுவாய்

(இ-ள்.) முன்னேயொருவராலுங் கண்டறியாத பழையசொருபத்தை யிப்போது கண்டு மனதுகலங்குகிறது ஆனந்தங்கொள்ளுகிறது ஆகையாலே தண்டாயுதமும் நீண்டகிரீடமும்சங்கும் அதனுடனேசக்கரமும் தரித்துக்கொண்ட புதிய ஸ்ரீகிருஷ்ணசொருபத்தையே கொண்டருள்வாய் (எ-று) (48)

என்ற வனுரைத்திட லு மெவ்வுருவு மொன்றாய்
நின்றவனுரைத்தருளு வானிறையொளித்தாய்
முன்றருமுதற்பொருளு மாய்முழுதுமாய
வென்றனுருவத்தினைமுன் னியாவரறிகிற்பார்

(இ-ள்.) என்று அருச்சுனன்சொல்லவும் எவ்வுருவுமொன்றாகிநின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி திருவாய்மலர்ந்தருளுவார் நிறைந்தசோதியையுடையதாகமுன்னெல்லாவற்றையுந் தரப்பட்ட முதற்பொருளுமான ஆதிமூலமுமாகி எல்லாமாகிய என்சொருபத்தை இப்போது நீயறிந்தாற்போல முன்யாரறியமாட்டுவார்கள் யாருமறியார் (எ-று.) (49)

வேதநெறியாலுமிகு வேள்விகளினாலும்
மாதவமயாலு மகிழ்தானவகையாலுங்
காதலர்கள்காணமுடியாவடிவுகண்டா
யேதமறியாதவென்று யோகவலியாலே

(இ-ள்.) வேதமார்க்கமான வைதிகக்கிரமங்களினாலும் விருந்துசெய்த யாகங்களினாலும் மஹாதபசுகளினாலும் எத்திறவர்கள் மனதுசந்தோஷப்பட கொடுத்த தானவிதங்களினாலும் இவைகளின்பிரயோசனத்தை இச்சித்த ஆசையுடையவர்களாலே காணமுடியாதசொருபத்தைப் பிரயோசனத்தை இச்சிக்கிறதாகிய குற்றத்தையறியாத வென்மேலேவைத்த மனதுள்ளயோகமான ஆத்மயோகவலிமையினாலே நீகண்டாயருச்சுனா (எ-று.) (50)

இப்பரிசுரைத்தருளி யீரிருகையேயா
யப்பழையகோலத்து வாயருளியங்கே
மெய்ப்பயமகற்றிவிச யற்கிசையவேறே
யொப்பவரின்மிக்கவரி லாதவனுரைப்பான்

(இ-ள்.) இந்தப்படி திருவாய்மலர்ந்தருளி நாலுகைகளை யுடையதாகிப்பழை யமனிதசொருபமாயருளிச்செய்து அபபோது அருச்சுனனுக்குச் சரீரபயத்தைத் தீர்த்துத் தனக்குத்தானே ஒப்பில்லாமல் வேறேயொப்பானவரும் அதிகமானவரு மில்லாத ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி இவைசொல்லுவார் (எ-று.) (51)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்டவரில்லைநீமுன் கண்டவிக்கோலங்காண
அண்டருமறியாநின்றா ராதலாலன்புகூருந்
தொண்டருமாகியென்னை யன்றியோர்தொடக்கிலாமை
கொண்டவரடைவரென்றான் கோக்குலமேய்த்தகோமான்

(இ-ள்.) நீமுன்கண்ட விசுவருபத்தை புன்னைத்தவிரக் கண்டவர்களில்லை தேவர்களும்காண அறியாமல் நின்றார்களாகையா லென்மேல் அன்புமிகுதியாகப் பட்ட அடியானுமாகி என்னையல்லாமல் வேறொரு நினைவுதொடக்குவதில்லாமல் என்னைத தன்சித்தமாகக் கொண்டவர்களிந்தச்சொருபத்தையடைவார்களென்று பசுக்கூட்டங்களைமேய்த்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி சொன்னார் (எ-று.) (52)

பதினோராவது

விசுவரூப அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம்-11-க்கு கூடியசெய்யுள்-346

உ

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

எபனுலென திரேசகண்ட வுருவமேயிசைகிற்பாரோ
தூயகான்மறைக்குமெட்டாப் பொருளையேநாடகிற்பாரோ
காயனுய்ப்பெரியோரென்று கனஞ்சயன்வினவத்தாமே
ராயனுய்நிரைகண்மேய்க்கு மாயன்வேறருளிச்செய்வான்

(இ-ள்.) தாயையொப்பான அன்புள்ளவரே பெரியோர்கள் எல்லாம் உன்னிலேபொருந்த நான் கண்முன்னே கண்ட இந்தவிசுவருபத்தையே மனதிலே பொருந்திச் சேவிப்பார்களோ அல்லது சுத்தமானநாலுவேதங்களுக்கு மெட்டாத பொருளாகிய பிரமத்தையே தொடர்ந்து சேவிப்பார்களோ இந்தவிரண்டில் எதைநிச்சயங்கொள்ளுவார்களென்று அருச்சுனன்கேட்கத் தாமொரு மிடையனுகப்பசுக்களை முன்மேய்க்கப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி வேறருளிச்செய்வார்.

வேறேயென்பதனுல் முன்காட்டினதும் போதாமலவேறும் அருளிச்செய்வாரென்ற கருத்தாபத்தி. (1)

மன்னனீகாண நான்முன் காட்டியவடிவை நெஞ்சா
லுன்னல்வாய் மொழிகளாலே புகழ்தல் செய்பவர்க ளெல்லா
மென்னலாற் பிறிதொன் றெய்தா ரிபாரினு நல்லரிங்குச்
சொன்னவ ரன்றிமற்றை யவர்கடந் திறையுங் கேளாய்

(இ-ள்.) இராஜாவே நீ கண்ணுலேகாண நான்முன்காட்டின விசுவ ரூபத்தை மனதிலே தியானித்தல் வாய்வார்த்தைகளாலே தோத்திரம் பண்ணுதல் இவ்விரண்டுஞ் செய்பவர்களெல்லாரும் என்னைச்சேருவார்களல்லாமல் வேறொன்றைச் சேரார்கள் இவர்களாரினும் நல்லவர்களிப்போது விசுவரூபநிஷ்டைக ளல்லாமல் மற்றப்பிரமநிஷ்டர்களுடைய திறையுங்கேட்பாய். (எ-று)

வேறொன்றுவது பிர்மாவினுடைய பதவி இந்திரபதவி முதலானவை இவைகளுக்கு மேலான வென்னைச் சேருவதினுலே தாழ்ந்தபதவிகளைவிசுவரூப நிஷ்டர்கள் நிங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக் கொடுப்பாரென்றது குறிப்பு. (2)

உரைசெயற் கரிதாய்நெஞ்சி னுணர்விடப் படாதே யெங்கும்
புரையறக் கலந்துபோக்கு வரவின்றிப் பொலிந்த தொன்றைக்
கரைசெயற் கரியவாய புலன்களைக் கடந்து காண்பா
வரசமற் றியானே யென்னி லன்னிய ரென்னலாமோ

(இ-ள்.) இப்படியப்படியென்று சொல்லப்படாததாய் மனதிலுண்டாகிய அறிவினிடத்தகப்படாமல் எங்கு மிடையறக்கலந்து போக்குவரவில்லாத பொலி

வினையுடைத்தாகிய ஒன்றான பிரமத்தை அநேகவழியாகப் புரண்டோடிக்கரைகடடக் கூடாதாகிய வெள்ளத்தையொப்பாகிய மட்டுப்படாததாய்ப்பலவழியாகச்சிதறியோடுகின்றதாகிய பஞ்சேந்திரியங்களைக் கடந்து காண்கின்றவன் நானேயென்றால் இராஜாவே என்னைத்தவிர அன்னியமென்று அவனைச் சொல்லலாகுமோ ஆகாது. (எ-று)

உணர்தலை என்பது குற்றமறவென்பதாம் குற்றமாவது எங்கெங்குங் கலத்தலுக்கு அனுவத்தினைகல்லாவிட்டாலும் எங்கெங்கும் கலந்ததல்லாமல் எங்கெங்குங்கலந்ததென்று சொல்லுங்குற்றமாகையால் இடையாகக் கலந்ததென்று போக்குவரலாவது கவனம்.

காரணமிறந் தோன்றிற்குங் காட்சியிற்படாத தொன்றைச்
சேர்பவர் வருத்தம் வேறென் செப்பிட லாவதென்று
லேசர்வரி திதுதான்வாழ் முயிர்களா லாவதென்று
லாரவர் பெருமைதன்னை யளவறுப் பவர்களையா

(இ-ள்.) காரணக்கேட்டு ஒன்றிற்குங் காண்பதற்கு அகப்படாத ஒன்றான பிரமத்தைச் சேருவார்களுடைய பிரயாசத்தைவேறே என்ன சொல்லாவது என்றாலே யறியப்பட்டது இந்தப்பிரயோசமான பிரமசிஷ்டையானது உலகத்தில் வாழப்பட்ட உயிர்களால் ஆவதானால் அந்த வுயிர்களுடைய பெருமையைப் பிரமாணமாக அளவருக்கின்றவர்கள்யார் யாருமில்லை ஐயா, (எ-று)

பிரயாசமாவது காணப்பட்டதேகிக்குக்காணாத ஆத்மாவைத்தியானிக்கின்றது பிரயாசமென்க (4)

யாவர்கள் சிலர்களெல்லா வினையுமென் கண்ணே விட்டிட்
டியர்தம்மறி வென்பாலே யாக்குவா ரவரைச் சட்டமைச்
சாவது முதலாயுள்ள துயர்க்கடலினின்றுந் தாங்கி
எவர்க ளென்னுங்காலஞ் சிறிதிலே யெடுக்கின்றேனான்

(இ-ள்.) எவர்களோ சிலபேர்களெல்லாவற்றையு மென்னிடத்திலே விட்டு விட்டு அவர்தங்களுடைய அறிவையென்னிடத்திலே யாகப்பண்ணுவார்களோ அவர்களை எவர்களானாலும் சாகின்றது முதலாயுள்ள துக்கசமுத்திரத்திலே நின்றுந்தாங்கிச் சீக்கிரத்திலே எடுக்க மாட்டுவேன். (எ-று.) (5)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மெய்யுற உன்னை யென்னிடலை வைத்தா
லென்னில் வேறன்றி யொன்றாகற்
கையுற வில்லையது செயமுடியாதே
லாயினுமதனை யேயாயில்லாய் ॥
பொய்யறவதுவும் புரிசெலாதெனிலுன்
வினைகளென் பொருட்டினுஞ் செய்வாய்

செய்யுமவ்வினை யெப்படிச்செயாயேல்
வினைப்பயன்றவிர்த்தே செய்வாய்

(இ-ள்.) மெய்யோக மென்னிடத்திலே மனதைவைத்தால் நீ நானென்ற பேதமடையாமல் என்னிலொன்றாவதற்குச் சக்தியில்லை என்னிடமனதை மெய்யாக வைக்க முடியாதாகில் ஆனாலும் அப்படி வைக்கின்றதையே அப்பியாசம்பண்ணுவாய் அந்த அப்பியாசமு மெய்யாச்செய்யமாட்டா யென்று உன்கருமங்களை எனக்காகச்செய்வாய் அப்படி எனக்காகச் செய்யப்பட்ட கருமங்களை அப்படி செய்யமாட்டா யாகில் கருமபலனையிச்சியாமற்செய்வாய். (எ-று.)

இதனால் ஆத்மஞானஞ் சித்திக்குமென்பது குறிப்பு.

கலிவிருத்தம்

அத்திஞானம் வினையின தனிலு
மெய்த்தியானம் பிருமதன் மேலதாம்
வித்தினுய வினைப்பயன் விடுதல்
சித்தசாந்தி யதனினுஞ் சீரிதால்

(இ-ள்,) கருமமாகிய அப்பியாசத்திலும் ஞானமதிகமாகியது அந்த ஞானத்தினும் மெய்யான தியானமதிகம் அந்தத்தியானத்தினும் பிறவிவிதையையொப்பாகிய காமப் பலனையிச்சியாத தியாகமதிகமாம் அந்தத் தியாகத்திலுஞ் சித்தசாந்தி சிறப்புடையது. (எ-று) (ஆ ஆல் அசைகள்) (7)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

இருவகையுயிர்க்கு மினியனாயின்ப
துன்பங்களி யனைத்தறிய
ஒருபொருளானுங் குறைவுபாடன்றி
யுள்ளமு மொருவழிப் படாய்ப்
பொருவருந் தணிவுங் கருணையும்புரிந்து
புலன்செறி யுணர்வை யென்பாலே
மருவுகின்றொழு குயோகியென பவன்காண்
மன்னமா வேறெனக் குரியான்

(இ-ள்,) சரம் அசரமென்கிற இரண்டுவகையான சீவன்களுக்கு நல்லவனாய் சுகதுக்கங்கள் நானென்கின்ற அகங்காரசுதந்திரங்கள் இவைகளை யறியாமல் கிடைத்தபதார்த்தமென்றது-இவைகளி லொருபதார்த்தங்களாலுங் குறைபாடில்லாமல் கிடைத்ததை யனுபவிக்கிறவனாய் பலவழிப்படுகிற மனதும் ஆத்மசொரூபமான ஒருவழியிலேநடக்க ஒப்பிலாத தணிவுந் தயவுஞ் செய்துபஞ்சேந்திரியங்களாலே யறியப்பட்ட அறிவையென்னிடத்திலேசேர்கின்ற இத்தப்படியெப்போதும்காக்கின்றயோகியென்கிறவன் கண்டாய்ராஜாவே எனக்குப்பிரியன் (எ-று)

சுகதுக்கங்களையும் அகங்காரசுதந்திரங்களையும் அறியாமலென்பது அறியப்படுவதெல்லாம் என்னையே யென்று அறிந்ததினாலே சுகதுக்கங்களென்றும் அகங்காரசுதந்திரங்களென்றும் நமருட கிரியைப்பகுப்பு அறியவராது என்றது குறைபாடில்லாமல் என்பது இச்சையில்லாமல் அநிச்சையாகவந்ததையநுபவிக்கையாலே ஒருபதார்த்தங்களையும் அந்தக்குறைவில்லாமலென்பது உள்ளமென்றதனாற் பல

வழிபோகிறவனைநும் ஒருவழிபாக நடக்கவென்றது இவ்வாறு ஞானசீலனுக்கு
இனியனும் சுகதுக்கங்கள் அகங்கார சுதந்தரங்களறியாதவனும் இச்சையில்லாத
வனும் இப்படியிருந்தாலும் மனது ஒருவழிபடவேண்டு மென்றுமாம் துணிவா
வது எத்தனை யாபத்துவந்தாலும் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாதென்று ஆத்மசொரூபம்
அறிந்ததனால் வந்த துணிவகருணைபாவது தெய்வமொன்றுண்டு அதுசெய்கிற
தன்ன தென்றுபகுக்கவு மித்தனைகாலஞ்செலவுதென்று கணிக்கவுங்கூடாது
விதியை யாராலுங்கடக்கக்கூடாது என்றறிந்தும் இதில் அகப்பட்ட எல்லாரும்
நானே நானே யெல்லாரு மென்று தன்மேல்வைத்த தியலைத் தனக்குநன்மை
தின்மைசெய்வார்கள் மேலும் செய்வதுதவ துணிவில்லின்னமு மொருவித
மும் தெய்வத்தின் விதிக்கு ஒழிவில்லை ஆகையாலே தேகமெத்தனை வந்தா
லும் விதிப்படிக்கல்லாமல் விசாரத்தினுலொழிவில்லையே அதனாலே நடந்ததெல்
லாம் நடக்கட்டும் நடக்கிறதெல்லாந் தேகத்துக்கேயல்லாமல் நமக்கொன்று மில்லை
யேயென்கிறதுணுவுமாம் அறிவாவது விசையமறிவு. (9)

உலகமூன்றாலு மேறிலாமையினா
றுமொரு பொருட்கு மஞ்சாதே
யலகிலாவுயிர்கட் கினியனாதலினு
லவைகளுந் தன்னையஞ்சாதே
புலவரானவர்கள் புகழ்வேதிகழ்வான்
பொறுமையு மயக்க முஞ்சளிப்பு
மிலனிடாகநெஞ்சத் தியோகியெனபவன்கா
ணியாரினு மெனக்குமேவரினியான்

(இ-ள்.) உலகமூன்றாலும் மேறலாததினாலே ஒருபதார்த்தத்துக்கும் இச்சி
யாமல் உலகமெல்லாந்தானேசுவம்தானே உலகயாகவிருக்கிறதினாலே உலகத்துக்
குப்பயப்படாமல் அளவில்லாத சீவன்களுக்கும் நல்லவனானதினாலே எந்த சீவன்க
ளுந்தனக்குப்பயப்படாமல் தேவர்களான மேலுலகத்தார்களுந்தோத்திரம் பண்
ணத்தக்கதாக நடக்கிறவன் பொறுமையும் மயக்கமுஞ்செருக்குமுண்டாகாத மன
தையுடையயோகியென்கிறவன் கண்டாயருச்சுனா எவர்களிலு மெனக்குப்பிரியமா

ஒன்றினுமாசையின்றி யிந்திரியங்கடன்வழி
பொழுகிடா தொருக்கி
நன்றிபிமேனுடுநீங் கெலாமொத்து
நல்வினை தீவினை துறந்து
பொன்றினுமேகாவுற் றழிதல்செய்யாமற்
பூரித்தல் வாடுதலின்றி
யென்றுமுன்பிழந்த பொருட்கிறக்காமல்
வரும்பொருட் கிச்சைசெய்யாதே

(இ-ள்.) ஆத்மஞானமாகிய பிரமத்தைத்தவிரவேறொன்றினு மாசையில்லா
மல் பஞ்சேந்திரியங்களுடைய வழிபோகாமல் அதைப்போக்கி நன்மையினுடனே
பொல்லாங்கெல்லாஞ் சமமாகிப் புண்ணியபாவங்களை விட்டுச் செத்தாலும் வருத்
தப்பட்டுத்தாழ்வு செய்யாமல் நிறைதல் குறைதலில்லாமல் முன்பபோன பொரு
ளுக்கு என்றைக்குந் துக்கப்படாமல் இனிமேல் வருகிறபொருளுக்கு இப்போதே
ஆசைப்படாமல், (எ-று) (10)

இகழ்பவர் கட்டாரொன்று மின்றியேயின் பதுன்பந்
திகழவமானமானஞ் சீதமோட்டழலின் றீமை
புகழ்பழி யிவற்றினூடே பொருந்திவாழ் விடமொன்றின்றி
நிகழ்தருமி யோகிகண்டாய் மற்றெனக்குரிய னோன்

(இ-ள்.) சத்துருமித்துரு வென்பதில்லாமல் சுகதுக்கம் விளங்காநின்ற அவமானம் மானம் குளிர்மை அக்கினியின் சுடுதலான வுஷ்ணங் கீர்த்திபழி இவைகளிலே சமமாகி யாருடனுங்கூடி இன்பமாக விருக்கிற இடமொன்றில்லாமல் இந்தப்படிநடக்கிறயோகிகண்டாயருச்சுனா எனக்கு உரித்தான சுபாவகுணவான்.

ஒன்றினுமாசையின்றி என்றகவியும் இகழ்பவர் கட்டாரென்றகவியு மொரு தொடர், அதெப்படியென்னில் ஆத்மஞானத்தைத்தவிர மற்றொன்றினு மாசையில்லாமல் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியேபோகாமல் அந்தவழியை யடைத்து நல்லது பொல்லாததெல்லாஞ்சமமாய் பண்ணியபாவங்களைவிட்டு வருத்தம் வந்தபோது தாழ்ந்தகாரியத்தைச் செய்யாவிட்டாற் றீராமல் சொல்லுகிறதான சாவு வந்தாலுந் தாழ்வுசெய்யாமற் சுகம்வந்தபோது சந்தோஷிக்கிறதுந் துக்கம்வந்தபோது கிலேசிக்கிறதுமில்லாமல் முன்னேபோனபொருளுக்கென்றைக்குந் துக்கியாமல் இனிமேல்வரப்பட்டபொருளுக்குப் இப்போதுவரவேண்டுமென் றாசைப்படாமற் பகைவு சிநேகிதரென்கிறபேதமான ராகத்துவேஷமில்லாமல் சுகந்துக்கம் அவமானம் மானம் சீதளவுஷ்ணம் கீர்த்தி பழி இவைகளிலே சமமாகி ஒன்றுடனுங்கூடிவாழ்கின்றதான சங்கமில்லாமல் இப்படி நடக்கிறயோகிதான் கண்டாயருச்சுனா எனக்குப்பிரியகுணன.

மற்றவென்பது சகலசீவனும் ஒன்றானாலும் அவர்களைத்தவிர இப்படிக்கொத்தவன் பிரியனென்றது மிதனிலே மற்றசீவன்களெல்லாம் பிரியாப்பிரியமல்லாதவர்களென்பதாயிற்று ராகமாவது ஆசை துவேஷமாவது கோபம கூடிவாழ்கிறதாவது கனகிலே யென்னைத்தவிர வேறொன்றைக் கூடுவதெல்லாஞ் சங்கமென்பது ஆசையால் சங்கவார்த்தைப்பண்ணி நிச்சங்கனாயிருக்கவேண்டுமென்றது.

இனிவிரிக்கில் பெருகும். (11)

செயத்தகுவது வுமாகிச் சேர்ந்தவர்க் கல்லறீர
வயக்கொடுப்பாவதான பொருள்யானுரைத்த தன்னை
யியற்பட வுணர்கிற்பாருக் கியானமிகவினிய னென்றான்
மயக்கற வொருவராலு மறிவரிதாய மாயோன்

(இ-ள்.) அப்பியாசஞ்செய்யத்தக்கது சேர்ந்தவர்களுடைய துக்கந்தீரத் தக்க தாக்கத்தப்பிப் பிழைக்கக்கொண்டுபோகிறதான ஆத்மஞானமான பத்தியை நான் சொன்னபடி இதைப்பத்தியே சுபாவமாக உண்டாக்க அறியமாட்டுகிறவர்களுக்குநான் மிகவும் பிரியனென்று சொன்னான் ஒருவராலும் மயக்கந்தீர அறியப்படாத ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி (எ-று.) (12)

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது

பிரகிருதிபுருடயோக அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

விடம்படு பணமுடி யரவின் மிசையேறி
நடம்பயிலு நாயகன் மறிந்து மிகுஞானஞ்
சடம்படு பிணிப்பிறவி யென்றிவை தரிக்கு
முடம்பொடு பிராணனை யுரைத்தருள லுற்றான்

(இ-ள்) விஷமுண்டாகிய படமுள்ளதாகிய நாகசாயிமேலேறியாடுகின்ற கூத்தையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி திரும்பவும்மிகுந்தஞானமும் மிகுந்தஅஞ்ஞானமுமுண்டாகிய நோயையுடைய பிறவியென்றுசொல்லப்பட்ட இவைகளைத் தரிக்கப்பட்ட வுடம்புடனே ஆத்மாவானதை உபதேசித்தருளுவதானார் (எ-று.)

உடம்பென வுரைப்பது பிருண்டவை யெல்லா
மிடம்பட விளைப்பதெதிர் காணுவது மீதாற்
றிடம்படவு மற்றிவை தெரிந்துணரு மெய்யைக்
கடம்படு முயிர்ப்பொரு ளெனப்பகர்வர் கற்றோர்

(இ-ள்.) உடம்பென்றுசொல்வது ஆத்மாபோஷிக்கின்றவர்களுக்கெல்லாம் விசாலமுண்டாக விளையப்பண்ணுவது கண்முன்னேகாணப்படும் இந்தச்சரீரம் ஆதலால்நிச்சயமாகவும் சந்தோஷமாகவும் இவைகளைத்தெரிந்து அறியப்பட்ட சத்தியத்தை ஆதரிக்கப்பட்ட ஆத்மாவாகியபொருளென்று ஆத்மசொரூபமறியத்தக்க பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் (எ-று) (2)

மன்னவுடலி யாவையினு மன்னியறிவாகி
யுன்னுமுயிர் நானிவை யிரண்டினையு மோர்காற்
றன்மையினி யாதறியு மற்றதனை ஞான
மென்ன வுணர்வாயிது மெனக்கு மிசைவாமால்

(இ-ள்) இராஜாவே சகலசரீரங்களும் நிலைமையாகநின்ற அறிவாகி நினைக்கப்பட்ட ஆத்மாவானது நான் இந்தச்சரீரம் ஆத்மாவென்றவிரண்டையு மயங்காமற்றெரிந்த சுபாவத்தினாலேயாவது யாதொன்றுண்டோ அதைஞானமென்றறிவாய் இந்தஞானம் எனக்குஞ்சம்மதமாம் எல்லாருக்குஞ்சம்மதமாம். (எ-று.) (3)

மற்றிவ்வுடல் தன்னின வுருவுங்குணமும் வந்தாங்
குற்றமையி னாமுமுயிர்க்குறதிகாரம்
கற்றவர்கள் வேறுபட வோதினர்க ளென்று
சொற்றிரு மறையினுள்ளவ சுருக்க மொழிவனே கேள்

(இ-ள்.) ஆத்மாவைத்தவிர மற்றஇந்தச்சரீரத்துடன் வரவுங் குணமுஞ் சரமவந்த அவ்விடத்திலுண்டானமைந்த விகாரமு மிந்தச்சரீரத்தினாலே ஆத்மாவுக்குள்ள பிரயோசனமும் இவைகளெல்லாம் நல்லதவம்பண்ணினரிஷிகள் வேறு வேறாக முன்விரித்துச்சொன்னார்கள் இப்போதுநானும் இதைச்சொல்லினுடைய தொகையினாலே சுருக்கஞ்சொல்லுவேன்கேள் அருச்சுனா (எ-று.) (4)

எப்பொருளி னும்பரவி யெங்குமுள வாகும்
அப்பெரிய பூதமவை யைந்து மவையினு
மொப்பரிய நானுமவை வந்துமுனு திக்கும்
பொய்ப்பகையில் புந்திமகா னென்றபொருடானும்

(இ-ள்.) எந்தப்பொருள்களினும் அதிகமாகப்பரவி எங்குமுண்டாயிருக்கப்பட்ட அந்தப்பூதமானவைகளைந்தும் அந்தப்பஞ்சபூதத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட ஒப்பில்லாத அகங்காரமும் அந்தஅகங்காரம்வந்து முன்னே உண்டாகப்பட்ட பொய்ப்பகையில்லாமல் மெய்ப்பகையாயுள்ளபுத்தியும் அந்தப்புத்தியுண்டாக்கப்பட்டமகானென்றதத்துவமும் (எ-று)

இவ்விடத்தில் நானென்ற தகங்காரம் அகங்காரத்தில் ஆகாசாதி பூதமென்றி வொன்றுண்டாகின்றது எப்பொருளினும் பெருகு மெங்குமுளவாகுமென்று பாடமோதில் பெருகினபொருளெந்தப் பொருளினும்அதிகமாகப்பெருக்கப்படாது எங்குமுண்டாக்கப்பட்டதென்பது (5)

காதலிலிவ் வெட்டுமிவ்வி காரணமுமொன்று
மோதவரி தாய்புலனைந்து மவையுண்ணு
மாதவறி யாதபொறி யைந்துமவை யைம்பால்
மேதகவினை செய்கரண முன்றிவை யுரைத்திடும்

(இ-ள்.) ஆசையில்லாத எட்டுக்காரியமு முண்டாக்கப்பட்ட காரணமு மொன்றாகச்சொல்லப்படாத பஞ்சேந்திரியங்களும் அவைகள் தினக்கப்பட்டசாவகை அஞ்சுபொறிகளும் அவைகளாலே குற்றமுள்ள தருமத்தைச் செய்யப்பட்ட அந்தக்கரணமஞ்சும் (எ-று) (6

இற்றிவை யனைத்துமிட ரின்பமுதல்யாவுந்
திற்றவையவிகாரமதை தொடர்ந்த தொகைகண்டாய்
நற்றவவுடம்பெண வியம்புவது நல்லோ
ருற்றவுட லுக்குரிய ஞானமு முரைப்பாம்

(இ-ள்.) இவைகளெல்லாம் துக்கசுகமுதலானவெல்லாம் கெடுகின்றமைந்த விகாரந்தொடர்ந்த தொகையைத்தான் கண்டாய்நல்லதவம்பண்ணின அருச்சுனா தேகமென்று பெரியோர்கள்சொல்வது இத்தனையுமுள்ள விகாரக்கூட்டாகவிருந்த இந்தச்சரீரத்துக்கு உரித்தான ஞானமும்சொல்லுவோம் (எ-று.)

எப்பொருளென்றகவியும் காதலிலென்றகவியும் இற்றிவையென்றகவியும் ஒருதொடர்நற்றவகண்டாயெனவும் நல்லோரியம்புவதெனவுமாறுக துக்கசுகமுத

லான வென்றவையுந் தேசவிரிவையும் விரிக்கில்பெருவிரிவாம் ஆகையாற்சுருக்கினது. (7)

கலி விருத்தம்.

மானமும் பிறர்தமை மதிக்கப்பண்ணலு
மூனமும் பிறவுயிர்க் குறுகண் செய்கையு
மியானெனுஞ் செருக்குமிவ் விகபரங்களி
லானபேராசையோ டறுக்கு மாற்றலும்

(இ-ள்.) மானமும் அன்னியர் தன்னைத் துதிசெய்யவேண்டி மதிக்கப்பண்ணுகின்றதும் பிறவுயிரை ஊனமாக நிந்திக்கின்றதும் அன்னியசீவனுக்குத் துன்பஞ்செய்கிறதும் நானென்கிற அகங்காரமும் இந்த இகலோக அந்தப்பரலோகங்களில் வைக்கின்றதான ஆசையுடனே இவைகளையெல்லாம் அறுக்கப்பட்டபலமும் (எ-று)

மானமாவது எனதென்கிற சுதந்தரம் பெருமானம் அவமான மென்பாருமுளர் அதாவது தனக்குபகாரமே பெருமானம் அவமானமென்பாருமுளர் அதாவது தனக்குபகாரமே பெருமானத்தினுலும் அபகாரமே அவமானத்தாலுமாம் இவ்விகபரமென்பது இந்தவுபதேசத்துக்கு சொல்லுமூலப் பிரிவிலே அந்தபரலோகமென்றுவந்தது.

பெற்றன் மனையொடு பெண்டிர் பாலர்பா
லுற்றெழுமவாவி டொடும்பின் றூய்மையும்
மற்றவைம் பொறிகளின் வாயில்வாழ்க்கையுஞ்
செற்றமுஞ் சிறியவர் குழுவு தீர்தலும்

(இ-ள்.) தான்சஞ்சிதத்தினலேபெற்ற வீடுடனே மனையாள்பிள்ளை இவர்களிடத்தில் வைத்தெழும்பப்பட்ட ஆசையுடனே சரீரசுத்தமுமாம் அஞ்சுபொறிகளினுலும்பஞ் சேந்திரியங்களினுலும் வருகின்றவிஷயங்களை யநுபவிக்கிறதுங் கோபமுடைய கூட்டமுமிவைகளெல்லாம் விடுதலும் (எ-று.)

இதுநல்மனசுத்தமும் பெரியவர்களினுடையவுறவும் வேண்டு மென்றதருத்தாபத்தி (9)

ஒருபெரும் பொருளையே யுளத்துவைத்தலு
மிருவினை கடப்பவ ரிடங்க ளெய்தலுங்
குருவினை வழிபடு குணமுங் குற்றமெனு
மருவினை யுள்ளவா றுணரு முண்மையும்

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாதபெரிய ஆத்மாவையே மனதில்வைக்கிற புண்ணியபாவங்களைக் கடக்கின்றபெரியவர்களிடத்திலே சேருகின்றதுங்குருவை பூசைபண்ணுகின்றகுணமுந் தேகத்தைக்குற்றமென்று உள்ளபடியறிகின்ற வுண்மையும்வேணும் (எ-று.)

பொருளையேயுளத்துவைத்தலென்ற பேகாரத்தாலேவேறொன்றையுந்நினையாதே யென்றது பெரியவர்களைச்சேருதலாலே ஞானமவளருமக்குருவேதெய்வமாம

ஸதயாஸ்பூசிக்கவேண்டுமென்றது தோத்திரத்துக்குற்றமாவது ஜெனனமரணம்பால மெவ்வன கௌமாரவியார்த்தியம் வியாதி துக்கமிவைமுதலானவைகள் (10)

மூன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பிறப்பிணூற்
சென்றிடை யிடும்பையைச் சிந்தைசெய்வது
மென்றிவை யனைத்துமற் றிவற்றினீனிச்
சென்றடை பொருளினைத் தெரிந்து கேளினு

(இ-ள்.) முன்னேவிளக்கப்பட்ட பிறப்புடனே முதுமைசக்களிறுவேவந்தடை கின்றதுக்கத்தை நினைக்கின்றது மென்றுசொல்லப்பட்ட இவைசகலமும் நீங்கின விஞ்ஞானம் இந்தஞானத்தினுே. இனிமேற்போய்ச்சேருகின்ற ஆத்மாவைச்சொ ல்லுகின்றோம் தெரிந்துகேள் (எ-று).

ஞானமுமென்றகவியும் பெற்றகாவென்றகவியும் ஒருபெருமென்றகவியும் பெற்றனவென்றகவியு- ஒருபெருமென்றகவியும் மூன்றிசெழுன்ற கவியும்ஒரு தொடர் (11)

ஆதியந்த மிலதழியாது நின்றபெருமைய
தோதிலுண்ட தில்லையெனு மூனமின்றி யொளிர்வது
நீதியின் கணதிலமு மாகியெங்கு நிறைதலி
னோதருங்கை தலைசெவி காலகளெங்கு முடையது

(இ-ள்.) முதலுமுடிவுமில்லாதது அழியாமல்நித்தியமாகச்சலியாமல் நின்ற பெருமையையுடையது சொல்லுமிடத்தில் என்றுமுள்ளதுஇல்லை யென்கிறகுற் றமில்லாமற் றீர்வது நியமிக்குமிடத்தில் எல்லாமாகியெங்கும் நிறைதலினாலே சொல்லஅரிதாகிய கைகள்தலைகள் காதுகள்கால்களிவைகளை எங்குமுடையது.

காணும்புலன்களனைத்திற்குங் கண்ணாய்நின்று காட்டுவது
பேணும்புலன் கடனைக்கொண்டு மில்லா தியன்றபெற்றியது
பூணும்பற்றுத் தனக்கின்றி யெல்லாந்தானே பொறுக்கின்ற
தாணும்பெண்ணு மலிகுணமு மன்றியேநின்றாகியது

(இ-ள்) காணப்பட்டகண்களெல்லாவற்றிற்குங் கண்ணாகநின்றுகாட்டுவது மதிக்கப்பட்ட விந்திரியங்களொன்றுந்தனக்கில்லாதது எல்லாம்வல்லசுபாவமுடை யதுசுமக்கிறபிடிப்புத் தனக்கில்லாமல் எல்லாவற்றையுந்தானே சுமக்கிறதுதான் ஆணும்பெண்ணும் அலியுமில்லாமலே நின்றுஅந்த மூன்றுமானது (எ-று.)

காணப்பட்டவிந்திரியங்களனென்றுமாம் அதெப்படியென்னில் அந்தந்தவிஷ யத்தை அந்தந்தவிந்திரியங்களால் அறியக்காட்டியாதலால் (13)

கலிவிருத்தம்

பூதமைந்தினை கத்திலோடு புறத்திலும் பொலிகின்றதின்
சேதமின்றி நடப்பனிற்பன வாயிப்பதிலின்னதென
வோதருப்படி நண்ணிதாகிய சொன்றதாகிவிருக்குமெய்ப்
பேதம்வந்தது போலநின்று பிணக்கவும் படுகின்றதீத

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களினுடைய வுள்ளிலும்புறத்திலும் பொலியப்பட்டது இவ்விடத்திலே குற்றமில்லாமல்நடக்கிறது நிற்கிறதாயிருப்பதான சராசரங்களில் இன்னதென்று சொல்லக்கூடாதபடி நுண்ணியதாகியது இப்படி அளவற்றபேதங்களில் நுண்மையாகவிருந்தாலும் அநேகமாகாமல் ஒன்றாயிருந்து சரீரபேதங்கள் வந்து அந்தச்சரீரபேதங்களைப் போலத்தானும் அநேகபேதங்களாகநின்று ஒன்றக் கொன்றுசமாதானமில்லாமற் பிணங்கவுமிந்த நிச்சயமாகவறிந்தபோது எல்லாம் நானேயென்று சமாதானமாகவுமுண்டாகின்றது (எ-று.)

பிணங்கவுமென்றவும்மையால் இணங்கவுமென்றதிர் தழுவும்இதைவிரிக்கில் வெகுவாம் (14)

அருவமாயதி தூரமாய்த் தணித்துமாய ஞானாத்துமா
யுருவம்யாவு மளித்துமீள வொழிக்குநாளி லொழிப்பது
பொருவிலாவொளிகட்கு முள்ளொளியாகியேபொலிகின்றதிங்
கிருமை நீடியஞான மோடதுஞேயமுமிசைந்தது

(இ-ள்,) உருவமில்லாததாய் அஞ்ஞானிகளுக்கு வெகுதூரமாய் ஞானிகளுக்கு வெகுசமீபமானது சகலமுந்தானாய் உருவங்களெல்லாம் உண்டாக்கித்திரும்பப்போகிற காலத்திலேபோக்குவது ஒப்பில்லாதசோதிகளுக்கு உள்ளேநின்ற சோதியாகியே பொலிகின்றது இவ்விடத்திலே இம்மைமறுமையிலே பெருகிய ஞானமும் அதினுடனே ஞேயமுமாகப்பொருந்தின (எ-று.)

ஆதியந்தமென்றகவியும்காணும்பல றென்றகவியும் பூதமைந்தென்றகவியும் அருவமாமென்றகவியும் ஆத்மசொரூபத்தைச் சொன்னதிறலேயொருதொடர்.

ஆனவிப்பொருண் முன்புரைத்தவை யற்றினாலறியும்பொரு
ளூனமற்ற மனத்தனாய் நல் லுடம்பு மற்றவுடம்புசேர்
ஞானமுற்றும வற்றினாலறியப்படும் பொருண்மையு
மீனமற்ற திறத்தினோடு சுருக்கமாக வியம்பினேன்

(இ-ள்.) இப்படியான இந்த ஆத்மாவானது முன்சொன்னசரீர ஞானங்களினாலறியப்பட்டபொருள் குற்றந்தீர்ந்தமனதுடைய அருச்சுனனே நல்லவுடம்பு மற்ற அந்தவுடம்பை சொந்தஞானமுதிர்ச்சி இந்தவுடம்பு ஞானமென்றவிரண்டினாலறியப்பட்ட ஆத்மலாபமுங்குற்றமற்ற விதத்துடனே சுருக்கமாகச்சொன்னேன்.

எள்ளலான திகழ்ந்தியான் முன்னுரைத்தவிப் பொருளெலா
முள்ளவாறு தெரிகவென்னன்பர் தமக்குணர்த்திடவோதினோர்
கள்ளமார் கருமயக்கலைகடந்து செவ்வையின்பமாம்
வெள்ளமாமெனையெய்து வாரெனவேறு கூறவிருப்பினான்

(இ-ள்.) இழிவானதைநீக்கி நான்முன்சொன்ன இந்தஅர்த்தங்களிவை யெல்லாம் உள்ளபடிதெரிந்து என்னுடையபாதர் தங்களுக்குத்தெரிவிக்க ஓதின பேர்கள் வஞ்சனையான மயக்கத்தைக்கொடுக்கப்பட்ட மாயாசமுத்திரத்தைக்கட

ந்து ஆசையுண்டாக்கப்பட்ட சுகமானவெள்ளத்தையொப்பானென்னையுடைய வர்களென்று சொல்லிமேல் வேறேசொல்லவிச்சைபாருர் (எ-று.)

இப்பொருளிதெலா மெள்ளலாகத் திகழ்ந்துள்ளவாறு தெரிசெனப் பொருளுக்கேற்ப மாறுக. (17)

கலி விருத்தம்.

ஓதியவுடம்புக்கு முயிர்க்கு முண்மையா
யாதி கண்டறிபவ ராருமில்லையாற்
றீதிவிவ்விரண்டுமுன் செய்வதேதெனி
னீதியினவற்றினை நிகழக்கூறுவாம்.

(இ-ள்.) நாம்முன்சொன்ன வுடம்புக்கும் ஆத்மாவுக்குஞ்சத்தியமாக ஆதியைக்கண்டு அறிகிறவர்களாருமில்லையாகையால் இவையிரண்டுமநாதிகுற்றமற்ற விந்தவிரண்டும் முன்செய்கிறதேதென்பாயாகில் நியமத்தினாலே அவைகளை விளங்கச் சொல்லுவோம் (எ-று)

தேகத்தைப்பிரகிருதியென்று உயிரைப்புருஷனென்றுஞ்சொல்லுவாருமுளர் ஆதியை யறியப்படாததினாலே அநாதியென்றது. (18)

நண்ணிய குணத்தின் வேறின்மை நாட்டலாற்
கண்ணிய வினைகளுக் குடம்பு காரணம்
எண்ணிய வின்பமோ டின்பமென்றிவை
புண்ணிய காரண முயிரெனநின்றதே

(இ-ள்.) சொந்தகுணத்தினுடைய செயலையல்லாமல் வேறில்லாததை நிறுத்துகிறதினாலே வினைத்தகருமங்களாகிய புண்ணியபாவங்களுக்கு உடம்புகாரணம் இந்தப்பிரகிருதி குணத்தால்வந்த புண்ணியபாவங்களைக் கொடுக்கப்பட்டதாகஞ்சயித்த சுகதுக்கமென்ற இவைகளையனுபவிக்கிற காரணமானது உயிரென்று சொல்லப்பட்ட புருஷன் (எ-று,)

இதனாலுடம்புசெய்தது உயிரனுபவிக்குமென்றது. (19)

இவ்வுயிரிவ்வுடம் பின்னிலையிருந்
தவ்வுடல் பயிற்றிடுங் குணங்களானவை
துவ்வித்திறந்திடும் தோன்றுமிக்குண
மெவ்வமானுடையன வென்றிருத்தலால்

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகிருதியைக் குற்றமுடையதானெனது என்னுடையதென்றும் அகங்கரித்திருக்கிறதினாலே இந்த புருஷனாகிற சீவன் இந்தவுடம்பை நடத்தப்பட்ட பிரகிருதிகுணங்களான புண்ணியபாவங்களால்வந்த சுகதுக்கங்களையனுபவிக்கும் மரணமாஞ்சனனமாம் (எ-று.)

அகங்கரியாமலனுபவிக்கிற ஆத்மானுபவத்தைவிட்டு அகங்கரித்ததினாலே சுகதுக்கங்களையனுபவித்துச் சனனமரணப்படுமென்றது. (20)

உண்பன யாவையு முண்கின்றானுமெய்க்
கண்கொடெப் பொருளையுங் காண்கின்றானுநா
னண்பவெப்பொருட்குமொத் திருக்குநாதனு
மெண்செய்சீவ்வுடம்பிலே நின்றவீசனே

(இ-ள்.) தோழா அனுபவிக்கப்பட்டசகலத்தையுமனுபவிக்கிறவனும் உடம்பிலிருக்கின்ற கண்ணைக்கொண்டு எந்தப்பதார்த்தங்களையுங்காண்கின்றவனுமெந்தப்பதார்த்தங்களுக்கும சமமாயிருக்கின்றகர்த்தனும் இந்தவுடம்பிலே கர்த்தனென்று சங்காரஞ்செய்துகின்ற சீவனன் (எ-று) (ஈசனே-சிவன்) (21)

இப்படியுயிரையு மியாக்கைதன்னையு
மெய்ப்படவறிந்தவன் வேட்டவையுணர்க்
தொப்பனவன்றியே யொழுகினானுழிம்
பொய்ப்படுபிறவியின் மறுத்தும்போகலான்

(இ-ள்.) இப்படிசீவனையும் உடம்பையும் நிச்சயமாக அறிந்தவன் வேண்டியவைகளைத் தனக்கென்றெப்புகிறதல்லாமல் அனுபவித்து நித்தியமாய்க் கூடிச்சுகித்தாலும் பொய்ப்பாகவுடைய பிறவியிலேதிரும்பவும் போயபிறவான்மோட்சத்தை யடையான் (எ-று.)

அறிந்தவன் சுகியானென்பது கருத்து ஆகலால் அப்பிரகிருதியால் அநுபவம்வந்தனுபவித்தாலும் தனதென்ற அகங்கரியான் அதனாலே மோட்சமுண்டென்பது. (22)

செறிபுகிப்பொருளையே சிலர் தியானமாங்
குறியினாற்றம் புலனை கண்டுகொள்வர்க
ளறிவரும் சாங்கிய யோகமாகிய
நெறியினாலெங்குமாய் நிற்பக்காண்பரால்

(இ-ள்) கணமாணவிந்த ஆத்மசொரூபத்தைச் சிலர் தியானமானகுறியினாலே தங்களுடையமனதிலே கண்டுகொள்வார்கள் சிலர் அறியப்படாத சாங்கியயோகமாகிய மார்க்கத்தினாலே உள்ளும் புறம்பும் எங்கும்பூரணமாய்நிற்பக்காண்பார்கள்.

இருமையு மறிவதற் கிடமிலாதவர்
ஒருமகனை தெய்வமென் றுரைத்த வொன்றையே
யருமையி லருச்சனை செய்வ ராதலால
பெருமையி னவர்களும் பிறவிசேர் விடார்

(இ-ள்.) இப்படித் தியானமென்றும் சாங்கியயோகமென்றும் சொல்லப்பட்ட இரண்டையும் அறிகின்றதற்கிடமில்லாதவர்கள் ஒரு குருவானவர் தெய்வமென்றுசொன்ன ஒன்றைத்தானே யருமையினாலே பூசைசெய்வார்கள் அந்தப்பூசையினுடைய பெருமையினாலே அவர்களும பிறவியைச்சேரார்கள் ஆத்மாவைக்காண்பார்கள் (எ-று.) (24)

பூசிக்கவரும் தெய்வம் காட்டுவதினாலே ஆத்மாவைக் காணபார்கள் என்பதாம்

போவனநிற்பன யாக்கைபூண்டு கொண்
டியாவருந்துயர் படுகின்ற வீதெலாம்
மேவரு முயிருடல் வேறுபாட்டினை
யாவர்கண்டறிவரோ தா ரறிவிலாதவரே

(இ-ள்.) நடக்கின்றது நிற்கிறதுமான சராசரமாகிய தேகத்தைத்தரித்துக் கொண்டே யாருந்துக்கப்படுகின்ற இவையெல்லாம் மனம்பொருந்துதலாக வரப் பட்டசீவனும் உடம்புமான பிரகிருதிபுருஷக்கூட்டம் இந்தப்பிரகிருதி புருஷர் களுடைய வேறுபாட்டை ஒப்பில்லாஞானமில்லாத அஞ்ஞானத்தையுடையவர் கள் யார் கண்டறிகின்றவர்கள் காணமாட்டார்கள் (எ-று.) (25)

கெடுகின்றபூதங்க டோறுங்கெடாதே
வடுவின்றிநின்ற மறைப் பொருடன்னை
நடுவென்று கண்டவ னல்லன வெல்லாங்
கடுகின்றனை யொழி யாவகைகண்டான்

(இ-ள்.) கெடுகின்ற பஞ்சபூதாத்துமாக்கள் தோறும்பிறந்து கெடாமல் குற்ற மில்லாமல் நிறைந்திருக்கின்ற வேதப்பொருளான வஸ்துவானதைப் பொதுவெ ன்று கண்டபேரெல்லாம் நல்லவர்களென்று அப்படிக்கொத்தபொருளுக்குளுவர் யெங்கும் நீங்காமல் இருக்கின்றவஸைதைக் கண்டவர்களென்றுஞ்சொன்னார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் (எ-று) (26)

ஒத்தெங்குமாய வொருமைப் பொருளினை
யத்தன்மையினா லறியுமவனே
செத்தும்பிறந்துந் திரியாவகைதனை
மெய்த்தன்மையிலே புகவிடுகின்றான்

(இ-ள்.) சமமாகியெங்குமாகிய ஒப்பில்லாமையுடைய ஆத்துமாவையெல்லாந் தானாகச்சமமாக்கி எங்குந்தானாகிய ஒருமையான சுபாவத்தினாலறியப்பட்டவனே செத்தும்பிறந்துந் திரியாதபடிகளுந் தன்னைச்சத்திய சுபாவத்திலே புகுதவிடு கின்றவன் (எ-று)

சமமாவது அணுக்கு அணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாயிருப்பது சத்தியசுபாவ மாவது பிரமசுபாவம் பிரமமொன்றுதவிர மற்றவெல்லாம் சத்தியமாதல்லால் பிரம த்தை சத்தியமென்றது சுபாவமாவது எல்லாந்தானாய் ஒன்றிலுங் கூடாததாய் அசையாததாய்சைதன்னியமாய் நின்மலமாயிருப்பதுஇன்னுஞ்சொல்லில்விரிவாம் பிரமத்தையே ஆத்மாவென்பது (27)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

உணரவிகாரி யென்றும் வினையெலா முடம்பினோடே
புணர்வனவென்றுங் கண்டான் பொய்யிலாமெய் யைக்கண்டா
னிணர்மலர் முடிபாயெல்லா வினைகளுஞ் செய்தீசன்
றுணைபிரியாதலாலே பவநெறிக் கூடிநில்லான்

(இ-ள்.) சைதன்னியமான ஆத்மாவை விகாரங்களில்லாத அவிகாரியென்றும் கருமங்களெல்லா முடம்போடே பொருந்துவதென்றும் கண்டவனே பொய்யில்லாத மெய்யைக்கண்டவன் பூங்கொத்துக்களைத்தரித்த கிரீடத்தையுடைய அருச்சுனா இப்படி அவிகாரியான ஆத்மாவுடம்போடேகூடி யந்தவுடம்பாலே கருமங்களைச் செய்தாலுங் குணமில்லாத நிர்க்குணனானபடியினாலே அந்தவுடம்போடுங் கருமத்தோடுங் கூடிநில்லாது (எ-று.)

உணர்வு இவ்விடத்தில் ஆத்மா இதனாலே ஆத்மா உடம்போடுங் கருமத்தோடுங் கூடாமல்நிற்குமென்றும் அந்தவுடம்புங்கருமமும் ஆத்மாவைக்கூடிநிற்குமென்றும் அறிவது (28)

உன்னியவான மெங்கும் மொழிவற நிறைந்ததேனுந்
தன்னுடை நண்மையாலே பிறவொடுஞ் சார்வதன்றோ
பன்னியவது போலெங்கும் பரந்துளனேனு மங்கு
மன்னியவீசனந்த வுடம்பொடு மருவமாட்டான்

(இ-ள்.) எல்லாரும்நினைத்த ஆகாயமானது அணுவத்தனையிடமானாலுமில்லையென்பதுநீளெங்கும் நிறைந்தாலும் தன்னுடைய சூட்சமத்தினாலே மற்ற வாயு அக்கினி அப்பு பிரிதிவி என்றநாலு பூதங்களோடும் கூடுவதுண்டோ அந்த நாலும் இந்த ஆகாசத்தைக் கூடாமையுண்டோ இரண்டுமில்லையே இப்படிவேதங்கள் முறையிட்டனபோல் ஆத்மாவெங்கும் பரந்திருக்கின்றவனானாலுமுடம்பான அந்தவிடத்திலிருக்கின்ற ஆத்மா அந்த வுடம்போடுங் கூடமாட்டான் (எ-று.)

ஒழிவாயெங்கும் நிறைந்தவெனமாறுக. ஆகாசம் வந்தவிடத்திற் பிறவென்றதனாலே மற்றநாலு பூதமுமாயின. ஆகாசத்தை நாலுபூதமு மாதாரமாகவுடையது போல ஆத்மாவை யாதாரமாகவுடையது உடம்பென்ப தருத்தாபத்தி ஈசனிவ்விடத்தில ஆத்மா, (29)

இரவிதானொருவனேயாய் நின்றிந்தவுலகத் தெங்கும்
விரவியவிருளை நீக்கி விளக்குறுமாறு போலத்
தரவியாவரு முன்னில்லா சராசரவுடம்பு தோறும்
பரவியா னுரைத்தமாய னொருவனே பரந்திருப்பான்

(இ-ள்.) சூரியனானவன் தனக்கிரண்டாவதில்லாமற் றானொருவனேயாகிநின்று இந்தவுலகத்தி லெங்குங்கலந்த விருளைப்போக்கிப் பிரகாசிக்கிறபடிபோல முன்னே தன்னையுண்டாக்க யாருமில்லாவனாய் இப்போது நான்விரித்துச்சொன்ன மாயனென் ஆத்மாவானவன் தனக்கிரண்டாவதில்லாமல் தானொருவனுமே சராசரங்களுடைய வுடம்புகள்தோறும் பரந்திருப்பான் (எ-று.)

தரவியாவருமில்லாமாயனெனமாறுக இன்னமும் முன்றரவியாவரு மில்லா மற்றுமேனை தந்தசராசரவுடம்புதோறுந் தானொருவனே பரந்திருப்பானென்றுஞ் சொல்லலாம் (30)

ஓரின்மே லாகின்ற வுயிரினே டுடம்புக்குள்ள
பேரினே டிறப்புமூப்புப் பிறப்பெனு மியற்கை வேறாய்ப்
பாரின்மே லறிவார்வீடு பற்றினரென்றான் பார்த்தன்
தேரின்மே னின்றுவேதச் சிரத்திமேலிருக்குஞ் சீரோன்

(இ-ள்.) விசாரித்தறியில் எல்லாவற்றிற்கு மேலாகின்ற ஆத்மாவை அது வுடனே உடம்புக்குள்ளபேருடனே பிறப்பு சாவு மூப்பு பல்லவையென்றுசொல்லப் பட்ட வித்தான்குஞ் சாவு கீழ்பிறப்பாகிய விவைகளைவேறாகப்பகுத்துப்பூமியினி டத்தி லறிகின்றவர்களே மோட்சத்தையடைந்தவர்களென்றார் அருச்சுனனுடைய தேரின்மேலேநின்று வேதச்சிரசின்மேலிருக்கப்பட்ட சிறப்பையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணசாமி (எ-று.) (31)

பதின்மூன்றாவது

பிரகிருதிபுருடயோக அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம்-13-க்கு கூடியசெய்யுள்-389

பதினான்காவது

குணத்திரயயோக அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

செய்யமாமலர் மேலுறை செல்வியும்
வையமாமட வாளுமகிழ்ந்ததோ
ளையன் மெய்யையன் பாலடியோ மெலா
முய்யமீள வுரைக்கத் தொடங்கினான்

(இ-ள்.) சிவந்தபெரிய தாமரைப்பூவின் மேலிருக்கின்ற லட்சுமியும் அறி யாமையுடைய பெரிய பூமிதேவியும் கூடிமகிழ்ந்த திருத்தோள்களுடைய ஸ்ரீகிரு ஷ்ணஸ்வாமி கிருபையினாலே அடிமையானவரெல்லாம் பிழைக்கும்பொருட்டா கத் திரும்பவும் அந்தச்சத்தியமான ஆத்மாவைசொல்லத்தொடங்கினான் (எ-று)

லட்சுமியப்பூமிதேவியும் ருக்குமணியென்றுஞ் சத்தியபாமை என்றுஞ் சொல்லலாம். (1)

நல்லாவறறிவி யாதினுநல்லது
கல்லறீர்தவத் தோர்க்கறிவாவது
மல்லுவாவிய தோண்முடி மன்னயான்
சொல்லன்மேயவ தன்றனி யாவதே

(இ-ள்.) முன்சொன்ன ஞானத்திலும் நல்லதான ஞானமெல்லாவற்றிலும் நல்லதாங் குற்றந்தீர்ந்ததவம்பண்ணுகிற ரிஷிகளுக்கு அறிவாகியது மற்றபோரை யிச்சித்த தோளையுங்கிரீடத்தையு முடையராசாவே அந்தஞானத்தினுடையஉறுதி யானதை இப்போது நானுனக்குச்சொல்லப்பட்டது (எ-று.) (2)

இன்ன தன்மையின ஞானத்தியற்கையா
லென்னை வந்தடைந் தாரிவ்வுலகினில்
பின்னைவந்தடைந் தாரிறவாரிகன்
றன்மையாதெனி லாக்கதுஞ்சாற்று வாம்

(இ-ள்.) இந்தசுபாவமான இந்தஞானசுபாவத்தினாலே வந்து என்னையடை ந்தபேர்கள் பிறகு சிருஷ்டிகாலத்தில் இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே வந்துபிறவார்கள் பிரளயகாலத்திலே சங்காரத்துங் கூடார்கள் அந்தஞானத்தினுடைய சுபாவமென் னவென்றாலது சொல்லுவோம் (எ-று.)

ஆங்கு அசை, பின்னை இவ்வுலகெனமாறுக காலந்தோன்றுமிலெழுவாய்வந்தடை தலாவது அஞ்ஞானத்தைநீங்கி ஞானத்தில்வந்தென்னை யடைதல் (3)

மூதவாவென் குணமவை மூன்றிலும்
பேதமாகப் பிரகிருதி தன்னிலே
காதலால்வைப்ப னியான்கருவக்கருப்
பூதமியாவும் புலப்படுகின்றதே

(இ-ள்.) பழையதவையுடைய அருச்சுனா வென்னுடைய குணமூன்று அந்த மூன்றிலும் பேதமாகப்பிரகிருதியிலே நான்விசுவாசமாகக்கருவைப்பேன் அந்த கருவை சகலபூதங்களும் கெற்பிக்கிறது (எ-று) (4)

இந்தவண்ணத்தினா லிவ்வுலகிடை
வந்தயோனியெல் லாம்வருவித்திடுந்
தந்தையாவவையீன்றளிக்கின்றதா
யந்தமாமலர் மேலயனுமென்றே

(இ-ள்.) இந்தவிதத்தினாலே இந்தப்பிரபஞ்சத்தினிடத்திற் பிரகிருதிவந்து சகலயோனிகளையும் வரப்பண்ணுகிறதகப்பனாகி அந்தயோனிகளைப்பெற்று ரட்சிக்கிறதாகிய அந்தப்பெரியதாமரைப்பூவின்மேலிருக்கிற பிரமதேவனாகும் (எ-று.)

என்றுமுன்னங் குணமென்றியம்பிய
மூன்றுமூலப் பிரகிருதி தன்னிலே
தோன்றி யுள்ளன தொல்லறி வைப்பற்றி
யூன்றிநிற்பவற்றை யுணர்த்துவாம்

(இ-ள்.) முன்பெருந்தின குணமென்றுசொன்ன மூன்றுமூலப்பிரகிருதியிலே தோன்றியுள்ளது அந்தகுணங்களானவை பழையஆத்துமாவை ஞானமானத்துக்கு ஏதுவாகப்பிடித்து ஊன்றிநிற்பது அந்தமூன்றுகுணத்தையும் அறிவிப்போம் (எ-று.) (6)

சத்துவம்மிரா சத்தாமதமென
வுய்த்திவந்த பெயரையுடையன
பெத்திவந்து வளர்ந்தருகிறபன
மெத்திவந்த வற்றின்செயல் வேறுகேள்

(இ-ள்.) சத்துவகுணமென்றும் இராஜசகுணமென்றும் தாமதகுணமென்றும் வைத்திவந்தபெயரையுடையது எந்தத்தத்துவங்களையுந் தாமாட்டுவது நிச்சயித்துவந்த அந்தமூன்றுகுணத்தினுடைய தொழில்களைவேறுவேறாகச்சொல்லுவோம்கேள் அருச்சுனா (எ-று.)
துவந்துமென்கிறதை தொந்தமென்று வழக்கமாகச்சொல்லுவார்கள். (7)

பற்றுமாசின்மை யாய்ப்பளிங்கொப்பன
வுற்றநல்லறிவான துண்டாக்குவ
தெற்றின்பமல்லாற்றுன்பமென்பது
சாற்றுமில்லது சத்துவமாவதே

(இ-ள்.) பற்றப்பட்ட ஆசையாகிய களங்கமில்லாமையினாலே பளிங்கை யொப்பாக நிர்மலமானது உறுதியானஞானத்தையுண்டாகுவது எதுவந்தாலுஞ் சலமில்லாமல் துக்கமென்பது சற்றுகிலுமில்லாதது சத்துவகுணமாவது (எ-று.)

ஒதுமாசையிலே பிறந்துள்ளது
தாதகற்புரை புண்ணிறஞ்சார்ந்தது
பேதுசெய்வினை யோடறிவாம் பின்னர்க்
கேதுவாய விராசதமென்றதே

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்டஆசையிலே பிறந்திருக்கிறது தாதுசற்புரையுன்னிறஞ்சார்ந்தது மயக்கமுஞ்சொல்லப்பட்ட கர்மத்தோடே அறிவாய்பிறகுரைப்பட்டமாண ஜனனத்துக்கு எதுவாகியது ராஜஸமென்கின்றகுணம் (எ-று.) (9)

குறிகொளாத மயக்கமுங்கோதிலா
நெறிடம்மையிகழ்ச்சதுநித்திரை
செறிதலானது மென்றிவற்றாற்றின்னை
றறிவைமாய்க்கு மதுதமமாவதே

(இ-ள்.) கேட்டதைக்கேட்டதைக்கண்டும் மெய்யென்றும் ஒப்புக்கொள்ளாதமயக்கமுங் குற்றமுடையா யிருக்கின்றமார்க்கமனனைதை கடத்துகின்றதுயகித்திரை யிருதலானதுமென்று சொல்லப்பட்ட இவைகளினாலே நிச்சயமாக ஞானத்தை மழிக்கு மதுதமோகுணமாவது (எ-று.) (10)

கலித்துறை.

வாழுஞ்சத்துவ மற்றவிவ் விரண்டையு மறைத்துத்
தாழுமற்றவவ் விரண்டுமே தமோகுணத்தனோப்பின்
வீழுசத்துவத வக்காவ் விராசதம்வினையி
னூழிமற்றிவை யிரண்டுதாழ்ந் தொன்றுமிக்குளவாம்

(இ-ள்.) சத்துவகுணமானது ஒருவேளை அந்தராஜசதாமசமானவிரண்டையுமத்தைதுத்தானேபிரபலமாகவாழும் அந்தத்தமோகுணமானதொருவேளையுபிரபலமாக எழும்பினால் அந்த சத்துவராசதமிரண்டுமடங்கும் அந்தராஜசகுணமிரண்டுமெழும்பினைகள் இரண்டுந்தாழ்ந்து ஒன்றதுபிரபலமாயிருக்கிறதுபழையவினையினால் மற்ற அசை (11

கலிவிருத்தம்.

உரைசெயற்தத்துவ மிண்டரக் குப்ததிடு
விரசதவினைகளோ டறிவைபார்த்திடும்
புரைசெய்வின்வழக்கையே பொருத்திப்போர்த்திடும்
தரைசெறிபுகழினுய் தமமெனவின்றதே.

(இ-ள்.) பூமியெங்கும் நெருங்கிய கீர்த்தியையுடைய அருச்சுனா சொல்லப்பட்டசத்துவகுணமான இசைத்தை மறுபவிக்கபண்ணும் ராஜஸகுணமானது

கருமத்துடனே அறிவைக்கெட்டுத் தாமதமென்றகுணமானது குற்றத்தைச்செய்து இந்த அஞ்ஞானத்தைத்தரும் (எ-று.) (12)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒத்தால் லறிவுமிக்க வாவெதொரு போதப்போது
சத்துவக் குணமுத் தாகுந்தாங்கரும் வினைகளைக்கொண்
டெய்த்துவத் தாசைகூர வுலோபம்வந்துற்ற போது
மத்திமகுணமேசால வளர்ந்ததென்றறிமேன்று

(இ-ள்.) ராஜாவேசகல இந்திரிய அந்தக்கரணங்களிலுஞ்சமமாக வொத்து ஞானமிருந்தபொழுதெப்பொழுதோ அப்போது சத்துவகுணமிருந்து வளர்ந்த பொழுதுதாம்செய்துமுடிக்க அரிதானகருமங்களையே செய்துமுடிப்போமென்றுட் கொண்டுவைத்து அதிலாசைமிகுதியாகலோபம்வந்து கூடியிருந்தபோது சத்துவ தமோகுணங்களைக்கெடுத்து அவ்வாறாசதகுணமேயிருந்து வளர்ந்ததென்றறிவாய்நீ.

லோபமும் சஞ்சலகருமமும் காரியகருமமும் விஷயவிச்சையும்வந்தபோது ராசதகுணமென்றறிவது. (13)

தக்கது தகாதென்றொன்றைத் தானறியாதபோதும்
எக்க நமக்கண்மாட்டு மிகழ்ச்சியோ டிருக்கும்போது
மொக்கமெய்ம் மயக்கத்தோடு முறக்கம்வந்துற்றபோது
மிக்கதாமதமேயென்று விசயநீயறியவேண்டும்

(இ-ள்.) அருச்சுனா ஒருபதார்த்தத்தை இதுகருமமானது இதுகாரியமல்லவென்று தான் பகுத்தறியாதபோதும் எந்தக்கருமங்களிடத்திலும் வெறுப்புடனேயிருக்கும் போது உடம்பிலொத்த இருக்கப்பட்டமயக்கத்துடனும் நித்திரைவந்தடுத்தபோதுந் தமோகுணமே அதிகமானதென்றுநீயறியவேண்டியது (எ-று.) (14)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தக்கசத்துவமே நீடூழ்ந்தபோதிறந்தோர்
தெய்வயோனிகளிலே சார்வார்
மக்களிற்பிறப்பாரி ராசதம்வந்து
மிகைத்தபோ துடம்பினைத்துறந்தோர்
மிக்கெழுதமமே மிகைத்தபோதிறந்தோர்
விலங்குசாதிகளிலே வீழ்வார்
ஒக்கமற்றிவற்றின் பலன்களுந்தெரிய
வுரைக்கின்றேனி வற்றைநீபுணர்வாய்

(இ-ள்.) தக்கதான சத்துவகுணமே நடக்கிறபோது செத்தவர்கள்மேலான தெய்வயோனிகளிலேயடையவர்கள் இராசதகுணமேவந்துண்டானபோது தேகத்தைவிட்டவர்கள் மனித யோனிகளிலே பிறப்பார்கள். மிகுந்த எழும்புகிறதமோ குணமே யுண்டானபோது செத்தவர்கள் மிருகஜாதிகளில் வீழ்வார்கள் இதனுடனேகூடி இந்தத்திரிகுணத்திலுடையபலன்களும் தெரியச்சொல்லுகிறேன் இதையுமறிவாய் அருச்சுனா (எ-று.)

சத்துவமே தமமேயென்றதனால் இராஜஸமேயென்றவருவித்தது எங்ஙனமெனில் ஒவ்வொன்றில்மூன்றுகுணமுங் கலந்தென்பது குணமாதலாலே இங்கேதனிக்குணத்தைச் சொன்னதுகலந்ததிர்ந்து இரும்பத்தளிப்பாகவ யிருக்குமோவென்னில் தச்சசத்துவமென்றதனாலும் மிச்செழுதமென்றதனாலுங்கலந்த குணத்திலும்மூன்றிலொன்று எதிர்த்தோ அதுவேமுதலாகமற்ற இரண்டுதாழுகையால் மிருத்தனைக் கொண்டுகர்மவசத்து வீழ்வாரென்றதனால் மேலோகத்திலேயித்தெய்வயோனியிற் பரம்பரையாகவேபிறப்பாரென்ற மத்தியலோகமான பூமியிலே மனிதயோனியிலே தானேபரம்பரையாகப் பிறந்துசுழலுவாரென்றும் கீழான மிருகயோனிகளில்வீழ்ந்துமேலான மனிதயோனிக்குவாரபரம்பரையாகத்தாழ்ந்து வீழ்வாரென்றது இன்னம்விரிக்கில் பெருகுவாம். (15)

அருளகுணமாய சத்துவபலமா மழுக்கறவிரசதபலமாய்
பெருந்துயரதுற்றலே தமோபலமாகும் பேதைமைதானும் பேசியபடியே
பொருந்தியவித்தக் குணங்கண்மூன்றினுடைய பூதகாலங்களுக்கெல்லாம்
வருந்திருவாயஞானமேயுடுலோப மயக்கமெனதினைவரும்பால

(இ-ள்.) அரிதானகுணமாகிய சத்துவத்தினுடைய பலமாகும் அழுக்கறலன்றி இன்மலமாயிருப்பது ராசதகுணத்தினுடைய பலமாகும் பெரியதுக்கத்தை யனுபவித்தல் தமோகுணத்தினுடைய பலமாகும் மூடத்துவம் இப்படிசொன்னவரிசைப்படியே இத்தமூன்றுகுணங்களினுடைய பொருந்தின ஜீவசரீரகூட்டங்களுக்கெல்லாம் வரப்பட்டதென்னவெனில் சாத்துவிககுணத்தினலேசிறப்பாகிய ஞானம் வரும் இராசதகுணத்தினலே லோபம்வரும் தாமதகுணத்தினலே அஞ்ஞானம் வரும் (எ-று.) (16)

சத்துவமானார் பரகதியடைவார் தாமதத்தினோரதோ கதிசார்வார்
மத்திமகுணத்தோராயினோர்நடுவின் மானிடப்பிறவியாய் வாழ்வார்
சித்திரமாய வுருவமேவிகாரி யானவிகாரி யெனவிவற்றை
மெய்த்திறனுணவறிந்தவனறிந்த பொழுதிலேவீட்டினையடைந்தான்

(இ-ள்.) சத்துவகுணமுடைய மனிதரான சாத்துவிகர்கள் மேலான மோக்ஷத்தையுடையார்கள் ராசதகுணத்தோரானவர்கள் மத்தியலோகத்திலேமனிதப்பிறவியாயிருப்பார்கள் தமோகுணமுடையவர்களோ கீழ்நடுவென்ற இரண்டு கதியும் அடையார்கள் இந்தவிதமானதேகமேவிகாரிநான் அவிகாரியென்றதன்னையுந்தன்னுடம்பையுமான இந்தவிரண்டையும் நிச்சயப்படியாக அறிந்தவன்அறிந்த பொழுதே மோக்ஷத்தை யடைந்தான் (எ-று.)

சாத்துவிகர்கள் மோக்ஷத்தையடைந்தார்களெனவே இனித்திரும்பார்களென்றும் ராசதகுணத்தராய் மனிதராயிருப்பாரெனவே சொற்காதிபலன்களுக்குப் போகின்றதும் பூர்வக்குமனிதராகவந்துகவிப்பதுமாகத்திரிவாரல்லது தெய்வயோனியு மோக்ஷமும் பெறார்களென்றும் மிருகயோனியும் அதோகதியும் அடைவார்களென்று மற்றுமோருங் கதிசாரரெனவே மிருகயோனியும் அதோகதியும் அடையுமென்பது அருத்தாபத்தி. (17)

உடம்புடனிருக்கவே யுமைத்தவிக்குணங்கள்
மூன்றையு முன்னவ னறிந்து

கடத்தவன்பிறப்பு மூப்பிறப்பாதி
யாகவே கட்டுரைக்கின்ற
இடம்புரையிடும்பை யாவையுங்கடந்து
வீட்டின்பம் விளைபவனென்றான்
படக்கடலிடையே வளர்த்தவர்தமக்கு
வேறிதனைத்துய னுரைத்தான்

(இ-ள்.) ஆத்மாதேகத்தோடிருந்த நான்சொன்ன இந்தமூன்றுகுணங்களைய முன்னபடியறிந்து கடந்தவன்பிறப்பு மூப்புச்சாவு முதலாகச் சொல்லுகின்ற சந்தைசயொப்பான எல்லாத்துக்கத்தையுங்கடந்து மோக்ஷசுகம் விளைக்கின்றவனென்று பெரியதிருப்பாற்கடலின்மேலே திருக்கண்வளர்ந்தருளிய ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி சொன்னார் அவருக்குவேறேயிந்தச்சொல்லை அருச்சுனன்சொன்னான் (எ-று)

கண்ணியவுலகிற் கடப்பரிதாய குணங்கள் மூன்றையுங்கடந்தவர்க்க
புண்ணியமியல்பு மவர்களையறியுங் குறியையும்புகன்றருளென்ன
வெண்ணியவுலகு மூலமெல்லாமுழிந்து மிருவினையர்க்கையுமகப்
பண்ணியுகழிக்குமேகவினையா பெருமன்வேறில்வகைபணித்தான்

(இ-ள்.) இடமேக ஏவமானவுலகத்திலே யாராலும் கடக்கப்படாத மூன்று குணங்களையுங்கடந்து மோஷமானதல்லவர்களுடையசுபாவமும் அவர்களையறியப்பட்ட குறியையுந்திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று அருச்சுனன்சொல்ல அதற்குப் பெரியவர்களாலே யெண்ணப்பட்டவுலகமும் உலகத்தில்வாழப்பட்ட சீவனுக்கும் வினை இவ்வினைகளுக்கு முழுவதும் தேகமும் இப்படியாகவண்டாரியும் அழித்து வித்தைப்பொழுதுபோக்குதலாக விளையாடப்பட்டமேலான ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமியானவர் வேறேயிந்தப்படிசொன்னார் (எ-று.) (௧௯)

வாய்மையவல்லாக் குணமவைமூன்றின்
வருகின்ற காரியமாய்
தூய்மையுந்தொழிலு மயக்கமுமென்று
சொல்லியதுறை யிவைமூன்றுந்
தேய்வையவென்று பெருகபோதிரக்கல்
பெற்றபேர்கேழ்தல் செப்ப தான்
தாழ்வயலாகக் குணங்களோடிருந்தே
யவற்றினுல் சலிப்பிக்கப் படாதான்

(இ-ள்.) குணமான அந்தக்கரணமூன்றினால் வருகின்ற காரியமாகிய பரிசுத்தமும் கருமமும்அறியாமையுமென்றுசொல்லப்பட்ட இந்தமூன்றும் வித்தும் பெறாதிருடபாதபோது தூரத்திலிருக்கின்றது கிட்டவில்லையென்று விசாரப்படுதல் பெற்ற கிட்டக்கிடைத்தபோது விட்டுப்போகாததைப்போல் அவமானஞ்செய்தால்இந்த விரண்டும்வாசிதுலே செய்யாமலிருக்கிறதுமல்லாமல்மன நிறைந்து செய்யாதவன் சாக்ஷனென் னியமாகியல் ஆத்மாவே தேகமென்றிருந்த குணங்களோடுகூடியிருக்கையிற்குணவைறிலே சலிக்கப்படாதவன் (எ-று) (20)

கலிவிருத்தம்

மானமவமானம்வரு மின்பமிடர்மண்பொன்
றுணைமகிழ் வப்பிரிய மையர்ங்கையாரே
நுணவுரைவேடுபுக ழுற்றபொழுதொப்பா
னிணமுறுநின்ற குணமானவையிகழ்ந்தோன்

(இ-ள்.) வரப்பட்டதான வெகுமானமவமானஞ்சுகதுக்கம் மண்பொன் சந்தோஷம் கோபம் தோழர் பகைவர் நிந்தைகீர்த்தி இவைகளடைந்தபொழுது சமமானவன் குற்றமடைகிற குணயானதை வெறுத்தவன் (எ-று.)

சந்தோஷக் கோபத்தைப்பிரியமப்பிரியமென்றுந் தோழர் பகைஞரைச் சத்துரு மித்துருவென்னும் நிந்தையை அபகீர்த்தி யென்றுஞ்சொல்லுவார்கள் என்ன மண்ணேடென் றுஞ்சொல்லலாம். (21)

இப்பரிசினல்வரு குணங்களையிகழ்ந்தே
மெய்ப்பருவமாயபெரு வீடுபெறுகிற்பா
ரெப்பரிசினாலுமிடை யின்றிபெழுமன்பா
லொப்பவரிலாதவெனை யுன்னுமவர்கண்டாய்

(இ-ள்.) இந்தவிதத்தினலே வரப்பட்ட குணங்களைக்கடந்தே குணநிகருஷ்சத்தியமானபருவமாகிய பெரியமோட்சத்தைப் பெறமாட்டுவோர்களெந்தவிதத்தினுமிடைவிடாமலெழும்பின அன்பினலே ஒப்பானவர்களில்லாதவென்னை நினைக்கிறவர்கள் கண்டாயருச்சுனு (எ-று.)

உரைக்குப்பின்னிரண்டு பாதத்தையு முன்னுகவு முன்னிரண்டுபாதத்தையும் பின்னுகவுமாறுக (22)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒழியாதென் றமியாவர்க்கு மியானேயுணர்த்திவருஞானத்தலா
வழியாவறிவுங்கெடாவீடுஞ் சேடியின்பமான திவு
மழியாவறமுமென்னுள்ளே யுளவாகாநின்றனவென்றான்
சுழியாநின்ற பெருவெள்ளத் திடையேயண்டுதுயில்கொண்டான்

(இ-ள்.) எல்லாருக்கும் நானேவிடாமலென்றைக்கு முபதேசம் பண்ணிவருவதினலே கெடாதஞானமுங் கெடாதமோட்சமுஞ் சேடில்லாத சுகமானமுங் கெடாததருமமும் என்னுள்ளேயுண்டாகிறதென்று சொன்னர் மூழ்காலத்திலே சுழித்துநின்ற பிரளயாந்தம்பெரிய வெள்ளத்தினிடத்திலே ஆலிலைமேலே பள்ளிக்கொண்டருளிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி (எ-று.)

எல்லாமுண்டாகிற தென்னுள்ளே யாகையா லெல்லாவற்றிற்குநானே ஆதாரமுங் காரணமுமென்றது. (23)

பதினலாவது

குணத்திரயயோக அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 14-க்கு கூடியசெய்யுள்-412

பதினைந்தாவது

புருஷோத்தமயோக அத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

சாயையன்னவெவ்வினைத் தளையறுக்கவோ தகவில்
பேயையின்னுயிர்செகுக்கவோ பிள்ளையாய்வளர்ந்தான்
வேயையொன்றியவரி சிலைவிசயற்குமீள
மாயைதன்னையோர்மர மொக்கவருளிக்கலுற்றான்

(இ-ள்.) நிழல்போலத்தொடர்ந்த கொடுமையுள்ள கருமத்தளை யறுக்கவோ கொல்லத்தக்க பூதகியென்றபேயின் இனியசீவனைக்கொல்லவோ குழந்தையாய இடையர்சேரியிலேவளர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி மூங்கிலைப்பொருந்திய கட்டுதலையுடைய காண்டீபமென்ற வில்லையுடைய அருச்சுனனுக்கு மாயையை ஒருமரத்தையொப்பாக வருணிக்கத்துவங்கினார் (எ-று.) (1)

கலிவிருத்தம்.

வேர்மேலதுதலைகீழது வீவில்லதுவேதத்
தேர்மேவியவிலைமேவிய தியாரும்புகறலின்று
வார்மேவியவசுவத்தம தெனவேயரசதனின
பேர்மேவியபெருமாயைசெய் பிறவிப்பெருமரமே

(இ-ள்.) மேலே வேருள்ளது கீழே தலையுள்ளது அழிவில்லாதது வேதமாகிய அழகுபொருந்திய இலைகளையுடையது யாருஞ்சொல்லுகிறதினாலே கிளைகளைப்பொருந்திய அசுவத்தமென்றே சொல்லப்பட்ட அரசமரத்தின்பெயரையுடையது பெரியமாயை செய்யப்பட்ட பெரியசனன விருட்சமாகியபிறவிமரம் (எ-று)

பெருமாயைசெய்பிறவிப்பெருமரமானது வேர்மேலதுதலைகீழதுவீவில்லது வேதத்தேர்மேவிய விலைமேவியதியாரும்புகறலின்றுவார்மேவியவசுவத்தமதெனவே யரசதனின் போமேயதென்முடிக்க (2)

இவ்வாறிதனியல்பாகிய வகையாதெனின்யாதும்
ஒவ்வாவகைபெரிதாகிய பிரமத்தொருவிடையே
வைவாள்வலியுழலாதவன் முறையேயவன்முறையே
மெய்வாழ்முதல்வருமாதலின் மேலானதுவேரே

(இ-ள்.) இந்தப்படி இதினுடைய சுபாவமாகியவித மென்னவென்று கேட்கிற கூரையுடைய ஆயுதவலிமையினாலே பகைகளைச்செயிக்கிற அருச்சுனனே ஒன்றுமொவ்வாதபடி பெரிதாகிய பிரமத்தினொருவிடத்திலே அந்தப்பிரமத்தினுடைய விதிப்படியே வரத்தக்கக்கிரமப்படியே சிதாகாசரூபலாக வெல்லாமவரும் ஆதலால்பிரமத்தினிடத்தினுண்டானசித்திலே வேர்கொண்ட மாயையாகையால் வேர்மேலானது (எ-று) (மெய்யான சிதாகாசம்.) (3)

வழாசல்வருமுலகாகியு முயிராகியுமெழலாத்
தீழானதுதலையாய்வுறு முதலீறிடைகீழாய்ச்
சூழாகியபிறவித்தொட ரொருகாலமுமடையப்
பாழாம்வகையழியாமையி லழியாததோர்படியே

(இ-ள்.) இனியாவையில் நின்றும் வியாதியில் உலகங்களாகியும் உயிராகியும் வரப்பட்ட அழகினாலே கீழ்கீழானதாய் வரப்பட்டமுதல் நடுகடைமூன்றுமாயை க்கு மேலில்லாமல் அதோமுகமாய்ச்சுழல் வதாகியபிறவித்தொடர்ச்சி யெல்லா பாழாம்படி யொருகாலமு மறியாமையினாலே இந்தச்சனனவிருக்ஷம் அழியாதது ஒப்பில்லாத சுபாவமுடையது (எ-று.) (4)

கருநாண் முதல்வினையாவது வளர்காதல்செய்தலினா
லருநான்மறையவயேவில் பலையாமெனவறிநீ
வருநாள்களிலொருநாள்பெறும் வகையின்மையினாலே
பெருநாடறிபவசுத்தம தெனலாயதுபெயரே

(இ-ள்.) கருப்பற்றுநாள்முதலாகக் கருமமானது வளரப்பட்ட ஆசையைச் செய்தலினாலே அறிய நாலுவேதங்களுமிலைகள் இவையந்தப்பிறவிமரமாகு மென்று நீயறியவருகிறநாள்களி லொருநாள்பெறும்படி யில்லாததினாலேபெரிய யுகம் அறியப்பட்ட அந்தப்பிறவிமரமான மாயையினது அசுவத்தமென்று பெயரு டையதாகியது (எ-று.)

கருநாண்முதல்வினைவான தென்றுபாடமோதிற்கருப்பற்றநாண்முதல் வினை வானது வரப்பட்டதென்றும் பெருநாடியவென்று பாடமோதிற் பெருமையை யடைந்தவென்றும். (5)

மற்றிப்படி திகழ்கின்றவிம் மாயாமரமதனின்
பெற்றிததிறமிதுவல்லது பிறிதின்மையினாலே
யுற்றிப்படியறிவாய்பொரு ளெல்லாவு முணர்ந்தா
ரிற்றிப்பெருமருத்தின்றிற மின்னுஞ்சிலவுளகேள்

(இ-ள்,) இந்தப்படிவிளங்குகின்ற இந்தமாயா மரத்தினுடைய சுபாவவிதம் இதல்லாமல் வேறில்லாததினாலே இப்படி யுறுதியாக அறிவாலெல்லாப்பொருள் களையு மறிந்தபேர்களில்லை இந்தப்பெரியபிறவி மரத்தினுடையவகை யின்னுஞ் சிலவுண்டு கேள் அருச்சுனா (எ-று.) (6)

கண்ணேயெனவினையாய்பல பிறவிக்கிளையழியே
மண்ணேமுதல்கீழாமுல கிடையேவளர்வனவும்
விண்ணேமுதல்மேலாமுல கிடையேயிடைவனவு
மெண்ணேறியபலவாகிய பனையாவிசைதருமே

(இ-ள்.) இவன்என்கண்ணேயென்றுசொல்ல ஒப்பான அருச்சுனா பலபிறவி களினுடைய கெதிவழியே பூலோகமுதலாகக் கீழான வுலகங்களினிடத்தில்வளரு

இறதும் ஆகாசமுதலான மேலானவுலகங்களினிடத்தில் நெருங்கினதாமாகவும் எண்ணின எண்பத்துநான்குலட்சம் அச்சப்பேதப்பட்ட பிறவியாகிய பனைமரத் தாலே பொருந்து (எ-று.) (7)

நெறியால்வருமவினையோபல நிலமாமூலந்தொடையே
மறியாமையோடுறவிழ்ந்தவி வேர்கீழிறுமுளதாம்
பிறியாதெழுதுணையாகிய பெருநீர்மையின் வளரும்
பொறியாகியவிலையேதளிர் போன்மேயதுபொலிசே

(இ-ள்.) செய்கின்றகாரக்கத்தினாலே கட்டப்பட்டகருமமேவேர் பலவிலங்க ளான லோகங்களினிடத்தில் அநிடமையாகிய அஞ்ஞானத்துடனே தங்க விழு தலினாலேகீழிலும்வேருள்ளதாய்நாலுமபிறியாமலெழும்பப்பட்டகுணங்களா கியபெரியநீருந்நூறுலவைரும் பொறியாகிய சத்தாதிசரூப சகலந்தமான இந்திரியங்களே தளிர்போலப் பூரிப்பையடைந்தது (எ-று.) (8)

கனவுந்திகழ்கழுதாழிபின் பிருதகந்தர்வநகரு
பெனவுந்தழிதலினாலுரு வதுவின்றிமுன்யாது
முனவுந்திடுமுதனாளொடு முடிவின்மையினாலே
தனதுந்தமுமுதலுந்தெரி தலில்லதுதானே

(இ-ள்.) சொற்பனமுந்தோன்றப்பட்ட காட்சியில் பிருந்தநீரைக் காட்டுவது போலவந்து அழிதலினாலே முன்சொன்னபடி உருவமில்லாமல் முன்னேயுண்டான முதல்நாளும் அதனுடனே முடிவுநாளு மில்லாததினாலே தன்னுடைய முதலும் முடிவுந்தெரிவதில்லாததென்றவாறு.

ஆழியைத்தேனென்றதாகுமெயர் கழுதுபெய்த ஆழிபண்டிதைச் சேர்க்கானல்,

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மந்திரமாயவிந்தமாத்திரைத் துறவென்கின்ற
தந்திரவாளால்வெட்டித்தற்றாமாகிநின்றே
இந்திரசாலமென்னபாவு மென்னிடையேகாட்டும்
அந்தரமிலதவென்னை படைவகையேயடுப்பதையா

(இ-ள்.) மாயையாகிய இந்தப்பிறவிமரத்தை அசங்கமென்கிற யுபாயவாளி னாலேவெட்டி அந்தப்பிறவிமரத்தைப் பிரமமாக்கிநிஷ்டையில்நின்று இந்திரசாலம் போல வெல்லாம என்னிடத்திலேகாட்டுகின்றநிரந்தரமான வென்னைச்சேருதலே அடுத்தசென்றவாறு.

என்னைச்சேராதது ஆகுக்காதென் றருத்தாபத்தி. துறவாவது கூட்டத்தை விட்டது கூட்டமாவது அந்தக்கரணவியாபாரம் உபாயவாளாவது குருவினுபதே சச்சாணைப்பிடித்தவாள் அந்தரமில்லாது நிரந்தரம் துறவைஞானமெனினும்பொரு ந்தும் (10)

[illegible]னியவாசைகாமக் கடந்தவர்காணத்தோன்று
மெனதுருவியற்கை வேட்கிவியாவையுங்காட்டுகின்ற

மன்னியவொளிகள் காணுவவையதாய் வந்துசேர்தல்
பின்னியில்வேறொன்றாகப் பெற்றியாய்நின்றுபேசும்

(இ-ள்.) கலந்த நுகைசொ ம் இவைகளைக்கடந்தவர்கள் காணத்தோன்றப்பட்ட என்னுடையசொரூபசுபாவத்தைக்கேட்கில் எல்லாவற்றையும் காட்டுகின்றநிலைமையான பிரகாசங்களாகிய சந்திரசூரியாக்கினிகளும் காணுதபடியாய் என்னை வந்துசேர்ந்தவர்கள் பிறகு அவர்களுடையசுபாவம் வேறொன்றாகாமல் என்னுடைய சுபாவமேயாவதாய் முன்னின்றபேசும் அருவமாகவும் பேசுமென்றவாறு. (11)

குடங்தொறுந்தோன்றுகின்ற வாகாசக்குலைதற்கேற்பத்
தடம்புனலெறுநகத் ன்றனுஞ் சந்திரன்றானுமென்ன
வுடம்புகடோறும்வேறு யுயிரொனதின்றேயந்த
விடம்படுபுலன்களோடு மியப்புறிமியற்றவேனும்

(இ-ள்.) குடங்கள்தோறுங்காணுகின்ற ஆகாசம்போலவுங் குளத்துத் தண்ணீர்கள்தோறும் வெவ்வேறாய்ச் சிவனென்றகின்றே அந்தவிடங்களி லுண்டாகிய இந்திரியங்கள்தோறும் நடத்துகின்றவன் சொல்லுமிடத்திலதானென்றவாறு இப்புழிகுடந்தோறுமெனமாறுக. (12)

பூக்கமழ்நாற்றங்கொண்டு பொருவளிபோகுமாபோற்
றீக்கனல்கின்றவேலாய் சீவனென்னின்றசீரோன்
யாக்கையைவெய்துப்போது மதனைவிட்டேகும்போதும்
போக்கரிதாயவாறு புலன்களைக்கொண்டுபோகால்

(இ-ள்.) நெருப்புச்சுடுகின்ற வேலையுடைய அருச்சுனவண்டானது வரும்போதும் பூவில்மணக்கின்ற பரிமளத்துக்காகவந்துபெருந்தும போகின்றபோது பரிமளத்தைக்கொண்டுபோகும் அப்படிப்போலச்சீவனென்று சொல்லப்பட்ட சிறப்புடையவன் சரீரத்தைச்சேரும்போதும் இந்திரியங்களைக்கொண்டேசேரும் அந்தச்சரீரத்தை விட்டுப்போகின்றபோதும் இந்திரியங்களைப் போக்கப்படாதபடியினாலே இந்திரியங்களைக்கொண்டேபோமென்றவாறு.

பொறியளியென்பாருமுளர் (13)

மின்னைப்பனைவுடம்பதனை விடுவதுமடைவதாய்விடயந்
தன்னைநீங்கா தான்பலவுந் தானுநின்றதன்மையினை
யென்னைமாறு ரியசதா ரறிவார்யோகத்தாலேதம்
முன்னைமாணை சீதனியற்றையாதோவின்ன பொறிவண்கேள்

(இ-ள்.) தனக்கு ஒப்பில்லாதசீவனுவன் மின்னைப்போப்பான சரீரத்தை விடுகின்றதுஞ்சேருகின்றதாக விஷயங்களைகளுந் தானுக அனுபவிக்கின்ற சுபாவத்தையறியாத மூடர்களொன்றுங்காணார்கள் அறிவுடையவர்கள் யோகதிருஷ்டியினாலே தங்களுடைய கண்புண்ணைகாண்பார்கள் இதனுடைய சுபாவமெனனமோ அதை யினனஞ்சொல்லுகிறேன் கேள் அருச்சுன (எ-று)

தன்னோரில்லாதானயின்னை உன்னையென்றும் விஷயபயனுமென்றாக தம்முன்னைமென்பது சரீரத்திலாத்யாவிருக்கச்சேதரமே

னுசரீரம் வேறென்க்காணுதல் அறிவில்லாதவர்கள் செத்துங்காணார்களென்ப தரு த்தாபத்தி (14)

இந்திரியங்களுக்குக்கண்ணு மிரவிமதியினொடழல்
வந்தெழுஞ்சுடருநானே மாணிலமாகிநின்றே
தந்தியேறனையதோழா சராசரமுதலாந்தன்மை
தந்திரந்தரித்துமெல்லாந் தாங்குகின்றேனுநானே

(இ-ள்.) களிற்றினையொப்பான தோழா பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் விஷயங்களைக்காட்டுகின்றகண். நான் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவர்களிடத்திலுண்டாகி யெழும்புகின்ற பிரகாசமுநானே சராசரமுதலான சுபாவதந்திரங்களை விட்டுப் பெரியபூமியாகிநின்று எல்லாந் தாங்குகின்றவனும் நானே (எ-று.) (15)

கலி நிலைத்துறை.

மூத்தவான்சுவை முற்றுமாகியே
இந்துவாகிநின் றுண்பனயாவையுந்
தந்துசேர்சுவை யகத்திலேதக
நந்திடாவகை வளர்க்கின்றேனுநான்

(இ-ள்.) மூதன்மையான பெருமையுள்ள அறுசுவைமுழுதுமாகிச்சந்திரனாகி நின்று புசிக்கின்றதெல்லாங்கொடுத்து ஆறென்றுதொகைசேர்ந்த சுவையினிடத்திலேயிருந்து அச்சுவைகளுந் தத்ததாகக் கெடாதபடி வளர்க்கின்றவனும் நான் (எ-று.)

வான்சுவையென்றதனால் ஒருசுவையிலனேகபேதமுண்டு ஆகையால் அநேக விகற்பங்கூடிய தொருசுவையாகப்பேசிட்டு அறுசுவையென்றுதொகைப்படுத்தினதினுலே வான்சுவையென்றார். (16)

இன்பநக்குவ தின்பனவுண்பன
நன்பயன்செயு நால்வகையுண்டியு
மின்பமாய்வகை யாக்கைகட்டோறுநின்
றன்பவக்கியா யறுக்கின்றேனுநான்

(இ-ள்.) தோழா தின்கின்றதும் நக்குகின்றதும் பதார்த்தமுண்டாக்குகின்றதும் உண்கின்றதும் ஒன்றாக நல்லபலனைச்செய்யப்பட்ட நாலுவிதப்பொசிப்பும் இன்பமாகின்றபடிக்குச் சரீரங்கள்தோறும் அக்கினியாய் நின்று பாகமாக்கிச் சீரணஞ்செய்கின்றவனும் நான் (எ-று.) (17)

நல்லமாந்தர்நல் லறிவுகளிலாப்
புல்லர்தங்களபுல் லறிவும்போர்திகழ்
வில்லணைந்ததோள் வீரர்விரவியா
னல்லதில்லையென் றறியவேண்டுமால்

(இ-ள்.) போர்செய்து விளக்கிய வில்லிருந்த தோளையுடைய வீரர்களுக்குள்ளுனை அருச்சுனு கல்லமனிதர்களுடைய ஞானமும் கேடில்லாச்சிறியர்களுடைய புல்லறிவாகிய அஞ்ஞானமும் நானேயல்லாமல் வேறில்லை யென்றறி. வேண்டுப

அசைவிலா மறைக் கறிவு நானேதான்
வசையிலா தெய்யப் பொருளு நம்மாய்மைசெ
நிசையிலுள்ளிலே தோன்றுமியான்
விசையிலேகளின்மை வேறுமொன்றிலையே

(இ-ள்.) சலனமில்லாத வேதத்துக்கு அறிவுநான் அந்தவேதத்தினுடைய குற்றமில்லாத சத்தியமானபொருளும் என்னுடையவாக்கிலே தோத்திரிசையி னிலே யெடுத்துச்சொல்லுகின்றவன் நான் இதுவல்லாமல் வேறுமொன்றைநின் னஞ்சொல்லக்கேளருச்சுனு (எ-று.) (19)

பருவநின்றதவ் வுலகின்மாய்த்தலே
யுருவமா முன் புடையதென்மையே
யருவமொன்றிலை தழிவதின்மையே
பொருவகின்றதோர் குறிப்பின்பமே

(இ-ள்.) குருகுலத்தவனே இந்தவுலகத்தில் முன்பே உருவம் அருவமென் றிரண்டுள்ளன அவற்றில் உருவமொன்றே நாசத்தையடைகின்றது அருவமான தொன்றுமில்லாமல் அழிவதில்லை இதுவென்றுமுள்ளதாகநின்ற ஒப்புங்குறிப்பு மில்லாததாய் ஆனந்தம் (எ-று.)

குருவென்றது குருகுலத்தவனேயென்பதே அருவமாய்ஒப்புங்குறிப்புமில்லாததாய் ஆனந்தசொரூபமாய் அழிவில்லாததாய் யென்றுமுள்ளதாய் நின்றது என முடிக. (20)

மொழிசெய்கின்ற விவ்விரண்டுமுற்றவே
விழியிலுற நோக்கின் மெய்ம்மையே
யழிவதுயாக்கையின் கழிவுபாடிலா
தொழியதென்னினி லுயிரொன்கின்றதே

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற இந்தவிரண்டுமுடியக் கண்ணாலே புற்றுப்பார்க்கில் இந்தவுலகத்தில் உருவானசரீரமே அழிகின்றது நிச்சயம் அழிவுபாடில்லாமல்ஒழி க்கிருப்பதெனனவென்றுகேட்கில் அருவமான ஆத்மாவென்கின்றதே நாசமில் லாதது (எ-று.) (21)

இவையிரண்டையும் கடந்தயார்மேயோர்
நவையுமின்றியே நாசமின்றியே
யணையுமின்றியே யாவுமின்றியே
குணையிதின்றதோர் குறிப்பின்பமே

(இ-ள்.) இந்த விரண்டையுங்கடந்து யாதொரு நற்றமில்லாமல் நாசமில்லாமல் எந்தக்கூட்டமுமில்லாமல் ஒருகருமமில்லாமல் திரண்டு நின்றது ஒப்புக்குறிப்புமில்லாத ஆனந்தம் (எ-று.) (22)

இந்தவின்பமிப் பொன்னையுள்ளவா
சிந்தைகாதின்கணே தெளிதன்மேயினோர்
பந்தமொன்றிலார் பழையவிப்பொருட்
கந்தமாதி வேறறிபடொண்ணுமோ

(இ-ள்.) இந்த உருவம் அருவம் இரண்டையுங்கடந்த ஆனந்தமாவது நான் என்னைப்புள்ளபடி மனதிடத்திலே தெளிவையடைந்தவர்கள் பாசபந்தமொன்றுமில்லாதவர்கள் பழையதான இந்தப்பொருளுக்கு ஆதியந்தம் வேறே யறியப்படாதது (எ-று.) (23)

வேதநாலினின் றுறைசெய்தாலுமொன்
றோதலாலதன் றலகறிந்ததோ
காதலாலெனக் கினியதோழனீ
யாதலாலுனக் கறிவோதினேன்

(இ-ள்.) நாலுவேதத்தையும் ஒழியாமல் நின்றுசொன்னாலும் ஒன்றென்று சொல்லுதலினால் அதிதென்று உலகமறிந்ததோ அல்ல ஆசையினாலே எனக்கு நீ இனிதான தோழனாதலாலுனக்கு அறியச்சொன்னேன் (எ-று.) (24)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

கண்ணையோரிடத்தினின்றி யகனிலேவைக்கிற்காதல
பண்ணையோடுநின்ற வினையெலாம்பயக்குமென்றான்
வெண்ணெயோவிதானிட்ட விருந்தைகபோவேலைசூழ்ந்த
மண்ணைபேரிண்டு முன்னாள் வரும்பசிதீர்ந்தமாயோன்.

(இ-ள்.) வேறோரிடத்திலுமல்லாமல் அந்த ஆனந்தத்திலே மனக்கண்ணை வைக்கில் ஆசைக்கூட்டங்களோடு கூடிநின்ற கருமமெல்லாம் பலிக்குமென்று சொன்னார் இடையர்வீட்டு வெண்ணையையோ விதானிட்ட விருந்தைபோ கடல்சூழ்ந்த பூமியையோ புசித்து முற்காலத்திலேவரப்பட்ட பசிதீர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி. (25)

பதினைந்தாவது

புருஷோத்தமயோக அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம்-15-க்கு கூடியசெய்யுள்-137.

உ

பதினாறாவது

தெய்வசம் பத்துவிபாகயோக அத்தியாயம்

கலி விருத்தம்.

மறந்திருக்கு மனத்திருணீக்கிடத்
திறந்திடப்படச் செப்புதன்மேயினை
னறந்திறந்தெறிந் தாக்குதற்காகவே
பிறந்திறந்துழல் கின்றபேராளனே

(இ-ள்) இதனைப் பன்னிரண்டடியும் மூன்றாகவைத்து உரை கொள்ளுவது கருமத்தினுடைய வகையைத்தெரிந்து உழலுகின்ற பேராளனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமியானவர் ஞானத்தைமறைத்து செட்டமனதிலுள்ள அஞ்ஞானத்தைப் போக்கப்பட்ட விதத்தை நன்றாகத் தெரியச் சொல்லத்துவக்கினார். (எ-று)

கருமத்தையாகவே பாபமழியுமென்பதருத்தமாதலால் அஞ்ஞானத்தை நீக்குகிறவிதமாவதுஞானம். (1)

தெய்வவசுரரென் றிக்திறத்தோராதாய்
வையகமாந்தரெல் லார்களும்வாழ்வரிங்
கைகளேவற் றின்றிரமென் றதன்
செய்யவாய்திறந் திவ்வண்ணஞ்செப்பினான்

(இ-ள்) ஐயா, இந்தப்பூமியிலுள்ள மனிதரெல்லாரும் தேவர் அசுரரென்று சொல்லப்பட்ட இந்தஇரண்டு விதமுடையவராயிருப்பது அவ்விரண்டினுடைய விதத்தைக் கேளென்று தம்முடைய சிவந்த திருவாய்திறந்து இந்தப்படிச் சொன்னான். (எ-று) (2)

கலிவிருத்தம்.

அஞ்சுதலின்மையு மறிவையாக்கலும்
நெஞ்சினியடக்கலு நிலைகெடாமையும்
வெஞ்சின மின்மையு மெய்ம்மைகூறலுந்
தஞ்செனவேள்வியுந் தவமுமாக்கலும்

(இ-ள்) பயப்படுதலில்லாத தைரியமும் அறிவையுண்டாக்குகிறதும் மனதை யடக்குகிறதும் நிலைமையழியாததும், கொடுமையுள்ள கோபமில்லாமையும், சத்தியமானமெய் சொல்லுகிறதும், அடைக்கலமென்றபாகமும்தவமுஞ் செய்கிறதும்.

மறைபயிலறந்தனை மறந்திராமையுங்
குறைகடவீர்தலுங் கொள்கைமாற்றலும்

நேர்பிழைபொறுத்தலும் பேரொழுக்கமே
வறன்வளிதானமோ டருளையாக்கலும்

(இ-ள்) வேதங்களிடை விடாய்வோதப்பட்ட தருமத்தை மறந்திராமலும், கோட்சொல்லுகிறதை விடுதலும், வீறுடன்கொள்ளுகிறதை விலக்கலும், அன்னியர்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தலும், பெரிய ஒழுக்க தருமத்தை இச்சித்ததானமும் அவற்றுடனே தயவுண்டாக்கலும் (எ-று)

மறைபயிற்றலுந் தன்னைமதித்திராமையு மென்று பாடமோதில்வேதமோதலும் தன்னைப்பெரியவனாக மதித்திராமலு மென்றுரை சொல்லுமிதுபொருந்தாது.

இருவகைத் துய்மைய யிந்திரியங்களை
யொருவகைப்படுத்தலு முள்ளிட்டன்னவே
செருவருஞ்சிலையினுய் தெய்வத்தன்மையோர்
மருவியதொழிலென மதிக்கவேண்டுமே

(இ-ள்) சுகம் வந்தபோது சந்தோஷப்படாமலும் துக்கம் வந்தபோது கிலேசப்படாமலும் இந்தச்சுகதுக்கமிரண்டிலுஞ் சத்தமுமிந்திரியங்களை நானாவழியிலே போகாமல் ஒருவிதமாக்குகிற தயிவைகளையுள்ளிட்ட அந்த நன்மைகளானவை சண்டைசெய்து வருகிற காண்டீபமாகிய வில்லையுடைய அருச்சுனா தெய்வத்தன்மையையுடையவர்க்குப் பொருந்தின தொழிலென்று மதிக்கவேண்டும். (எ-று)

அஞ்சுதலின்மையென்ற பாட்டு மறைபயிலற இருவகையென்றபாட்டு மிந்த மூன்றுமொருதொடர். (5)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தீமைசெய்யசுரரானோர் செய்திலைத்தெரிகிலொன்றாம்
யாம்வகையெனமற்றாக வனையனவறிதலில்லார்
தூய்மையுந்தூயவாய வொழுக்கமுந்தொடக்குமிட்டார்
வாய்மையொன்றுமில்லா மயக்கமேமருவிநின்றார்

(இ-ள்) பொல்லாங்கு செய்யப்பட்ட அசுரரானவர்களுடைய செய்தியைத் தெரியப்பண்ணில் புண்ணியபாவமென்ற விரண்டில் புண்ணியமாகியவொன்றை ஆகிறவிதமென்று சொல்ல மற்றபாவமாகிய ஒன்றையாகாததென்று சொல்ல அறியத்தக்கதல்லாதவர்கள் சுத்தமும சுத்தமான ஆசாரமுந்தொடக்குவதைவிட்டவர்கள் ஒரு விதத்திலுஞ் சத்தியமில்லாதவர்கள் அஞ்ஞானமே சுபாவமாகப் பொருந்திநின்றவர்கள். (எ-று)

தொடக்குவதையே விட்டவர்களெனவே செய்தறியாரதேல் அந்தச் சுகமுமறியாதவர்களென்றது கருத்து. (6)

கலி விருத்தம்.

எண்ணியவுலகமு முலகுக்கீசனும்
புண்ணியபாவமும் பொய்யென்றேகொள்வார்
பெண்ணினோடாண் புணர்கின்றபெற்றியார்
துண்ணியபாவையு மெடுத்துகாட்டுவார்

(இ-ள்.) எல்லாருக்கும் நினைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமும் பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தனான தெய்வமும் பிரபஞ்சகருமமான புண்ணியமும் பாவமும் பொய்யென்றே கொள்ளுவார்களல்லாமல் மெய்யென்று கொள்ளார்கள் பெண்ணோடே ஆண்கிரீடிக்கிறதே சுபாவமாகவுடையவர்கள் தங்களுக்குக்கிடைத்தசகலத்தையும் எல்லாருமறியவெடுத்து நாட்டுவார்கள். (எ-று) (7)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

விரும்பலவாகியொழுக்கங்கடுறந்தார்மெய்ம்மையுஞ்செம்மையும்விட்டா
ரிரும்பயனையறிவுமாய்ந்துள்ளாரிடம் படாமனத்தினோடிசைந்தார்
பெரும்பழியானதொழில்களைப்பயில்வார்பிழைப்புவாய்ப்போன்றறிபாத
ரரும்பகையாயிவ்வுலகினை யெல்லாமழிப்பதன் பொருட்டவதரித்தார்

(இ-ள்.) ஆசாரங்களை இச்சியாத துராசாரர்களாகி யாசாரங்களை விட்டவர்கள் மெய்ம்மையும் ஒப்புரவையும் விட்டவர்கள் மெய்ம்மையும் விட்டவர்கள் பெரிய பிரயோசனமாகிய அறிவுகெட்டு மூடராயுள்ளவர்கள் விசாலமாகப் பரந்தமனதோடே பொருந்தினவர்கள் பெரியபழியாகிய தொழில்களை பழக்கமானவர்கள் தவறுதல்கிடைத்தல் என்ற விரண்டிலொன்று மறியாதவர் இந்தவுலகத்தை யெல்லாம் அழிக்கிற நிமித்தமாகவிலக்க அரியப்பகையாய்ப் பிறந்தவர்கள் (எ-று)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நிறைவிலக் காமபோகந் தன்னையே நிறைக்கவேண்டி
மறைவிலா மானத்தோடு மதங்களைமருவி நின்று
குறைவிலா மயக்கத்தாலே கோபத்தையடைந்து நின்று
பொறையிலா விரதம்பூண்டு பொய்த்தவம் புரியாநிற்பார்

(இ-ள்) அளவில்லாதகாலம் அநுபவித்தாலும் நிறைவில்லாத விஷயபோகத்தையே நிறையப்போசிக்கவேண்டி மறைவானமானத்தைக்கெடுத்தும் மறைவில்லாத மயக்கத்தினாலே கோபத்தையடைந்துநின்று பொறுமையில்லாத விரதத்தை தரித்துப் பொய்யாகத்தவசு செய்வார்கள். (எ-று) (9)

இறக்குமளவு மெய்தாப் பொருளையே யெய்தநிற்பார்
மறக்குமோர் பொருள்வேறில்லை வரும்பயனன்றியென்பார்
பிறக்குமோகையாம் பாசத்த நிபிணிக்கப்பட்டோர்
சிறந்தபோகங்கட்காகத் தீமையாம் பொருளை செய்வார்

(இ-ள்.) செத்துப்போகின்ற பரியந்தமும் எட்டாதபொருளையே யெட்டவேணுமென்று வருந்திநிற்பார் வருகின்றவிஷயப்பிரயோசனத்தையல்லாமல் மறந்தவொருபொருள் வேறில்லையென்பார்கள் தங்களிடத்திலுண்டான மோகையாகிய பாசத்தினாலே கட்டப்பட்டோர்கள் சிறப்பான விஷயபோகங்களுக்காகப் பொல்லாங்கான காரியமே செய்வார்கள் (எ-று) (10)

இப்பொருளடைந்தோம்வேறிப் பொருளினையடைவோமென்று
நிப்பகைசெகுத்தோம்வேறிப் பகைதனைச்செயிப்போமென்று
ஒப்பவரெம்மிற்றக்கா ரில்லையென்று
மொய்ப்பவரெம்மின்மிக்கா ருளர்கொலோவென்று நிற்பார்

(இ-ள்.) இந்தப்பொருளை யடைந்தோம் வேறேயிருக்கின்ற இந்தப்பொருளை யடைவோமென்று இந்தப்பகையாளியைக் கொன்றோம் வேறேயிருக்கின்ற விந்தப்பகையாளியைச் செயிப்போமென்றும் போகங்களனுபவிக்கின்றவர்களி லெங்களைப்போல அனுபவிக்கவல்லவர்களில்லை யென்றும் எங்களுக்குச் சமானம் எவர்கள் யாருமில்லை எங்களிலும் அதிகமானவர்களுண்டோ இல்லையென்று இறுமாந்து நிற்பார்கள் (எ-று) (11)

இனம்வலியின்பம்பெற்றே மெம்மின்மிக்கார்களில்லை
தனமிகு வுடையோமென்றுந் தம்மையே வியவாநிற்பார்
மனதினில் யாகஞ்செய்வோ மறையெனக் கொடுப்போமென்று
தினமவைதோறுஞ்சிந்திப் பதுவலாற் செய்வதில்லார்

(இ-ள்.) உறவுடன் சுகமிவைகளை யடைந்தோமிதனு லெங்களிலும் அதிகமானவர்களில்லை யென்றும் மிகுந்ததிரவிய முடையோமென்றுந் தங்களைத்தாங்களே அதிசயப்பட்டு நிற்பார்கள் யாகஞ்செய்வோம் மோசத்தைப் போலத்தானங் கொடுப்போமென்று தினந்தோறும் மனதிலே நினைக்கின்றதல்லாமற் செய்வதில்லாதவர்கள் (எ-று) (12)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

தொடக்கறவில்லா நினைவெனப்பட்ட சூழலைப்பற்றியேசுழல்வ
ரடக்கரிதாய மயக்கமென்கிற வலையிலேயகப் பட்டுநின்று
ருடற்குடில்வாழ் வாம்புன்னுனிப் பனிநீருலர்ந்திடுமுயிர்நடுச்செய்
கடப்பரிதாய நரகமென்கின்ற கடல்களில்விழவே கடவார் (நிக்

(இ-ள்.) தொடர்ச்சியறவில்லாத நினைவென்று சொல்லப்பட்ட சுழலிடத்தைப் பிடித்துச்சுழலுவார்கள் அறக்கப்படாதமயக்கமென்று சொல்லப்பட்ட வலையிலே யகப்பட்டுக் கடக்கமாட்டாமல் நின்றார்கள் உடம்பாகிய சிறுவீட்டில்வாழ்வானது புல்லினுனியிலிருக்கின்ற பனிநீரளவு அப்படிக்கொத்ததேகம்போனல் உயிரானது நடுங்கிக்கடக்கப்படாதநரகமென்று சொல்லப்பட்ட கடல்களில்விழக் கடவர்களே யல்லாமல் கடக்கக்கடவர்களல்ல (எ-று) (13).

வியந்துதங்களையே மேலாய்ப் பார்த்துமென் மாந்தர்தம்மை
நயந்துகொண்டாட் டில்லார் நல்லவைசெய்தாரென்று
பயனெடார்ந்துரைத்தற்காகப் பாடியபழைய நூல்க
ளியம்பியபடி செய்யாதே யாகங்களியற்றுநிற்பார்

(இ-ள்.) தங்களைப்பெரியவர்கள் நயஞ்சொல்லிக் கொண்டாடத்தக்க ஒழுக்கமில்லாதவர்கள் தங்களைத்தாங்களே மேலாகப்பார்த்து அதிசயித்து யாசகரானவர் பிரயோசனத்தை யிச்சித்து இந்தச் சோமாசி நல்லவற்றைச்செய்தானென்றுசொல்லுகின்றதற்காக எல்லாருமோதிய பழையவேதங்கள்சொன்னபடி செய்யாமல் யாகங்களைத்தாறு[illegible]றுசச்செய்வார்கள் (எ-று-)

பயனெ[illegible]டார்தலாவது பிரயோசனத்தை மனதுகொடருதல் அதூ இச்சித்தல்

மன்னியகளிப்பொடு வலியுங்காமமூர்
துன்னியாவெனு பெருமயக்கஞ் சூழ்ந்துளோர்
என்னியல்பதனிலும் யாவர்மாட்டினு
மன்னியமெனக்கொடு பொறாமையாக்குவார்

(இ-ள்-) நிலைமையான மனச்செருக்குடனே வலிமையும் ஆசையுமிருந்து கூடிநானென்றுசொல்லப்பட்ட பெரியமயக்கஞ் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் என்னுடையசுபாவத்திலும் யாரிடத்திலும் அன்னியமென் றெண்ணிக்கொண்டு பொறாமையையுண்டாக்குவார்கள் (எ-று-) (15)

மற்றவர் தம்மைபிந்த மானிடராதேனரியார்க்குக்
கொற்றவ கீழானோக் கொடுமையாலர வொப்பானை
யற்றிமி னும்பைசேரு மசுரர்கயோனியாய
புற்றவை தோறுயானே புகப்புக வீழ்த்து கின்றேன்

(இ-ள்-) இந்தமனிதரானவர்கள் எல்லாருக்கு மாசகுண அருச்சுனா இப்படிக் கீழானவர்களைக் கொடுமையாலே நம்மை யொப்பானவர்களைச் சேருதலில்லாத பூரித்ததுக்கஞ் சேரப்பட்ட அசுரயோனிகளாகியபுற்றுகள்தோறும் புகுதப்புகுத அவர்களை நானேவிழத்தள்ளுகிறேன் (எ-று) (16)

கலிவிருத்தம்.

இவ்வகையசுர யோனியடைந்தோர்
மெய்வகையாமறி வின்மையினாலே
கைகலர்கடுநர கத்ததிதோறு
முய்வகையின்றி யுழன்றுதிரிந்தே

(இ-ள்) இப்படி அசுரயோனியடைந்தவர்கள் மெய்வகையான அறிவில்லாமையினாலே தப்பிப்பிழைக்கின்ற வகையில்லாமற்பொல்லாதநரகவழிதோறும்யுழன்று திரிந்துவருவார்கள் (எ-று.) (17)

ஒருவனிக்க வியற்றுவதேனு
யருநரகத்தி லடைப்பது தானும்
வருவகைமூன்றுள மற்றவைதன்னை
யொருமுறைகூறி யுணர்த்திடுவன்கேள்

(இ-ள்,) ஒருவன்கேட்கச்செய்வதானாலுங்கடக்கரியநரகத்திலடையப்பண்ணுகின்றதும் தானும்வருகின்றவிதமூன் றுண்டு அந்தமூன்றையு மொருதாஞ்சொல்லித்தெரிவிக்கிறேன்கேள் அருச்சுனா (எ-று.) (18)

காதலினாகிய காமமுலோபங்
கோதறவேசுடு தீங்கர்கோப
மாதலினாவினை மூன்றுமகன்றோர்
வேதனைதீர்பெரு வீடினினோர்தார்

(இ-ள்.) ஆசையினாலுண்டாகிய காமலோபங்களங்கமறச் சுடப்பட்ட நெருப்பையொப்பான கோபமாகையினாலே அந்தகாமக்குரோதலோபமாக மூன்றையும் நீக்கினவர்கள் பிறவிவேதனையில்லாமற் போக்கப்பட்ட பெரியமோட்சத்தை யண்டானவர்கள் (எ-று) (19)

கூறின நூல்வழி சேர்குறிபேணா
தேறினவாறுசெய் காரியமேலாகம்
வேறியலாபர லோகம் விளைக்கும்
பேறினவானவை பேறுபெறாரால்

(இ-ள்.) வேதஞ்சொன்னவழியே சேரப்பட்டகுறியை மதியாமல்விட்டுக் காமகருமங்களில் மனதேறினபடி செய்கின்றவர்கள் இகலோகமும் வேறுசுபாவமுள்ளபரலோகமு முண்டாக்குகின்றபேறான விந்தவிதயான பேறுபெறார்கள்,

ஆகவிடாதவரி கைக்குவழியான
வேதமுதனூலதை விதித்தநெறியாலே
யேகநினையாதுன்வினை யேயிசைகவென்றான்
பூதமுதலானவை பொருந்தருளுகின்றான்

(இ-ள்.) ஆசையால் அடாதகாரியத்தை யறிகைக்குவழியான வேதமுதலான சாஸ்திரங்கள் அவைகள்விதித்த மார்க்கத்தினாலே குற்றமானகாரியத்தையுங்குணமான காரியத்தையும் அறிந்து குற்றமானகாரியத்தை நினையாமல் குணவானவனுடைய கருமத்தைசெய் பொருந்துவாயென்று சொன்னார் பூதமுதலான தத்துவங்களெல்லாவுங் கொண்டருளிச்செய்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி (எ-று) (21)

பதினாறாவது,

தெய்வசம்பத்துவிபாகயோக அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 16-க்கு கூடியசெய்யுள் 437

உ

பதினேழாவது

சிரத்தாத்திரய விபாகயோக

அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

உண்டுமீள வொளித்துலகியாவையுங்
கண்டகாப்பவன் கட்டுரைத்திட்டதே
கொண்டுபார்த்தனக் கொண்டல்வண்ணன்றனைத்
தொண்டுகூறப் பணிந்திவைசொல்லுவான்

(இ-ள்.) சகலலோகத்தையும் உண்டாக்கித்திருப்ப ஒளித்துக்கொண்டுகாக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியுபதேசித்ததையே சங்கையாகக்கொண்டு அருச்சுனனென்னவன் அந்தமேகநிறவான ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியை அடிமைசிறக்க வணங்கி இது சொல்லுவார் (எ-று.) (1)

வேதமேமுதனூல்விதிபன்றிமெய
காதலானுலகோர்செயுங்காரிய
மேதமாங்குண மூன்றினுமியாதென
வோதமாகடல்வண்ணனுமோதுவான்

(இ-ள்.) வேதமேமுதலான சாஸ்திரவிதியல்லாமல் ஆசையாலே உலகத்தார் செய்யப்பட்ட கருமமானது சற்றுமாகும மூன்றுகுணத்திலுள் எந்தகுணமென்று கேட்க அலையுள்ளகடத்தகடல்போலுநிறமுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியுஞ்சொல்லுவார் (எ-று.)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

யாவர்களாசைப்பாடு மியம்பிடினியம்பப்பட்ட
மூவகைச்சுணமுமாகி யன்றிமுடிந்ததில்லா
மேவருமவற்றினை வேறுபாடுகளெயலாங்
காவலாதெரியக்கூறக் கேளெனக்கூறலுற்றான்

(இ-ள்.) எல்லாருடைய ஆசைப்பாடுஞ் சொல்லில் எல்லாஞ்சொல்லப்பட்ட மூன்றுவிதகுணமானது அந்தமுக்குணமானது அந்தமுக்குணத்தையுமல்லாமல் வேறேமுடிந்ததில்லாதபடி பொருந்தவரப்பட்ட அந்தமூன்றுகுணத்திலுண்டாகிய வேறுபாடுகளையெல்லாந் தெரியச்சொல்லக்கேளாய் ராஜாவேயென்று சொல்லத்தொடங்கினார் (எ-று.) (3)

கோச்சகக்கலிப்பா

சாத்துவிகர் தேவரையே சரண்புகுவர் தாமதர்கள்
காத்தல்புரிவன் பேயும் பூதமுமாய்க் கடைப்பிடிப்ப
ரேத்தரியகுணமவற்றி னிராசதமாங் குணமுடையோர்
காத்திடென வரக்கரையு மியக்கரையு மடைவர்களால்

(இ-ள்.) சாத்துவிகம் ராஜசம் தாமதமென்றுசொல்லப்பட்ட குணமூன்று இந்தகுணமூன்றில் சாத்துவிகமான குணத்தை யுடையவர்கள் தேவர்களைச்சரண மடைவார்கள் தாமதமான குணத்தை யுடையவர்கள் தங்களைக்காத்துரட்சிப்பது பேயும் பூதமுமென்று நிச்சயமாகியவைகளை மறவாமற் பூசிப்பார்கள் புகழ் அரிதாகிய ராஜஸ குணத்தையுடையவர்கள் காத்திடென்று ராட்சதரையும் யட்சதரையுஞ்சரணமடைவார்கள் (எ-று.) (4)

கலிவிருத்தம்

அடங்கியபொறியினு லறிவுமன்றியே
இடம்படுநூல்களி னியல்புமன்றியே
யுடம்பையு முயிரையு மொறுக்குமாதவத்
தொடங்குவ ராசரயோ னிகளிற்றோன்றினோர்

(இ-ள்.) ஐந்துபொறிகளு மடங்கினவிடத்திலுண்டாகிற அறிவுமில்லாமலே விரிவுண்டான சாஸ்திரங்களினுடைய விதியுமில்லாமலே உடம்பையு முயிரையும் வருத்தப்பட்ட பெரியதவசைத் தொடங்கிச் செய்வார்கள் அசுரயோனிகளிலே பிறந்தவர்கள் எ-று.) (5)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உண்பனபாசம்பாரு முறைதவத்தானமென்ன
வெண்படவுரைத்தனைத்துமேயொன்று மூன்றாய்நின்ற
பண்பக்குணங்களாலேக்கவெண்ணப்படுமவீடு
நண்பொடுபகையுமில்லான் முறைமையினை வலனுற்றான்

(இ-ள்.) எல்லாரும்அடையப்பட்ட ஆகாரயாகந்தானமென்றெண்ணப்படச் சொன்னதாலும் பண்ணப்பட்ட குணங்களாலே ஒவ்வொன்றுமூன்றாய்நின்றதலை ஆகைகேளென்று சங்கரமும் மோட்சமுமுறவும் பகையுமில்லாத ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமி ஆகாரமுதலாகச்சொன்ன முறையிலேசொல்லத்தொடங்கினார்(எ-று.)

சத்துவகுணத்தாருண் டுரைத்திடு லழகுசார்ந்த
தித்தித்தசுவையதாகித் தேசுஞ்சிக்கனவுஞ்சேர்ந்த
வத்திதவலிமேருமின்மை யறிவுநல்லாயுளின்பம
மத்திக்கச்செய்தவிந்த வுணவுகண்படங்கலன்றாய்

(இ-ள்.) சிங்கத்தையொப்பான அருச்சுன சாத்துவிக குணமுடையவர்களுடைய ஆகாரத்தைச்சொல்லில் அழகுடையதாகித் தித்தித்தருசியுடையதாகி யுடம்

புசிக்கெனவுஞ் சேர்ந்ததாகிச் செம்மை யானதாகிவயிற்றுநோயில்லாத ஆரோக்கியம் அறிவுநல்ல ஆரோக்கியம் அறிவுநல்ல ஆயுசுசுகம் இவைகள் அதிகமாகச்செய்த இந்த ஆகாரங்கள்தான் சாத்துவிக போஜனம் (எ-று.)

தேகஞ்சிக்கெனவாவது பெலம் (7)

இப்படியன்றிவேறு யிராஜஸ நுணவுகேட்கிற்
கைப்பனைபுளிப்புவர்ப்புக் கூர்ப்பனைசுடியவெய்து
நெய்ப்பயிலெனருப்புப்போலச் சுடுவனவிவற்றினாலே
மெய்ப்பயிநோயினெஞ்சக் கிடும்பையும்விளைவவேலாய்

(இ-ள்.) வேலாயுதத்தைத்தரித்த அருச்சுனா இந்தப்படியல்லாமல்வேறான ராஜஸகுணத்தாருடைய ஆகாரத்தைச்சொல்கிறச்சகிறது புளிக்கிறது உப்புகரிக்கிறது உறைக்கிறது நெய்வார்த்ததை சுடுவையுடைய நெருப்புப் போலச்சுடுவது இவைதான் ராஜஸகுணத்தாருடைய ஆகாரமிக்க ஆகாரத்தினாலே உடம்பிலே பழகப்பட்ட வியாதியும் மனதிலே துக்கமுண்டாவது (எ-று.) (8)

ஆசினையடைந்தநெஞ்சித் றாமதருணவுகேட்கி
லூசினைபழஞ்சோறெச்சி லும்பர்பூசனைக்காகாத
பேசினவெந்திலாத வினைபனைவிவற்றினாலே
காசினமுதலயுள்ள துயரெலாம்விளைவுண்டாம்

(இ-ள்.) குற்றத்தையடைந்த மனதையுடைய தாமதகுணத்தோருடைய ஆகாரத்தைக்கேட்கில் ஊசியபழஞ்சோறு எச்சில் தேவர்களுடைய பூசைக்காகாது சிந்தித்து வெந்ததில்லாதது இவைகள் தாமதருடைய போசனமிதினாலே காயப்பட்ட கோபமுதலாயுள்ள துக்கமெல்லா முண்டானவை கண்டாயருச்சுனா (எ-று.)

செயத்தகுவனவென்றல்லாமற் சேர்ப்பயன்சிந்தியாதே
தயக்கநூன்முறைசெய்யாகஞ் சாத்துவிகன்செய்யாகம
பயத்தையேவேண்டியாதல் பலர்புகழ்வேண்டியாத
வியற்றுறின்றபாக மிராசதரியாகமாமே

(இ-ள்.) செய்யத்தக்கதென்று செய்வதல்லாமல் அதினால்வருகிற பிரயோசனத்தை இசையாகநினையாமலே மந்திரதிரவ்யகிரியைகள் குறையாமல்விதானச்சாஸ்திரத்தில் விதித்தபடி செய்யப்பட்ட யாகமானது சாத்துவிககுணமுடையவன் செய்கிறயாகமென்றுசொல்லப்படும் பிரயோசனத்தையே வேண்டியாகுதல் பலரும் புகழவேண்டியாகுதல் செய்யப்பட்டயாகம் ராஜஸகுணமுடையவன் செய்கிறவாகமாம் (எ-று.) (10)

கலிவிருத்தம்.

நூற்படுநெறியுமன்றி நுனிக்தவர்முதலாயுள்ளோர்
தாற்பரியமும் வேறன்றித்தக்கமந்திரமுமன்றி
யேற்பவர்க்கீதலன்றி யியற்றுறுகின்றயாகந்
தார்பொலிகின்றமார்ப தாமதரியாகமாமே

(இ-ள்.) சாஸ்திரத்திலுண்டாகிய வழியுமல்லாமல் கூர்மையான தவமுடையவர்முதலாகவுள்ள பெரியோர்களுடைய சாற்றுரியபடியுமல்லாமல்செய்கிறதும் த்சக்கமந்திரமுமல்லாமல் யாசகருக்குக்கொடுக்கிறதுமல்லாமற் செய்கிறயாகமானது பூமாலை விளங்குகின்ற மார்பையுடைய அருச்சுனா தாமசர்கள் யாகம் (எ-று) (11)

தீக்குலாவேலினுய் தவத்தின் செய்கைதான்
லாக்கினுற்பெருதன் மனத்தினுக்குக
யாக்கையாலியற்றுத லாயிருப்பது
நோக்கினுனிவற்றினை நுணித்துக்கூறுவ

(இ-ள்,) நெருப்புகுலாவப்பட்ட வேலையுடைய அருச்சுனா தவத்தினுடைய செய்கையானது வாக்கினாலே பேசுதல்மனதிலேயுண்டாகுதல் சரீரத்தினாலே செய்தல்என்று மூன்றுவிதமாயிருப்பது, இந்தத்தவத்தைதான் நினைத்துக்கூர்மையாக்கிச் சொல்லநீகேள் (எ-று) (12)

தீர்ந்தபார்க்குஞ் செவிக்கினிதாயின
வார்த்தைமாமருந் தேயெனலாயென
வோர்த்துமெய்மொழி கூறுதலோதுதல்
வார்த்தையாற்பண்ணு மாதவமென்பதே

(இ-ள்.) சந்தேகந்தீர்ந்தது எல்லாருக்குங் காதுக்கு இன்பமாவது வார்த்தையேபெருமையுள்ள அமிர்தசஞ்சீவி யென்றுசொல்லலாவது வேதசாஸ்திரம் அப்பியாசிக்கிறமேலான சொல்லைச்சொல்லுகிறதுவேதசாத்திரங்களையோதுகிறது வார்த்தையாற்பண்ணப்பட்டபெரியதவஞ்செல்றது (எ-று) (13)

தெளிவநெஞ்சைச் செறியப்பிணித்தலுங்
களிச்சுவைம்புல னைக்களிமாற்றலுங்
குளிர்வுநெஞ்சி லுணர்வுகோணமையு
மெளிதின்மானத மாதவமென்பதே

(இ-ள்.) மனத்தைவிஷயங்களாகிய மயக்கமடையாமல் ஞானமாகிய தெளிவு நெருக்கக்கட்டுதலுங் களிப்புசெய்யப்பட்ட பஞ்சேந்திரியங்களைக் களிப்புப்போசலும் பகைஞரென்றும் உறவினரென்றும்பாராமல் எல்லாரிடத்திலுஞ் சமமாக வைத்தகுளிர்ச்சியும் மனதிலுள் வார்த்தைகள் கோடாதமௌனமுமிவைகள் எளிதிலே வந்த பெரிய மானசதபசென்றது (எ-று.)

மனதிலேதெள்வைநெருங்கக் கட்டினுல் மயக்கத்துக்கு நுழையவுமிடமில்லையாதலால் நிர்மலமென்பது களிப்பைப்போக்க யிந்திரியஞ் செடமான தென்பது எளிதிலென்றது காயக்கிலேசப்படுத்தாமல் எளிதில் வந்ததென்பது. (14)

தலைமையந்தணர் தேவர்குரவர்பால்
பலமவின்றி வழிபடுவாழ்க்கையுங்
கொலைத்துறககலுங் காமக்குறைத்தலுந்
தலைவகாயத் தவமென்றிசைப்பமே

(இ-ள்.) இராஜாலே முதன்மையுடைய பிராமணர்கள் தேவர்கள் பெரியவர்கள் இவர்களிடத்தில் மாறுபட்டு எதிர்ப்பதில்லாமற் பூசிக்கின்றவாழ்வுஞ் சொல்லுகின்றதை விடுகின்றதும் ஆசையைக் கொடுக்கின்றதும் இவைகளைச் சரீரதவமென்றும் சொல்லுவது (எ-று). (15)

கோச்சகக்கலிப்பா

தீத்துவளுப்வடிவேலோய் செப்பியவிம்மூன்றாலுந்
தீர்க்கவுலகமகிழ்வெய்தச் செய்கின்றநெடுந்தவத்தி
லர்த்துவருபயன்வேண்டா தகற்றுகின்றவருந்தவந்தான்
சாத்துவிகத்தவமென்று சாற்றுவதுதக்கோரே

(இ-ள்.) நெருப்பைப்போலத் துவளப்பட்ட நீண்டவேலையுடைய அருச்சுனா இப்போது சொன்ன இந்தமனவாக்குக்காயமென்ற மூன்றாலுங் குற்றந்தீர்ந்து உலகத்தார் மகிழ்ச்சியையடையச் செய்யப்பட்ட பெரியதவத்திலே கட்டுப்பட்டு வரப்பட்டபிரயோசனத்தை இச்சியாமற்செய்கின்ற அரியதவத்தைதான் சாத்துவிகத்தவமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவது (எ-று) (16)

வசையிரவமுடையரென மானிடர்கொண்டாடுதற்கு
நசையினொடுபொருள்பெறவுஞ் செய்கின்றநற்றவத்தை
விசயவுனக்குரைசெய்தேன் மிசப்பெரியோர்செய்திடினு
மிசையவறிந்திதனை யிராசதமாந்தவமென்றே

(இ-ள்.) அருச்சுனா குற்றமில்லாததவமுடையவரென்று மனிதர் கொண்டாடுகின்றதற்கும் ஆசையுடனே திரவியம்பெறவுஞ் செய்கின்ற நல்லதவத்தையுனக்கு விரித்துச்சொல்லி என்னபிரயோசனம் மெத்தவும் பெரியோரானவர்கள் செய்தாலும் இந்ததவத்தைஇராஜஸகுணதபமென்றுஉன்மனதுபொருந்த அறிவாய் (எ-று)

பேதமையைமிகவுடைத்தாய் தன்னுயிர்க்கும்பிறவுயிர்க்கு
மேதமுறுபெருந்துயருங் கேடுமேவியற்றுவதா
யாதபமும்பிணியுமுழன் றாற்றுகின்றவருந்தவந்தான்
தாதலருநெடுமுடியாய் தாமதமாந்தவங்காணே

(இ-ள்.) பூந்தாதுசொரிந்து மலர்ந்த மாலையைத்தரித்த நீண்ட கிரீடமுடைய அருச்சுனா மிகுந்த அறியாமையையுடையதாய்த் தன்னுயிர்க்கும் அன்னிய சீவனுக்குங் குற்றமுள்ள பெரியதுக்கமுங் கேடுஞ்செய்வதாய் வெய்யிலிலும் வியாதியிலும் உழன்றுசெய்கின்ற அரியதவமானது தான்கண்டாய் தாமததவமாவது (எ-று.)

முன்செய்காரியப்பொருட்டு மன்றியேமுயர்ந்திதனும்
பின்பொருநற்பயன்விளைக்கு மெனப்பதுவம்பேணுமே
நன்குடைநற்பருவத்தே நல்லிடத்தே நல்லவர்க்கு
தனம்பொருளைக்கொடுக்குமது சாத்துவிகதானமே

(இ-ள்.) முன்பொருவன்செய்த காரிய நிமித்தமல்லாமலே முடிந்தவிதனாலே பின்புஒருநல்லபிரயோசனத்தை விளைக்குமென்கிற ஆசையுமில்லாமலே நன்மையுடையகாலத்திலே நல்லவிடத்திலே நல்லவர்களுக்குத் தன்னுடைய திரவியத்தைக் கொடுக்கின்றது சாத்துவிகதானம் (எ-று.)

நல்லவிடமாவது தேசம் நல்லவர்களாவது பாத்திரம் தன்பொருளென்கிறது குலாசாரத்தால்வந்த திரவியமென்றும் அல்லாமலும் தன்னிடத்திலிருந்த அன்னியனுடமையைக் கொடுக்கலாகாதென்றுமாம் ஆகையால்முன்பெற்ற உபகாரஞ்சித்தமும்பின் பலனை யிச்சித்துஞ் செய்யாமல் தேசகாலபாத்திரமறிந்து தன்பொருளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது. (19)

கொண்டுசெய்தற்குக்கரும மெனுங்குறிப்பொன்றின்றியே
பண்டுசிலர்செய்தற்காய்ப் பரிவினொடுபண்ணினவும்
உண்டிதனால்மேல்விளைவென் றுணர்வோடுகொடுத்தனவு
மெண்டிசையுநிறைபுகழா யிராஜஸமாநதானமே

(இ-ள்.) உபகாரங்கொண்டு செய்யத்தக்கது காரியமென்று சொல்லப்பட்ட நினைப்பொன்றில்லாமலே முன்னாளிலே சிலபேர்செய்த உபகாரத்துக்காக அன்புடனே பண்ணின்கொடையும் இப்போது கொடுக்கின்ற விதனால் இனிமேற் பலனுண்டென்று நினைவோடுகொடுத்ததுவம் எட்டுத்திக்கு நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய அருச்சுனா இராஜஸதானமாம் (எ-று.) (20)

வாயாததொருபொருளை வழங்காதகாலத்தே
யோயாதநிலத்திடையே யிழிந்தகுலத்தவர்களுக்கே
யாயாதவறிவினொடு மப்பிரியத்தொடுங்கொடுத்தல்
சாயாதபெருந்திறலாய் தாமதமாந்தானமே

(இ-ள்.) யாராலுமாசாயாக் பெரியதிறமையையுடைய அருச்சுனா கிடையாததொருசெல்வத்தைக் கொடுக்காதகாலத்திலே இசையாதநிலத்திலே இழிகுலத்தவர்க்கு விசாரியாத அறிவுடனே பிரியமில்லாத உதாசினத்தோடுங்கொடுக்கிற தானம்தாம (எ-று.)

கிதானம்யாததிரவியமைவதுவார்த்தைவருமென்றுபொய்சொல்லி அவைகளை நீவாங்கிக்கொள்ளென்றால் ஆயாதவறிவுமூடம் (21)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

ஒப்பரிதாயவுண்டியோடியாக முறுதவந்தானமென்றுரைத்த
வப்படியெல்லாமறிவகையுனக்கு முரைத்தனனடையமற்றவைதா
வெப்படியாகுமிவற்றினைச்செய்தால் வீடுபெற்றுயர்நெறியாவ
தெப்படியென்னிலதனையுமுனக்குத் தெரிவகையியம்புவன்கேணீ

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத ஆகாரத்தோடு யாகமுறுதியானதவந்தானம் என்று சொன்ன அந்தநாலுவிதசுபாவமெல்லாம் அறிகின்றபடிக்குஉனக்குச்சொன்னேன் இனி[illegible]ச்செய்தால்மோட்சம் பெற்றுயர்ந்தவழியாவதெப்படியென்னில் அதனையுமுனக்குத்தெரியும்படி சொல்லுவேன் நீகேளையா(எ-று.) (22)

ஓமென்னுந்தனிவெழுத்து முரைத்தற்கரியதற்பதமுந்
தாமசமழுவதற்குமேற் சத்தென்னுந்தனிப்பதமு
மாமென்கின்றவிவைமூன்று மறிவின்பெற்றியிலற்றாலே
ய மூன்புண்ணுமலமோரி யாவத்தோன்றிற்றெனவறியாய்

(இ-ள்.) ஓமென்றுசொல்லுகின்ற தனியெழுத்தும் சொல்லுதற்கரிதானதத்துவென்கின்றசொல்லும் இதற்குமேலசத்துஎன்று சொல்லுகின்ற தனிச்சொல்லும் ஆமென்றுசொல்லுகின்ற இவைமூன்றும் அறிவினுடைய சுபாவம் ஒளியும் மணமுமுடையபூமாலையைத்தரித்த பார்வையுடைய அருச்சுனா இந்தமூன்றினாலே நாம்முன்பு அறியப்பட்ட ஓதவரியவேதபாராயணனான பிராமணனுடைய யாகத்திலே பொருந்திற்றென்றறிவாய் (எ-று.) (பதமாவது சொல்) (23)

ஓமென்றுரைத்தே தவினைசெய்வார் வீடுற்றவர்வீடுறுமவர்க
டாமுன்புரைத்ததற் பதத்தை யுரைத்தேசெய்வார்சத்தென்றே
யாமென்றிருக்கே தவினையாகு மிவைமற்றழகாயினவெல்லாங்
காமபலத்தின்மேலின்றிச் செய்வாரறிஞர் கதிர்வேலோய்

(இ-ள்.) பிரகாசமுள்ள வேலைத்தரித்த அருச்சுனா மோட்சம்பெற்ற பிரமஞானிகள் ஓமென்ற பிரணவத்தைச்சொல்லியே கருமத்தைச்செய்வார்கள் மோட்சத்தை பெறுகிறவர்கள் தாங்கள்முன்புசொன்ன தத்தென்றுசொல்லிலே கருமத்தைச்செய்வார்கள் சத்தென்றுசொல்லியே நாமென்றிருந்த கருமாகும் இது அழகானது எல்லாம்விஷயபலத்தினமேலில்லாமற் கருமத்தையறிவுடையவர்கள் செய்வார்கள் (எ-று.)

ஓம் ஆவது பிரமத்தையேசொன்னது சத்தென்றது அசென்றுபேர் அதுவென்றந்தப் பிரமத்தையேசொன்னது சத்தென்றது நல்லதென்றுபேர் உலகத்தாரும் நல்லகாரியம்பண்ணினவனைச் சற்கருமம்பண்ணினனென்பார்கள் ஆகையாற் சற்குணமேபிரதானமென்பது கருத்து அல்லாதுசெய்தால் அசத்தாமென்றருத்தாபத்தி. (24)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காதலாலித்தப்பதங்கண்மூன்றினையுங் கற்றுணர்ந்தவரெல்லாங்கருத்தா
லோதலாம்வகையாலுரைத்தலாற்றவமுந் தானமுமுதலியவுயர்ந்தா
ராதலாலித்தப்பங்களை விரும்பி வினைசெயத்தகுவதென்றளித்தான்
றீதலாதுலகத்தன்னுளேயுதித்த தேவகிதிருவயிற்றுதித்தோன்

(இ-ள்.) ஆசையினாலே யிந்த ஓம்தத்து சத்துவென்றசொல்லுங்கள் மூன்றையுங் கற்றறிந்தபெரியவர்களெல்லாங் கருத்தினாலே யோதலாகும்படியானவாக்கினால் சொல்லுதலினாலே தவந்தான முதலானவைகளாலும் மேலானவர்கள் ஆதலால் இந்தமூன்றசொல்லையும் இச்சித்துக் கருமத்தைச்செய்யத்தகாதென்றருளிச்செய்தார் தீங்கில்லாமலுலகமானது தனக்குள்ளே பிறக்கத் தாம் இந்தஉலகத்திலுள்ளவர்களிலொருதே வகியினுடைய திருவயிற்றிலே திருவதாரஞ்செயதருளிய ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி (எ-று.) (25)

பதினேழாவது

சிரத்தாத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 17-க்கு கூடியசெய்யுள்-482

உ

பதினெட்டாவது

சகல

உபநிஷத்துப்பிரதிபந்தனமோக்ஷ

அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

ஏகமேகருதுவா ரிதயமேவிளைவதோர்
போகமேயுலகிலோர் பொருவிலாவொருவனே
நாகமேயமளிபாய் நளினமேமலர்விதோர்
மேகமேபணிபெரு விசயன்மேல்வினவுவான்

(இ-ள்.) ஒன்றானபிரமத்தையே தியானிக்கிறவர்களுடைய விருதயத்திலே விளையாடப்பட்ட ஒப்பில்லாதயோகமே உலகத்திலுள்ளோர்களில் ஒப்பில்லாத கர்த்தனே சேஷனாகியபாம்பே சயனமாகிய தாமரைகளே மலரப்பட்டதொரு நீல மேகத்தையொப்பானவரே அநுக்கிரகம் பண்ணுமென்றுசொல்லி அருச்சுனன் மேற் கேட்கின்றான் (எ-று) (1)

சன்னியாசமாவதுந் தருந்தியாகமாவது
மென்னியாயமாமெம் பிரானிபம்புகென்னவே
வன்னிவாயுவானமாகி மண்ணுநீருமாகியோன்
றுன்னியபொருட்டொகைத் திறஞ்சொலத்தொடங்கினன்

(இ-ள்.) நீர்சொன்னசத்திலுடையநியாயமென்ன சன்னியாசமாவதும் அதற்குத் தக்கதியாகமாவதும் எந்தநியாயமாக இருக்கும் எங்கள்சுவாமியே சொல்லுமென்ன ஆகாசம்வாயு அக்கினியாகியபின்பு நீரு மண்ணுமாகிநின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி பழையநியமமுள்ள பொருளினுடைய தொகையின் வகையைச் சொல்லத்தொடங்கினர் (எ-று) (2)

காமமென்றிநம்பயன்செய் கன்மமானயாவையுந்
தாமடங்கவேயிருத்தல் சன்னியாசமாகுமிங்
கேமமின்றியெவ்வினைப் பயன்களானயாவையுந்
தீமையென்றறத்துறத்த றிருத்தியாகமாவதே

(இ-ள்) இந்தப்பிரபஞ்சத்தில் இச்சைபொருந்திய பிரயோசனத்தைச்செய்யப்பட்ட கருமமான சகலமுமடங்கித் தாம்யோகமாக விருக்கிறது சன்னியாசமாவது இன்பமில்லாமலே கருமபலன்களானவை சகலமும் பொல்லாதென்று அறத்துறந்திருக்கின்றது தியாகமாவது (எ-று) (3)

தீங்கியற்றுகின்ற தீவினைத்திறங்கள் போலவே
ஈங்கியற்றுநல்வினைத் திறங்களான யாவையு
மாங்கியற்றலின்றி விட்டிருத்தலே யருத்தமாஞ்
சாங்கியத்தை யோதிடுந் தவத்தினோருரைப்பரால்

(இ-ள்) தியாகமாவது பொல்லாங்குசெய்கிறபாவவிதங்களைவிட்டாற் போலவே இங்கேசெய்யப்பட்டபுண்ணியவிதங்களான சகலகருமமுஞ் செய்வதில்லாமல் விட்டிருந்ததே தியாகமென்று அர்த்தமாகப்பட்ட சாங்கியத்தைச்சொல்லாகின்ற தவத்தையுடையவர்கள் சொல்லுவார்கள் (எ-று) (4)

ஞானகாரணங்களாத லியாகமோடுகற்றவ
தானமோடிகாத்தலைத் தகாமைகூறுவாருள
ரானகாரணத்தினா லறிகதாங்கினோர்க்கலா
லீனமாகுமற்றதைவிட் டிருத்தமென்னையோர்க்கிலே

(இ-ள்.) ஞானத்துக்குக் காரணங்களாகையால் யாகத்துடனே நல்லதபசு தானமிவைகளை விடுகிறதைத்தகாதென்று சொல்லுவாருமுண்டு யாகந்தவந்தானமென்கிறவிவைகளைவிட்டிருக்கிறதென்றிருத்தல் இவைகளாலேஞானமுண்டான காரணத்தினுலிதையறிந்து அடங்கினவர்களுக்கல்லாமல் அறியாதவர்களுக்குவிடக்கூடாது (எ-று.) (5)

கலிவிருத்தம்.

தியாகமூன்றுவகைப்படுஞ் செப்பக்கேள்
யாகமுந்தவந் தானமுமென்றிவை
மயலறுக்கு மனத்தினையாதலா
லியாவுரைத்தல் விடுகையடாததால்

(இ-ள்.) இந்தத்தியாக மூன்றுவிதப்படும் அதைச்சொல்லக்கேள் அருச்சுனு யாகமுந்தவமுந்தானமுமென்ற விந்தக்கருமமான மனதிலுள்ள மயக்கத்தை யறுக்குமாகையால் விடுதலென்றுசொல்லுதல் மறந்துசொல்லுதல் ஆகையால் அந்தக் கருமத்தைவிடுவது அடாதது (எ-று.) (6)

என்னசெய்வதெனி லிவ்வினைகளாற்
பின்னையெய்து பெரும்பயனுவது
தன்னைவிட்டுச் செயத்தகுமென்பது
முன்னையோர்க்கு மெனக்குமுடிவரோ

(இ-ள்.) இந்தக்கருமமானது ஞானகாரண மாகையால் விடப்பட்டதாகில் மேலதிகமாவது என்னசெய்வதென்று கேட்கில் இந்தக்கருமங்களாலே பிறகுவா[illegible]பட்ட பெரியதானபிரயோசனமானதை இச்சியாமல்விட்டுக் கருமத்தைச்செயயத் தகுமென்று சொல்லுது பழையவர்களானபெரியவர்களுக்குமெனக்கும்[illegible]ந்த நிச்சயம் (எ-று.) (7)

நித்தமாய நெறியின்வினையினை
யத்தர்போல வொருவன்மயக்கினாற்

பித்தனைப்பிடி யென்றவப்பெற்றியைச்
இத்தகாமதத் தியாகமென்கின்றதே

(இ-ள்.) சித்தியையுடைய அருச்சனை அழியாதநித்தியமாகிய விதிவினையடைய கருமத்தை (உன்மத்தரைப்போலே) ஒருவன் மயக்கத்தினாலே பித்தனைப்போல விடுகிற அந்தத்தியாகத்தைத்தாமதத்தியாகமென்று சொல்லுவது (எ-று.) (8)

மெய்வருத்தமுண் டென்றுவிடும் அது
கையிலிலே யிராசத்தியாகமாம்
கைவரும்பல மாசையகமற்றே
செய்வசெய்வது சத்துவத்தியாகமே

(இ-ள்.) இப்படிஞானகாரணமென்று கருமம்பண்ணும்போது சரீரவருத்த முண்டென்று விடப்பட்ட அந்தத்தியாகத்துக்கும் சந்தேகமில்லை அது ராஜத்தியாகமாகச்செய்த கருமத்துக்குக் கையில்இருக்கின்ற பலனில்லாத ஆசையைவிடவே செய்யவேண்டியது செய்வதென்றிருக்கில் அவைஞானகாரணமான சாத்துவீகத் தியாகம் (எ-று.) (9)

யாதின்மாட்டினு மையமொன்றின்றியே
தீதின்ஞானியுந் தியாகியுமானவன்
கோதிலின்பமுந் துன்பமுங்கர்மினை
மீதில்வேண்டல் வேண்டாமையும்விடுமால்

(இ-ள்.) எந்தச்சந்தவத்தினிடத்திலும் சந்தேகமொன்றில்லாமல் தெளிந்த குற்றமில்லா ஞானியுந் தியாகியுமான ஒருவனுக்குக்குற்றமில்லாத்தகருமங் குற்றமுள்ளதுக்கருமுஞ் சிறக்கக்கொடுக்கப்பட்ட கருமத்தின்மேலே ஆசையும்வெறுப்புங் கெடும் (எ-று)

சுகங்கொடுக்கின்ற கருமமாவது புண்ணியமான நல்வினை துக்கங்கொடுக்கின்ற கருமமாவது பாவமான தீவினை வேண்டலாவது விருப்பு, வேண்டாமையாவது வெறுப்புவேண்டுதல் வேண்டாமையில்லாதவனுக்கேவேனை அவன் அவ்வேனான் ஆசையாலே அவனைபிரமமென்பது கருத்து. (10)

யாக்கையோடு பிணையுபிறவினை
நீக்கலாவன வல்லவிலதிவட
நீக்கமாய வினைப்பயன்விட்டினோர்
போக்கலாவினை யாவையும்போக்கினோர்

(இ-ள்.) உலகத்தினிடத்திலே சரீரத்தோடும் பொருந்தினல்வினை தீவினையென்றிரண்டாகவிருந்த கருமத்தைச்சரீரமிருக்கையில் விலக்கலாவதல்ல ஆனாலே வளர்ந்ததாகிய கருமபலனைப் போக்கினவர்களே திரிமூர்த்தி முதலானவர்களாலும் போக்குதற்கு ஆகாத கருமமெல்லாவற்றையும் போக்கினவர்கள் (எ-று.)
இவையே கருமத்தியாகமென்பது (11)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இன்றுதனையுமின்பனவு பிரண்டுகூடிப்பிசைத்தவுமாய்
முன்னுநின்றவினைமூன்று மவற்றுள்வந்ததுமுடிபொருளுங்

பொன்னானதுவுத்தொழிலும்போ லிருக்குமந்தப்பொய்மெய்யை
யுன்னுதலாக்கேயுள்ளதிலை யுணர்ந்தோர்க்குளவாயுதிபோலால்

(இ-ள்) ஆகாததான அனிஷ்டமும் இனிதான இஷ்டமும் அவையிரண்டுங் கூடி இசைந்ததாகிய மிசிரமுமாகி நினைக்கப்பட்டகருமமும் அந்தமூன்று கருமத்தாலும்வந்த அவவற்றுக்கு முடிந்தபொருளானது அனிஷ்டகருமத்துக்கு நரகமும் இஷ்டகருமத்துக்குச்சொர்க்கமுமிசிரகருமத்துக்குப் பாரியா புத்திராதிசம்பத்துமெ ன்னுந்தொழிற்பட்ட பூஷணமும் போலவிருக்கும் அந்தப்பொய்யாயகிய மெய்யை நினைத்துவிசாரித்து இதுபொய்போல்கண்ட பொய்யென்றறியாதவர்களுக்கே இந் தக்கருமபலமான நரகசொர்க்கசம்பத்தாகிய அனுபவமுள்ளது இதுகானற் சலம் போலக்கண்டு பொய்யென்று தெளிந்தவர்களுக்கு உண்டாய்த்தோன்றாது (எ-று)

ஓங்கியவுலகினி லுயர்ந்தநன்மையைத்
தீங்கிணவாம்வினை யாவுஞ்செய்தற்குச்
சாங்கியநூலிலே யமைந்தசாதனை
யீங்கினையைந்தையு மெடுத்துக்கூறுவாம்

(இ-ள்) உன்னதமான உலகத்தில் உயர்ந்ததான நன்மையைத் தன்மையை யுண்டாக்கப்பட்ட கருமமெல்லாஞ் செய்வதற்குச்சாங்கிய சாஸ்திரத்திலே உண் டானசாதனம் ஐந்துண்டு அந்தசாதனமான காரணத்தைஇப்போது மெடுத்துச் சொல்லுவோம் (எ-று)

இங்கவை யெடுத்துக்கூறுவாமெனவும் ஐந்துளவெனவுமாறு. (13)

இருப்பிடமாமுடம் பியற்றுமாருயிர்
கருத்தினாமுதலிய கரணங்காற்றினால்
விருப்பொடுவருந்தொழி லிவெற்றின்மேவரு
ளருத்தமாந்தெய்வமொன்றுடனைந்தரோ

(இ-ள்) ஆதாரமாவது ஆதாரமானவுடம்பு நடத்தப்பட்ட ஜீவன் மனமுத லான அந்தக்கரணம்பிராணாபானாதிவாயுக்களினாலே ஆசையுடனே வரப்பட்ட தொழில் இந்தவுடம்புசீவன் கரணந்தொழிலென்றநாலினுடைய உண்மைத்தொ ழிலுக்கு அருத்தமாகப்பட்ட சோதியானதெய்வமென்பதென்று முன்சொன்ன நாலினுடனே தெய்வமென்று கூட அஞ்சு (எ-று) (14)

வாக்கினாலாதன்மெய் மனத்தினாருக
லாக்கையாலாதலிவ் வுலகில்யாவரும்
வீக்குவார்சிலேயினும் வினையிரண்டிலொன்
றாக்குநாளிந்நிலை யறிதல்வேண்டுமால்

(இ-ள்) வாராவிறத்தக்கட்டின் வில்லையுடைய அருச்சுனவாக்கானாக்காய தாலாகுதல் இவ்வுலகில் எல்லாரும் நல்வினை தீவினை இரண்டிலொன்று செய்யும் போது இப்போதுசொன்ன இந்தவுடம்பு சீவன்கரணதொழிலில் தெய்வமென்ற அஞ்சும் வேண்டும் (எ-று) (15)

இவ்வகைப்பலநும் வினைபிரண்டையும்
மெய்வகையோரா னன்றிசேரினுச்

செய்வனவாமெனைச் சிந்தைசேர்வினு
மைய்யமகிலவறிலா துணர்வுமாய்நினான்

(இ-ள்) இந்தப்படியேவரப்பட்ட சருமிரண்டைய மெய்யானபடி பொருந் தினவனுகனல்லாமல் வேறில்லை இந்தக்கரு ந்தைச் செய்யப்பட்டவித்தையுடைய வனும் நானென்றுமனதிலே அகங்காரமடைந்தவனே அந்த அகங்காரமேகதியல் லாமல் வேறேதப்பிப்பிழைக்கின்ற வகையில்லாதவன் அறிவுகெட்டவன் (எ-று)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

யாவனொருவன் றன்னுடற்கை யானென்றிருக்குமியல்பொழிக்கா
னியாவனொருவன் கரணங்க ளியாவென்றேர்ப்பவினைக்கிரா
னிபாவனவனிவ்வுல கத்தையடையக்கொன்றாலு மும்
பாவமில்லையவன் கொன்ற பழியுமில்லைபார்மனறு

(இ-ள்) எவனாகிலும் ஒருவன்றன்னுடைய சரீரத்தை நானென்றிருக்கப்பட்ட ட கூரவத்தையொழிந்தானோ அவன்எவனாகிலும் ஒருவன் அந்தக்காரணங்களா னவை ஏதாகிலும் ஒருவிஷயங்களிலிச்சையாகவிராமே அவனெவனோ அவனி ந்தவுலகத்தாரை யெல்லாங்கொன்றாலுபாவமுமில்லை கண்டாய் ராஜாவே பாவமும்பழியுமில்லையனவே அவன்செய்தகருமம் விதிப்படி முடிந்தாயிற்று

அறிவமறியப்படுபொருளை யறிவானொருவன்றனுமாய்
நெறியில்வினைகள்விதிக்கின்ற விதியினிலைமைநிற்பதுதான்
செறியுந்தொழிலுஞ்செய்வானுஞ் செய்தற்குரியவறிவுமாங்
குறியில்வினைகண் முடிப்பதிவ் வின்னஞ்சிலவுங்கூறக்கேள்

(இ-ள்) எல்லாவற்றையுமறிகின்ற அறிவும் அந்த அறிவினாலறியப்படுகின்ற பொருளும் இவைகளிரண்டையுமறிகின்றவனும் ஆகிக்கருமத்தினாலே கருமத்தை விதிக்கின்றவிதியுனுடைய நிலைமைகெடாமல்நிற்பது அதுதானொருக்கிற கருமமும் கருமத்தைச்செய்கின்றவனும் அந்தக்கருமத்தைச்செய்வதற்கு உசிதமான அறிவு மென்ற மூன்றுசுப்பட்டகுறியிலே கருமங்கள் முடிந்திருப்பது இன்னஞ்சிலசொல் லக்கேள் அருச்சுனு (எ-று) (18)

ஆன்றவறிவுங்கருமமுமக் கருமஞ்செய்யாக்கிவனு
மூன்றவுனருமபுத்தியொடு திருத்தியெனவேறுரைத்தவு
மோன்றவினைபுமின்பமு முன்சொன்னகுணத்தின்றொடர்பாலே
மூன்றுவகையாமோரென்றே பவற்றின்க ண்மொழியக்கேள்

(இ-ள்) நிறைந்த அறிவாகியஞானமும் அந்தஞானத்தினால் செய்கின்றகரு மமும் அந்தக்கருமங்களைச் செய்கின்றவனுமென்ற மூன்றையுமூர்த்தியாக அவை மதிப்பட்டபுத்தியுடனே திருத்தியென்றுவேறே சொன்னவதரியமுங் கன காணவுண்டாக்கப்பட்ட சுகமுமாகஞானங்கருமங்கர்த்தன் புத்தி தயிரியம் சுகமெ ன்ற ஆறுமொவ்வொன்றே முன்சொன்ன முக்குணத்தொடர்ச்சியினாலே மூன்று விதமாம் அவைகளினுடைய விதத்தை நான்சொல்லக்கேள் அருச்சுனு (எ-று)

நன்றாய்ஞானத் திரளாகி நாசகாலிதமாய்விரித்தெல்லாம்
பொன்றுகின்ற பூதங்கடோறும்பொன்றாப்பொருளாகி
யொன்றாய்நிற்குமொன்றினையப் படியேயுணருவுமுணர்வதனை
யன்றியென்னார்சாத்துவிக ஞானமெனவேயமையப்பால்

(இ-ள்) நன்றாகி ஞானத்திரட்சியாகிப் பலவிதமாயெங்கும் வியாபித்து அழியப்பட்ட சகலபூதங்களிலும் அழியாதபொருளாகி ஏகமாகி நிற்பதாகிய ஆத்மாவை யொன்றையாயப்படியேயறிகின்ற அறிவைச்சாத்துவிகஞானமென்றே விளிப்பார்கள் அல்லவென்ற சொல்லார் (எ-று) (20)

ஊனப்படுமிவ்வுடம்போறு முள்ளபொருளையுணராதே
யெனப்படக்காண்கின்ற விராசதமாஞானமேயாகு
ஞானத்திரளாய்நின்றதைப்பொருட்பணியிடையுநாட்டிடையோர்
தானத்திடையுமடக்கக்காண்பது தாமதமாஞானமே

(இ-ள்) நாசமாகிறதுற்றமுண்டாகிய இந்தச்சரீரங்கள்தோறுமுள்ள ஆத்மாவையொன்றென்றறியாமலே பிராமணாதிவர்ணபேதங்களிலும் பிரமசாரியாதி யாசிரமபேதங்களிலுங்கேட்டவிருக்கிறதாகவெண்ணிஇனமுண்டாகக்காணுகிற ஞானமிராஜசமான ஞானமேயாகும் ஞானத்திரண்டதாகிய பூரணமாகி நித்திய மாகின்ற ஆத்மாவையோருடம்பினிடத்திலும் நாட்டெலொருஸ்தலத்தினிடத்தி லுமடக்க மற்றவிடங்களிலெல்லாம் பாழாகக்காண்பது தாமதமாகியஞானம் எ-று.

ஆத்மாவானது பிரமம் இந்த ஆத்மாவை வர்ணாசிரமபேதங்களிலும் பேதமாக இருக்கிறதாக நினைத்து சனுதிக்கங்களாலே பலமீனுதிக்கமென்ற ஆதிக் கமாகவருகிற பலனை இச்சித்து வர்ணாசிரமங்களிலாதிக்கமுள்ள வர்ணாசிரமகருமம் அனுஷ்டானம் பண்ணுகிறதினாலே இனமாகக்காணுகிற விராஜசஞானமென்றார் இப்பால்தாமதகுணத்துக்கு ஒருடம்பு ஒருதானமுமென்றது கல்லுகவேலாகங் களினால்செய்த விக்கிரகங்களை ஒருடம்புகாட்டிலெபழிகானமாவது மலைதிருவன ம்மரம் இவைமுதலான ஸ்தானங்களை இவைகளைவிரிக்கிற வெருவாம் (21)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

வீயதலும்பற்றுமேலிலார் வினைப்பயன்வேண்டல்வேண்டாக்
காய்தலொன்றின்றிச்செய்யுங் கருமஞ்சாத்துவிககன்ம
மாய்தரும்பலத்தினேடும் வருங்காரணத்தினேடு
மேய்கருங்கருமமெலா மிராசதகருமமாமே

(இ-ள்) சாகிறதும் சம்சாரத்திலே கட்டுப்படுகிறதும் வேவத்தக்கதாக கரும் பலனை ஆசைப்படுகிறதும் வெறுப்பாய்கோபித்தலும் இவற்றிலொன்றாகிலுமற் செய்யப்பட்ட கன்மஞ்சாத்துவிககன்மம் அந்தகருமத்தாலுண்டாய் அழியப்பட்ட பலத்துடனும் அந்தப்பலத்தாலிச்சையாய் பொருந்திவரப்பட்ட அந்தக்காரணத்துட னுங்கூடி இசைந்துசெய்யப்பட்ட கருமமெல்லாம் இராசதகருமமேயாகும்

கொலைபெறும்பற்றுமேலிலார் கூறியதீயாடுங்
கலைதெரிந்துணர்ந்திடின்மை கடைப்பிடியாமையார்க்கு

மலைவுறுங்கேடுசூழ் தலைனத்தினுமொன்றிச்செய்யத்
தலைவருங்கருமமெல்லாந் தாமதகருமமேயாம்

(இ-ள்.) சொல்லுகிறது பேராசையாகிய கட்டுப்பெரியவர்கள் சொன்ன நீதியோடுஞ் சாஸ்திரத்தை யோதித்தெளிந்து மேலான காரியத்தை நீதியோடுஞ் சாஸ்திரத்தை யோதித்தெளிந்து மேலானகாரியத்தை மறவாதே கபடனுகப் பிழையாமல் எவர்களுக்கும் இலையச்செய்யபட்டகேடு மூடச்செய்கிறது முதலானபொல்லாதகருமமெல்லாவற்றிலும் மனது ஒருமையாகச்செய்ய அதுவேமூந்தின தாகவந்ப்பட்ட காரியமெல்லாந் தாமதகருமம் (எ-று.) (23)

பற்றுமாங்காரந்தானும் பழுதறத்துறந்துயாவு
முற்றெழு முயற்சியோடு நிலைபிறேனுநிரையுமொன்றி
பெற்றமோசிழவுபோற்றிற் றுன்பமோடின்பமென்றுஞ்
சற்றுமோர்சலிப்பில்லாத தலைவன்சாத்துவிகனென்பான்

(இ-ள்.) கருமபலத்திலிச்சையு மாங்காரமுங் கெட எல்லாம் விட்டுத்தன்னிடத்திலிருந்தெழும்புகின்ற வுச்சாகத்தோடும் நிலையோடும் வசனமு மொருமித்து யாதாகிலுமொரு போக்குவருத்து என்றஷ்டபநஷ்டங்கள் துக்கம் அவற்றுடனே சுகமென்றவிவைமுதலாகியனவந்தாலென்றைக்குஞ் சற்றாகிலுமொரு தவிப்பில்லாதகர்த்தன் சாத்துவிகனென்று சொல்லப்படுவன் (எ-று) (24)

கலி விருத்தம்.

வினைப்பயன்றனை வேண்டலும்வேட்கையு
மெனைத்துமியார்க்கு மீடாமையுந்துய்மையு
நினைப்பினீட்டலு நெஞ்சின்மகிழ்தலு
மினைப்பவாழ்பவ ரிராசதமாந்தரே

(இ-ள்) செய்கிற கருமத்தின்பலனை யிச்சித்தலும் சபலசுகமும் தனக்கேவேணுமென்கிற ஆசையுமெவ்வளவாகிலும்யாருக்குங்கொடாதலோபமுஞ் சுற்றமும் பலசித்தியாகிறதற்குமுன்னே நினைக்கிற நினைப்பிலே ஆமோ ஆகாதோவென்று அனேகநீளமாக நினைக்கிறதும்பலசித்தியானபோக்கு மனதிலே சந்தோஷப்படுகிறதும் இந்தவிதமாக வாழ்கிறமனிதர் (எ-று.) (25)

மனமொருக்கலும் வான்கலை நூல்களைத்
தனமெனக்கொடு கற்றலுந்தக்கவ
ரினமகிழ்தலு மின்றியுண்டாக்கிய
சினமவிடுக்கிலார் தாமதஞ்சேர்ந்துளார்

(இ-ள்.) மனதுபலவழியோடாமல்கொடுக்கிறதும் பெருமையுள்ளகலை சாஸ்திரங்களைத் திரவியசெலவுபண்ணிக்கொண்டாகிலும் கற்கிறதுபெரியவர்களின் கூட்டத்தை சந்தோஷிப்பிக்கிறது மல்லாமல் உண்டாகினகோபத்தை விடமாட்டாதவர்கள் தாமதகுணஞ்சேர்ந்தவர்கள் (எ-று.) (26)

ஈனமற்ற அறவறமில்லற
ஞானம்பற்றெருடு நல்வினைதீவினை

யாவைகால வஞ்சத்தகாதென
தானறிந்தது சாத்துவபுத்தியே

(இ-ள். ஒருகாரியத்தைநினைக்கிறபோது இதுகுற்றமற்ற துறவறமோ இல்லறமோ ஞானமோ பந்தமோ இது புண்ணியமோ பாவமோ விசாரித்தாலதுஇது சாஸ்திரவிதியல்லாத்தினாலே பயப்படுவது இதுசாஸ்திரவிதியாகையால் பயப்படத்தக்கதல்லவென்று தானிச்சயமாகவறிந்த சாத்விகபுத்தி (எ-று.) (27)

தருமம்பாவந் தனக்குச்செயத்தகுங்
கருமஞ்செய்யத் தகாதகருமங்க
ளருமைபாலறி யாதவறவதே
யிருமையாய விராஜஸபுத்தியே

(இ-ள்) தருமம்பாவந் தனக்குச்செய்யத்தக்ககாரியஞ்செய்யத்தகாதகாரியங்கள் இவைகளை யருமையிலறியாத அறிவு சாத்விக தாமதமான விரண்டுவிதமுங் கலந்தாகிய இராஜஸபுத்தி (எ-று.)

தனக்கென்ற அவரவருக்கு விதித்தகுலாசாரப்படியேதனக்குச் செய்யத்தக்க தென்றார். (28)

பாவமாகத் தருமத்தைப்பார்க்கினு
யாவதாமென்ற றடாததுநோக்கலுந்
தீமைசெய்கின்ற அந்தனைதீங்கிலே
போவதாவதும் தாமதபுத்தியே

(இ-ள்) தருமத்தைப் பாவமாகப்பார்க்கிறதும் அடாதபாவத்தை ஆவதான தருமமாகப்பார்க்கிறதும் பொல்லாததைக் செய்கின்ற மனதுபொல்லாதிலே போவதாகியது தாமதபுத்தி (எ-று) (29)

மனஞ்செழியுக்தொழின் மன்னுயிரின்றொழி
வினஞ்செயிந்திரியஞ் செய்தொழிலென்றிவை
சனஞ்செய்தேறினுங் கண்டுபொறுத்தலுஞ்
சினஞ்செயாமையுஞ் சாத்துவதிருத்தியே

(இ-ள்.) மனதுசெய்கிறதொழில் நிலையான பிராணவாயுவினுடைய தொழில் ஐந்தென்ற கூட்டஞ்செய்த இந்திரியங்கள்செய்கின்ற தொழிலென்று சொல்லப்பட்ட கருமங்கள் கனமாகச்செய்து அதிகமானாலும் அவைகளை வெவ்வேறேயாகக்கொண்டு பொறுமையுங்கோபமுஞ்செய்யாதபொறுமையுஞ் சாத்துவிகத்தர்மம்.

பண்ணிக்காமந் தரும்பயன்கைக்கொள்வா
னெண்ணித்தாங்குந் திருதிபிரசதன்
கண்ணிற்சோகங் களிப்புரக்கம்பய
நண்ணித்தாங்கும் பொறுதமகாருமே

(இ-ள்.) கருமத்தைப்பண்ணி யந்தவிச்சையானது தா[illegible]பயனைக்கை கொள்ளவேண்டி நினைத்து டதை பிராணவாயு இந்திரிய மிவைகளுடைய தொழிலைத்தாங்குகின்ற திருத்தியானது இராஜஸததிரியம் தமியம் பொறுமை

திருத்தி இவை மூன்றுமொன்று இப்பால் விசாரிக்கிற சுகம் மதம் நித்திரை பய மிவைகளுண்டாகிற விஷயங்களை இச்சித்து மனது பிராணவாயு இந்திரியங்க ளின் தொழிலைக் கூடித் தினந்தினமுந் தாக்கப்பட்டதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறது.

துன்பமாவது பொன்றுதொடக்கற
வின்பமாகி வினைவிடையாவர்க்கு
மன்பவாரமு தேயெனலாவதா
மென்பசாத்து விதந்தருமின்பமே

(இ-ள்.) தோழாகேள் ஒருசுகத்தை முதல்பழகுகையில் துன்பமாவதை யொப்பாகியிருந்து பழக்கந்தீர்ந்தபிறகு சகலகருமத்தடக்கும் அறத்தக்கதாகச் சுக மாகிவிளைகிறவிடத்திலே யெல்லாருக்குங் கிடையாதஅமிர்தமென்றுசொல்லலாவ தாகுமென்பது சாத்துவிகங்கொடுக்கிற சுகம் (எ-று.)

பொருந்தமாம்புல னேடுபொறியிலே
யருத்தமாயெழுக் தாமுதென்னலாய்
விருத்தமாய்விளைத் தாவிடமாகியே
யிருத்தலாகு மிராசதவின்பமே

(இ-ள்.) இந்திரியங்களுடனே பொருந்தமாகிய விஷயங்களிலே விசுவாசமா யெழுந்தால் அமிர்தமென்றுசொல்லாகி வெறுப்பாயெழுந்தால் விஷமாகியிருக்கி றதுவிராஜஸசுகமாகும் (எ-று.) (33)

தொடருமயக்கத் தெந்தசோம்புமேற்
படர்ந்த கலையைப் பண்ணுப் பிழுதினால்
கடன்விடாதது முடிந்தகாலைத் தினு
மிடர்விளைப்பது தாமதவின்பமே

(இ-ள்.) எக்காலுந்தொடர்ந்துவருகிற நித்திரை மயக்கம் அதனுடைய சோ ம்பு இது அதிகப்படவுண்டாகி அவைகள்செய்யும்போது அதுமுறைமையாகவுண் டாகி முடிந்தபோதும் ஆதலினால் சுகப்பிறக்கவொட்டாமல் துக்கத்தையுண்டா க்குவது தாமதசுகம் (எ-று.) (34)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்தவியற்கையிறைவிக் குணங்களை விட்டவரில்லை
அந்தணர்க்கும்வணிகருக்கு மரசர்க்குஞ்சூத்திரர்க்குந்
தந்தமியற்கையினாற் குணமூன்றின் றன்மையினால்
வந்தவினைத்திறமவற்றை யுணர்த்தக்கேண் முடிமன்னா

இ-ள். இந்தசுபாவத்தினாலே யிந்தக்குணங்களை விட்டவர்களில்லை பிராம ணருக்கும் இராஜாக்களுக்கும் வைசியருக்குஞ் சூத்திரருக்குந்தங்கள் தங்கள்சுபாவத் தினாலாகிய மூன்றுகுணத்தினுடைய சுபாவத்தாலேவந்த கருமவிதங்கள் அவை களை யுனக்குந்தெரியச்சொல்லக்கேள் கிரீடந்தரித்த ராஜாவே எ-று. (35)

கலிவிருத்தம்.

கரைசெயைம்புலன்களைக் கரணநான்குடனே
முறைதுறை நடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும்
பொறையொடுகல்வியும் பொருந்துஞானமு
மறையவர் தொழிலென வகுக்கவேண்டுமே

இ-ள். குற்றத்தைச்செய்கின்றபஞ்சேந்திரியங்களை அந்தக்கரணநாலுடனே அவைவ அவைகளை அந்தந்தத்துறைகளிலும் அடக்கிறதும் தேகமும் போகங்களைவிட்டதபசும்சாஸ்திவிதியாசாரமான சவுசாதிகத்தமும் படித்தவர்களிடத்தில் விகாரமில்லாத பொறுமையும் அவற்றுடனே பாத்திரத்தைப்பறிகிற கல்வியும் வேதசாஸ்திரார்த்த முப்பாதத்துவநிச்சயமும் பொருந்தின ஞானமும் பிராமணர்களின் தொழிலென்று சொல்லவேணும் எ-று. (36)

தலைமையாங்கொடையொடு தருசுரன்னமையும்
நிலைமையுங்கீழ்ப்படாமை நெஞ்சகிளீட்டமும்
தொலைப்பிலபோர்களிற் புறங்கொடாமையுஞ்
சிலைமலிதோளினுரசர்செய்கையே

(இ-ள்.) வில்லுச்சண்டைமிகுந்த தோளையுடைய அரசர்களுக்குச் சுத்தத்துவமும் தானமும் அதினுடனே ஆக்கிரமான ஆண்மையுஞ் சலியாதநிலைமையான தைரியமுங் கீழ்ப்படாதமனதுடைய மேன்மையுஞ்சொல்லுகின்றதைச் செய்யப்பட்ட சண்டைகளிலே ஓடாமலெதிர்நடக்கிறதும் அரசர்களின் தொழில் (எ-று)

உழுதொழில்பசுக்களை யோம்பல்வாணிபம்
வழுவறச்செய்கையே வணிகர்வாழ்க்கையாம்
பழுதறவிவர்களைப் பாதுகாத்தலே
விழுமியதொழில்கள் வேளாளர்க்கென்பவே

(இ-ள்.) உழவுதொழில்பசுக்களைக்காக்கிறது வாணிபம்குற்றமறச்செய்கிறது இவைகள் பழைமையான வைசியருடைய தொழிலாகும் இந்த மூவரையுங்குற்றமற இடைவிடாமல் காக்கிறது மேலாகியமேவறுதொழில்கள்செய்கிறது இந்ததொழில்கள் சூத்திரராகிய வேளாளருக்கென்று சொல்லுவது எ-று.) (38)

கலிவிருத்தம்

தீராவகைதருஞ் செயலைச்செயுமே
நாராயணனா முழுதறையனுக்
காராதனையா மதனாலவரே
வாராவழியாம் வாதமேறுமால்

(இ-ள்.) இந்நாலுவருணத்தாரும் தங்கள்தங்களின் தொழிலைச்செய்யவே அவை (நாராயணனாகிய) தலைமையான கர்த்தனுக்கு பூசையாம் அதனாலே அந்த நாராயணரே இவர்கள்திரும்ப வாராதவழியாகிய மோக்ஷமாகப்பட்ட வாழ்க்கைத் தருவார் (எ-று.)

அன்னியவருணாசாரத்தைச் செய்தவர்கள் நரகில்வீழ்வாரென்பது அருத்தாபத்தி

அல்லாவினைதா னழகாவரினுஞ்
சொல்லார்பெரியோ ரவைசெய்வதனிற்
றொல்லாகுலமே தொடர்நற்றொழிலே
பொல்லாவெனினுஞ் செயலேபொருளே

(இ-ள்.) சுத்தமல்லாத அன்னியவருணத்தாருடைய தொழிலழகாய்வந்தாலும் பெரியோர்கள் தங்கள் கருமங்களைவிட்டு அன்னியகருமங்களிலேபோகார்கள் அன்னியவருணத்தாருடைய கருமம்நல்லதென்று அந்தக்கருமத்தைச்செய்வதிலும் பழையதான தங்களுடையகுலத்துக்கு ஆன்றுமுதலாகத் தொடர்ந்ததொழில்பொல்லாதானாலும் தங்களுடையகுலாசாரம் செய்கின்றதே நல்லதிரவியம் (எ-று)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

கனைபெரிபுகையோடன்றிக் காணமுன்படாமைபோல
வினைகளுக்குற்றந்தன்னை விட்டிராதலாலே
யனையதென்றிகழ்தலாகா வடுத்தகாரியங்கடம்மை
நினைவருந்தருமமென்றே செய்கையேநீதியெல்லாம்

(இ-ள்,) சத்தமுடைய நெருப்புப்புகையுடனே காண்பதல்லாமல் புகையில்லாமல் நெருப்பைமாத்திரம் காண்பதற்கு எதிர்ப்படாதது போலக் கருமங்களும் குற்றத்தைவிட்டு நிர்மலமாயிராது ஆகையாலே அப்படிகுற்றமுடையதென்று செய்யாமல் வெறுத்து விடுவதாவது தங்கள்தங்கள் குலத்துக்கு அடுத்த கருமங்களை நினைக்கப்படாத பிரமமாகிய தருமமென் றெல்லாஞ் செய்வதேவிதி (எ-று)

எல்லாமென்பதே னென்னில் ஒருகுலத்துக்கு விதித்தகருமம் அநேகத்தில் வெகுகருமம் நல்லதாயிருக்குஞ் சிலகருமங் குற்றம்போலத் தோன்றும் அந்தக்குற்றமாகக் கண்டதைவிடாமலெல்லாஞ்செய்வதேநியமமென்று நீதியாலது சிருஷ்டிக்குமுன் நியமமானது. (41)

வெல்லப்பட்டமனத்தினனுப் வேறொன்றினையும்வேண்டாதே
யல்லற்படுக்குமுடற்பற்றுமாசையறுந்தான் வினையாவுஞ்
செல்லச்செல்லவெறுத்தவனுய தனுற்சித்தமுடிவாகச்
சொல்லப்பட்டசரணங்க ளெங்குந்தூய்தாய்விடுமன்றே

(இ-ள்.) ஜெயிக்கப்பட்டமனத்தை யுடையவனுப் என்னைத்தவிரவேறொன்றையும் இச்சைப்படாமல் துக்கத்தொடர்ச்சியான ஆசைப்பற்றுந்தேகத்தொடர்ச்சியான ஆசைப்பற்றும் ஒருக்காலுமில்லாமலறவே வெறுத்தவனுய் அதிலேமனம் முதலாகச்சித்தமுடிவாகச் சொல்லப்பட்டநாலுகரணங்களுங் கருமங்களெல்லா நடக்க நடக்க அந்தப்புலன்களைவெறுத்தவனாய்சுத்தபவித்திரமாகிவிடுவன் எ-று.

சொன்னகரணமவைகானுந் தூய்தாய்விடுமக் தூய்மையினு
லுன்னலறியாப்பெரும்பொருளை யையுடையனுமாமெக்கறைபா
வின்னல்செப்பும்பொறிபந்த மிராகத்துவேஷமெனுமிரண்டு
மன்னதன்னைக்கீபாம்மை லாற்றுமதனைமாற்றினுன்

(இ-ள்) என்னைத்தவிர வேறொன்றையும் இச்சியாமலறவிட்டால் மனம்புத்தியாங்காரஞ் சித்தமென்றுசொன்ன கரணமான நாலும்நிருமலமாகிவிடும் அந்தக்கரணசுத்தியினுலே நினைக்கவரியாத பெரியபொருளையாகியவாசிரியத்தை யுடைய

வருதும் அந்தபொறுமையினலே துக்கத்தைச்செய்யப்பட்ட அந்தவினையையும் விருப்புவெறுப்பென்கிற விரண்டும் அந்தவேழுந்தன்னைவருத்தாமல் அவைகளை செய்யப்பட்ட தொழிலைப்போக்கினவன் (எ-று)

ராகமாவது ஆசை துவேஷமாவது பிணக்கு துயதாய்விடுமென்றது நிருமலமாய் முன்னிருந்த மலம்விடுமென்பது (௬4)

சாடுமலையுமலைமுழையுங்கடுநா முதலகலிவில்லா
வோடுமேபுனலாற்றுள்ளிட்ட விடமேயுணாயுணக்கொண்டு
தேடும்பொருளொன்றின்றியே சிறிதேயுண்டுசென்றிறக்கு
மாடுமனவாய்மொழியாக்கை படக்கப்பெறமாலனேயால்

(இ-ள்.) காடும் மலையும் முழையுங் கடினமான நாக்கையுடைய முதலையினலே வருத்தமில்லாமல் ஓடப்பட்ட சலத்தையுடைய ஆறுமிவைகளுள்ளிட்ட விடமேயிருக்கிற விடமாக விருந்துகொண்டு தேடப்பட்ட பண்டமொன்று மில்லாமலே கொஞ்சமாக ஆகாரம்பண்ணி யெங்குந்திரிந்த கூத்தாடப்பட்ட மனது வாய் வசனஞ்சரீரமிந்தமூன்று காணங்களையு மடக்கப் பெறுவானந்த நிருமலன் (எ-று-)

கடுமாமுதலை நலிவில்லாவென்றுபாடமாயிற் கடினமிருகமுதலான உபத்திரவமில்லாத காடென்றுரைப்பது ([illegible])

சொன்னவினைவபோவடங்கிடவே தோன்றகளிப்புங்காமமுமுன்
பென்னதியானென்கின்றதுவு மெரிபோல்வெகுளியொடுவலியு
முன்னறவிர்ந்துசாந்திபெறுஞ் சாந்திபெறவேயொரிடத்தும்
பின்னமடையாதொன்றாகி நின்றபொருளின்பேருருவாம்

(இ-ள்,) மனம் வாக்கு காயமென்றுசொன்ன இந்தத்திரிவித காணங்களும் அடங்கிப்போகவே முன்னமேயுண்டாக்கப்பட்ட கெர்வமும் ஆசையும் எனதென்கிற சுதந்திரமும் நான் கருத்தனென்கிற ஆகங்காரமும் நெருப்பைப்போலபானகோபமும் இவைகளுடனேபலமும் இவைகளை நினைப்பதைவிட்டுச் சாந்திபெறுவன் இந்தச்சாந்தியைப் பெறவேஒரிடத்திலும் பின்னமாக விடைவிடாமல்பூரணமான வேகமாகிச்சலியாமல்நின்ற பிரமத்தினுடைய பெரியசொரூபனுவன் (எ-று.)

அந்தவுருவானவன்பின்னை யாதேவரினுமழிவுறு
னிந்தவுலகத்துயிர்க்கெல்லா மொத்தேயிருக்குமீங்கிவனும்
பந்தமலவிட்டென்னையறியும் பக்திபெறுமப்பக்திபினுற்
சிந்தையிடையேயெனைத்தெளியு மதனுலென்னையேசேருமால்

(இ-ள்.) அந்தப்பிரமசொரூபமானவன்பிறகு என்னவந்தாலும் அதில்யிச்சையாய்க்கெடான் இந்தப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள சீவனுக்கெல்லாம் இவனுஞ்சமானுயிருப்பன் பாசமுந்த மறவிட்டு என்னையறியப்பட்ட பத்திபெறுவன் அந்தப்பத்தியினலே மனதினிடத்திலே என்னைத்தெளிவான் அந்தத்தெளிவினலே என்னையேசேறுவான் (எ-று.) (64)

என்னைப்பற்றிக்கொடுநின்ற பெல்லாவினையுமியற்றினு
பின்னைப்பிறவாப்பெறும்பதமென் னருளினலேபெறுங்கண்டாய்

நின்னைத்தொடரும்வினையெல்லா மென்னை நினைந்தேசெயின் வினைக
டன்னைக்கடத்தற்கருந்துன் பெல்லாங்கடக்கத்தகுதியால்

(இ-ள்.) உறுதியாக வென்னை இச்சித்துக்கொண்டு எல்லாக்கருமத்தையுஞ் செய்தாற் பிறகுபிறவாத பெரியமோட்சத்தை என்னுடையகிருபையினாலே பெறுவன்கண்டாய் அர்ச்சுனா ஆகையால் உன்னைத்தொடரப்பட்ட கருமத்தையெல்லா மென்னையே நினைத்துச்செய்தால் அந்தவினைகளை அவைகளால் வரப்பட்ட கடக்கிறதற்கரிதான துக்கமெல்லாங் கடக்கத்தக்கவனாய் (எ-று)

* என்னையே நினைப்பதாவது கருமம்பண்ணுகின்றவனும்பண்ணுவிக்கிறவனும் பத்தலையடைகிறவனும்நானேயென்றென்னைநினைத்துச்செய்வனாகில் தீவினையைத்தொடராதிருக்கும் என்பது கருத்து. (4)

ஒன்றியமனத்தினாலே யானுரைக்கின்றவுண்மை
நன்றிதென்றுணராயாகி னாசமேயடைதிமற்றி
தன்றியுமரசர்க்கெல்லா மடுத்தகாரியமாயுள்ள
வென்றியையுடையாயேனும் வேறுமீவினைகேளாய்

(இ-ள்.) ஒருமைப்பானமனதினாலே நானசொல்லுகின்ற உண்மையிது நல்லதென்றறிந்து கொள்ளாயாகில் நாசத்தையே படைவாய் இதுவல்லாமலும் இராசாக்களுக்கெல்லாம் அடுத்தகாரியமாயிருக்கின்றவெற்றியையுடையாயாகிலும் இனிவேறொன்று விளைவதுண்டோ அதைச்சொல்லுகிறோம் கேள் அருச்சுனா (எ-று.)

விரைசெய்தார்மன்ன வேண்டலையாயினுங்
கரைசெய்துன்றனைக் காலுறவார்த்திடு
மரசர்தங்குணமாகியவாண்மையே
புரைசெய்வானமர்க் கேபுகுவிக்குமால்

(இ-ள்.) பரிமளிக்கின்ற மாலையைத்தரித்தராஜாவே நீ என்வசனத்தையுந் தள்ளிச் சண்டையை வேண்டாதவனானாலும் வல்லிவூக்கிரம மாகக்கட்டுப்பட்ட ராஜாக்களுடைய சுபாவகுணமாகிய ஆண்மையான சேவகமே அஞ்ஞானமென்கிற வகையினாலே உன்னைச்சேர்த்துநான்சொல்லப்பட்ட பெரியசண்டைக்கே புகுதப் பண்ணும் (எ-று) (49)

பொறிகளுண்ணின் றவற்றின் புணர்ப்பெலா
மறியவாட்டினன் போலயாக்கைகள்
வறிதுநின்றுதன் மாயையினால் வினைக்
குறிசெய்விப்பனீசனென் றோர்கொள்வாய்

(இ-ள்.) சகலசீவன்களுடைய விஷயங்களுக்குள்ளேநின்று அந்தவிஷயங்களுடைய பொருத்தமெல்லாமறிய ஆட்டுகின்றவனைப் போலத்தன்னுடைய மாயையினுடைய சரீரங்களானவை விருதாவாகநின்று கருமத்தினுடைய குறிகளைச் செய்யப்பண்ணுகின்றவன் ஈஸ்பரனென்றேயறிந்துகொள்வாய் (எ-று.)

இவைசெய்யவேண்டாமென்றிருந்தால் ஈஸ்வரனுடைய ஆக்கியாசக்கரத்திற் தப்பாமல் விடாதென்பது கருத்து. (50)

வேறுபட்டொரு வற்குவிளம்புவ
மாறுபட்ட பொருளின்வகையெலாங்
கூறப்பட்ட துனக்கிக்குறிதனை
யேறப்பார்த்துனக் கேற்பவாசெய்வாய்

(இ-ள்.) வேறுவசப்பட்ட ஒருவருக்குச்சொல்லாமல் விலக்கப்பட்டரகசியமான பொருளினுடைய வகையெல்லாம் உனக்குச்சொல்லப்பட்ட ரகசியமான பொருளினுடைய வகையெல்லாம் உனக்குச்சொல்லப்பட்ட இந்தக்குறிகளையுனக் கேறப்பார்த்துப் பொருந்தினபடி செய்வாய் (எ-று) (51)

தீதலாதனவுளவோ விவன்வேண்டிலெனத்தேறி
யோதலினுனினைத்தலினு லென்னைப்போக்கியொன்றறியா
பாதலினுலியாவர்களு மறியாதவொருபொருளைக்
காதலினுலுனக்கின்று முரைக்கின்றேன்கடைப்பிடிநீ

(இ-ள்.) இவன்வேண்டினுற் போகாதபொல்லாங்குண்டோவென்று மனது தேறிஓதுகிறதினுலும் நினைக்கிறதினுலும் என்னைத்தவிர வேறொன்றையுமறியா துகையினுலே யெல்லாருமறியாத ஒருபொருளை ஆசையினுலே இன்றுனக்குச் சொல்லுகிறேன் அருச்சுன மறவாதகடனுகக்கொள்ளுவாய் (எ-று.) (52)

என்னையேநினைக்கெழுவன்மனத்தினை யென்னிடையேவைத்
தென்னையேநினைந்திருமற் றென்றனக்கேபூசனைசெய்
என்னையேகுருவாக்கொள்ளுதி செய்பிலெப்பொழுது
மென்னையேவந்தடைவரிது மெய்யென்றுணர்நீயே

(இ-ள்.) என்னையேநினைக்கெழும்பு உன்மனதை என்னிடத்திலே வைத்து என்னையே நினைந்திருஎனக்கே பூசனைசெய்என்னையேகுருவாகக்கொள்ளுஇதை வேறுமாகிலுஞ்செய்தாலெப்போதும் வந்துஎன்னையே சேருவார் இதுமெய்யென்ற றி அருச்சுன (எ-று.) (53)

இருவேறுவகையாய வெவ்வேறுவினைகளையு
மருவேலென்றறவிட்டு மாயையினுலமறைபரிய
வொருவனையேபற்றிட்டற்றினக்கானினைப்பிறவிக்
கருவேலைக்கரைக்கேறக் கைதருவன்கதிர்வேலோய்

(இ-ள்.) இரண்டுவிதமாய் வேறுபட்டதாகிய பலவான் எந்தக்கருமங்களையும் கூடேனென்று அறவிட்டுமாயையினுலே மறைக்க அறிதாகியவேகமானஎன்னை யேசரணமடைந்தால் உன்னையலையப்பண்ணுகின்ற பிறவியினுடைய கருப்பவே லையிலிருந்துமோட்சக்கரையிலேற நான்கைகொடுப்பேன் பிரகாசமுள்ள வேலைத் தரித்த அருச்சுன. (எ-று) (54)

மற்றுனக்குச்சொல்லியவிம் மறைப்பொருண்மாதவமிலார்க்குங்
குற்றமறத்தரிவருங் குருவழிபாடிலாதவர்க்குஞ்
செற்றமனச்சுழக்கினர்க்கு மென்னைநினையாதவர்க்கும்
மற்றறத்தெரிந்துரைக்கையடாதென்றேயறிகண்டாய்

(இ-ள்) மற்றப்படி யுனக்குச்சொன்ன இந்தரகசியப்பொருளைப் பெரியதவ மில்லாதவருக்குங்குற்றமான அஞ்ஞானத்தைதீர்த்துஞானத்தைக்கொடுக்கபட்ட குருவைப்பூசைபண்ண வில்லாதவருக்குங்கோபமுடையமனதுள்ளபாவிகளுக்கும் என்னைநினையாத காமியகருமிகளுக்குஞ் சமையமறத்தெரிந்து சொல்லுகின்றது ஆகாதென்றறிவாய் கண்டா யருச்சுனா (எ-று)

சமையமாவது அவர்களுடைய குறறந்தீர்ந்த சமையம் (௫௬)

எல்லாப்பொருட்குப்பரமாமிப் பொருளையென்னப்பார்க்கிசையச்
சொல்லாற்றெரிவிப்பார்தம்மை யறியச்சொல்லவேண்டுமோ
நல்லார்களின்மற்றெனக்கினிய நன்மைசெய்கின்றாருமவ
ரல்லாதவரிப்பொழுதுமில்லை மேலும்வருமுளராகார்

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருளுக்கு மேலான இந்த அருத்தத்தை என்னுடைய பத்தருடைய மனதுக்கிதைச் சொல்லினாலே தெரியப்பண்ணுகிறவர்களை அறியச்சொல்ல வேண்டுமோ அருச்சுனா உலகத்திலுள்ள நல்லவர்களிலெனக்கின்பமான நன்மைசெய்கிறவர்களும் என்னை அடைகிறவர்களும் அவர்கள் இல்லாதவர்கள் இப்பொழுது எனக்குநல்லவர்களுமல்ல ஆகையால் அவர்களிருந்தாலும் இல்லாதவர்கள் இனிமேலு அவர்களுள்ளவர்களாகார் எப்பொழுதுமில்லாதவர்களே

ஏபவி நீவோம்பேசியிவ் வறநூலினையேபடித்துரைப்ப
நாயஞானயோகத்தா லென்னையேயாராதிக்கின்றான்
மேயபொருளைத்தனைவிட்டு விருப்பாலொக்கக்கேட்டாலுந்
தீயவினைகளறவிட்டுத் தேவருலகத்தேசருமால

(இ-ள்) நாமிருவருமியைப்பேசின இந்தத்தருமசாஸ்திரத்தையேயெடுத்துச் சொல்லுகிறவனும் விசைபேறிய ஞானயோகத்தினாலென்னையேபூசிக்கிறவனும்மனதிலேசேர்ந்தபொருளையைவிட்டு ஆசையினாலேயனது ஒத்துக் கொள்ளக்கேட்கிறவனுஞ் சொல்லுகிறவனும் பொல்லாதபாவங்களை அறவிட்டுத் தேவர்களுடையவுலகத்திலே சேருவார்கள் (எ-று.) (57)

கலி நிலைத்துறை.

என்னதுமொழியினுவிபா ளியம்பெருஞானத்தாலே
மன்னவுனக்குறுவன் மயக்கெல்லாங்கெட்டதேயான்
சொன்னவிப்பொருள்களெல்லாந் துணிந்தனைகொல்லோவென்று
நன்னகைகூறனின்று நாயகனருளிசசெய்தான்

(இ-ள்,) என்னுடையவார்த்தையினால் நான்சொன்ன ஞானத்தாலேராஜாவே உனக்குவலிய அஞ்ஞானமெல்லாம் நாசமாயினவோநான்சொன்ன இந்தஅர்த்தங்களெல்லாம் ஏகமனதுடனே கேட்டுசப்பிநிச்சயமென்று துணிந்தாயோவென்று நலமிகிரிப்புச்சிறக்கத் தேரிலேநின்று கர்த்தனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி அருளிச்செய்தார் (எ-று.) (58)

கலி விருத்தம்.

மன்னவவென்மாயமது சூதன்மறைநாவின்
றன்னவைமொழிந்ததிரு வாய்மொழிகளாலே
என்னகுறையுண்டினி யுனக்கெனவியப்பத்
தன்னகமகிழ்ந்துயர் தனஞ்சயனுரைப்பான்

(இ-ள்.) இராஜாவே யுனக்கினியென்னமயக்கம் இனி என்னகுறை யுண்டென்று பரவாசுதேவனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி வேதசாஸ்திரங்களை முன்னே திருவாய்மலர்ந்தருளின வார்த்தைகளினாலேசொல்லத்தன்மனது சந்தோஷமாகிக் கீர்த்தியாலுயர்ந்த அருச்சுனன் சொல்லுவான் (எ-று) (59)

படயரவின்மேலயினிது பள்ளியமர்வோனே
வையமும்மிவ்வையமதின் மன்னுயிர்களியாவுஞ்
செய்யவினையற்றது சிதைத்தலதுதானு
மெய்தெரியினீமுன்வினை யாடும்வகையன்றோ

(இ-ள்.) படத்தையுடையபாம்பின்மேலே சுகமாகப் பள்ளிகொள்ளுகிறசுவாமிபிரபஞ்சமும் இந்தப்பிரபஞ்சத்தில் வாசமான சகல ஜீவன்களுக் உண்டாகச் செய்ததொழிலுள்ளது அழித்தல் இஃதிரண்டும் மெய்யாகத்தெரிந்து பார்க்கில் நீ முன்விளையாடப்பட்ட விநோதமல்லவோ (எ-று) (60)

அணித்தசையசோதியே மலாவுன்னருளாலே
கணிக்கலரிதாயபிற விக்கடல்கடந்தேன்
பிணித்தபெருமையையமலங் கெட்டதுபிரானே
பணித்தபணியல்லது செயப்படுவதுண்டோ

(இ-ள்.) அழகியசுபாவமான பிரகாசமுள்ள நிர்மலமாகியசுவாமி உம்முடைய கிருபையினாலே கணக்கிடப்படாத பிறவிக்கடல்களைக்கடந்தேன் இந்தப்பிறவிக்கடல்களிலே என்னைக்கட்டிவிழப்பண்ணின பெரியமாயையினுடைய விசாலமானது நாசமாயிற்று என்னுடையகர்த்தனே நீர்கட்டளையிட்ட எவலையல்லாமல்வேறேயேவல்செய்யப்படுவதுண்டோ இல்லை (எ-று.)

பிறவிக்கடலைக்கடக்கவே மோக்ஷத்தையேறினேனெனவும் மாயைநாசமாகவே ஞானம்பெற்றேனெனவுஞ் சந்தேகந்தீர்ந்து கிருதார்த்தனானேனெனவு மருத்தாபத்தி. (61)

வையமுழுதுண்டதிரு வாய்மொழிதிறந்திட்
டெய்யவடியேன்முனுரை செய்தவுரையாலே
ஐயமுமகன்றலகை யாகுமறவிட்டேன்
செய்ததினியுந்தனரு ளிச்செயல்களன்றோ

(இ-ள்.) பிரபஞ்சமெல்லாவற்றையும் பொசித்தருளியதிருவாய் மொழியைத் திறந்து அடியேன்மாயையைவிட்டு தப்பிப்பிழைக்க அடியேன்முன்னே யருளிச் செய்த திருவார்த்தையினாலே சந்தேகம்போயிற்று என்னுடைய சுயமாகவிசாரிக்கிற தருமபாலவிசாரணையையுஞ் சுகத்தையும் சுத்தமாக அறவிட்டேன் இனிஉம்முடைய அருள்வாக்குச் செயல்களேயல்லவோ அடியேன்செய்வது (எ-று)

அறவுமறவிட்டேனென்று பாடியோதில் என்னவர்களென்றவர்கள்மேல் வைத்த அன்புவாவிட்டேனென்பது கருத்து. (62)

வேறு.

தோன்றுதலையுந் தோன்றலையுஞ்செய்யுந்
தொழிலினி மித்தமாய்த் திகழுஞ்சூழ்சதிரோன் போலச்
சான்றாகி நின்றதனைத் துக் காணக்காணசெய்யுந்
தகைமைகளுக் கெல்லாந் தனிநிமித்தமாகி

வான்றுவெனவேோர் வடிவின்றியொத்து
வாம்பிகழ்ந்து நின்றாலிம்மன் னுயிர்களெல்லா
மீன்றலுங் காத்தழித்தல் செய்தாலுமுன்ற
னியல்பொடுமாறாத செவ்வனைநீயாவெந்தாய்

(இ-ள்.) நினையாததை நினைப்பிக்கிறது சத்த பரிச ரூபரசகெந்தமென்கின்ற ஐந்துகாரியத்துடனே செய்தொழிலென்றுந்தொழில் நிமித்தியமா யெங்கும்பிரகாசிக்கும் சூரியனைப்போல சாக்ஷிமாயிருந்து மனபுத்தி சித்தம் ஆங்காரமென்கிற கரணங்கள்செய்யுங் காரியங்களுக்கெல்லாம் நிமித்தமாகிக் கூடிவாழ்கின்றவன் என்றும் ஒருவடிவுமில்லாமல் ஞானயோகத்தினாலே யெதுவுஞ்சேராமல் இருக்கின்றவனென்று மன்னுயிர்களையெல்லாம் காத்தழித்து உண்டாக்குகின்றது முன்னுடையவியல்பினாலே ஆகின்றது அல்லாமல் பின்னையொன்றினாலேயுமாகின்றதில்லையென்றுசொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று.) (63)

எரியாயதவனுக்கு வெம்மைதானே
வடிவாகியிருந்தப்போலியாதுமொன்றுந்
திரியாதமெய்யறிவி னுருவாயேதுந்
திரியாமையெவ்வடிவாங் காண்டயாவும்
பிரியாது நினைப்பற்று நின்னைநித்தம்
பெருந்தொழில்கள் புரிகின்றபெற்றிகண்டாய்
கரியானையுனதடிமைத் திறமைபூண்டு
காதலியாற்றிலாத கருமமுண்டோ

(இ-ள்.) அக்கினிக்கு வெம்மையானது வடிவாயிருந்தாற் போலே எதிலேயுஞ்சேராமல் மெய்யறிவினுருவா யெதுவுந்தெரியாமல் இருக்கிறவடிவானவனே யென்றுங் கரணமெல்லாம் பிரியாமலுன்னைத் தியானித்திருந்தபேர்களுக்கானவனேயென்றும் பெருந்தொழில்கள் செய்கிறபேர்க்கு மரியவனேயென்று முனதடிமைபூண்டு பக்திசெய்தபேர்க்கு நினைத்தகாரியமெல்லாமாகுமென்று சொன்னார் அருச்சுனராஜன் (எ-று.) (64)

நானாவிதமாங் காரணங்களோடு
நன்னாதவுறுவினைப் பற்றுங்களோடுங்
கானாதனிலுழலுங் காரணங்கட்கெல்லாங்
காரணமாய்நின்றவர்கள் காண்கின்றவெல்லாந்
தானாகும்வகைகாட்டிய கரணங்கோறுந்
தனித்தனியேநின்று தலையளிபாலின்று
யானாலுமுன்னையவை யோதியென்று
மறபாதவகைநிற்ப தெவ்வகைமெய்யா

(இ-ள்) நானாவிதமான வெல்லாஞ்சேர்ந்த ரூபமுண்டானவனே யென்றும் நல்லபுலன்களென்கிற காட்டிலேயுழலுகின்ற காரணங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய் நின்றவனே யென்றும் கரணங்கள் காணுகின்ற தெல்லாந்தானாகின்றவகைக்காட்டினவனேயென்றும் அந்தக்கரணங்கள் தோறும்புறம்பு புறம்பாயிருந்து அறிவைத் தராமலிருந்தாயானாலுன்னைக்காண காரணங்களேது மறியாவென்றும தேவரீரிருக்கின்றவகை இந்தவகைஐயாவென்றுஞ் சொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று.)

ஆடியினில்வேறுபடத் தோன்றுகின்ற
　வந்நிழலு முணர்வினு லுணர்ந்துபார்க்கிற்
கூடியவன் னிழல்போக்கி வேறில்லாமை
　குறியாலேநிகழ்ந்தாற் போற்குணங்களாலே
தேடியவிவ்வுடலொடுங் தோன்றித்தோன்றிச்
　சீவனுய்த்திகழுகின்ற நிகழ்ச்சிதானும்
பாடியவிம்மறைநெறியேயுணர்ந்துபார்க்கில்
　நீயல்லாவுலகமுண்டோ பரமயோகி

(இ-ள்.) கண்ணாடியிலேவேறாய் காணுகின்றநிழலையறிவினாலே அறிந்து அந்தநிழலைப்போக்கிவேறில்லாமல் குறிப்பினாலே வந்த சகலதேகங்கள் தோறும் பிறந்துசீவனாய்த்திரிகின்ற இகழ்ச்சியெல்லாம உலகத்திலே உன்னையல்லாமல்வே றேவலையுண்டோபரமயோகியென்றுஞ் சொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று) (66)

செறிவாகுமாடியிலா விடத்திலாக்கே
　நிகழ்கின்றமுகநீழற் செய்கைதானும்
பிறிவாகிவேறுபடத் தோன்றாதேமுன்
　பேசுகின்றமுகமேயாய்ப் பேதமகன்றாற்போ
னெறிவாழுங்காரணங்க ளெல்லாமெய்த்த
　நீயேயாயொழிவின்றி நித்தியாகி
லறிவானுமப்பொருளு மன்றியொன்றே
　யாயிருக்கு மதுவே நின்னியற்கையாதி

(இ-ள்) கண்ணாடியிலேகண்ட முகத்தினுநிழலுடைய செய்கையைப்பிரி வாய்வேறாகவெண்ணமல் துலக்கமான கண்ணாடியில்லாத இடத்திலே,இருக்கின்ற முகமும்போல பேதமில்லாமலும் நெறிவாழ்கின்றகாரணங்களெல்லாமலும் போக்கி நீயேயாகி ஒழிவில்லாமல் நித்தியமாயறிகிறவனு மறிந்தபொருளான வஸ்துவும் பிறப்பும் இல்லையொன்றாக விருக்கின்றது அதனாலே உன்னுடைய இயற்கை யென்று மாதியாயிருக்கின்றவனே யென்றுசொன்னார் அருச்சுனராஜன் (எ-று.)

ஆதித்தன்றானொருவனாகிநின்றே
　யகன்றுறுமயர்ந்திருந்தபுனல்கடோறும்
பேதித்துப்பலவாகித் தோன்றினாற்போற்
　பிறிதின்றிநீயேயாய்ப் பிணக்கறநின்றே
வாதித்தமதியாகி சரணத்தோறு
　மற்றவைபோற்றோன்றுகின்ற பரமனேமெய்மை
சோதித்துநின்பெருமை சொல்லுதற்குமேலச்
　சுருதிகடாமல்லவோ சொல்லிறந்தசோதி

(இ-ள்.) சூரியனானவன் ஒருவனாக இருந்தும் வீடுகள்தோறும் வைத்திருக் கிற குடத்துத்தண்ணீர்கள்தோறும் பேதித்து பலவாய்க்கண்டது போலப்பிரியாம லெங்கும்வியாபகசாந்தமுடைந்து ஆதித்தனைப்போல் வெகுவாய் சரணங்கள் தோறும் காணுகிறமாயனேயென்று உன்னைச்சோதித்து உன்பெருமையைச்சொல்லுதற்கு சுருதிகளாலுஞ்சொல்லிமுடியாது சொல்லிறந்தசோதியென்றுஞ்சொன்னார் அருச் சுனராஜன் (எ-று.) (68)

நிலையொன் றிச்சலிப்பின்றி யொருவனேயாய்
 நின்றாலும்வானிரவி நிழறன்னிலே
பலவொன்றா நீரோடே பலைக்குமற்றுங்
 கசையாநீர்தன்னோடசலமாயுந்
தலைநின்றவரும்படி போலறிவுதோன்று
 மவற்றுக்குக்கதிர்க்குத் தகைமையாவுன்னை
கலைநின்ற மறைதெரிய வல்லவாகக்
 காட்டுவதுஞ்சிலர் கண்டாலாவதென்னே

(இ-ள்.) நிலையில்லாமலு மசைவில்லாமலும் என்றும் பரிபூரணமாய்ஒருவனை யாயிருந்தும் ஆகாயமெல்லாம் நிறையும் நீராய் நீரோடே மலைச் சேர்ந்து கலந்து யுன்னையுயிர்த்தப்புவனமெல்லாம அழித்துப்போய்நீர்மேலாகவிருந்தபிறகு சேலுருவாய் உண்டாகி யதிலேயும் பொருந்தும் உனக்குத்தகையுண்டோ வென்றும் வேதாகமபுராணசாஸ்திரங்களினாலேயும் உன்னை யறியப்போமோவென்று அப்படிக்கொத்தமகிமையைக் கருவிகளுக்குக் காட்டுகிறதென்னவென்றும் அவர்களைக்கண்டு ஆவதென்னவென்றுஞ்சொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று.) (69)

ஒவ்வொன்றாலன்றியே யுலகிலுள்ள
 வருபொருள்களனைத்தினையு மொருகாலத்தே
நீவொன்றாநின்றகதி ரவிகாட்டுஞ்
 செயல்போலயாவர்களுஞ் செய்வினைகளெல்லா
மாவொன்றா நின்றகதிராழியானே
 யருகாலமொன்றிலறி வித்திடுமென்று
கேவொன்றாயுனையொழிந்து செய்கின்றாய்நீ
 நிற்கின்றவருளுடைய நிலைமையென்னே

(இ-ள்.) பூலோகத்திலுண்டான சீவராசிகளெல்லாவற்றிற்கும் மேகமாயிருக்கிற சூரியன் மத்தியானத்திலே கண்டதைமறந்து இராத்திரிக்கு இருள்காட்டினதுபோல எவர்களுஞ்செய்கிறவினைகளெல்லாம் நீயேயென்று ஏகமாயிருந்து சங்குசக்கரத்தைத்தரித்தவனே யென்றும் ஒடுங்குகிறகாலத்திலே யறிந்து கிருபை பண்ணுவாயென்றும் ஒருதேரின்மேலிருந்து முலகத்திலே சஞ்சரிக்கிற சூரியனைப்போலிருக்கிற ஞானவான்களிடத்திற்சொன்னயோ அறியேனென்றுசொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று.) (70)

அலர்கதிரோன்காட்டிடாவெப் பொருளுங்கண்டாய்
 காணுறியப்பொருளை சிறி யறிவிலாரோ
விலதுரும்பெவக்கதர்காட் டற்கேதுவாகி
 யிபொகான்றுங்காட்டுமது தானுமொன்றாய்
நிலைவுறுமப்பொருளிப ஞ்சின் வடிவமென்று
 நி[illegible]றவினுண்மறையின்முடி விறந்ததேனு
முலகறியக்குழலூதி நிரைகண்மேய்க்கு
 மாவோனையாருன்னை யுணர்கிற்பாரோ

(இ-ள்) பிரகாசம்பொருந்திய சூரியனாலே சகலமான பொருளும் காணப்படுமென்று அந்தசூரியனையல்லாமல் சகலபொருள்களையும் விழியறியாதென்றும் அந்தவகைபோலவெங்கும் வியாபகமாயிருக்கிற வஸ்துவைக்காட்டுகிறதற்கு ஏதுவாகி எல்லாவற்றையுங் காட்டுகிறவஸ்துவேயென்றும் மோகமாயிருக்கின்றபோற வானதன் அப்படிபரிகிறபேர் உன்னுடைய வடிவமென்றும் நிதானமாய் வேதத்தினுடைய முடிவுசொன்னதினாலே உலகத்தார் அறிய ஆயக்குழலூதிப் பசுக்களை மேய்க்கிறவனையென்றும் லோகத்திலே உன்மகிமையை ஆரறியப்போகிறாரென்றுஞ் சொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று.) (71)

விண்ணினூற்கின்றமூடற்படலமுடைத்தன்னுடைய
விழியதனை மறைப்பமேற்போய்க்
கண்ணினாலுருவக் காணகிலாதான்
கதிரோனையொளியிலனெப் கருதினாற்போ
லெண்ணிலாதவசர்ளெலா முன்னைமெய்யே
பிறந்துபிறந்துழலுதி நீயென்றுகொள்ளப்
பண்ணினாயுன்னுடைய பான்மைபாற்கிற்
பற்றுண்டோ வீடுண்டோ பரமமூர்த்தி

(இ-ள்) ஆகாயம்போல மேகப்படலமானது தன்னுடைய கண்ணை மறைத்த பிறகு கண்ணினாலே யூகிவப் பார்த்தபேர் சூரியனை மறைத்த காசங்கணைத்ததுபோல் உன்னைத்தியானம் பண்ணுகிறதற்கு அன்பில்லாத பேரெல்லாரும் பிறந்திறந்துழல்கின்றானேகரென்றும் உன்னுடையமகிமையைப்பார்க்கிலுனக்கு பற்றுண்டோ வீடுண்டோ பரமமூர்த்தி யென்றுஞ்சொன்னார் அருச்சுனராஜன் (எ-று.)

உலவாதபெருவான வெங்குந்தானே
யூடுருவிநின்றாலாங் கதனோடொன்றுங்
கலவாதவகைபோலிவ் வுலகமெங்கும்
கலந்துனையாநின்றாலுங் கணித்தற்காகாப்
பலவாயவுலகங்களுனனோடொன்றும்
பற்றாதவகைநின்ற பரிசுகண்டாற்
குலவாயமாதுனியனை நெய்யுண்டு
கோகுலமேய்த்திடுவதற குறைபாடுண்டோ

(இ-ள்) விஸ்தாரமான ஆகாயம் அசைவில்லாமலெங்கும் வியாபித்து ஊடுருவியிருந்தாலும் அதோடேயொன்றுஞ்சேராது அந்தவகைபோல இந்த உலகங்கள் நின்னோடே ஒன்றுஞ்சேராது ஒன்றுஞ்சேராம லிருக்கிறவருக்கு ஆயர்குலமகனாகி ஆனெய்யுண்டு பசுக்களை மேய்த்தாலென்றால் குறைபுண்டோவென்று சொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று.) (73)

விடுத்ததொழிவினையாகிநின்றவேறும்
வேறுசிலகூடுதலால் விகாரமபோன்றிட்
டடுத்ததுகாட்டும்பளிங்கு நீயேனோடே
யலைகின்றவவிர்மதியம் போலவாங்கே
தொடுத்தமனமுதலாய கரணந்தோறு
மாங்கவற்றின்தொழில்புரிவா யாகித்தோன்றும்

கடுத்தகிரலாழியுங்கை யுடையாயுன்னைக்
கண்ணினாற்காண்கின்றார் கண்டபரிசுண்டோ

(இ-ள்.) ஒருகாரியமுஞ்செய்யாமல் விட்டு விட்டு இருந்தாலும் மனமுதலான கரணங்கள் வேறொன்று அத்துடனேயும் சேருகிறதினாலே விவகாரஞ்செனிக்கும் அதெப்படியென்றால் பளிங்கிலே பத்தது காணுகிறாப்போலவும் திரியிலேயற்றசந்திரனைப்போலவும் கரணங்களைக்கொண்டு அதினுடைய தொழில் செய்விப்பாயென்றுஞ் சங்கு சக்கரத்தைத்தரித்தகையனேயென்றும் கண்ணினாலே காண்கின்றபேருக்குச்சமானமுண்டோவென்றுஞ் சொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று.)

பொற்புடையகுடத்து விளக்கொன்றாய்நின்ற
புகழ்போறுமவ்விளக்கே புலனும்வண்ணம்
பற்பலவாமெனச்சொன்றும் பரிசுபோலப்
பரிசோதித் தழுக்கள்ளப் பற்றினாலே
நிற்பனவாநடப்பனவா முடம்புதோறு
நின்றாப்போலிநக்கின்ற நிலைமைகண்டா
லற்புதம்வேறிதிலுண்டோமாயாவுன்னை
யாராயாவவுடைவறி யோர்க்கறியலாமே

(இ-ள்) கல்லடைக்கண்போலிருக்கிற குடத்திலே ஒரு தீபம் வைத்துப் பார்க்கப்பார்க்க நிதானப்படாமல் பலபலவாய்க் காணும், அதைப்போல அன்பில்லாமல் மனவழுக்கினாலே பிறந்த தாபரசங்கமாய்ப் பிறந்திருக்கிற ரூபங்கள்தோறும் வியாபித்திருக்கிற நிலைமையைக் கண்டால் அற்புதமான அதிசயம் வேறே யுண்டோவென்றும் மாயவனே உன்னையறிவினாலே ஆராயாதபேருக்கு அறியப் போமோவென்றுஞ்சொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று)

கதிரொளியைக்கண் காணுக் கண்ணினுள்ளே
காத்திமிரங்களையக் கதிரோன்காணு
மதிசயமேயென வுன்னையுலகுகாணு
மவ்வுலகைநீ காண்டியாதலாலே
வேதமொழியுஞ்சாஸ்திர மூன்தெரியமாட்டா
மெய்ப்பொருளேயுன்னைக் காணவேண்டிமேலாந்
துதியெனநின்றவை சொல்லிமலர்தூவிச்
சார்ச்சனைமுழுமுனிக்கண முக்குதிப்பதென்னே

(இ-ள்) சூரியப்பிரகாசத்தைக் கண்ணாலொருவருங் காணவும் கண்ணினுண்டான காசப்படலத்தை அந்தச் சூரியனறிவான் அதைப்போல அதிசயமானவுன்னை உலகமறியாது அந்த உலகை நீயறிவாய், அதுவுமல்லாமல் வேத சாஸ்திரமும் உன்னைக் காணமாட்டாது, உன்னைக்காண மெய்யான வஸ்துவேயென்றும் தேவகணங்களும் முனிகணங்களும் மேலான ஸ்துதி பண்ணி புட்பங்களினாலே அருச்சனை பண்ணுவார்களென்றுஞ் சொன்னார் அருச்சுனராசன் (எ-று)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பிணித்தபிறவிப்பெருந்தளையைப்பெயர்த்தென்பேரும்பேதமனோவை
தணித்தவரசேயெனக்கதுதான் றகாதேயாகத்தருமாகத்

துணிந்தவிறலான் போரினையே தொடங்கென்றுநீயிசைத்துப்
பணித்தபடியேசெய்வனெனப் பார்த்தனுமுடன்பட்டான்

(இ-ள்.) கடினபிறவியாகிய பெரியவிலங்கை யறுத்து நீக்கினேன் பெரிய அஞ்ஞானமாகிய வியாதியைத்தீர்த்த கர்த்தனே எனக்கு அந்தச் சண்டை யாகாததே. ஆனதாகட்டும். எப்படியாகிலுந் துணிந்ததாகிய வெற்றியுள்ள பெரிய சண்டையையே தொடங்கென்று நீரிக்கே ஏவினபடியே செய்வேனென்று அருச்சுனனுஞ்சம்மதித்தான் (எ-று)

கலிவிருத்தம்.

மாதவனுந்தனஞ்சயனுந் தங்களிலேமகிழ்ந்துரைத்த
வோதரியபொருளினை நீபுணர்ந்தவாறெங்ஙனெனில்
வேதவியாசனுடைய மெய்யருளாம்பிரவுடையே
னாதலினாலறிந்தனன் வேறறியலாம்வகையுண்டோ

(இ-ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியும் அருச்சுனனும்தங்களிலே இப்படி சந்தோஷப்பட்டு சொன்னதை யாவராலுஞ் செல்லவரிதான அர்த்தத்தை நீ யறிந்தவழி யெந்தவழியென்று கேட்டீராகில் சொல்லுகிறேன் கேளும் திருதராட்டிர மஹாராசாவேயென்று (சஞ்சயன்) சொல்லுகிறான் (வேதவியாச மகாமுனியினுடைய சத்தியமான கிருபையை மிகவுமுடையவனானபடியினாலே (அறிந்தேன்) அவர் கிருபையல்லாமல்வேறுவிதங்களிலே அறியலாகும் வகையுண்டோ? இல்லை (எ-று)

எப்பொருளை நினைந்தோறு மற்புதமாமகமகிழ்வு
மெய்ப்பொழுதுவருமவன்று விரிக்கின்றவகைவிரித்த
வொப்பரியதிருக்கோலமுணர்ந்தோறு முணர்ந்தோறுஞ்
செப்பரியபெருங்களிப்பின் சிந்தையிலேசிறக்[illegible]ல்

(இ-ள்.) அவர்களிருவரும் பேசிக்கொண்ட அந்த அருத்தத்தை நினைக்கிற போதெல்லாம் அதிசயமான ஆனந்தமும் மிகவுடையும் எப்போதும் வருகின்றன அந்தக்கிருஷ்ணசுவாமி தாமிருக்கிற விராட்டு ரூபவகையை விரிவாகக்காட்டின ஒப்பில்லாத விசுவரூபமாகிய திருக்கோலத்தை அறியும்போதெல்லாம் என்னுடைய மனதிலேசொல்ல அரிதான பெரியமனக்களிப்பு, மேன்மேலுமதிகமாகிறது (எ-று)

எஞ்சலிலாப்பொருளனைத்து மிப்படியேபுகழ்ந்தேனைச்
சஞ்சயனின்றெடுத்துரைப்ப நூற்றுவர்க்குந்தாதையாய்
வஞ்சனையேகண்ணாகவாழ்கின்றான் மற்றவர்க்குப்
பஞ்சவரேவலியவரென்றிவ் வண்ணமப்பகரலுற்றான்

(இ-ள்.) குறைவில்லாத இந்த அருத்தத்தை இந்தப்படியே நடந்ததென்று வகையாக வெடுத்து நின்றசஞ்சயன் சொல்லக் கௌரவர் நூறுபேருக்குந் தகப்பனாகி, முகத்திலே கண்ணில்லாமல் வஞ்சனையே கண்ணாக வாழ்கின்ற திருதராட்டிரன் இவர்களாகிய கௌரவர்க்குப் பாண்டவர்களான பஞ்சவரே வலியவர்களென்றறிந்தபடி சொல்லுகிறான் (எ-று)

திருவறநீதிவிசயம் புகழெல்லா
மருவருமாயை செப்பமாதவன்வாய்மை

தருமம்விடாபிதனஞ்செயனென்று
மிருவருநின்றவிடத்தனமென்றான்

(இ-ள்) அழகுள்ளதருமம் நீதிசெயற்கீர்த்தி இதுவைகளெல்லாமெங்கேயிருக்குமென்றால் யாருங்கண்டு கூடப்படாத மாயை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமி சத்தியத்தையுந் தருமத்தையும் விடாத அருச்சுனனென்று சொல்லப்பட்ட விருவரும் நின்றவிடத்தி லிதுவெல்லாம் இருக்குமென்றான் (எ-று)

என்றபொருட்டிற மிப்படியென்றக்
குன்றமெடுத்தருள் கொண்டல்பணிப்பான்
வென்றபுலத்தின் வியாசன்விரிப்பா
னின்றவருக்கிதுநேர் படவன்றே

(இ-ள்) என்று சொல்லப்பட்ட பொருளினுடைய வகையை இப்படியென்று அந்த கோவர்த்தனமலையை எடுத்துக் குடையாகப்பிடித்து மழையைத் தடுத்துப் பசுக்களையுமிடையரையுங்காத்த மேகரூபமான ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி சொல்லுவார் அவர் சொன்னதை யெல்லாவுலகத்துக்கு மேலான வெற்றிபொருந்திய பிரமரிஷி யாகிய வேதவியாச மகாமுனிவிரிவாகப்படுவா ரிவர்களிருவருமே உபதேசிக்கவும் பாடவும்வல்லவர்கள் அல்லாமலிவர்களைத்தவிர நின்றமற்றபேர்களுக்குஇதுசொல்லவும்பாடவுமுடன்படமாட்டுமோமாட்டாது (எ-று) உடன்படல்மனதுக்கெட்டுதல்)

கலி விருத்தம்.

வேதநூல்களின்முடி வினைவியாசனின்பின்றை
மோதநீள்கடலுலகி லுண்டாகியவுரவோன்
கோதிலாநெறியுணர்ந்த கோவிந்தமாமுனியின்
பாததாமரைப்பற்றிவீட் டின்பமேயடைந்தான்

(இ-ள்) இந்த வேதாந்தத்தை வியாசமகாமுனிக்குப் பிறகு குளிர்ந்த நீருடைய கடல்சூழ்ந்த வுலகத்திலுண்டாகிய பெரியவராரென்னில் குற்றமில்லாத முத்திமார்க்கத்தையறிந்த கோவிந்தமகாமுனியினுடைய பாதாரவிந்தத்தைத் தெப்பமாகப் பிடித்துப் பிறவிக்கடலைக் கடந்து மோட்சமாகிய கரையிலேறி பிறவிக் கடலிலலைந்த அனேககால வருத்தமுந்தீர்ந்து ஆனந்த சுகத்தைப்பெற்றவர் (எ-று)

கலிவிருத்தம்

ஆற்றியல்வழுவிய புலன்களொக்கதையும்
மாற்றியசங்கர பகவற்பாதனென்
றேற்றியபெயரினு ணருளினுலியான்
சாற்றியதிப்பெருந் தருமநூலையே

(இ-ள்.) மோட்சமார்க்கத்தினுடைய சுபாவத்தைத் தவறின அஞ்சு புலன்களையு மொன்றுபடச் செய்தவராகிய சங்கரபகவற் பாதன் ஏற்றிவைத்த பெயரையுடைய கிருபையினாலே இந்தப் பெரிய தருசாத்திரத்தை நான்சொன்னது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேயமாபதுரைநின்றுஞ் செய்கையாய்ப்பாடிதேடி
மாயனும்மாயனூர் தாமவதரித்தருளினுலே

போயனுண்மொழிந்தகீதை புலன்கடலடைந்தார்க்கன்றித்
தூயமாதவர்க்குமிந்தச் சுருதிநூல்கருதொணுதே

(இ-ள்) செவ்விய பெருமையுள்ள மதுராபுரியில் சென்றுந் திருவவதாரஞ் செய்தருளிச் செம்மையுள்ள திருவாய்ப்பாடிதேடி இடையனுய்ப்போய்க் கிருஷ்ண னுலே அந்த அவதாரகாலத்திலே அருளிச்செய்த கீதையானது பஞ்சேந்திரி யக்கடலை யடைந்தவர்களாலே நினைக்கலாம் அவர்களல்லாமல் மற்றசுத்தமான பெரியதவசு செய்கிறவர்களுக்கு மிந்தவேதாந்தநூலை நினைக்கப்படாது (எ-று)

தேர்ப்பட்டசன்றுக்கன்று செய்தனைச்சிதைத்தசென்னிக்கு
நாற்பத்திரண்டாஞ்சமானமானபமைத்தரிததலாலே
மேற்பட்டவேளனுதிலேதாம் பட்டர்காணேனும்
பாற்பற்றபத்திகனனுற் பரமார்த்தமுண்டாமென்றார்

(இ-ள்) தேரிலேயகப்பட்ட பசுக்கன்றுக்குப்பதில் முன்னுலே பிள்ளையைத் தேரிலே கொடுத்த ந்திராசனுகிய சோழனுக்கு அந்தநாள் முதல் நாற்பத்திரண் சென்மத்துக்கு நல்ல தவமானபடியினுலே மேற்பட்டபோளான்குடிமுதல் வே ப்பட்டாகான மேயவருடைய வுறுதியான பத்தியினுலே யுண்டான பரமார்த்த தெரிசனமென்றுஞ் சொன்னா

கலி விருத்தம்.

கட்டார்மயலிருட்காத பச்சோதிகலைநிசம்பி
எட்டாதுயர்ந்தின்பமாக்கலின் மாமதிலெவ்வினையும்
விட்டார்கள்விட்டபின்வேதச் சுடரொளிமெய்யுணர்ந்த
பட்டார்கனருளால் பரமார்த்ததெரிசனமே

(இ-ள்) உலகத்திலே யிருட்போன்ற பசலைக்கட்டார்களென்று மிருளனு காத பத்தியச் சோதிப்பிரகாசமாய் எங்குமெட்டாம லுயர்ந்த இன்பராகினமே எந்தவினையும் விட்டுவிட்டவர்கள் விட்டபிறகு வேதச் சுடரொளியை மெய் யறிந்த பட்டாகனிட கிருபையினுலே அவர்களுக்குப் பரமார்த்த தெரிசனமெ ன்றுஞ் சொன்னர் (எ-று)

பதினெட்டாவது.

உபநிஷத்துபபிரபந்தனமோட்சயோக அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம்-18-க்கு கூடியசெய்யுள்-571.

பகவற்கீதை மூலமும்-உரையும்

சம்பூரணம்